

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਮਹਲਾ ॥ ਲਿਖਿ ਜਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਇ
ਸ ਜਪੁ ਨ ਲਿਖਿ ॥ ਪਰੇਗਾ ਸਿਖਿ ॥ ਗਾ ਸਿਖਾਵੈ ॥ ਗਤਿ ਸਕੀ ॥ ਮਰਤਿ ॥ ਹੋਵੈ ॥ ਬਚਨੁ ॥ ਜੇ ਸੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਕੁ ਦਿਨਿ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨ
ਗੁਰੂ ਤਾਰਖ ॥ ਬੈਠੇ ॥ ਬਾਬੇ ॥ ਅਦੁ ਗਾ ॥ ਹਿਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਬੁਲਾਏ ॥ ਤਾਫੇਰ ॥ ਹੁਕਮ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ
ਦਾ ਲੇਖਾ ॥ ਏਸੇ ਸਿਸਾਗ ਵਿਚਿ ॥ ਤਾਮੰਗਾ ॥ ਦਿਸਿ ॥ ਪਿਥੈ ॥ ਬੁਲਾ ॥ ਏਕੁ ॥ ਰਾਜਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਨੇ ॥ ਜੇ ਪਰਖਾ ॥ ਮੰਗਾ ॥ ਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ॥ ਮਾਰਗ ॥ ਜਾਏ ॥ ਹੀ ॥ ਹੋ ॥ ਅਸਾਨ ॥ ਮੇਰੀ ॥ ਸਿਫ ॥ ਤਿਕੁ ॥ ਹੀ ॥ ਅਸੀਸਾ
ਰਤੇ ॥ ਹੀ ॥ ਕਰਾ ॥ ਵਣੀ ॥ ਪਰਖਾ ॥ ਏਕੁ ॥ ਮੇਸੀ ॥ ਸਿਫ ॥ ਤਿਕੁ ॥ ਰਜੇ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ॥ ਤਿਸਕਾ ॥ ਵੇਕ ॥ ਜਪੁ ॥ ਹੋਇ ॥
ਮੇਸੀ ॥ ਸਿਫ ॥ ਤਿਦਾ ॥ ਜੇ ॥ ਰਖੀ ॥ ਪਾਏ ॥ ਪਰਖਾ ॥ ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਦੀ ॥ ਮਾਰਗ ॥ ਜਾਏ ॥ ਸਿਫ ॥ ਤਿਮੇਰੀ ॥ ਕਰ
ਲੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾ ॥ ਇਲਾ ॥ ਵਣੀ ॥ ਨਾਮ ॥ ਦਾ ॥ ਨਾ ॥ ਇਸਾਨਾ ॥ ਨਾ ॥ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ॥ ਏਕੁ ॥ ਦਿਤਾ ॥ ਵਣਾ ॥ ਨਾਮ
ਦਾ ॥ ਨਾ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਾ ॥ ਇਸਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ॥ ਸਿਫ ॥ ਤਿਕੁ ॥ ਸੀ ॥ ਸਕਾ ॥ ਵਣਾ ॥ ਗਿਰਸਤ ॥ ਮਹਿ ॥ ਬੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮਾ ॥ ਵਣਾ ॥ ਸੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਦੀ ॥ ਮਾਰਗ ॥ ਜਾਏ ॥ ਪੰਥ ॥ ਵਪਾ ॥ ਵਣਾ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ॥ ਲਾ ॥ ਬੈਨ ॥ ਹੀ ॥ ਮਾ ॥ ਸਤ ॥ ਕੁਣਾ ॥ ਮਤੇ ॥ ਕਰਾ ॥ ਵਣਾ

ਪਰਖਾਮੰਗਦਾਏਹੀਸਿਫਤਿਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਦੀਕਰੀਯੋਜਿਉਸਨੁਭਾਵੈਪਰਖਾਏਹੀਸਿਫ
ਤਿਉਹੀਯੋਜਿਤਲਗਭ੍ਰਸਤਸਦੀਗਤਿਉਵੈਪਾਪੀਆਮੁਖਮੀਆਦੀਸਤੁਕਿਸੈਕੀਮੁਖਤ
ਉਵੈਤਫੇਰਸੀਗੁਰਬਾਬੇਪਾਸਿਅੰਗਦਿਖੈਨਤੀਕਰੀਜੀਮਹਾਰਿਵਾਂਨੀਜੀਕਿਛੁਤਮਾਗੀਮ
ਹੀਮਦਾਜੋਹੀਦਾਹੀਜੀਸੋਸਤੁਭਖਰੇਜੀਜੇਕਿਛੁਤਮਕੁਹੇਗੀਸੇਈਉਵੈਗਾਜੀਮੁਖੇਕਿ
ਛਕੀਤਲਕੁਹੇਗੀਸੋਉਵੈਗਾਜੀਮੁਖੀਤਮਾਰੇਹੀਬਚਨਮੁਖਤਿਉਜੀਤਮਾਰੇਹੀਹਥਹ
ਤਿਉਜੀਮੁਖਤਿਕੇਕਰਹਾਰੇਤਮਹੀਪੈਜੀਤਸੀਗੁਰਬਾਬੇਨਕਜੀਕਰਿਯਾਪੁਰਖਾਮੰਗ
ਦਾਜਿਚਰਹੀਯੋਤਿਚਰਉਵੈਹੀਉਜੀਜਿਉਉਕਰਿਦਾਰੇਪੁਰਖਾਏਕਾਮੇਸਾਮੰਤ੍ਰਉਵੈਜੀਸਖ
ਕਿਛੁਸਾਰਾਜਗਤਮੁਖਤਉਵੈਪੁਰਖਾਮੰਗਦਾਇਕਨਾਨੁਮੇਗਦਗਸਨਹੀਇਗਾਇਕਨਾਨੁਨਾ
ਹੀਇਗਾਪੁਰਖਾਇਕਏਹੀਸਿਫਤਿਸੀਪੁਮੇਸੁਜੀਦੀਜਪਮੰਤ੍ਰਉਵੈਮੇਥੈਉਇਭਾਂਵੈਮੇਥੈਨਾ
ਹੀਇਮਾਏਪੁਰਖਾਮੇਥੀਪਿਛੇਜੇਕੋਈਏਹਜਪਛੇਗਾਸਹੈਸੋਮੇਨੁਸਮਾਏਹੀਉਮੇਨੁਮਾਏ
ਮਿਲੇਗਾਮੇਗਨਾਉਲਟੇਗਾਸਹੈਗਾਤਿਸਕਾਰਉਜਮਨੁਦੁਗਾਹਦਿਚਿਉਵਾਂਗਾਪੁਰਖਾ

ਗ

ਬਿਨਾ ਜਪੁ ਜਪੇ ਤੇ ਮੇਥੋ ਆਵਨ ਨਾ ਮਲ ਸੀ ਦੁਗਾਹਿ ਮੇਥੋ ਜਿਸ ਪਾਸਿ ਜਪੁ ਨੀ ਸਾਨੁ ਹੋਵੇ ਗਾਸੇ ਮੇਧਾ
 ਸਿਮਾਵੇ ਗਾਹਿ ਜਿਸ ਪਾਸਿ ਜਪੁ ਜੇ ਜੀਉ ਪਵੈ ਗਾਸੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਗਾਹਿ ਬਿਨਾ ਸਿਫ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ
 ਕੀਤੀ ਮੁਕਤਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਗਾਸੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਕਿਨੈ ਭਿਠਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਈ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫ ਤਿਥੇ ਸੇ
 ਸਾਹੀ ਜੀ ਉਘਾਇਆ ਮੇਧਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਸੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੁ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਦੇ ਦੀ ਪੁਰਖਾਇ ਹੋਵੇ ਉਪ
 ਦੇ ਸੁਦਿਛਾਈ ਮੇਧਾ ਹੋਵੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥਿ ਦੇ ਨਿਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਹੁਦਿਛਾਈ ਮੇਧਾ ਸਿਫ ਤਿਸੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਕੁਨਿ ਮਤੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਨਿ ਪੁਰਖਾਸੇ ਸਾਰ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰੇ ਨਾ ਮਸੀ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਭੇਜੇ ਹੋਵੇ
 ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਤੈ ਸੇ ਸਾਰ ਮੁਕਤਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਮੁਕਤਿ ਦੀ ਪਉੜੀ ਨਾ ਮੁਹੇ ਪੁਰਖਾਸੇ ਸਾਰ ਨੁ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪੁ ਮਿਲੇ ਜੇ ਜਪੁ ਜਪੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਨਿ ਕਿਸਕੀ ਨਿਅੰ ਈ ਜਿਉ ਸੇ ਸਾਰ ਦਿਛਿ ਮਹਾ
 ਦੇਵ ਨਾਮਾ ਗਿਆ ਮੇਧਾ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਤੇ ਕਰੇ ਜੀ ਸਿਸਾਰੇ ਮੇਧੀ ਭੁਲ ਜਾਇ ਬਿਨੀ ਹੀ ਲਗ ਜਾਇ
 ਸੇ ਪੁਰਖਾ ਮਹਾ ਦੇਵ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਕਰੇ ਨਿ ਭੇਜ ਜਾਰ ਕੇ ਹੋਵੇ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹੋਵੇ ਹਿਤ ਮਾਰੀ ਅਨੀ
 ਜੇਛ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਹਿਤਾਛ ਭੀ ਮੇਧਾ ਲਾਵੇ ਹੋਵੇ ਹਿਤਾਛ ਲਾ ਮੇਧਾ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਹਿਤਾਛ ਭੀ ਮੇਧਾ ਵਿਕਰੇ ਹੋਵੇ ਮੰਤ੍ਰ

ਮਹਾਦੇਵਨੇਜੀਤੋਨਿਲੁਨਾਚਮਿਮਾਗੀਸਿਖਸਾਮਹਾਦੇਵਦਾਓਨਦੇਹੋਮੰਤਬਧੇਹੋਨਿਜੇਹਜਾਰਕੰਗ
ਦੀਵਸਤਮੰਗਵਨੀਹੋਵੇਤਮੰਗਵਿਲਈਮੇਜੇਲੇਜਾਵਨੀਹੋਵੇਤਲੇਜਾਈਮੇਮੋਵੇਹੋਗੀਸਿਖਿ
ਅਖਾਵਿਦੇਹੋਨਿਮਤੇਰੰਨਾਜੇਹਾਂਸਿਮਾਗੀਆਂਹੋਈਆਂਹੋਨਿਮਤੇਡਾਇਨੀਹੋਈਆਂਹੋਨਿਸੇਸਤੁ
ਵੇਹੋਜੇਹੋਮੰਤਸਿਖਿਸਿਖਿਹੋਈਆਂਹੋਨਿਵੇਨਾਕੁਵੇਸੰਸਾਰਸਤੁਕੁਲਿਗਵਿਅਹੋਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਪਾਸਹੁ
ਵੇਨਾਹੀਨੁਲਗਰਹੋਹੋਨਿ।ਵੇਨਾਗਲਾਨੁਕੁਨੇਵਾਲੇਅਮੰਨੇਵੇਵਾਲੇਸਭੇਨਰਕੁਜਾਂਨਿਰੋਅਤੇਕਰਾ
ਵੇਵੇਵਾਲੇਤੋਨਰਕਵੇਅਪਕਾਰੀਹੋਹੀ।ਪਰਖਾਅਸਾਂਨੁਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੀਦਾਰਕੁਮੁਹੋਸੰਸਾਰਨੁਮੁਕਤਿ
ਕੁਲੇਜਾਨੈਦਾਪਰਖਾਵਿਕਾਮੇਸਾਜਪਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੀਦਾਕਰੀਮੇਜਿਸਪੜਨੇਸਾਧਿਕੁਹੋਵੇਕੀਸਾ
ਪਾਂਪੀਹੋਵੇਜੀਤੁਉਕੁਪੜੇਗਾਸੇਮੁਕਤਹੋਵੇਗਾਤਤਿਕਾਲਿਹੀਮੁਕਤਹੋਵੇਗਾਤਾਂਫੇਗਮੰਗਾਦਿ
ਸਿਖਿਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਪਾਸਿਬੇਨਤੀਕਰੀਜੀਮਿਹਰਿਵਾਂਨਿਭੁਲਾਹੋਵੇਜੀ।ਜੇਤਮਕਰਹੋਗੇਸੇਈ
ਜਮ੍ਹੋਵੇਜੀ।ਤਾਂਸ਼ੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਸ਼ੀਪ੍ਰਾਧ੍ਰਮਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੀਦੀਉਸਤਤਿਸਿਫਤਿਸਲ
ਹਿਲਾਹਿਕਾਜਮ੍ਹਵੀਤਸੰਸਾਰਪਾਪੀਜੀਉਨਿਸਤਰੇਨੇਕੇਤਾਂਈਤਾਂਫੇਗਸ਼ੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾ

ਨਕਤੀ ਮਾਗਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਨਾਲਿ ਬੈਠੇ ਸਲੋਕਾ ਮਾਏ ਸਚੁ ਜਗਾ ਦੇ ਸਚੁ ਹੋਈ ਸ
 ਚਨਾਨ ਕਹੇ ਸੀ ਭੀ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਲੋਕਾ ਸੀ ਕੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਪ ਦੇ ਸੰਦਿਹ ਪਿਆ ਫੇਰਾ ਮੰਗ
 ਦਿਸਿ ਪਿਨਾ ਮਾਗਿਆ ਆਰੀਤੀ ਪਰਖਾ ਭੂਭੋਭੋ ਸਾਮਵੇ ਗਜਪਤੂ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮੇਰੇ ਮਾਖਾ ਰੇਈ
 ਮਾਖਾ ਭੀ ਮਾਏ ਨਾਮਾ ਸਲੋਕਾ ਹੋ ਨਿਸੰਤਾ ਭੀ ਸਲੋਕਾ ਸਬਦ ਲੇਖੇ ਸਭੁ ਇਸਿ ਜਪਾਇ ਦਿਆ ਮਾਗਿਆ
 ਹਿ ਬਣਾਇ ਦਾ ਜਾਗਿਆ ਮਤੇ ਮੇਨੁ ਸਨਾਇ ਦਾ ਜਾਗੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਭਿਤ ਮਪੁਭਿ
 ਭੀ ਮਾਂ ਸਿਨਿ ਸਿਫ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮਾਗਿਆ ਰੇ ਬਣਾਇ ਦਾ ਜਾਗੇ ਜਪਾਗ
 ਸਕਾ ਸਬਦ ਸਲੋਕਾ ਸਭਾ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਖ ਦੇ ਬਚਨੇ ਪ੍ਰਮਾਗਿਆ ਮਾਨੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਜਗਲਿ
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਿਤ ਮਪੁਭਿ ਭੀ ਮਾਂ ਸਿਨਿ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫ ਤਿ ਦੀ ਮਾਂ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੀ ਪਾਰਕ੍ਰਮ
 ਜੀ ਸਿਫ ਤਿ ਮਾਗਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਾ ਮੰਗਾਇ ਸਿਖਿ ਬਣਾਇ ਬਣਾਇ ਚੁ
 ਹਿ ਚੁਹਿ ਸੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਸਨਾਵ ਦਾ ਜਾਇ ਤਾਂ ਸੀ ਕੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਾ ਮੰਗਾਇ
 ਸਿਖਿ ਬਣਾਇ ਬਣਾਇ ਚੁਹੁ ਚੁਹੁ ਸੀ ਕੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਸਨਾਵ ਦਾ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਕੁ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪੁਨਾ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗ ਦਿਸਿਖਿ ਦੇਹ ਵਾਲੇ ਕੀਤ ਕਰਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰਖਾਹੁ ਹਿੰ ਤੇਜ ॥ ੪ ॥
 ਪੁਰਖ ਸਿਫ ਤਿਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹ ਜੁਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦਿਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਬਾਹੀ ਦਾ ਜਪ
 ਕੇ ਜੋ ਕੁਥੀ ਪਿਆਜ ਪਕਾ ਜੇ ਕੁਥੀ ॥ ੩ ॥ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਸਾਗੀ ਬਾਹੀ ਦੇਹਿ ਚਿਹ ਮਥਕ ਫੀਆਂ
 ਜਿਉ ਦਹੀ ਦੇਹੀ ਮਥਕ ਮਥਿਕ ਫੀ ਦਾਹੇ ॥ ਬਾਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸਰਾਮੀ ਮਿਤ ਗੋ ਜਿਕੋਈ
 ਅਪੁਨੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮੇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਮੇਸਾ ਰਹੇ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੇ ਅੰਗ ਦਿਸਿਖਿ
 ਅਠਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਦਾ ਜਪ ਗਚਿ ਮੇਸੇ ਸਭ ਸਿਸਾਗੁ ਮਕਤਾ ਕੁਨੇ ਦੀ ਨਿਮਿਤਿ ਕਰਮਾਹੇ
 ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਮਾਝੇ ਪਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾਹ ਉਨਾ ਟਿਕੁ ਬਹਿ ਦਾਹੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਹੇ ਜਪ ਪਕੁਜ ਦਿਬਾਰ ਹਿਯ ਕੀਆਂ ਰਾਤਿ ਪਿਛੁ ਲੀਆਇ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨਾਤੇ ਛਿਆਂ ਪੜੀਆਂ ਵਿਚਿ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਆਨ ਕੁਪੁਰ ਚੇਜਾ
 ਛੇ ਪੜੀਆਂ ਪਿਆਨ ਦੀਆਂ ਮੁਕੀਆਂ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਆਨ ਪੇਲਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗ
 ਦਿਸਿਖਿ ਕਉ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ ਜੇ ਪਰਖਾਏਹੁ ਜੇ ਜਪ ਸਿਫ ਤਿਸੀ

ਮੇਸ਼ੀਈਏਸੇਤੁਪਵਿਕ੍ਰਮੇਨੁਸੁਫੁਏਸ਼ੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਮਹੇਸ਼ਾਇਆਪਤੀਆਪਹਰਿ
 ਏਹਤਿਆਹਿਰਹੀਤਾਂਮਹਿਗਿਆਮਹੇਸ਼ੀਸ਼ੀਕੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਈਜੇਪਰਖਾਤਿਜਪਪਤ੍ਰਹਕਮਹੇ
 ਸ਼ੀਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੁਆਤਾਂਮੰਗਾਇਸਿਖਿਆਏਕੇਬੇਚਰਨਾਉਪਗਿਆਸਾਗੁਜਰੀਰਾਗਾ
 ਵਿਚਿਬੋਲਿਉਠਿਆਲਗਾਜਪਪਤ੍ਰੇਮਾਦਿਬੀਜਮੰਤ੍ਰਜਪਦਾਏਹਸਲੇਵਾਮਾਦਿਸਚੁਜਗਾਦਿ
 ਸਚੁਏਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੇਸ਼ੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਜਦਿਏਹਜਪਸਿਖਰਨੁਭੁਇਆਬੀਸੇਜਪਉਫੀਆਦਾਤਾਂ
 ਸ਼ੀਕੁਰੁਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਫੇਰਸ਼ੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਜੀਈਦੁਗਾਹਿਰਏਗਾਸ਼ੀਠਾਕੁਜੀਏਹਜੁਰਤਾਂਮਹਿ
 ਮਾਸ਼ੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਜੀਈਹੇਏਜੇਏਨਾਨਕਜਪਕਉਮੇਆਗਿਆਮਾਕਗੀਬੀਜੀਜਪਕਉਵੀਜੀਸੇਤੁਮ
 ਜਪਕਉਬੀਸੇਜੁਕੀਆਹੇਜੀਤਾਂਸ਼ੀਕੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਮਾਏਸ਼ੀਮਹਾਰਾਜਜੀਤੁਮਾਰੀਆਗਿਆ
 ਸਾਥਿਜੇਕਿਛੁਤਮਨੈਕੁਵਾਇਆਹੇਜੀਤਾਂਸ਼ੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਮਹੇਸ਼ੀਏਨਾਨਕਜੀਤੁਮਜੇਮੇ
 ਗੀਸਫਤਿਕਾਜਪਕਉਲੈਆਹਿਏਜੇਸੇਤੁਮਮੇਨੁਪਤ੍ਰਸੁਫੁਏਜੀਤਾਂਸ਼ੀਕੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਸ਼ੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰ
 ਹਮਜੀਕੀਆਹੇਏਹਜਪਪਤ੍ਰਿਆਤਾਂਸ਼ੀਮਹਾਰਾਜਜੀਬਹੁਤੁਹੇਇਆਬਹੁਤੁਇਆਲੋਹੇਇਕਹਿਮ
 ਖਸੀ

ਏਨਾਨਕਜੀਏਹੁਜਪੁਜੈਤੁਮਮੇਰਾਕੀਆਹੈਸੀਸਾਰਹੈਉਮੁਕਤਨਾਥਾਹੈਦਾਕਲਜੁਗੁਮਹਾਂਕਠਨਥਾਪੁਨਨਰ
 ਜੀਏਹੁਜੇਜਪੁਤਮਮੇਰਾਕੀਆਹੈਮੇਰੀਸਿਫਤਿਜੇਕਰੀਹੈਜੀਜਿਕੋਈਇਸਮੇਰੇਜਪਸਿਫਤਿਕਉਪਛੇਗਾਜੀਸਿ
 ਮੁਕਤਾਹੈਏਗਾਜੀਨਿਗੰਏਹੁਜਾਨੀਉਜੀਪੁਨਨਕਜੀਏਹੁਮੇਰੀਆਗਿਆਹੈਜੀਭੁਏਕੋਸਾਪਾਪੀਹੈਏ
 ਜੀਜੇਕੋਈਇਸਜਪਕਉਪਛੇਗਾਜੀਉਸਕਉਮੇਮੁਕਤਕਉਗਾਜੀਤਾਂਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਫਿਰਉਤੀ
 ਥੰਪਨਕਰੀਜੇਸਤਿਜੀਸਤਿਜੇਤੁਮਾਰੀਆਗਿਆਹੈਤੀਸੇਸਭਸਤਿਹੈਜੀਤਾਂਫੇਰਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ
 ਕਹਿਆਮਾਮਥਤਮਜਾਹੁਜਾਨਸੇਏਨਾਨਕਜੀਇਸਜਪਕਉਸੀਸਾਰਹੈਪ੍ਰਗਟਕਰੇਜੀਲੇਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੈ
 ਵਹਿਜੀਤਾਂਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਲਕਜੀਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਮਾਏਲਕੁਸੀਸਾਰਕੇਨੀਸਤਾਰੇ
 ਕੇਸੀਸਾਰਥਿਖੋਆਏਗਤਬਾਅੰਗਦਿਸਿਖਿਕੋਬੁਲਾਇਕੁਕਹਿਆਜੇਪਰਖਾਅੰਗਦਾਏਹੁਸੀਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਮਾਹੈਇਸਜਪਉਪਾਰਿਸੀਮਹਾਰਾਜਜੀਬਹੁਤਾਇਆਲੁਹੈਉਹੈਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜੀਕੀਆਗਿਆਮਾਹੈਤੀਹੈਏਨਾਨਕਜੀਕੋਈਜੀਉਇਸਮੇਰੇਜਪਕਉਪਛੇਗਾਤਿਸਕਉਮੇਮੁਕਤਕਉ
 ਗਾਪਰਖਾਅੰਗਦਾਏਸਜਪੁਨੁਇਤਿਸਿਜਮਪੜਨਾਸੁਖਮਹਿਰਾਤਿਰਹੈਪਛੁਲੀਤਾਂਉਠਿਕੁਇਸ

ਨਾਨਕ ਰਹਾਤਾਂ ਦੇ ਭਾਖ ਪੜਨਾ ਬਿਤਲਾਇ ਕਰੀ ਕੁਝ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨਾ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਰਤ ਵਲੀ ਨਾ ਸਾਹ
 ਟਾਇਲੇ ਨੀਹਾਇ ਸਹੀਯ ਪਕਾਧਿ ਮਾਨੁ ਕਰੈ ਪੜਨਾ ਪਹਿਰਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਨਾ ਵਨਾ ਸਕੈ ਤਾਂ ਤਿਨ ਪੜੀਆਂ
 ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਨਾ ਵਕੈ ਖਪੜਨਾ ਜੇ ਤਿਨ ਪੜੀਆਂ ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਭੀ ਨਾ ਵਨਾ ਸਕੈ ਤਾਂ ਇਕ ਪੜੀ ਰਾਤਿ
 ਰਾਤਿ ਨਾ ਵਕੁ ਜਪੜਨਾ ਜੇ ਵੇਖ ਪੜੀ ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਭੀ ਨਾ ਵਨਾ ਸਕੈ ਤਾਂ ਇਨ ਸਿਰੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਨਾ ਵ
 ਕੁ ਜਪੜਨਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕੁਝ ਬਾਬੇ ਨਾ ਕੁਜੀ ਕਹਿ ਮਾਯੇ ਪਰਖਾ ਮੰਗਾ ਦਾ ਜਿਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਪਹਿਰ
 ਤਿਰਾਤੀ ਨਾ ਵਕੁ ਜਪੜੇ ਗਾਏ ਮੇਰਾ ਮਾਇ ਮਿਲੇ ਗਾ ਮੁਜੇ ਕੋਈ ਤਿਨ ਪੜੀਆਂ ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਜਪਨਾ
 ਵਕੁ ਪੜੇ ਗਾਏ ਸਿਰੀ ਤਿਨ ਮਾਇ ਮਿਲੇ ਗਾ ਮਤੇ ਪਰਖਾ ਜਿਕੋਈ ਇਕ ਪੜੀ ਰਾਤਿ ਰਾਤੀ ਨਾ ਵੇਗਾ ਜਪ
 ਪੜੇ ਗਾਏ ਜਮ ਕੀਤਾ ਸਨਾ ਤੇ ਫੁਟੇ ਗਾ ਮਤੇ ਪਰਖਾ ਜਿਕੋਈ ਇਨ ਸਿਰੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਨਾ ਵੇਗਾ ਜਪ ਪੜੇ
 ਗਾਏ ਮੇਰੀ ਪਰੀ ਵਿਚਿ ਦਾਸਾ ਪਾਵੈ ਮੁਖ ਪਰਖਾ ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਹਿਰੀ ਸਾਧਿਕ ਦੇ ਗਾ ਮੇਰਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ
 ਮਰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪਿਆਨ ਸਿਮਰੇ ਮੇਰੇ ਗਾਉ ਸਕਾ ਮੇਰਾ ਪੀਨੇ ਵਾਂਗਾ ਜਿਕਿ ਛੁਝੇ ਕਰੇ ਗਾਏ ਮੇਰਾ
 ਪਵੈ ਮਹਾ ਲਿਖੁ ਦਾਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਚਿਹ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟਿ ਦਰਤੀ ਹੋਵੈ ਗਾ ਪੁਖਾਵੈ ਹੋ ਬਾਹਿਰੀ ਦੇ ਹੀ ਤੇ ਏ

ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਵਾਵਨਾ ਮੇਰੀ ਕਾਨੀ ਵਿਚਾਵਨੀ ਏਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਏਹੇ ਦਿਵਤਾ ਦਿਵਾਵਨੀ ਮੇਰੀ ਬਾਨੀ ਸਿਸਾਰ ਕੰਢੇ ਏਹੇ ਪੁਰੇ ॥
 ਸਤਨਾਮੁ ਤਾਰਾਵੀ ਨਦੀ ਬੇਬਿਨਾ ਰੇ ਕੁਤਾਰ ਮੁਖੁ ਏਹੇ ਪੁਰੇ ਸਾਸੀ ਕੁਰਬਾ ਬੇਨਾਨ ਕਜੀ ਮੰਗਾਇ ਸਿਖਿ ਕਉ ॥
 ਕਹਿ ਮਾਥਾ ਯਾਂ ਛੁਆਪੁ ਫੀ ਮਾਂਗਾ ਤਿਪਿ ਛੁਲੀ ਰਹਈ ਥੀ ਜੁਇ ਮੰਗਾਇ ਸਿਖਿ ਕੋ ਏਹਾ ਮੰਤ੍ਰਾਨੀ ਕੁਰਬਾ ॥
 ਬੇਨਾਨ ਕਜੀ ਨੇ ਦੇਵਾ ਵਿਆਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਮੰਗਾਇ ਬੇਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਬਾ ਸਲਾਮਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਨੇ ਕੀਏ ਏਹੇ ਸੰਸਾਰ ਦਿ ਬਿਤੇ ਫੁਰਦੇ ਏਹੇ ਨਿਜੀ ਏਸੀ ਬਾਥਾ ਪੁਤਿਸਾਹਿ ਸਲਾਮਤਿ ਜੀਏ ਏਹੇ ॥
 ਮੁਗਾਜ ਪੁਰੇ ਜੀਏ ਏਹੇ ਤੁਮਾਰਾ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜੀਏ ਏਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਮਾ ਏਹੇ ਤਿਉ ਕਹੀ ਮੇਜੀ ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਨੀ ਕੁਰਬਾ ਬੇਨਾ ॥
 ਨਾਮੁ ਜੀਏ ਮਾਪੁਰਖਾ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦਾ ਲੁਣਾ ਜੀਆ ਮਾਰੀ ਸਿਖਿ ਸੀ ਜਿਨੇ ਏਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਏ ਏਹੇ ਨਿਸੇ ਏਹੇ ਪੁਰੇ ॥
 ਇਕ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜੇ ਸੁਨਾਰੇ ਗਾਉਤੇ ਏਕੋ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀ ਫੁਰਦਾ ਪੁਰਖਾ ਚਿਓ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਂ ਦੇ ॥
 ਦੇਵ ਨੇ ਕੀਏ ਏਹੇ ਸਾਧਾ ਪੁਰਖੀ ਮਖਿ ਸੁਈ ਫੁਰਦੇ ਏਹੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਏਹੇ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜਪੇ ਸਿਫੁ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ॥
 ਜੀਏ ਏਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀਏ ਏਹੇ ਗਾਉਨਾਰੇ ਗੁਰੂ ਹਰਤਾ ਏਹੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਇਸਤੇ ਸਤੁ ਮਖਿ ਸੁਦਹਾਸ ॥
 ਲਏ ਏਹੇ ਤਾਂ ਮੰਗਾਇ ਸਿਖਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਥਾ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਿਸਲਾਮਤਿ ਜੀਏ ਪੁਰਖੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਇਸਈ ॥

ਬਿਧਿਮਹਿਮਾਦੇਤੁਸਮਝਾਇਦੀਯੀਯੋਯੀਤਾਂਸੀਹੁਰੁਥਾਥੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਮਾਸੁਨਪਰਖਾਨੀਗੁਣਾਮੰਤ੍ਰ
 ਭੀਤਦੇਫੁਰਦੇਹੋਨੀਜਾਂਤਿਨਾਮੰਤ੍ਰਾਂਦੀਭੀਗਹਿਤਗਹਿਦੇਹੋਨੀਅਵਿਭੁਤਾਉਇਸੰਤੁਨੀਫੁਰਦੇਜਾਂਭੀਨਾਮੰ
 ਤ੍ਰਾਂਦੀਨੁਗਤਿਕਮਾਣੀਮੇਤਫੁਰਨਿਸਪਰਖਾਇਸਜਮਾਮੰਤ੍ਰਦੀਬਿਧਿਉਤੋਸਿਰ੍ਹਈਏਸਮਪਨੁਚਿਤਲਾ
 ਏਸਪੜੈਸੰਮੇਖਪਦਵੀਪਾਵੇਅਤੇਜਿਕ੍ਰਈਏਸਮਪਨੁਅਥਸਮਝੈਕੈਪੜੈਅਤੇਇਸਦੀਕੁਤੁਤਿਕਮਾਵੇ
 ਮੇਸੇਹਵਪੁਰੇਹੋਅਤੇਜਿਕ੍ਰਈਏਸਮਪਦੀਏਕਟੇਪੜਕੈਜਿਤਕਿਤਾਅਉਸਜਿਤਕਿਤਰੇਕੁਮਾਮੁਹਕਿਤੀਮ
 ਪਸੁਦਏਹਜਮਾਮੰਤ੍ਰਪੜੈਏਸੇਦੀਦੇਕਰਖੇਤਾਂਜੋਕਿਛੁਗਾਦੇਕਾਕਜੇਨੀਸਤੁਸਭਿਕਨਿਕਾਰਜਗਾਸਿਰ੍ਹਨਿਪ
 ਰਖਾਉਹਮੰਤ੍ਰੀਸਾਹਦੇਮਖਸੁਦਕੁਦੇਹੋਨੀਰੋਗੁਭੀਗਵਾਏਦੇਹੋਨੀਪ੍ਰਾਣੀਨੀਮੰਤ੍ਰਪੜੈਮੇਖਪਦਵੀਨਹੀ
 ਪਾਈਦੀਅਤੇਪਰਖਾਏਹੋਜੇਨਪੁਰੇਸਿਸੀਪ੍ਰਮੋਸਜੀਦਾਭੁਜਾਂਹੋਇਆਮਾਇਆਮਾਹੋਤਿਸਤੇਏਕਏਦੀਨ
 ਵਨੀਅੰਏਕਾਰਜਸਤੁਸਭਿਰਦੇਹੋਨੀਜੋਕਿਛੁਭਿਤਵੇਸੰਦੇਜਿਇਸਦੀਕੁਤੁਤਿਕਮਾਵੇਤਾਂਕੁਰਾਮੀਕ
 ਏਜੀਨੀਪੁਰਖਾਏਨਾਨਕਜੀਦੇਰਗਨਾਨਾਮਥਾਵੇਕਿਅਮਾਮਤੇਜਿਕ੍ਰਈਸਿਖਹੁਰਿਸੀਤਿਨਾਨਾਨ
 ਨੁਜਮਾਮੰਤ੍ਰਾਂਏਹੁਇਆਮਾਮਤੇਜਿਭੀਜਿਭੀਨੀਹੁਰੁਥਾਥੇਜੀਦਾਹਕਮਾਮਿਭਤੇਭਤੇਕਿਧਿਜਪਿਏ

ਚਿਸਤਤਿ ਮਹਿ ਖਸਨਾ ਈ ਤਾਂ ਸਿ ਖਿਸਤਾ ਸੋ ਹੋਇ। ਤੇ ਕੁਰਾ ਮੰਗ ਦਿ ਜੀ ਦੀ ਪੇਰੀ ਪਏ ਕੁਹ ਵਿਲਗੇ ਜੀ ਤੋ ਅਸਿ ਨਿਹੰ ०
 ਲੁਕੀ ਤੋ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂ ਬਡਾ ਜੀ ਚਿਦਾਨੁ ਇਤਾ। ਅਸਾਂ ਨੂ ਏਹੁ ਜਾਖੀ ਡਭੇ ਜਲ ਸੀਸਾ ਕੇ ਡੁੱਛੇ ਨ ਬੰਧਾ ਬੇੜਾ ਹੋ ਜੀ
 ਏਸੀ ਕੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਦਾ ਤਰਸਾ ਹੋਇ। ਮਾਏ ਜੀ ਅਸੀ ਅਜੁ ਜੀ ਵੇਹਾਂ ਜੀ ਅਸੀ ਮਜਿ ਨਿਹਾਲੁ
 ਹੀ ਤੇ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਕੁਰਾ ਮੰਗ ਦਿ ਜੀ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਮਾਸੀ ਕੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਹੋ ਜੀ ਨਿਬ
 ਟਿ ਵਰਤੀ ਹੋ ਜੀ ਮਹਲੀ ਹੋ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਹੋ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਹੁਣਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਏਸ ਜਪ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਅਥਾ ਅਸਾਂ ਨੂ ਸਮਝਾਵੀ ਮੇਜੀ। ਅਸੀ ਅਥਪੜੇ ਹੋਏ ਸੁਭੀ ਪੜੇ ਹੋ ਜੀ ਮ
 ਤੇ ਜੀ ਅਧਿਸਾ ਮੇਥਿਨਾ ਚਿਤੁਰੀ ਠਹਿਰਦਾ ਨਹੀ ਜੀ ਚਿਤੁਰੀ ਚਿਸਵਾਸ ਤਨਾਇ ਲਗਦਾ ਹੋ ਜੀ ਜਿਹਾ ਦਾ
 ਅਥੁਸ ਮਝੀ ਦਾ ਹੋ ਜੀ। ਨਹੀ ਅਜਿਕੋਈ ਕਮਾਵੈਗਾ ਜੀ ਸੇ ਕੁਰੁ ਜੀ ਨੁਪਾਵੈਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕੁਰਾ ਮੰਗ ਦਿ ਕਾਹਿ। ०
 ਜੋਭਾ ਈ ਜੀ ਏਸ ਜਪ ਦੇ ਅਥਨਾ ਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹੁ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ ਜੀ। ਹੋ ਕੋਈ ਕਿ ਮਾਜਾਣੈ ਜੀ ਗੋਰੀ ਵਿ
 ਮਾਨੁ ਦਰਤਿ ਹੋ ਜੀ ਮੇ ਅਥਕੁ ਸਕਾ ਜੀ ਪ੍ਰਤਸਾ ਭਿਅਦੀ ਹੋ ਬੇਨਤੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵੀਗਾ ਜੀ। ਜੇਕਿ ਫੁੱਲਾਂ ਕ
 ਹੋਵੈਗਾ ਜੀ ਤਸੀ ਭੀ ਸੁਣੁ ਹੋਗੇ। ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਕੁਰਾ ਮੰਗ ਦਿ ਵਖਤ ਪਾਏ ਕੁਮਾਰ ०

ਸਿਖਰੀਯੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਗਲਮਤਿਜੀਯੋਤੁਰਾਵੈਤਾਂਮਿਹਰਕੁਏਏਸਜਮੰਤੁਦਾਮੁਥਸਿਖਾਂਨੁਸੁਣ
ਈਮੇਯੀਗਸਿਖਬੇਨਤੀਕੁਏਏਨੀਜੀਤਾਂਸ਼ੀਬੁਧੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੁਰਿਆਮੁਰਖਾਤੈਭੁਲੀਆਖੀਤੁ
ਮੇਤੋਮੁਥਸਮਸੁਣੈਪੁਰਖਾਏਸਜਮੰਤੁਈਗੋਸਟਿਅਗੋਰੇਈਗੋਸਿਧਾਂਨਾਲਿਜਦਿਗੋਸਟਿਹੋਈਤਾਂ
ਗੋਰਖਨਾਧਿਤਰਥਗੀਨਾਥਚਰਪਟਿਨਾਥਗੋਪੀਚੰਦਨਾਲਿਜਦਿਗੋਸਟਿਹੋਈਹੋਮੇਲੇਵਿਚਿ।ਤਦਿਥੇ
ਥੈਤਨਾਨਾਲਿਅਥਦਾਵੀਚਾਰਹੋਇਆਸਿਧੁਤੈਫੋਗਸਮਵਿਲੈਜਦਿਸਿਧਾਂਨਾਲਿਗੋਸਟਿਗਿਆਨਈ
ਬਰਤਹੋਈ।ਤਦਿਫੋਰਗੋਪਨਾਧਿਕਰਿਆਤਰਥਗੀਨੋਜੋਰਥਗੀਤੈਨਨਕਕਉਆਖੀਤੈਦੁਰਸਨੁਲੇ
ਹੁਮੀਦ੍ਵਾਂਪਰਤਦਿਭੁਰਥਗੀਆਸਾਂਨੋਆਖੀਅਜੇਯੀਸ਼ੀਗੋਰਖਨਾਥਜੀਏਭੁਕਤਾਰੈਤਮਦੁਸਨੁਲੇਹੁਮੀ
ਦ੍ਵਾਂਕਾਮੁਥਦੈਹੋਗੋਰਖਨਾਥਕੇਪੰਥਮਹਿਅਵਹੁਸਿਧਿਹੋਹਾਤਬਸ਼ੀਪ੍ਰਕ੍ਰਮਕੀਆਗਿਆਸਾਧਿਜੀਵਿ
ਛੁਆਸਾਂਥੇਪ੍ਰਮੋਡਾਥਾਇਆਸੋਆਸਾਂਧਿਪਾਂਨੋਆਖੀਅਜੇਸਿਧਹੁਜੀਮੇਦੁਸਨੁਲੀਆਰੈਅਮੀਦ੍ਵਾਂਪਰ
ਗੀਅਰੈ।ਤਬਸਿਧਹੁਕਰਿਆਜੇਹੋਨਨਕਦੁਸਨੁਲੀਆਸੋਰੇਸਕਾਲੀਆਮੁਤੈਸਿਧਿਕਿਸਕਾਰੈਇਅ
ਹੋਤਬਾਅਸਾਂਥਾਥਾਅਜੇਮੇਸਿਖਸਦੁਰਹਿਯਾਹਾਤਬਸਿਧਹੁਕਰਿਆਜੇਏਨਨਕਸਚੁਜੇਹੋਸਕਦਿਕਾ

ਏਜੰਡੀਸਹੁਕਸਜੇਸੁਏਤਬਾਅਸਾਂਅਧਿਅਮਜੋਮਾਇਸਦੁਜੁਗੁਹਦਿਅਚੇਤੀਸਚਨਨਕਹੀਭੀਸਚ
।੧।ਤਬਾਸਿਧੀਕਾਰਿਅਜੇਏਨਨਕਸਿਸਚੁਬਦੁਨੈਕਿਸਕਾਨਾਅਸਚੁਏਕਹੈਜੀਸਤਿਨਾਮਕੁਤਾਪਰਖਕਹੈਏਨ
ਨਕਉਸਕਾਕੁਨਕਿਅਨੀਪਰਖਹੈਇਮਾਤਉਭੈਮਹਿਪਕ੍ਰਿਮਾਤਬਾਅਸਾਂਅਧਿਅਮਜੋਜੀਉਹਨਿਹਕੁਭੈ
ਨਿਰਦੋਹਅਕਾਲਮੁਹਤਿਅਜੁਨੀਸੇਭੀਕਹੈਨਨਕਉਪਾਈਮੇਸਕਿਉਕੁਪਾਈਮੇਕਹੈਜੀਉਹਜੋਪਾਈ
ਮੇਸਤਿਉਕੁਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਮੇਕਹੈਨਨਕਕਿਤੇਸੇਚਦੀਚਾਕੁਕੁਭੀਪਾਈਮੇਤਬਾਅਸਾਂਕਹਿਅ
ਜੇਸਚੇਨਦੇਵਹੀਜੇਸਚੀਲਖਦਾਗਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗਥਾਕਹੈਜੀਪ੍ਰਮੇਸਕਾਦੀਚਾਭੋਕਹੈਜੀਸੇਚ
ਕੁਕੇਕੀਤਲੇਕੇਤਾਂਭੀਨਹੀਏਕਾਕਹੈਜੀਜੇਪ੍ਰਕੁਕੇਮੇਨਲਾਇਕੁਲਿਵਤਾਰਲਾਇਕੁਕਹੀਏਤਾਂਪਾ
ਈਮੇਕਹੈਜੀਭੁਪੇਚੁਪਨਹੈਦੁਹੀਜੇਲਾਇਹਹਾਂਲਿਵਤਾਰਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗਥਾਕਹੈਜੀਜੇਚਪਕਰ
ਕੇਪ੍ਰਮੇਸਕੀਲਿਵਤਾਰਹੀਧਿਆਨੁਦਿਹਿਹੈਤਾਂਭੀਉਸਪ੍ਰਮੇਸਕੀਲਿਵਤਾਰਧਿਆਨੁਦਿਚਿ
ਹਹਿਨਸਕੈਥਿਨਾਉਸਮਹਾਂਗਜਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੇਰੇਸੁਤੇਇਹਨਹੀਏਇਮਾਦਤੀਕਹੈਜੀਕਿਵੈਉਸਮਾਨਪ੍ਰੀ
ਕੁਖਤੀਉਤਰੈਮਿਟਿਜਾਇਕਹੈਜੀਕੁਖਿਆਮਾਕੁਖਨਉਤਰੈਜੇਥੀਨਾਪਰੀਅੰਤੁਗਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗ

ਪਾਕਰੇਯੀਜਿਤਨੇਤੁਨਾਕੀਅਲਿਏਰੇਨਿਜੇਇਤਨੀਮਾਹਿਅਹਿਸਪਾਸੀਜੁਕੈਤਾਂਭੀਸਿਤੋਭਾਅਵੇਰੁਪਾਨ
 ਜਾਈਕਿਨਾਉਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕਰੇਯੀਇਤੁਜੀਉਇਤੁਨੀਅਸਿਮਾਨੁਪਾਂਛਿਮੁਕੁਨਮਤਿਸਿਸਾਰਕੀਅੰਕੁਤਾ
 ਰੋਕੈਈਹਿਸਦੈਕੈਮਤੀਅਵੈਗੀਕਿਏਕਾਰਿਕਾਰਿਮਰਦਾਰੈਕਰੇਯੀਸਹਸਸਿਮਾਨੁਪਾਂਛਖਰਿਨਤਾਂਕਿਨਾ
 ਚਲੈਨਾਹਿਯਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਹਿਸਿਧੁਜੀਜਿਤਨੀਅੰਧਿਅੰਧਪ੍ਰਾਪਿਕਮਤਿਰੈਨਜੇਇਤ
 ਨੀਅੰਧੀਜਾਏਤਾਂਇਸਦੇਨਾਲਿਅਕੋਇਤੁਨੀਚਲਦੀਭਾਵੈਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਕਰੇਯੀਇਤੁਜੀ
 ਉਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨਹਿਸਦਾਹੈਸੋਕਿਉਕਾਰਿਏਕਰੇਯੀਕਿਉਸਾਚਿਅਕਾਰਿਏਸੋਕਿਉਕੁਰੈਤੁਏਪਾਲਿ॥
 ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਕਰੇਸਿਧੁਜੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ਕੀਦੁਗਾਹਜੇਯੀਉਸਾਚਿਅਕਾਰਿਏਸੋਕਿਉਕਾਰਿਏਸੋਕੁਰਕੀਪ
 ਲਿਓਸਕੋਅੰਦਰਿਬੰਨਹੈਸੋਕੋਸਾਬੰਨਹੈਇਅਹੋਜਿਉਦਰਿਅਉਕੁਰਦਾਹੈਤਉਪਾਲਿਨਾਉਬੰਨਦਾਹੈ
 ਤਿਉਪ੍ਰਮੇਸ਼ਮਤੈਮਾਨਖਾਵਿਚਿਕੁਰਿਕੀਪਲਹੈਜਾਕੁਰਦੀਪਾਲਿਤੁਏਸਚਘਰਿਅਵੈਤਾਂਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਿ
 ਲੈਜਿਚਹੁਇਸਦੈਅੰਦਰਿਕੁਰਦੀਅੰਧਰੈਤਿਚਹੁਵਿਚਿਬੰਨਹੈਤਬਸਿਧੁਕਾਰਿਜੇਯੀਕਿਛੁਇਸਦਾਭੀ
 ਕੀਤਾਰਹੈਇਸਕੋਭੀਕਿਛੁਹਧਿਯੈਕਰੇਯੀਕੁਮਿਰਜਾਈਚਲਨਾਹਿਖਿਆਮਾਨਾਹਿਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਨਨਕ

ਰਬਾਤ ਬਾਅਤ ਕਹਿ ਮਾਸਿ ਪੁਜੀ ਮਿਲਨੁ ਰਹੁ ਮਾਦੁ ਜਾਨੁ ਨੰਗੁ ਭੁਖ ਖਸਮਾਗਸਤੁ ਇਸਨੁ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੋਸ
 ਰਹੇ ਦਿ ਚਿਹੈ ਜਿਉ ਹੀ ਇਸਹੈ ਮਸਤ ਕਿਏ ਖੁਲਿਖਿ ਹੋ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੋਸ ਦੇ ਨਾਲਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚਲਦਾ ਹੋ ਸੇਧ
 ਹੁਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਮਾਇਸ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹੋ ਸੇਧ ਕਿਛੁ ਹੋ ਸੇਧ ਲਿਖੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਹੋ ਜੀ ਕਿਛੁ ਉਨ੍ਹੇ ਤੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਹੋ ਸੇਧੀ ਸਹਿ
 । ਬੋਲੁ ਹੁਕਮਾਈ ਵਾਹੁ ਹੁਕਮੀ । ਤਬ ਸਿਪਹੁ ਕਹਿ ਮਾਜੇ ਜੀ ਹਮਾਗਸਤੁ ਨਾ ਬਾਤਾ ਤੇ ਬੀ ਸੀਤ ਖੁਹੈ ਇਸਾ ਹੋ ਪ੍ਰਮਤ
 ਹਮਾਹੋ ਤਾਂਈ ਮਾਇ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਐਸਾ ਮਾਇ ਹੀ ਪਤਿ ਸਿਰ ਕੀ ਜੋ ਭਈ ਸੇਧਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਈ ਹੋ ਤਬ ਹੁਕਮਾਈ
 ਨ ਕਜੀ ਸਿਪਾਹੁ ਉਮਾਇ ਹੀ ਤੇਲਾਇ ਕੋ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵਤਾ ਹੋ ਜੋ ਸਿਪਹੁ ਜੀ ਮਾਇ ਪਹਲੇ ਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
 ਮਾਧੁ ਹੀ ਮੇਰਿ ਮਾਹੀ ਸੁਪੇਈ ਅੰਤੁ ਕਹੀ ਐ ਕਹੈ ਜੀ ਪੇਈ ਵਡੀ ਕਿਸਾ ਮਾਹੀ ਕਹੈ ਜੀ ਸਿਮਾਹੀ ਵਡੀ ਕਹੈ ਜੀ
 ਸਿਮਾਹੀ ਕਿਸਕੁ ਵਡੀ ਕਹੈ ਜੀ ਸੁਪੇਈ ਮਾਇ ਮਾਸਿ ਮਾਹੁ ਪ੍ਰਮੋਸ ਜਾਂ ਸੁਪੇਈ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸਿਮਾਹੀ ਚਲੈ ਨ ਕੁਨ ਧ
 ਲੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਿਸਕਾ ਨਾ ਉਚੁ ਪ੍ਰਕਾਨ ਉਨਿਰੰਕਾਰ ਜਾਂ ਦੁਸਰਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮਦਾ ਅਨਿਕ ਲੈ ਵੇ ਕੇ ਕੀ ਕਿਸਾ ਸਾਧਿ
 ਬੋਲੈ ਕਿਸਾ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਿਸਕੁ ਮਾਰੈ ਕਿਸਕੁ ਉਚੁ ਪ੍ਰਮੋਸ ਕਿਸਕੁ ਵਡਾ ਕਹੈ ਕਿਸਕੀ ਘਟਾਏ ਚੁਪੁ ਚੁਪੁ ਜਿਸਕਾ ਨ
 ਉਹੈ ਚੁਪੁ ਤਾ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਾਰਾ ਕਹੀ ਮਾਤ ਬਾਮਨ ਸਾਧੇ ਵੀ ਕਉ ਮਾਰਿ ਮਾਰੀ ਹੋ ਸੇ ਮਨਸਾ

੬੦

੦ ੬੩

ਦੇਵੀ ਬਨੁ ਕਹੀਐ ਮਨਸਾ ਦੇਵੀ ਦੇਹੀ ਜੋ ਮਨਸਾ ਚਿਤ ਵੀ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਰਚਨਾ ਕੀ ਜੀਐ ਤਬ ਚਰਨ ਕਾ ਲਭੇ ਕ
 ਮਲਾਇ ਸਤੀ ਮਨ ਤੇ ਮਨਸਾ ਦੇਵੀ ਜੋ ਤੇਜੁ ਗੁਤਿ ਕੀ ਨੀਏ ਏਹੁ ਤੀਨੋ ਸਵਾਧਾਨੁ ਇਸ ਕੀ ਕੀਨੀ ਤਿਨ ਕਉ
 ਵਰ ਮਿਲਿਆ ਮਾਮਨਸਾ ਦੇਵੀ ਕਉ ਏਹੁ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕਉ ਖਿਲਾ ਸੁਫਲ ਮਿਲਿਆ ਆਨੰਦ
 ਤਿ ਕਉ ਤੀਨ ਫਲ ਮਿਲੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਫਲ ਭੂਆ ਖਿਸਨੁ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਵਿਹਤੀ ਨ ਦੇਵੀ ਤਿਨ ਤੀਨ ਕਉ
 ਵਰ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੇ ਤਮ ਸ੍ਰਿਸਟ ਰਚਨਾ ਤੁਮ ਤਿਨੇ ਮੇਰਾ ਹੋ
 ਤੁਮ ਚਰਨ ਚਰਨ ਤਬ ਇਨ ਕਉ ਹਿਅ ਜੋ ਜੀ ਜਿਉ ਕਮੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਸਿਸਟਿ ਹੋਇ ਜੀ ਜਬ ਕਮਾ ਚੇਕੁ
 ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੂਆ ਤੂੰ ਦੇਹੀਆ ਪ੍ਰਜਾ ਮਾਂ ਕੀਆਂ ਪ੍ਰਥਿਸਨ ਤੂੰ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਾਹਿਅ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਤੂੰ ਜੀ
 ਮਾਂ ਕਾ ਭੰਡ ਹੀ ਹੋਇਆ ਮਰਨ ਉਨਿ ਧਿਤੇ ਰੇ ਪਾਸਿ ਹੋਇਆ ਮਾਂ ਕਉ ਮਹਾਰਤੁ ਤੂੰ ਹੀ ਦੇਉ ਜਾਉ ਤਮ ਕਉ
 ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਏ ਕੀ ਫਿਰਤਾ ਖਰੋਗੀ ਮੇਰੇ ਧਾਪਣਾ ਨਹੀ ਜੇ ਤਮ ਕ੍ਰੋਗੀ ਸਹੀ ਅਯ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖਿਸਨ ਮਹਾਂ
 ਦੇਵ ਮਦਾਸ ਕਹੀ ਜੇ ਏ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਤੇ ਰੇ ਕੀ ਏਹੇ ਏਹੇ ਨਿਜੇ ਫਿਰਤਾ ਕਰਹਿ ਮਰ ਕੀਸੇ ਕਉ ਹੁਕਮੁ
 ਹੋਇ ਕਿਸੇ ਕਉ ਬਾਹਿਅ ਮਹਾਂ ਚਰਨੀ ਉਉ ਠਿਠਿ ਗਿਆ ਏਹੀ ਹੋਇਆ ਮੁਓ ਸਾਥੇ ਬਾਬਤੁ ਜਿ ਪਾਲੇ ਹੋਇ ਤਬ

ਗਾਵਿਅਕਰਹਿਤਬਨਿਰੰਸਨਕਾਰਕਮਹਿਇਆਜੇਰੇਇਹਕਲਮੁਤਮਹੇਰੀਰਥਿਨੀਨੀਏਹਮੇਰੀਆਰਾਮਾ ੩ ੬੦
 ਜਿਉਤਮਦਗਾਵੁਰੇਜੀਅਕੇਭੁਭੁਤਾਗੇਤਿਉਭਉਮਿਦਾਵੁਰਹਾਨੀਜੇਕਿਛੁਤਮਕੁਰੇਸੀਈਸਹੀਭੁਭੁਤ
 ਮਕੁਤੇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਿਨਿਰੰਕਾਰਕਾਭੁਭੁਤਮਥਿਸਨੁਮਹਾਂਦੇਵਕਿਉਆਗੇਹੁਮਾਰੇਆਰਾਮਾਕਰੇਜੀਹੁਮੀਰੇ
 ਨਾਕਾਰਕਮਨਕਹਿਅਜਾਨੀਤਿਜਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਹੇਪੁਰਖਾਹੁਮੁਤਉਭਉਸਹੀਕਾਰੁਇਆਰੇਜੇਅਕਾਰਕਾਹਿ
 ਸਾਹੀਸਾਹੁਚਰਪ੍ਰਮੇਰੇਬੁਤੇਇਹਭੀਨਾਹੀਕਹਿਅਜਾਦਾਜੇਕਿਤਨਾਕਾਰਕਮਹੀਏਅਰੇਜੇਇਤਨਾਕਾਰਕਮ
 ਹੋਇਨਿਜੀਅਕਾਰਮਮਿਲੇਵਹਿਅਈਅਤਿਜਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਹੁਮਹੀਸਾਥਿਚਉਭਉਹੀਹਲਖਜੀਅਕੀਜੁਨਿ
 ਯੇਦਾਹੋਈਅਕਾਰਮਹੀਸਾਥਿਵਹਿਅਈਲਗਾਮਿਲੇਨਾਕਾਰਮੀਉਤਮਨੀਚਰਕਾਮਿਲਿਖਿਏਖਾਪੁਪਾਈਅ
 ਹਿਅਤਿਜਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਉਤਮਜੇਰੇਇਹੀਪ੍ਰਮਾਦੈਕਾਨਾਲਿਅਨੀਚਜੇਰੇਇਸੇਕੀਪ੍ਰਮਾਦੈਕਾਸਾਥਿਹੋਇ ੩੨
 ਅਕਾਰਮਹੀਸਾਥਿਜੀਅਜੇਤਯੇਦਾਹੋਇਕਾਰਮਹੀਸਾਥਿਨਾਲੇਦਾਸਾਜੀਅੰਦਾਲੇਖਪਾਇਆਜੇਇਤਨਾ
 ਦੁਖਭੋਗਹਿਰੇਇਤਨਾਸੁਖਭੋਗਹਿਰੇਇਕਨਾਕਾਰਮੀਰੇਈਭੁਭੁਤਮਿਸਹਿਕਾਰਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿਤਿ
 ਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਇਕਨਨੁਕਾਰਮਦੁਗਾਹਿਥੀਭਇਆਜੇਜਾਹੁਤਮੀਮੇਰੇਜੀਅਕੁਏਤੇਹੀਮਾਹਮੁਇਕਨਾਨੁਕ

ਮੁਰੀਇਆਜੀਜਾਤਤਸੀਜੀਅਹਜਹਿਰਬਜੁਹੇਤਬਤਾ। ਕਉਰੀਈਆਜੁਰੀਗੀਆਜੀਇਹੁਗੀਤਹੇਹਕਮਹਿਇਆਦ
 ਰਗਾਹਿਥੀਕਹੈਜੀਹਕਮੇਅੰਦਰਿਸਤੁਕੋਇਬਾਹਿਰਿਕਾ। ਨਕੋਇ। ਨਨਕਹੁਕਮੇਜੇਬੁਨੈਤਾਂਉਮੇਕਹੈਨਕੋਇ॥
 ਨਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਜੇਕਿਛੁਵਰਤਦਾਹੈਸੇਹਕਮਹੀਵਿਚਿਵਰਤਦਾਹੈਇਹੁਜੀਮਾਨਖਹਉਮੇਕਦਾਹੈਜਾਂਇਹੁਕਮ
 ਨਿਸਮਝਦਾਨਹੀਇਹੁਜਾਨਦਾਹੈਜੇਹਉਇਨਿਮਾਨਪਰੰਦਾਇਆਗਾਂਜੇਕਿਛੁਚੰਗਾਕਦਾਹੈਤਾਂਕਹਿਦਾਹੈਜੇਮੇ
 ਕੀਤਾਹੈਅਜੇਕਿਛੁਕੋਈਦੁਖਲਗਦਾਹੈਤਾਂਕਹਤਾਹੈਜੇਪ੍ਰਮੋਸ਼ਕੁਲਾਇਆਗਾਂਜੇਇਹੁਜਾਨੈਸਕਪ੍ਰਮੋਸ਼ਦਾਕੀਤਾਹੈ
 ਦਾਹੈਤਾਂਉਮੇਕੋਈਕਾਇਸਨੈਕਹੈ॥ ਧੋਲਹੁਕਾਇਦਾਹਕੁਰਜੀ। ਗਾਵੈਕੋਤਾਨੁਹੈਵਿਸੈਤਾਨੁ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ
 ਰਥਾਕੋਈਏਹਾਭੀਹੈਜੇਪ੍ਰਮੋਸ਼ਕਾਬਲਤਾਨੁਜੇਹਗਾਇਸਕੋਜੇਕਿਤਨੇਕੁਬਲੈਕੋਰਾਨੁਵਿਚਿਹੈਜੇਇਤਨਾਜੇਰਤ
 ਵਕਿਸੈਪਾਗੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ਦਾਤਾਨੁਗਾਵੈਨਾਜੇਕੋਈਕਿਛੁਗਾਵਦਾਹੈਪ੍ਰਮੋਸ਼ਦਾਕੀਤਾਗਾਵਦਾਹੈਪ੍ਰਮੋਸ਼ੀਸਹੀ
 ਜੇਪ੍ਰਮੋਸ਼ਦਾਤਾਨੁਗਾਵੈ। ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਨੈਨੀਸਾਨੁ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਜੇਕੋਈਏਹਾਭੀਹੈਜਿਸਨੈਗਾਵਨੁ
 ਦੀਸਕਤਿਹੈਸੇਜਿਤਨੀਜੀਅਨੇਦਾਤਿਹੈਈਮੇਤਿਸਕਾਲੇਖਨੀਸਾਨੁਕਿਤਨਾਕੁਪਇਆਮਹੈਏਹਾਕੋਈਗਾਵਿ
 ਸਕੈ। ਗਾਵੈਕੋਗੁਰਵਾਤਿਮਾਂਚਾਹਾ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਅਕੋਈਕੋਈਇਉਗਾਵਦੇਹੈਨੀਜੇਇਹਪ੍ਰਮੋਸ਼ਈ।

ਵਾਸੁਵਰੀਐਵਿਹਮਾਸਦੀਵਰਿਮਾਈਐਮੁਹਿਰਿਉਗਾਵਦੇਹੈਨਪ੍ਰਮੋਸਨਾਹਿਕੁਬੈਗਵ
ਦੇਹੈਨਿਜੇਵੇਰੁਕਾਪ੍ਰਮੋਸਉਸਕੁਰੁਕੀਆਵਾਹੁਆਈਮਾਗਾਵਦੇਹੈਮਦੁਤਾਗਕੀਮਾਉਪਮਾਸਲਾਹਗਾ
ਵਦੇਹੈਨਾਗਾਵੈਵੈਵਿਦਿਆਵਿਪਮਦੀਜਾਗਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਇਕਾਮੇਸੇਪ੍ਰਮੋਸਕਉਗਾਵਦੇਹੈਸੇਮੇ
ਸੀਮੇਸੀਵਰਿਮਾਈਐਚਾਰਦੀਚਾਰਗਾਵਦੇਹੈਨਜੋਧਰੀਖਠਨੁਵਰਿਮਾਈਮਉਪੀਮਗਾਂਬਿਖਮਜੇਕਿਐ
ਦੇਬੁਤੈਕੀਨਜਾਈਨਸਮਤੀਜਾਇਐਸੀਵਿਦਿਆਸਿਉਪ੍ਰਮੋਸਕਉਗਾਵਦੇਹੈਨਾਗਾਵੈਕੀਸਾਜਿਕਰੈਤਨਖੇ
ਮਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਇਕਉਵਕੁਬੈਪ੍ਰਮੋਸਨੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿਜੇਵੇਹੀਕਉਸਾਧਸਾਧਕਿਰੂਤਿਲਗਾਇਲਗਾਇ
ਇਤਕੁਪ੍ਰਮੋਸਨੇਪਿਆਵਦੇਹੈਨਾਗਾਵੈਕੀਮਲੇਹਿਰਦੇਗਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਇਕਉਵਕੁਕੁਪ੍ਰਮੋਸ
ਕਉਪਿਆਵਦੇਹੈਨਿਜੇਵੇਹੀਫੇਰਮੇਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਗਾਵੈਕੀਜਾਪੇਇਸੇਦੁਗਿਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਇਕ
ਇਵਕੁਕੁਪ੍ਰਮੋਸਨੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿਜੇਪ੍ਰਮੋਸਪਏਹੈਨਿਅਗਾਵਦੇਹੈਨਿਅਸਿਆਵਦੇਹੈਨਿਜੇਪ੍ਰਮੋਸਪਰੈਤੇਖ
ਰੈਹੈਅਮ੍ਰਿਤਹਿਰਿਹੈਗਾਵੈਕੀਖੇਗਾਦਗਾਦਗਿਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਇਕਉਵਕਉਹੈਨਿਜੇਪ੍ਰਮੋਸ
ਨੇਜੈਤੇਨੇਜੈਹੈਇਕਉਵਕੁਕੁਪ੍ਰਮੋਸਨੇਅਗਪਤੇਹੈਨਿਜੇਪ੍ਰਮੋਸਕੇਖੇਜਹੁਸਲਾਹਨੁਵਾਏਨਾਕਥਨਾਕਥੀਨ

3

ਨਿ

ਨ
ਕਾਵੇ

ਆਵੇ ਤੇ ਟੀਕਾ ਥਿਕ ਥਿਕ ਥੀਕ ਟੀਕੇ ਟੀਕੇ ਟੀਕਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਟੀਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਜੀਤਿ ਰੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
ਨੁ ਨੇ ਜੀ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ ਤੇ ਨਿਤਿ ਨਾ ਦੀ ਭੀ ਤੇ ਨਿਤਿ ਨਾ ਆਵੇ ਦੀ ਜੇ ਕਈ ਜਨ ਮਗਨ ਦੇ ਗਨ ਦੇ ਵਿਹਾ ਵਿਜਾ ਨਿਤਾਂ ਕਨੁ ਤੀ
ਗਨੁ ਨਿਵਾ ਲਿਆ ਦੀ ਗਨੁ ਤੀ ਹੋਇ ਨਾ ਆਵੇ ਕਈ ਟੀਕੇ ਟੀਕੇ ਥਿਕ ਥਿਕ ਥਿਕ ਰੇ ਤੇ ਰੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆਨੁ ਕੁਕੁ ਗਏ ਹੋ
ਨੇ ਆਤਿ ਨਾ ਕੀ ਭੀ ਗਨੁ ਤੀ ਨਾ ਆਵੇ ਦਾ ਦੇ ਲੇ ਦੇ ਥਿਕ ਥਿਕ ਥਿਕ ਆਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਆਤਿ ਜੀ ਦੇ ਨੁਵਾ ਲਾ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ
ਜੇ ਦੇ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਦਾ ਹੋ ਮੁਖੇ ਲੇ ਦਾ ਲੇ ਜੇ ਹੋ ਨਿਸੇ ਲੇ ਦੇ ਥਿਕ ਥਿਕ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ ਹੋ ਨਿਸੇ ਟੀਕੁ ਗਾ ਜੁਗਿ ਤਰਿ ਥਾਈ ਥਾਈ
ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਟੀਕਨ ਨੇ ਦੇ ਹੀ ਆਰਜਾ ਟੀਕੀ ਆਸ ਜੀ ਤੁਸੀ ਥਾਂ ਹਿਮਾ ਹੀ ਰਹਾ ਰੁਕ ਮੀ ਰੁਕ ਮੁਚਲਾ ਦੇ ਗ
ਨਾਨ ਕਵਿ ਗਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਨਿਤਿ ਕਿਤੇ ਗਾ ਟੀਕੇ ਟੀਕੇ ਚਲਦਾ ਹੋ ਸਿਸਕੁ ਉਸਦਾ ਰੁਕ ਮੁਖੇ ਰੁ
ਕੇ ਉਕੁ ਕੁ ਚਲਾ ਦੇ ਗਾ ਚਲਾ ਦੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮਾਨ ਮੁਚਲਦਾ ਹੋ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ ਥਾਂ ਸਿਰਿ ਦਾ ਹੋ ॥੩॥
॥ ਭਿਲੁ ਰੁ ਟੀਕਾ ਰੁ ਰੁ ਜੀ ॥ ਸਾ ਚਾ ਸਾ ਹਿ ਬੁਨਾ ਬੁਨਾ ਉਰੁ ਥਿ ਆ ਭਾ ਉਮਾ ਭਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਜਿਕੇ
ਟੀਕੁ ਤਾ ਕੁ ਨੁ ਹਾ ਹੋ ਸਾ ਹਿ ਬੁਓ ਸੇ ਸਾ ਚੇ ਟੀਕੇ ਚਲਦੀ ਹੋ ਸਾ ਚਾ ਸਾ ਹਿ ਬੁਓ ਹੀ ਹੋ ਜਿਸਕਾ ਨਾ ਉਸਚਾ ਹੋ ਜਿਕੇ ਟੀਕੁ
ਮੇਲਕਾ ਨਾ ਉਖਛੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ ਨਾ ਉਸਚੁ ਹੋ ਰੇਨਾ ਦੇ ਜੇ ਹੋ ਨਿਸੇ ਰੁ ਥਿ ਆ ਮਾ ਹੋ ਨ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅੰਦੁ ਰੁ ਉਉ ਪ੍ਰਮਾ ਦੇ ॥੪॥

ਹੋਤਿਤਿਉਸਲਾਹਲੇਲੇਉਠਦਾਹੋਰੁਲੀਰੁਲੀਰੁਪਿਆਮਮਹਿਮਪਾਰਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਪੁਰਿਹਸਲਾਹਕਵਨੁਹੈ
 ਜਿਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਪਾਸਿਹੋਦਾਹੋਮਤੈਸੁਨਿਕੁਪਿਆਰੁਕੁਦਾਹੋਮਮਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਦੇਹਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।
 ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਇਹੁਤਾਂਮੰਗਦੇਹੀਮੁਦਾਹੋਜੇਉਸਦਾਤਾਰਭਵੇਤਾਂਦੇਇਛਾਛੁਹਕੋਮਹੋਰਖੀਮੇਜਿਤੁ
 ਦਿਮੈਦੁਬਾਰਾ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਓਹੁਕਵਨੁਭਵੇਹੈਜਿਤਿਦੇਕੁਪ੍ਰਮੇਸੁਕਾਦੁਬਾਰੁਦਿਸੈਮਮਹੀਕੁਬੈਲਨੁ
 ਭੈਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਨਿਕੁਪਿਆਰੁ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਮਤੈਓਹੁਕਵਨੁਕਵਨੁਹੈਜਿਤੁਇਸਦੇਬੈਲਿਅ
 ਕੁਕੋਪਿਆਰੁਕਰੇਮਮੀਮੁਤਦੇਲਾਸੁਨਾਓਦਾਡਿਆਈਦੀਦਾਰਾ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਮਪੇਰੁਈਹਿਭੁਰ
 ਪ੍ਰਮੇਸੁਦੈਮਿਲਨੁਈਹੋਮਤੈਏਓਹੁਕਵਨੁਹੈਜਿਤੁਪੁਸਿਹੋਦੈਸੋਕਵਨੁਜਾਨੁਹੈਜਾਂਡੇਛੁਪਹਿਰਗਤਿਪਿਛ
 ਲੀਹੋਤਾਜਾਹੈਇਸਨਨੁਕੁਕੋਸਿਛਤਿਸਲਾਹਕਰੇਹਿਰਹੈਮਮਖਪਕੋਸੁਨੈਤਿਗਨੈਦਾਤਿਹੋਦੈਪ੍ਰਮੇਸੁਕੀ
 ਆਕਸੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਗੀਮੋਖਦਾਮਾਗਾ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਜਿਕੋਈਪਿਛਲੀਗਤਿਪ੍ਰਾਤਿਕਾਲਨਾਮਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਕਾਸਿਮਰੇਗਾ।ਤਿਸਨੇਪ੍ਰਮੇਸੁਕੀਮਿਹਰਿਕਾਕਪੜਾਮਾਵੈਗਾ।ਤਿਸਕੀਮੋਖਪਦੁਹੀਹੋਦੈਗੀ।ਨਨਕਏਵੈਜਾਨੈ
 ਮੇਸਕੁਆਪੇਹੀਸਚਿਆਗਾ।ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਗੁਧਾ।ਤਿਸਤੇਏਵੈਹੀਸਮਨੁਨੁਜੇਸਕੁਕਰੇਕਰਾਵੈਮਾਪ੍ਰਮੇ

ਨਜੈ ਵਿਛੁੜੇ ਸੋ ਸਭੁ ਕਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਜੈ ਵਿਛੁੜੇ ਸੋ ਮਾਮੀ ਮਾਮੀ ਪੈ ਪੈ ਲਭੁ ਕਹੈ ਭਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਗੰਢਾ ਪਿਅੰ
 ਨਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹੈ ਭਾਇ ਮਾਪੇ ਮਾਮੀ ਪਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਸਮਾਨੁ ਖੈ ਬੈਠੈ ਨਥਾ ਪਿਅੰ
 ਦਾਯੋ ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਜੈ ਵਿਛੁੜੇ ਗੋ ਮਾਮੀ ਮਾਮੀ ਪੈ ਪੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਾ ਵਿਛੁੜ ਨਹੀ
 ਦਾ ਮਾਪੇ ਜਾਂ ਭਿਸਟਾ ਕੀਤਾ ਵਿਛੁੜ ਨਹੀ ਦਾ ਤਾਂ ਕੇ ਤੇਗੁ ਲਿਖਿਹੁ ॥ ਨਖ ਸੇ ਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰੀ ਪਾਏ ਮਾਪੇ ॥ ਜਿਨ ਸੇ ਦਿ
 ਮਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ਨਨਕਹਾਈ ॥ ਮੇਗੁ ਨਿਨਿਸਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਕੇ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕਾ ਜਸਗਾ
 ਵੈ ਤਿਸ ਨੇ ਦੁਸੁਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਸੇ ਦਿਅਾ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਜਾਪਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੈ ਦੁਮਾਨੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਗਾਈ
 ਮੇਸੁ ਨਿਮੇਸੁ ਨ ਰਖੀ ਮੇਰਾ ਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਸੁਣੈ ॥ ਮਮਨ ਕੇ ਵਿਖੇਰੁ ਉਨ੍ਹੈ ਹੈ ਤਾਂ ਓਧੈ ਸਾਹੇ
 ਮਮੁਸੁ ਨਿਮੇਸੁ ਨ ਰਖੀ ਮੇਰਾ ਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਸੁਣੈ ॥ ਮਮਨ ਕੇ ਵਿਖੇਰੁ ਉਨ੍ਹੈ ਹੈ ਤਾਂ ਓਧੈ ਸਾਹੇ
 ਜੁਨਿ ਮਾਰੁ ਬਿਬਿਨਾ ਮੇਸਾਹੈ ਜੇ ਉਸੁਤੁ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮਾਸਾਧਿ ਕਾਵੈ ॥ ਮਮੁਸੁ ਨਿਮੇਸੁ ਨ ਰਖੀ ਮੇਰਾ ਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਸੁਣੈ ॥ ਮਮਨ ਕੇ ਵਿਖੇਰੁ ਉਨ੍ਹੈ ਹੈ ਤਾਂ ਓਧੈ ਸਾਹੇ
 ਪ੍ਰਗਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਲੇਜਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਾਇ ਭਾਉ ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੈ ਜਪੇ ਤਾਂ ਜਿ ਤੇਨੇ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਹਿ ਤੇਨੇ ਖਿ
 ਉਰੇ ਦੇਜਾਹਿ ॥ ਅਜਿ ਤੇਨੇ ਸੁਖੁ ਹੈ ਨਿਹਿ ਤੇਨੇ ਮਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੈ ਦੁਖਾ ਰਿਬ ਜਿਦਿਅਾ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਸਾ

ਬਿਜਾਇ ਯੁਗਮ ਖਿਨਾਇ ਯੁਗਮ ਖਿਵੇਇ ਯੁਗਮ ਖਿਰਹਿ ਮਾਸਾ ਹੀ ਯੁਗਮ ਹੀ ਯੁਗਮ ਗੰਗਾ ਖੁਸ਼ਮਾ ਯੁਗਮ ਪਾਰਬ
 ਤੀ ਮਾਈ ਯਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਰਾਗਿ ਯੋਗੇ ਛੁਤੀ ਜੋ ਯੁਗਮੇ ਬੇਦ ਜੋ ਚਾਹੀ ਯੁਗਮੇ ਯੁਗਮ ਖਿਸਮਾ ਵਿਰਹਿ ਮਾਹੇਈ
 ਸੁਜੋਯੋ ਸੋ ਯੁਗਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਖਨਾ ਖੁਸ਼ਮੇ ਸੋ ਯੁਗਮੇ ਖੁਸ਼ਮਾ ਜੋਯੋ ਸੋ ਯੁਗਮੇ ਪਾਰਬਤੀ ਜੋਯੋ ਯੁਗਮੇ ਵਿਹੁ ਛਿਆ ਯੁਗਮੇ
 ਨਇ ਨਕੇ ਛਿਣੇ ਘੁਰੇ ਨਇ ਨਕੇ ਛਿਣੇ ਪਦੇ ਸਹੇ ਸ੍ਰੀ ਯੁਗਮੇ ਛਿਣੇ ਪਦੇ ਨ ਪੰਥ ਘਰਿ ਵੇਰਹੀ ਯੋ ਨਿਤ ਯੁਗਮੇ
 ਬੇਨ ਸਕਾ ਜੀਵਾਹਿ ਮਾਜੇ ਬੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਿ ਮਊਤੁ ਸੀ ਜੋਯੋ ਯੁਗਮੇ ਵੇਦੇ ਯੁਗਮੇ ਤੁਮਾਰਾ ਬਾਲਕਾ ਹਾਂ ਤੁਮ ਪਾਸ ਤੇ
 ਕਬਾਤਿ ਖੋਜੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯੁਗਮੇ ਵੇਦੇ ਯੁਗਮੇ ਵਿਹੁ ਛਿਆ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਬੁਝੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਾ ਕਾ ਕਥਿ ਮਾਂਝਾ ਦਾ ਭਿਛੁ ਨਹੀ
 ਜੋ ਯੁਗਮੇ ਤੁਮਾਰਾ ਖਾਨਾ ਕਾ ਕਥਿ ਮਾਂਝਾ ਨ ਜਾਈ ਯੁਗਮੇ ਵੇਦੇ ਯੁਗਮੇ ਸਭ ਨ ਜੀਆ ਕਾ ਵਿਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੇਰੇ
 ਸੁਨ ਜਾਈ ਯਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਿ ਮਊਤੁ ਸੀ ਜੋਯੋ ਯੁਗਮੇ ਵੇਦੇ ਯੁਗਮੇ ਖੁਸ਼ਮਾ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਖਨਾ ਖੁਸ਼ਮੇ
 ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਮੇਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਵਿਹੁ ਦਾਂ ਮੰਗਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰੇ ਵਿਸੁਨਾ ਜਾਈ ਜੋ ਸਭ ਨ ਜੀਆ ਕਾ
 ਵਿਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿਸੁਨਾ ਹੀ ਖੋਲ੍ਹੁ ਤਾਈ ਵਾਹ ਯੁਗਮੇ ਪਾਤੀ ਰਥਿਨਾ ਵਾਂਜੇ ਤਿਸੁ ਰਾਵਾਂ ਵਿਹੁ ਭੁਭੇ ਵਿਆ
 ਨਾ ਵਿਕੁ ਕੀ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਵਿਨੁ ਕਰਮਾ ਵਿਆਮਿ ਲੇਲੀ ਯਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਥਾ ਇ ਮਹਾਰਾਜਿ ਤੀ

ਗਥਿਨਾਵੇਹੁ ਜੇਹੇ ਮੇਰਾ ਨੀਤੁ ਹੈ ਖੁਸੇ ਖੁਸੁਤਾ ਵੇਨੀਤਾ ਵਿਛੁਨੈ ਏਸੇ ਤੀਸਾਇ ਪੇਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸਨੇ
ਬਿਛੁਪਗਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਾਤੋਗਾ ਖੁਸੇ ਹੋਇ ਵਿਛੁਪਗਾ ਬਿਛੁਪਿ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਤਾ ਮੇਰਿਆ ਕਰੀਅਤਿ ਵਿਚਿਰਤਨੁ
ਵਾਹਮਾਇ ਕਰੇ ਵੇਰੁ ਰਾਖੀਆ ਮਾਸੁ ਹੀ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਝਾਇ ਭੁਰੂ ਜਤਿ ਹੀ ਜੇ ਮਤਿ ਹੋਇ ਸਾਇ ਚੇਰ ਤਿਨ ਪੈ ਜ
ਪਾਸੇ ਪਾਸੇ ਹੋਇ ਬੁਧੀਆ ਹੀ ਜਾਂ ਨਹੀਨ ਮਿਥਿਯੁ ਤੇ ਹੀ ਕੀ ਪਮਤਿ ਹੋਇ ਫੁਰਾਇ ਫੁਰੇ ਰਾਖੀਆ
ਜਾਨੀਆ ਕਾ ਵਿਛੁਪਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਿਰਤਾ ਹੀ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਝਾਇ ਭੁਰੇ ਵੇਰੁ ਜਤਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਿਰਦਾ ਨਹੀਤਾ ਹੀ ਹੀਰ
ਪੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾ ਵਿਚਿਰਨ ਜਾਣੀ ਤਬਾਹਿ ਰਿਖਨ ਬਣੀ ਪ੍ਰਮਾ ਰਝਾਇ ਵਿਚਿਰਾਹਿ ਮਾਯੇ ਭੁਰਾਹਿ ਤਾ ਚਰੇ ਸੁਭਾਈ
ਮਾਰਜਾ ਰੁਮਕਰੇ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਕਹਿਤਾ ਨਹੀਤਾ ਮਾਧਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੇ ਹੀ ਹੀ ਤਬ ਭੁਰਾ ਪੈਨ ਨ ਕੁਝੀ ਰਿਖਾਹੀ ਤਾ ਪੈ
ਫੁਰਾਹੀ ਵਾਹੁ ਰੁਖੀ ਮੇਰੇ ਰੁਖਾ ਰੇ ਮਾਰਜਾ ਰੇ ਵਸੁ ਹੀ ਹੀ ਵਿਚਿਰਦਾ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿਰਤਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿਰਦਾ ਸੁਭਾਈ
ਫਿਰਨਾ ਰਿਖਾ ਵਿਚਿਰਤਾ ਰਿਖਾ ਰੇ ਵਿਚਿਰਤਾ ਹੀ ਤਾ ਤਾ ਤਨੁ ਛਿਕੇ ਹੀ ਕੀਟਾਂ ਮੇਰੇ ਕੀਟਾਂ
ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਿਰਤਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਝਾਇ ਭੁਰਾ ਪੈਨ ਨ ਕੁਝੀ ਰਿਖਾਹੀ ਤਾ ਪੈ ਭੁਰਾ ਪੈਨ ਨ ਕੁਝੀ ਰਿਖਾਹੀ
ਰਜਾ ਰੇ ਵਿਚਿਰਤਾ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰਾਹੀ ਰੁਖੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰਾਹੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੀ

23

੨੨

ਪਤਿ ਮਪਤਾ ਲਜਿ ਤਨੇ ਹੋ ॥ ਸੋ ਸੁਰੁ ਹੀ ਹੀ ਕੁੰ ॥ ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ
ਨਮੋ ਕੈ ਮੁਖ ਮੇ ਕੋ ਤੁਹਾ ਤਿਹੋ ॥ ਨਿਤਿ ਨਕਾ ਮਾਤ ਮਾਂ ॥ ਸੁਰੁ ਹੀ ਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ
ਕੁਨਾ ਮੁਹਿ ਹੀ ਕਵਹੀ ਮਾ ॥ ਹੀ ਹੀ ਸੁਰੁ ਹੀ ਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ
ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਨਕਰੁ ਤੁਹਾ ॥ ਹੀ ਹੀ ਸੁਰੁ ਹੀ ਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ॥ ਹੀ ਹੀ ਸੁਰੁ ਹੀ ਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥
ਤੇ ॥ ਨਿਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੇ ਕਵਹੀ ਕੁੰ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥ ਮੇਤਾਂ ਮਾ ਗਲ ਪੇਰਿ ॥

ਦਾ

ਤਾਇਆ ਕਾ ਕਹਾਵਲਾ ਨ ਲਿਖਣਾ ਹਰਾ ਅੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿਰਾ ਹਿੰਦੀ ਚਾਹਿਐ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨ ਭੋਇਐ ਜੇਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨ
 ਕੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬੁਝਾ ਜਿਨ ਕੋ ਨੇ ਸੁਣਿ ਕਾਮੀ ਨਿਮੋਚੈ ਪ੍ਰਮੋਸ ਕਾ ਨਉ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਿਤਿ ਮਿਤਿ ਮੇਰੇ ਕੁਤੇ ਕਰੀ ਨਹੀ
 ਜਾਤੀ ਅਜੇ ਕੋ ਮਨੋ ਕੇ ਛੁਲ੍ਹਾ ਵੀ ਚਾਹੁ ਕੀ ਮਾਚਾ ਚੈ ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਬਿਸੀ ਪਾਠਿ ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਜੋ ਮਨੋ ਕੇ ਛੁਲ੍ਹਾ ਬਹਿਰਾ ਕੀ ਚ
 ਰ ਕਰੇ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮੋਸ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਨਉ ਚੈ ਕੋਈ ਸੋਧੈ ॥ ੧੮ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਮਨੋ ਸਰ ਤਿਓ ਦੇ ਮਨਿ ਕੁਸ
 ਮਨੋ ਸਗਲ ਭਵੁ ਨ ਕੀਸਾ ਪਿਅਮਨੋ ਮੁਨਿ ਚੋਟਾਂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨੋ ਜਾਮੈ ਧਰਮਿ ਨ ਜਾਇਐ ਐਸਾ ਨਾ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨ ਭੋਇਐ
 ਜੇਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨੋ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬੁਝਾ ਜੇਕੋਈ ਪ੍ਰਮੋਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕੁ ਮਨੋ ਤਵ ਟਿਸ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਬੋਧੈ
 ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਬਧਾ ਆਵੈ ਕੋ ਸੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਆਵੈ ਜਿ ਤੇ ਖੰਡ ਪਤਾ ਲਈ ਪਲਾਮੁ ਹੈ ਨਹੀ ਇਤਨੇ ਆਭੁ ਨ ਕੀਇ ਸੋ ਕੀ ਮੀਤੀ
 ਚਿੰਤਾ ਚੈ ਇਨਿ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕੀਏ ਚੈ ਨਿਏ ਨਾ ਅਪਰਾਧ ਕਉ ਪਕਵਾਇਓ ਆਪੁ ਧਿਆਈ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੋਸ ਕਾ ਨਉ ਚੈ ਨਿ
 ਸੁਣਿ ਕਾਮੀ ਨਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਮਾਇਗਈ ਮੁਜਿ ਤੇ ਜੀਏ ਚੈ ਨਹੀ ਇਤਨੇ ਸਭ ਜਮ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣੈ ਚੈ ਨਿ ॥ ਸੋ ਜਾਮੈ ਕੀਏ
 ਖਨੇ ਹੀ ਸਾਥਿ ਮਾਨੁਖ ਸਹਮ ਜਾਤੈ ਚੈ ਨਹੀ ਖਨੇ ਹੀ ਸਾਥਿ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸਾਵੈ ਤੇ ਚੈ ਨਹੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਸਾਥਿ ਲੀਏ ਜਾਤੈ ਚੈ ਤਿ
 ਚਿਤਿ ਉਮਾਨੁ ਖਟੁ ਖੁਸਾਵੈ ਤੇ ਚੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਇਹ ਮਾਨੁਖ ਭਾਵੈ ਕੋ ਪਾਪੀ ਹਿੰਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੋਸ ਕਾ ਨਉ ਸੁਣਿ ਕਾਮੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਕਉ ਜਮ

ਹੀਰਾਸਨਮਿਦਿਜਾਇਦਿਸਕਉਸਖਪਾਲਚੜ੍ਹਾਇਕੁਰਗਾਤੇਲੇਆਵਹਿਦਿਸਨਾਮਮੰਨੈਕਾਇਹੁਕੁਹੈਜੈਮੰਨਿਸ
 ਕੈਥੋਲਾਭਾਈਦਾਹਕੁਰਜੀਮੰਨੈਮਾਗਠਾਕਨਪਾਹਾਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪ੍ਰਗਟਜਾਇਮੰਨੈਮਗਨਚਲੈਪੰਥਾਮੰ
 ਨੈਸੁਮਸੇਤੀਸਨਬੀਥਾਮੇਸਨਮਾਨਿਹਜਨੁਤੇਰਾਜੇਕੈਮੰਨਿਜਾਹੈਮਨਿਕੈਹਿਯਾਰਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਭਾਉਹੈਜੈਸ਼ਿਪ੍ਰ
 ਗੇਸੁਜੀਦਾਨਾਉਜੇਕੈਈਸੁਹਿਕੁਮੰਨਿਤਾਂਗੀਕੈਦੁਗਧਹਿਜੈਦੈਕੈਮਾਰਾਥਿਠਾਕਨਾਪਕੈਤਿਸਮਾਗਮਾਥਿਠਾਕ
 ਜੈਯੈਕੈਮਾਰੇਜੀਥਿਸਮਾਗਮੇਠਾਕੈਥੈਯੈਯਾਏਜੀਥਿਲੈਜਾਈਦਾਹੈਤਹਾਏਕੁਮਾਰਗੁਮੇਸਯੈਜਹਾਏਕਿਖਾ
 ਲਗਾਈਯੈਅਤ੍ਰਿਖਾਵੈਤੁਹੈਕੁਮਾਰਾਤ੍ਰਿਪੜਤਾਯੈਅਤ੍ਰਿਜਪਤਕਹਿਏਹੈਯੈਯੈਥੈਠਚਲੁਅਏਹੈਥਿਠਨਹੀਸਕ
 ਦਾਤਾਥਿਠਮਾਰਏਏਕਹਿਏਹੈਦੁਰਿਹਾਲਥਿਠਿਚਲਤਾਂਏਹਕਹਿਦਾਹੈਜੀਮੇਦਰਿਹਾਲਿਥਿਠਿਨਹੀਸਕਾਦਾਹੈ
 ਯੈਮੇਰੇਤਾਂਈਗੁਏਤਿਥਮਾਰੇਜੀਮੇਕਿਖਾਯੈਆਜੂਜੁਧਿਆਹੈਜੀਮੇਥਿਠਨਹੀਸਕਦਾਜੀਤਾਂਥਿਕਹਿਏਹੈ
 ਥੈਧਾਪਾਨੀਯੈਪ੍ਰਮਾਣਨੈਯੈਜੈਤ੍ਰਮਾਲਦੇਵੈਤਾਂਏਹੈਤਾਈਪਾਨੀਮਿਲੈਕਹੈਜੀਮੇਰੇਪਾਨੀਈਹਾਂਕਿਆਹੈਜੀਏ
 ਵੈਵੈਤਾਂਈਜੀਕਿਛੁਨਾਹੀਜੀਮੇਕਿਆਏਵੈਥੁਜੀਤਾਂਥਿਕਹਿਏਹੈਯੈਯੈਕਿਛੁਅਤਮੰਤ੍ਰਲਿਖੈਯੈਕਿਛੁਜਲ
 ਦਾਨੁਕੀਮਾਹੈਜੈਤ੍ਰੀਹਾਂਸਕੁਏਵੈਤਥਿਥਿਕਹਿਏਹੈਧਾਪੀਧੀਵੈਕਉਮਿਲੈਤਾਂਥਿਕਹਿਥਿਖਾਕਾਇਆਪ੍ਰਮਾ

ਮਾਕਰਿਯਾਰੇ ਜੋ ਪਿਛੁ ਜਲਦਾਨੁ ਪ੍ਰਮੁਖੀ ਮਾਰੇ ਸੇ ਮੇਟੀ ਮਾਜੀ ॥ ੧੬ ॥ ਥੀ ਪਾਨੀ ਪਲਾਵੈ ਜੀ ਜਥੇ ਸੇ ਜਾ
 ਮੁਪਨੀ ਕਾਟੀ ਮਾਤਾਂ ਓਸ ਥੀ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਇ ਮਾਕੁਰਾ ਥੀ ਮਾਰੇ ਓਹੁ ਪਲਾਹੀ ਇਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਨਾ ਜੁਦਾਨੁ
 ਸੁਭ ਯੁਗਮਾਲੀ ਮਾਛੇ ਗਮਥੈ ਪਾਲਾ ਲਗਾਇਤੀ ਓਧਾਇ ਬਸਤੈ ਕਾ ਪ੍ਰਮੁਖੀ ਮਾ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਾਨ
 ਓਸ ਸਿਧੇ ਮੇਰੀ ਮਾਰੇ ਏਤਾਂ ਓਸ ਮਾਰਗੇ ਠਾਕਿਨਾ ਚੈ ਏ ਪਤਿਨਾ ਲਿਵਤੀ ਏ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਗਾਹਿ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋ
 ਸ਼ਨੀ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਥੀ ਧਰੇ ਸੇ ਪਰਾ ਕੁੜਾ ਚੈ ਓਸ ਉਪਰਿ ਜਾਇ ਨੀ ਸਾਹੁ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਏ ਕੀ ਮਾਸਾ ਲਹੇ ਸਿਧਿ ਓਹੁ
 ਮਾਜਿਓ ਪਰਿਗਠੀ ਨੀ ਟਿਕਿਸ ਕਈ ਤਿਓ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਟਿਕਿਸ ਕਈ ਜੇ ਤਾਂ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਾਨ
 ਮਾਛੇ ਕੁਮੀਨੀ ਮਾਰੇ ਏਤਾਂ ਓਸ ਮਾਰਗੇ ਮੇਲੇ ਜਾਣੀ ਮੇਰੀ ਮਾਰਗਾ ਪ੍ਰਮੁਖੀ ਮਾਰੇ ਏਤਾਂ ॥ ੧੮ ॥ ਥੀ ਲਹੁ
 ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਮੇਧਾ ਮਾਰਗੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਮਾਰਗੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਨ
 ਓਸ ਮਾਮੇਸਾਨਾ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਨੀ ਜੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਓਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਥੀ ਜੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਾਨ
 ਮਾਛੇ ਕੁਮੀਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਪਾਏ ਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਾਨ ਓਸ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਮਾਰਗੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਕਾਰੀ ਏਤਾਂ ॥ ੨੦ ॥
 ਜੁਗਤ ਕਾ ਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਦਾਨ ਓਸ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਮਾਰਗੇ ਏਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਮਾਰਗੇ ਏਤਾਂ ਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼

ਜੀਵਾਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨੇਤਾਂ ਚਉਗੀ ਲਖ ਜੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀ ਮਾਧਿਉ ਫਿਸਾ ਮੀਨ ਹੀ ਅਜੁਨੁ ਤੇ ਦੇਵੇ ਹੁਣੁ ਨਾਨਿ ਪ੍ਰਮੋਸਨ ਦਿ
ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਹਾਮੀ ਨੇ ਮਾਧਿਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਨ ਸਕੇ ਮਨ ਕੋ ਦਿਖੇ ॥ ਫਿਰ ਲਹੁ ਰਾਹੀ ਕੁਰੁ ਨੀਯਾ ਚੜ੍ਹਾਵੁ ਪੰਥ ਪ੍ਰਾਪ
ਨਾਮ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਸੋ ਕਉ ਨਹੀ ॥ ਆਪ ੧੩ ਤੇ ੩ ਪਿਥੀ ੩ ਵਾਰੇ ੪ ਆਕਾਸ ਪਾਵੁ ਹੁਣੁ ਚੜ੍ਹਾ ਤੇ
ਤੇਜਿ ਦੇਵੀ ਪੰਥੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿ ਹੈ ਮੁਖੇ ਹੀ ਪੰਥੇ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਤੇ ਪੰਥੇ ਦੁਗਾਹਿ ਮੇਸਾਨੁ ਪਾਵੈ ਦੇਵੇ ਪੰਥੇ ਸੋ ਹਰਿ ਦਰਗਜਾਨੁ
ਜਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਏ ਨਾਗਾਂ ਅਧੀ ਦੁਗਾਹਿ ਮੇਸੇ ਹੀ ਸੋ ਰਾ ਪਾਵੈ ਦੇਵੀ ॥ ਪੰਥਾਂ ਕਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ
ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਵੈ ਹੁਣੇ ਪੰਥ ਤਤਿ ਹੋਨਿ ਮੇ ਗੁਰੁ ਦਿਨ ਕਾ ਮਿਤਾਨੁ ਦੇਵੀ ਨਿਰੰਜਨ ਜੀ ਕੇ ਫਿਸਾਨੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸਨਿ ਮਾਨੁ
ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਦੇਵੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਵੀ ਸੋ ਹੀ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਫਿਸਾਨੁ ਮੇਰਾ ਦੇਵੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਰਹੇ ਕੋਈ ਚਾਰਾ
ਪ੍ਰਤਿ ਕੋ ਦੇਵੀ ਕਾਨਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੋਸਨਿ ਪ੍ਰਮੋਸਨੀ ਦੇਵੀ ॥ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਸਗਿਦੀ ਜੀ
ਹਿਤ ਨੀ ॥ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਸਨੀ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਸਕਾਸ ਮਾਹ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਉਣੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਦਿਖਾ
ਕਾ ਪ੍ਰਤਾ ॥ ਸਿਤੀ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਜਿ ਨ ਸੁਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਪਦ ਲੇਉ ਪਾਤਿ ॥
ਸੋ ਹੋਹੁ ਪਉਣੁ ਨਹੀ ਜਿਗਉ ਚਾਪੁ ਤੇ ਹੋਇ ਮੁਖਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਦਿਖਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਪਉਣੁ ਕਉ ਹੋਇ ਜਿਸ ਉਪ੍ਰਾਸਿ

ਭੈਰਵ ਪੁਰਿ ਲਯੋ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਮੂਦਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰੇ ਉਸਕੀ ਤਿਸਕੀ ਭੈਰਵੇ ਜਿਸਕੀ ਭੈਰਵੇ ਦਇਆ ਮਾਮ੍ਹਿ ਤਿ ਪੁਰੇ ਤਿ
 ਸਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਮਿਮਿ ਮਾਮ੍ਹਿ ਸਾਨਖ ਤ੍ਰਾਹਿ ਦਾਯੋ ਜੇਕੀ ਕੁੰਦੇ ਹੋਇਆ ਕਾ ਪਵਣੈ ਉਪਕੇਤਾ ਭਾਹੁ
 ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਜੇਕੀ ਭੈਰਵੇ ਹਉ ਜਾਂਨੁ ਦਾਹਾਂ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪੈਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹੋਇ ਸਿਨੁ ਭਾਗਿਤ ਨਰੁ
 ਐ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਰਾ ਮੇਰੇ ਹਉ ਤਿਸ ਤੇ ਪੁਰਤ ਲੇਖਣੁ ਜੇਕਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਜੇਕੀ ਭੈਰਵੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਵਣੈ ਉਪਕੇਤਾ
 ਜਾਂਨੁ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸੁਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਤ ਲੇਖਣੁ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਪਰੇ ਹਉ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਪਰੇ ਹਉ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਪਰੇ ਹਉ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰ ਪੈ ਨਿਤਾ
 ਭੈਰਵੇ ਤੇ ਲੇਖਿਨਾ ਜੇਕੇ ਹੋਇ ਸਪ੍ਰਤੀ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਯੋ ਜੇਕੀ ਮਾਮ੍ਹਿ ਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰ ਕੀ ਕਿਸਕਾ ਜੇਕੀ ਮਾਮ੍ਹਿ
 ਮਾਮ੍ਹਿ ਤਿਠੀ ਕਾ ਕੇਨਾ ਉਸਕਾ ਨਾ ਲਿਖਿ ਪਾਯਾ ਵਡੀ ਕਲਾ ਮਾਇ ਹੁਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੇਟੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਮਾਮ੍ਹਿ
 ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਜੇਕੀ ਭੈਰਵੇ ਹਉ ਜਾਂਨੁ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਜੀਅਾਂ ਕੀ ਜਾਂਤੀ ਭੈਰਵੇ ਉਕਿਤ ਨੇਕੁ ਹੋਅ
 ਭੈਰਵੇ ਕਿਤ ਨੇਕੁ ਹੋਅ ਜੀਅਾਂ ਕੇ ਬਾਧਿ ਕੁਲੀ ਮਧਿਤ ਨੀਕੁ ਹੋਇ ਭੈਰਵੇ ਦੀ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀ ਨੀਕੁ ਹੋਇ ਭੈਰਵੇ ਦੀ ਸੋ ਕਿਤ
 ਨੀਕੁ ਹੋਇ ਜੇਕੀ ਭੈਰਵੇ ਲਿਖ ਪਾਇ ਜਾਣੁ ਦਾਹੇ ਵੇਲੇ ਪਾਤਾਲੇ ਪਾਕਿਤ ਨ ਕੋ ਦਾਹੇ ਕੇਤਾ ਤਾਨੁ ਸਾਮ੍ਹਿ ਲੇਖਿਤੁ ਪਾ
 ਕੇਤੀ ਦਾਹਿ ਤਾਂ ਕਉ ਹੁਕੁਤਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਜੇਕੀ ਭੈਰਵੇ ਹਉ ਜੇਕੀ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ਲੇਖਾ

ਸਤੁ ਜਾਨੁ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਉਤਰ ਸੀਲ ਪਿਛੀ ਮਾਂ ਵੀ ਜਨਿ ਦਿ ਦਿਓ ਸੇਵਿਤ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਥਾ ਸਪੁੰਦੁ ਪਾਹਿ ਦਿਓ
ਜੇਹੇ ਭਾਨੁ ਸੇਵਿਤ ਨ ਕਰੈ ਮੁਖ ਜੇਹੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਨੇ ਜੇ ਪੈਦਾ ਕੀਯਾ ਹੋ ਸੇਵਿਤ ਨ ਕਰੈ ਮੁਖੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਨੇ
ਦਾ ਤੇ ਕਰੈ ਸੇਵਿਤ ਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕੀਤਾ ਹੋ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਰੈ ਦਿਸੈ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸਾਹ ਕਿ ਮਾਨੁ ਹੋਵੀ
ਤਾਪ ਸਾਉ ਏਕੋ ਕਰੈ ਉਸ ਤੇ ਹੋ ਲਖਿ ਦੁਹੀ ਮਾਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਹੁਕਮਾਂ ਵੀ ਭਾਗੁ ਦੁਹੀ ਮਾਨੁ ਜਾਂਦਾ ਏਕੋ
ਗਾਨੇ ਤਪਾਵੈ ਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਗੁ ਤਿਸ ਦਾ ਲਾਮ ਤਿਨਿ ਤੇ ਕਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਉਸ ਕੋ ਕਰੈ ਕੀਏ ਕਾ
ਮਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨੁ ਦਾ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਸਿਤਿ ਤਨ ਕੁ ਸਿਜੁ ਮੁਖਿ ਲੈ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਨੇ ਕੀ ਮਾਉ
ਮਾਸਾ ਪਉਣਾ ॥ ਮਾਸਾ ਪਾਂਹਿ ॥ ਮਾਸਾ ਮਗਨਿ ॥ ਮਾਸਾ ਪ੍ਰਤੀ ॥ ਏਹੁ ਚੁਕੇ ਮਾਸੇ ਪਾਇ ਲੈ ਕੀਏ ਤਿਨ ਕਾ ਏਕੋ
ਦਾ ਉਤਰ ਮਾਏ ਏਕੋ ਕਰੈ ਉਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਸਾਜੇ ਹਿਸਾਜ ਲੀਏ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਤਿਸ ਦਿ ਕਰੈ ਉਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਮਾਨੁ
ਕੁਦਰਤਿ ਮਕਾ ਸਿਕਾਈ ਪਤਾ ਲਕੁਣੀ ਲਖ ਦੁਹੀ ਮਾਉ ਤਿਸ ਕੋ ਦਿਕਾ ਕਰੈ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਤਾ
ਜੇਹੇ ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਾ ਮਾਨੁ ਰੋ ਕੁਤੈ ਕੀ ਮਾਨੁ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇ ਮਾਨੁ ਕਰੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਤਾਂ ਤੇਹੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਦੁਹੀ ਕੀ ਪਾਠ ਕ੍ਰਮ ਮਾਨੁ ਉਕੀ ਮਕਾ ਕਰੈ ਜੇਹੇ ਤਪਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੇਹੀ ਨੇ ਜਨਾਨਿ ਤੇ ਕਾਨੀ ਤਿਸ

ਅਸੀਖ ਗਲਿ ਦੁਇਹ ਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਪੁਰੋਜਾਹਿ ਅਸੀਖ ਕੁੜਿਆ ਰਿੜ੍ਹੇ ਫਿਰਾਹਿ ਅਸੀਖ ੧੮
 ਮਲੇਛੁ ਮਲਿਤੁ ਧਿਖਾਹਿ ਅਸੀਖੀ ਨਿਵ ਕੁੜਿ ਕਹਿ ਗੁਰਾਹਿ ਨਨਕ ਨੀਚ ਕੋ ਰੋਈ ਬਾਰਾਹੁ ਰਿਆਨਾ ਜਾਵੇ ਏਕ
 ਦੁਆਰਾ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾਵੇ ਸਾਈਭੁਲੀ ਕਾਰਾ ਸੁੰਦਰ ਸਲਾਮਾ ਤਿਨੈ ਰਿਕਾਰਾ ੧੯ ਅਸੀਖ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਸੀਖ ਮੁਰਖ
 ਅਸੀਖ ਘੋਰ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ ਚੋਰ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ ਹਰਾ ਮਘੋਰ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ ਮਾਮੂਰ ਕੀਤੇ ਅਨੇਕ ਚੋਰ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ
 ਕਲਟੁ ਫੁਟੁ ਹਰੇ ਕੀਤੇ ਜੇਹਤਿ ਆਰਾਮਾਵੇ ਹੋ ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹਰੇ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ ਕੁਮਾਰਿ ਕੁੜ੍ਹ ਬੇਲ
 ਹੁ ਹਰੇ ਕੀਤੇ ਅਸੀਖ ਮਲੇਛੁ ਕੀਤੇ ਮਲਭਖੁ ਹਰੇ ਕੀਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਵਿਛੁਰਿ ਹੁ ਤੀਨ ਹੀ ਹਿਜਾਈ ਅਸੀਖ ਮਾਨ
 ਦੁਰਸਿਰਾਹਿ ਲੋਨੇ ਹਰੇ ਕੀਤੇ ਨਨਕ ਨੀਚ ਰਿਆਈ ਰਿਕਾਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਖਦਰ ਤਿਦਾ ਤੀ ਪ੍ਰਜੀਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਖਦਰ ਤਿਨੁ
 ਦੇਖੇਖਾ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਵੰਗ ਖਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹੀ ਖਦਰ ਤਿਵਿਟੁ ਜੀਆ ਬੇਲੁ ਹੁ ਰਾਵੇ ਦਾਹੁ ਤੁਨੀ ਅਸੀਖ
 ਨਦਾ ਅਸੀਖ ਥਾਵਾ ਅਭਿਮਾਮਗਿ ਮਾਮਸਿਖ ਦੇਸਾਮਾ ਅਸਿਖੈ ਸੇਤੁ ਰੁਝੇ ਦੇਸਾਮਾ ਮਖਰੀ ਸਲਾਹਿ ੪
 ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਹੁ ਗਾਹਿ ਅਖਰੀ ਇਤਿ ਪੁਰੁ ਬੇਲੁ ਹੁ ਥਾਨੁ ਮਖਰਾਸਿ ਸੇਜੇ ਤੁਧੁ ਥਾਨੁ ਅਤਿ
 ਨਿੰਦੇ ਹੁ ਇਤਿ ਪਿਆਰ ਤਿਸਾਨਿ ਨਹਿ ਅਤਿ ਓਫੁਰਾ ਮਾਹਿ ਤਿਵੇ ਤਿਵਾਹਿ ਜਿਤ ਕੀਤਾ ਕੇਸਾਨੁ ਤਿਵੇ ਹੁ ਨੈਨੀ

੧੮

ਚਾ

੪

ਕੇਸਾਉ। ਕਦਰਤਿ ਕਉਨ ਵਹੰਦੀ ਚਾਹੁ। ਵਾਗਿਆਨ ਜਾਵੈ ਏਕ ਵਾਗ। ਜਿਤੁ ਬਭਾਵੈ ਸਾਣੀ ਭੁਲੀ ਕਾਹ। ਤੂੰ। ਦਾਸ
 ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ। ੧੯॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਥਾ। ਅਸੰਖਾਨ ਵਹੀਏ। ਅੰਖ ਥਾ ਵਹੀਏ। ਅਨੇਖਾ ਅਗਮ ਲੇ। ਅਗੀਤੋ ਅ
 ਵਹੀ। ਅੰਖ ਤਿਨ ਕੀ ਗਿਣਤੀ। ਕਿਛੁ ਨ ਹੋ। ਅਕਟੀ। ਅੰਖ। ਪ੍ਰਗਟਿਓ। ਤਿਸੁ ਸਿਤਲ ਵਾਇਖੇ। ਕਹਿਓ। ਜੈ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ ਜੀ। ਬੇਨਾਵਨੇ। ਅਸੀ। ਅਮੇਸ਼ ਜੀ। ਬੇਨਾਵਨੇ। ਸਲਾਹਿਓ। ਜੈ। ਕੋਈ। ਕੁਦਾਹੈ। ਸੇ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਵਿਚਿ। ਕੁਦਾਹੈ। ਅਗਿਆਨ
 ਕੀ। ਤੁਹੁ। ਨ। ਗਾਵਨੇ। ਹਰੇ। ਕੀ। ਦੇ। ਵਧਾ। ਕੀ। ਰਤਨੇ। ਦੇ। ਹੀ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਵਿਚਿ। ਹੋ। ਸਾਹੈ। ਲਿਖਨ। ਪੜਨ। ਸੁਨਨ। ਜਿਹੇ। ਸਾਹੈ। ਸ
 ਰੁ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਵਿਚਿ। ਹੋ। ਸਾਹੈ। ਬੋਲਨ। ਬਾਹਿ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਵਿਚਿ। ਹੋਈ। ਹੋ। ਜੈ। ਕੁਦਾਹੈ। ਜੈ। ਕੁਦਾਹੈ। ਮਿ। ਅਹੈ। ਜੈ। ਕਿਛੁ। ਪਦਾਰਥ। ਸਾਹੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ। ਕੀ। ਰਚਨਾ। ਕਾ। ਤਿਸ। ਸਰਸ। ਕੇ। ਸਿਲੇ। ਖੁਹੈ। ਸਾ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਸਤੋ। ਲੇਖ। ਵਿਚਿ। ਹੋ। ਸਾ। ਅਪ੍ਰਾਣੀ। ਜਿਨ। ਦੇ। ਹਰ। ਚਨ। ਚੀ। ਹੋ। ਉਸ। ਕੇ
 ੩ ਮਸਾਂ। ਕਿਲੇ। ਖਾਨੀ। ਹੋ। ਗਜ਼ਨ। ਸਿਲੇ। ਖਾਪਾ। ਹੋ। ਸਾਹੈ। ਜਿਉ। ਜਿਉ। ਉਸ। ਕੇ। ਲੇਖ। ਪ੍ਰਥਮ। ਕਾ। ਹੋ। ਵਿਆਹੈ। ਤਿਉ। ਤਿਉ। ਸਤ
 ਸਕੇ। ਸਿਲੇ। ਖਾਪਾ। ਹੋ। ਸਾਹੈ। ਜੋਤਾ। ਕੀ। ਤਾਤੋ। ਤਾਨ। ਉ। ਤਿਸ। ਕਾ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ। ਥਾ। ਜੈ। ਕਿਛੁ। ਕੀ। ਤਾਹੈ। ਸੇ। ਤਿਸ। ਸਤੁ। ਕਾ। ਉਗ੍ਰ। ਪਿਆ
 ਹੈ। ਜਿਨ। ਹੀ। ਨ। ਉ। ਤਿਸ। ਕਾ। ਨ। ਹੀ। ਥਾ। ਉਹੈ। ਜੈ। ਕਿਛੁ। ਗਚਿਆਹੈ। ਸੇ। ਤਿਸ। ਸਤੁ। ਸਦਾ। ਨ। ਉਲੇਖਾ। ਸਾ। ਮਹੈ। ਹੋ। ਉਕਥਾਨ
 ਜਾਓ। ਤਿਸ। ਤੁਮ। ਹੀ। ਕਦਰਤਿ। ਵਿਦਰਜੀ। ਜੈ। ਤੈ। ਦੇ। ਕਦਰਤਿ। ਸਾਜੀ। ਹੋ। ਜੀ। ਤਮ। ਹੀ। ਕਦਰਤਿ। ਕਾ। ਵੀ। ਚਾਹੁ। ਸੁਨੇ। ਹਾਹੈ। ਕੋਈ।

ਦੇਹ ਨੀ ਮੇਰੀ ਕੀ ਭੀ ਮਾਰੀ ਬਦਲਤਿ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਾਧੋ ਜੀ ਜੀ ਨਾ ਤੁਮਾਰੀ ਬਦਲਤਿ ਕੇ ਸੁਆਰਥੈ ਜੀ ਤੇਰੇ। ਤੁਮਾਰੀ ੨੦
 ਸਿਧੁ ਤਿਥਿ ਮਾਰਗਾਂ ਜੀ ਵਿਸਤਾਰਿ ਕੇ ਸਥਾਨੁ ਵਿਦਾਥਿ ਸਥਾਨੁ ਜੀ ਵਿਦਾਥਿ ਮਾਯਾ ਦਾ ਜੀ ਵਿਦੁਰਾਈ ਦਾ
 ਕੁਰੂ ਜੀ। ਭੁਗੀ ਮੇਰਾ ਥਪੇਰਤ ਨ ਦੇਹਿ। ਘਾਹਿ ਪੈ ਤੈ ਉਤਸਰਥੇ। ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਥਾ। ਥਪੇਰਤ ਨ ਦੇਹੀ ਜੀ
 ਥੇਰਾ ਸਾਧਿਕੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜੀ ਸਾਧੁ ਪਾਹਿ ਸਾਧਿਕੁ ਹੀਰੇ ਜੀ। ਤੁਪਲੀ ਤੇਰਾ ਪੁਰੋਹਿਤ ਦੇਹਿ। ਧੂਰੁ ਲਈ
 ਮੇਰੇ ਪੁਰੋਹਿਤਿ। ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਥਾ। ਮੁਤਪਲੀ ਤੀਰਥਿ ਕਪੜਾ ਜੇ ਭੁਗੀ ਦਾਥੈ ਸੇ ਪਾਹਿ ਸਾਧਿਕਾ ਮਾਧੁ ਸਾਧਿਕਾ
 ਪੈਲਿ ਲਈ ਦਾਥੈ ਜੀ। ਭੁਗੀ ਮੇਰਾ ਤਿਪਾ ਪਾਥੈ ਜੀ। ਚੰਦ੍ਰ ਪੇਨਾ ਵੇਰੇਗਾ। ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਥਾ। ਤਿਜੇ ਜੀ
 ਦੀਰੇ ਪਾਪਾਥੈ ਸਾਧਿਕਾ ਮਾਧੁ ਪਿਤਾ ਚੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਵੇਨਾ। ਨਿਸਾਧਿ ਪੈ ਪੈਦੇ। ਤੇਰੇ ਤਤਤੀ ਹਥਿ
 ਨ ਤੇਤਪਾਸਿ ਮਾਰਗੀ ਹਠੀ ਨਹੀਂ ਦੇਹੀ। ਦਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਵੇਨਾ। ਮਸਿ ਮਰਨ ਥੀ। ਪੰਨੀ ਪਾਪਾ ਮਾਧੁ ਨਾਉ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ। ਲਿਖ ਲੇਖਾ। ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਥਾ। ਦੇਰੇ ਜੀ ਨਾ ਮਾਧੁ ਪਾਪਾ ਪ੍ਰਹੀ ਜੇਕਾ ਵੇਦਾਥੈ ਸੇ ਨੀ ਲਿਖਾ ਸਕਦਾ
 ਕਿਤੇ ਜੇ ਇਨਾ। ਨਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਪਾਪਾ ਦਾ ਉਤਰਵੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਜਾਨਾ। ਪ੍ਰਾਜੇਤੰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਹੀ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਦਾਥੈ ਸੇ। ਤਿਤੋ ਸ
 ਭਾਮਾ ਪ੍ਰਹੀ ਹਥੀ ਮਾਧਿ ਪਲਿਖ ਕ੍ਰਮੇ ਜਾ ਦਾਥੈ ਮਾਧੁ ਪੈਲਿ ਲਿਖੇ ਨਾ ਮਾਧੁ ਦਾਥੈ ਮਾਧੁ ਦਾਥੈ ਜੀ ਜੀ ਮੇਰੇ

ਇਥੇ

ਮਾਧਿ

ਮਯੀਏਤੋਜੀਦੇਹੀਮੇਕਮਾਦੇਜੀਸਿਏਹਮਾਨਖਾਮਾਮੇਕਮਾਦਾਹੈਮਾਮਾਯੋਹੀਇਨਜ਼ਬਾਗਦਲੇਜਾਇਰਾਜੇ
ਪ੍ਰਮਕੋਹਵਾਏਕੁਏਦਾਹੈਤਾਂਇਸਦੇਹੀਉਤੇਹੀਸਾਬੁਰਦਾਹੈਮਾਮੇਕੀਜਾਮਾਮੇਹੀਖਾਹਿਨਾਨਕਰਕਮੀਮਾਵਹਿ
ਜਾਹਿ॥੨॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਜੇਹਾਇਨਮਾਨਖਈਜਾਮਾਤੇਹੀਖਾਧਾਇਸਦੇਇਮੇਉਤੇਹੀਸਾਬੁਰੀਮਾਤਾਂਦੁਯ
ਹੀਕਾਰਕਮਹੋਇਆਮੇਕੀਮਾਰਥਾਹੋਇਆਜੇਤਾਂਭਲਾਕਮਾਇਆਥਾਤਾਂਭਲਾਕਮਹੋਇਆਜੇਇਸਕਉ
ਮਕਤਕਰਹਾਮਜੇਕਿਜਮਕਮਾਏਥੇਤਾਂਕਮਹੋਇਆਮੇਕਾਇਸਕਉਜਨਮੇਡਾਕੁਤਾਂਲਾਗਾਜਨੀਮਹਿਫੇਹੀ
ਮਨਲਗਾਮਾਵਨਜਾਵਹਿ॥ਬੇਲਕੁਤਾਈਵਾਰਗੁਰਜੀਤੀਗਥਿਤਖਵਾਇਆਵਤਦਾਨਾਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾ
ਮਨਾਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਤੀਰਥਜੇਨਵਹੈਮੇਤਖਸਿਮਾਜੇਕਰਨੀਹੈਤੀਰਥਾਂਕੈਵੈਖੇਸੇਏਹਥਾਇਤਾਂਪਵੈਜਾਂ
ਦਾਹੈਮਾਵਿਚਿਦਾਂਨਕਰੇਤਾਂਕੈਵੈਇਕੁਤਲੁਸੇਭਾ॥ਏਦੁਗਾਹਿਵੈਚਿਜੇਏਹਕੁਮਕਰੈਸਹਿਮੇਮਨੀਮੇ
ਮਨਿਰਖੀਮੇਭਾਉ॥ਅੰਤਰਿਗਤੀਰਥਮਲਨਉ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਜੇਕੋਈਗਾਵੈਮਸੁਹੈਸਾਹਿਕਰਿਭਉਮ
ਨਿਵਸਾਏਤਾਂਤਿਸਨਕਉਨੁਫਲਹੋਇਤਿਸਨਾਮਠਸਾਠੀਤੀਰਥਾਂਕੈਨਾਇਕਾਫਲਹੋਇਮਨਿਕੈਵੈਖੇਤਾਂਤਿ
ਸਕੇਦੁਖਾਂਕਾਨਾਸੁਹੈਇਜਾਦਾਹੈਮਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਦਾਹੈਅਦੁਗਾਹਿਵੈਚਿਜਾਇਆਪਹੈਘਰਜਾਇਵਸੈ

ਸਤਗੁਰੂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤੇਰਾ ਤਿਨ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਥਾਇ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ
 ਤੇ ਨਿਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਿਜੀ ਮੇਰਾ ਕੀ ਨਹੀ ਜੀਅ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ॥ ਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਜਾ ਪਿਨ ਗੁਰੂ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਈ ਜੀਏ ਸ
 ਦਾਨ ॥ ਭਗਤੁ ਤਾਂ ਹੀ ਪਵੈ ਜੀਗਾ ॥ ਇਸ ਵਿਚਿ ਕਿਛੁ ਨੁਹੋਇ ॥ ਜੀਉ ਸਿਵਿ ਚਿਜੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ॥ ਵਿਆਹੋਇ ਜੀ ॥ ਸਾਅਸਤਿ
 ਅਥਿਥਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਥਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਆਵਦਾ ॥ ਜੀਵੈ ਹੀ ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ ਜੀ ॥ ਦੀ ਕਹੈ ਤਾਂ ॥ ਏਸ ਨੁਹੋ ਗੁਰੂ ॥ ਚਾਹੀਦਾ ॥ ਜੇ ਜੀਏ ਗੁਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀ ਨੁਤਾਵਦਾ ॥ ਜੀ ॥ ਸਾਅਸਤਿ ਜਾਚਕੀ ॥ ਹੋਰੁ ਸ
 ਜਾਤਿ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਈ ਜਾਬਕੀ ॥ ਦੁਇ ਜਾਤਿ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਸੋਈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਉ ਚੁਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ १ ॥ ਰੂਮਾ ॥ ਸਾਅਸਤਿ ॥ ਅਥਿਥੇ ਹੋਏ
 ਸਾਅਸਤਿ ॥ ਅਸੀਰਬਾ ॥ ਦੁਤਮਾਰਾ ॥ ਕਲਿਆਣ ॥ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ॥ ਆਇਨਾ ॥ ਓਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀ ਦਾ ॥ ਹੋਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀ ਦਾ ॥ ਹੋਏ
 ਏਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀ ॥ ਓਤਮਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਹਾਂ ॥ ਜੀ ਮੇਰਾ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਟਾਈ ॥ ਅਸੀਰਬਾ ॥ ਦੁਹੈ ॥ ਜੀ ॥ ਅਥਾਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਓਹੋ ॥ ਹੋਏ ॥ ਜੀ ॥ ਮਾਰੀ
 ਬਾਹੀ ॥ ਹੋਏ ॥ ਜੀ ॥ ਹੋਏ ॥ ਦੁਤਮਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਓਹੋ ॥ ਜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਓਹੋ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀ ॥ ਮੇਰੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ॥ ਏਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ ਜੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ
 ਹਾਂ ॥ ਜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਸਦਾ ॥ ਮਨਿ ॥ ਚਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਥਾਇ ॥ ਰੂਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਤਨੁ ॥ ਦੇਵਾ ॥ ਹੋਰੁ ॥ ਖਾਮਾ ॥ ਤੇ ॥ ਓਹੋ
 ਜੀ ॥ ਤਿਉ ॥ ਓਹੋ ॥ ਤਮਾਰਾ ॥ ਰੂਮਾ ॥ ਹੋਏ ॥ ਜੀ ॥ ਤਮਕਉ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ਹੋਏ ॥ ਜੀ ॥ ਹੋਏ ॥ ਸਦਾ ॥ ਸੁਖ ॥ ਦਾ ॥ ਤਮਾਰਾ ॥ ਰੂਮਾ ॥ ਹਾਂ ॥ ਜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਮੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਤੁ

ਪਛੇ

ਏਕੀ ਕਰਿਹੁ ਸੇਵਾ ਦੁਖ ਤੁਧੁ ਭਉਹੁ ਭਉਹੁ ਬਿਤਿ ਕਉਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਿਹੁ ਸਰਤੀ ਮਾਧੁ ਕਉਨੁ ਜਿਤੁ ਹੋਇ ਮਾਮਕਾਹਾ
 ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਭਾਇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸੁ ਜੀਤਾ ਨੇਜੋ ਮਕਾਰ ਬਾਹੀ ਮਾਧੋ ਜੋ ਬਿਤਿ ਵੇਲੇ ਖਿਤਿ ਵਖਤਿ ਵਿਤਿ ਖਿਤਿ ਵਿਤਿ
 ਗਤਿ ਖਿਤਿ ਵਾਹੀ ਵਿਤਿ ਮਾਹਿਤੁ ਮਨੋ ਮਕਾਰ ਬਾਹੀ ਮਾਧੋ ਜੋ ਸੇਵੇ ਦੁਖ ਤੁਧੁ ਭਉਹੁ ਜੀ ਕੋਈ ਇਸ ਦੁਖ ਤੁਨ ਜਾਨੁ ਦਾ
 ਹੋ ਜੀ ਦੇਵੇ ਲਾਏ ਦੁਖ ਤੁਧੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਮਾਧੋ ਜੋ ਲਿਖਿ ਸਕੈ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖ ਪਾਇ ਮਾਧੋ ਜੀ ਜੋ ਹੋਵੇ ਲੇਖ ਪੁਰਾ
 ਨਾ ਦੁਖ ਤੁਨ ਪਾਇ ਚੰਕਾਈ ਮਾਧੋ ਜੋ ਲਿਖਿ ਨਿਲੇਖੁ ਕਰਾਨਾ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਭਾਇ ਲਾਨ ਪੀਤੀ ਨਾ ਕਾ
 ਜੀ ਮਾਨਾ ਮੁਲਾ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਸੋ ਕਿ ਮਾਧੋ ਜਿਤੁ ਦੁਖ ਤੁਧੁ ਜਿਤੁ ਮਾਹਿਤੁ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸੁ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੁ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਮਾਧ

ਤਿਥਿ ਵਾਰਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰਤਿ ਮਾਧੁ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾ ਕਰਿਤਾ ਸਿਸਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਮਾਧੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦੁ
 ਭਾਧਿਤਿ ਵਾਰਨਾ ਕੋਈ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਦਾਹੇ ਅਤੇ ਰਤਿ ਮਾਧੁ ਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਦਾਹੇ ਰਤਿ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਦਾਹੇ
 ਰਤਿ ਜੋਈ ਕੀਐ ਨਹੀ ਸਿਰੁ ਵਿਚਿ ਦੇਵੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਮੋਸੁ ਜੀ ਹਉਮਾਧੋ ਜੋ ਦੇਵੇ ਖਿਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨੇ ਦੇਵੇ
 ਸਿਰੁ ਮਾਧੋ ਜੀ ਸੇਵੇ ਲੇਖ ਤੁਧੁ ਭਉਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਵਰਹਿ ਮਾਧੋ ਕਿਵਿਸ ਲਾਹੀ ਕਿਵਿ ਵਹਨੀ ਕਿਵਿ ਜਾਣੁ
 ਨਾਨਕ ਮਾਧੋ ਸਤੁ ਕੋ ਮਾਧੋ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਸਿਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਭਾਧੋ ਭੁਭੇ ਹੋਹਾ ਮਾਧਿ ਮਾਨੁ ਹੀ ਜਾ

ਮਾਧ

੨੨
੨

ਦਾ ਵਰਨਿਆ ਤੀਨੀ ਧੰਦਾ ਜਿ ਤੇਨੇ ਤੁਧੁ ਸਲਾਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿਮਤਿ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਮਿਥੈ ਧੁਤੈ ਬਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਹਿਅਸਾਂ ॥
ਜੀਇ ਤੇਨੇਹੈ ਇਤਨੇ ਨਹੀ ਵਿਕਟੁ ਵਿਕਚੜੈ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸਲਾਹਿ ਕਰਨੁ ਹਰੇ ਇਕਵਾਂ ਬਿਸਥਾਹੈ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਇਕਵਾਂ
ਇਕਚੜੈ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸਲਾਹੁ ਕਰਨੁ ਹਰੇ ਇਕਵਾਂ ਵਿਕਾਸਿ ਮਨੁ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਇਕਵਾਂ ਵਿਕਚੜੈ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਥਰਾ ਸਾਹ
ਮੁਖੀ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਸਾਥ ਦੇਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਧਾ ਮਾਧੀ ਜਾਹੈ ਸੰਗੇ ਗਇਅਸਾਂ ਸੇਹੈ ॥੨੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਧਾਰਾ ਦੁਗਾਤਿ
ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਾਰਨੁ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਬਿਛੁਰੇ ਦਾਹੈ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਾ ਵਾਕੀ ਤਹੈ ਦਾਹੈ ਹੋਵੈ ਧੀਨੁ ਹਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸਿਧੀ ਜੀ
ਹੈ ਮੇਰੀ ਤਿਲਕ ਰਹੈ ਦਾਹੈ ਸੇਵਕਾਹਿ ਵਿਦਿਓ ਮੁਖਿ ਮੇਅਨੁ ਦੇਹੈ ਦੁਗਾਤਿ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਾ ਵੀ ਵਿਦਿਓ ਤੁਨੀ ਪਾ
ਵਦਾ ਪਤਾਲਾ ਪਤਾਲਿ ਲਖਾ ਮਥਾਸਾ ਅਧਾਰਿ ॥ ਬੁਝਿ ਤਿਥਿ ਤਿਥਿ ਤਿਥਿ ਕੇਵੇ ਵੇਕਹਿ ਨਿਇਕਵਾਂ ਤਿਸਕਾ
ਅਠਾਰਕਹਿ ਨਿਕੇਰੇ ਧਾਮਾ ਸਲੂ ਇਕਾ ਤਤਾ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਧਾਰਾ ਜਿਵੈ ਧੀਨੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਬੇਰੀਏ ਹਾਨੀ ਤੁਲੀ ਮਾਛਾ
ਹੈ ਤਨੁ ਹੀ ਹੋਵਾ ਕਹੀ ਪਤਾਲਿ ਕੇਵੇ ਧੀਨ ਮਾਮਾ ਮਹਿ ਤਿਨਹੀ ਮਤਿ ਮਾਖੀ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਮੁਕੇਦੀ ਦੇਵਕਾ ਤਿਕਹਿ ਦੇਹੈ
ਸੀ ਤਿਹੈ ਮਾਂ ਦੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿਤੁ ਰਹੈ ਸੇਧੈ ਤੇ ਪੈਰੈ ਸਹਸਰਾ ਭਗਹਿ ਮਾਣਾ ਮਾਏ ਕੁਤੇ ਧਾਮਾ ਸਲੂ ਇਕਾ ਤਤਾ ॥
ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਧਾਰਾ ਸਹਸਰਾ ਅਠਾਰਕਹਿ ਮਾਣਾ ਮਾਏ ਕੁਤੇ ਧਾਮਾ ਤਿਨਿ ਤਾਂ ਮਸਲੂ ਇਕਾ ਤਤਾ ਸੇਧੈ ਮਾਥੀ ਮੇਧੈ

ਅਰਿਮੁਕਹਿਏਘੋਰੇਇਕੁਲਿਤਿਸੁਇਕੁਸਰਮੇਵਰੇਕੁਮੇਭਾਵਕੀਮਿਤਿਕਹਿਨਾਸਕਨੀਤਾਂਰਨਹੀਮਾਦਾਕਿਤਾਸਤਮੁ
 ਗਨਿਆਜੁਇਜਾਂਇਕਿਸਰਮੇਵਰੇਕੁਮੇਭਾਵਨੁਵਨਨਿਨਾਸਕਨੀਠੇਭਾਏਇਤਾਂਲਿਖੀਮੇਲੋਮੇਰੇਇਵਿਨਾਸਾਨੁ ॥ ੪ ॥
 ਨਕੁਦੁਗਮਾਖੀਮੇਮਾਏਜੁਏਮਾਪੁਆਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦੁਭਾਇਏਜੇਗਵਿਏਏਸੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ੀਦੀਜੇਅਲਖੁਏਲੇਏ
 ਵਿਚਿਨਾਹੀਜੇਵੇਏਕੁਏਜੇਹੁਲਖਾਕੁਵੇਸਮਾਕੁਕਰਾਂਗਤਾਂਲੇਏਵਿਚਿਜੇਵਸਤੁਮਾਵਈਏਤਿਸਵਾਵਿਨਾਸੁਏਦਾਏਏ
 ਸਵਾਸਤੁਦਾਏਕੁਕੁਏਦਾਏਏਏਮਲਖਪੁਰਖੁਏਮਾਮਥਿਨਾਸੀਏਜੀਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਏਦਾਏਇਹਾਸਮਥੁਏਏ
 ਕੀ ਨਹੀਮੇਤਾਂਸੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ੀਏਕੀਤੇਦਾਅੰਤੁਜੇਏਏਏਸਮਥੁਏਏਏਸਮਾਗੁਰੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ੀਦਾਨਾਉਏਏਕੁਏਪਾਇਮਾ
 ਜਾਇਜੇਸਮਾਗਵਿਚਿਨਾਹੀਸਲਾਹੀਸਲਾਇਏਤੀਸੁਗਤਿਨਾਪਾਈਮਾਨਦੀਮਾਮਤੇਵਾਹੀਪਵਹਿਸਾਮੀਦਿਨ
 ਜਾਣੀਅਹਿਸਾਇਸਾਹਸਲਤਾਨਾਗਿਰਾਸੇਤੀਮਾਲਪੁਨਕੀਕੀਤਲਿਨਏਵਨੀ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦੁਭਾਇਏਸੀ
 ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਪਾਰਕੁਏਜੀਏਤੁਮਾਰੀਸਲਾਹਿਕੀਮਾਰਿਸਕਾਂਜੀਮੇਨੁਏਨਾਨਦੀਆਦੀਕੀਸੁਗਤਿਨਾਹੀਜਾਤੀਜੀਏਏਏਨ
 ਦੀਮਾਮਤੇਵਾਹੀਸਮੀਦੁਵਿਚਿਪਏਏਏਨੀਜੀਸੇਏਹਨਿਤਨੇਕੁਏਜੀਤਮਹੀਸਸਥੀਦੁਏਜੀਸਾਹੁਏਜੀਸੁਲਤਾਂਨੁਏ
 ਜੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ੀਏਏਏਤੁਮਾਰੇਬਹੁਕਿਰਕਾਤਿਏਏਨੀਜੀਸੇਸਿਫੁਕਿਏਏਨੀਜੀਸੇਮੇਏਨਦੀਸਲਾਹਿਨੁਨਾਹੀਪਾਇਸਥ

ਦਾਨੀਤਾਂਤਮਾਗੀਸਿਫਤਿਕਿਮਾਜ਼ਸਕੁੰਜੀਮੰਨੀਸਿਸਾਰਦਾਮਾਲਕੁੰਦੇਇਮੁਕੁੰਦੇਉਗਾਹੁੰਮਤੈਕੁੰਦੇਉਪਾਤਿਸਾਰ ੨੩
ਹਾਂਮਤੈਕੁੰਦੇਉਧਨੁਪਾਤੁੰਮਤੈਉਸੇਕੁੰਦੇਉਹਾਂਮਤੈਉਸਨੁਤਮਭਿਤਿਨਾਮਾਦੁਹਜੀਤਾਂਓਹੀਕੀਦੀਭੀਧੁਕੁੰਨਾਹੀ
ਜੀਮੇਤੁਮਾਭਿਮਾਏਨਕੀਤਿਮਾਂਦਾਭੀਮੰਤੁਨੀਜਾਨੁਦਾਹਾਂਤਾਂਮੇਤੁਮਾਗੀਸਿਫਤਿਦਾਮੰਤੁਕਿਮਾਜਨੁਜੀਸੀਮੰਤੁ
ਸਿਫਤੀਕੁੰਦੇਨਾਮੰਤੁਮੰਤੁਨਕੁੰਦੇਦੇਨਿਨਾਮੰਤੁਮੰਤੁਨਵੇਖਨਿਸੁਨਿਨਾਮੰਤੁਮੰਤੁਨਜਾਪੇਕਿਮਾਮਨਿਮੰਤੁ
ਤਿਸਕਾਪੁਮਾਰਥਾਸੀਪੁਮੇਸੁਜੀਦੀਸਿਫਤਿਦਾਭੀਮੰਤੁਕੁੰਦੀਨੀਓਸਕੇਕੁੰਦੇਕੁੰਦੇਦਾਭੀਮੰਤੁਕੁੰਦੀਨੀਏਖਨੁਸੁਨ
ਸੁਨੇਨਦਾਭੀਮੰਤੁਕੁੰਦੀਨੀਮੁੰਦੇਭੀਕਿਫੁਜਾਨੀਨਾਹੀਜਾਂਦੀਜੇਕੁੰਤੇਪਰਖਦੇਮੰਤੁਕਿਮਾਏਓਸਦੇਮਨਮੰਤੁਓਹੀਜ
ਹੈਮੁੰਦੇਭੀਮਨਿਕੇਥੀਏਮੰਤੁਜੇਓਪਜੇਦੇਓਨਿਨੀਏਨਾਮੰਤੁਦਾਭੀਓਕੁੰਕੁੰਦੀਨੀਮੰਤੁਨਜਾਪੇਕੀਤਾਮਕਾਗਾਮੰ
ਤੁਜਾਪੇਪਾਰਾਦਾਗਾਤਿਸਕਾਪੁਮਾਰਥਾਸੀਪੁਮੇਸੁਜੀਕਾਭੀਮੰਤੁਕੁੰਦੀਨੀਓਕੁੰਕੁੰਦੀਕੁੰਦੀਨੀਜਾਂਦਾਭੀਕੇਤਾਕੁੰਦੇ
ਮੰਤੁਪਾਰਾਦਾਰਓਸਕਾਕਿਨੈਪਾਇਮਾਨਹੀਇਸਾਮੰਤੁਕਾਰਨੁਕੇਤੇਕਿਲਲਾਹੀਤੁਕੇਮੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹੀਤਿਸਕਾਪੁਮਾ
ਰਥਾਸੀਪੁਮੇਸੁਜੀਏਖਨੁਦਾਮੰਤੁਕੁੰਦੀਮਸਿਖਦੁੰਦੇਓਨਿਤਿਨਾਦਾਭੀਮੰਤੁਕਿਨੈਪਾਇਨੀਸਕਿਮਾਇਸਦੇ
ਮੰਤੁਕੁੰਕੁੰਦੀਪਾਏਪਾਏਕਿਲਲਾਏਓਨਿਤਿਨਾਦਾਭੀਮੰਤੁਕੁੰਦੀਨੀਏਹਾਂਮੰਤੁਨਜਾਹੈਕੁੰਦੀਥਾਕੁੰਤਾਕੁੰਦੀਮੇਕੁੰਦੇ

ਰੁਤਨੀ ਦੀ ਬਾਰੇ ਕੇਤੇ ਖਪਤੁ ਦਿਵੇਗਾ। ਤਿਸ ਬਾਪੁ ਮਾਰੁ ਪਾਧੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਿ ਤਿਨ ਦੀ ਭੀ ਗਤੀ ਦਾ ੨੪
 ਭੀ ਵੀ ਬਾਰੇ ਦੀ ਨਹੀ ਅਕੇਤੇ ਖਪਤੁ ਦਿਵੇਗਾ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ਤਿਨ ਦੀ ਭੀ ਗਤੀ ਵਿਛੁ ਨਹੀ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮਾਰਿ ਪਾਧਿ ਕੇਤੇ ਮੁ
 ਰਖ ਪਾਧੀ ਪਾਧੀ। ਤਿਸ ਬਾਪੁ ਮਾਰੁ ਪਾਧੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕੀਰ ਬਨਾਵਿ ਓਲੇ ਜੁਹਾਤਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਅਮੁਕੁ ਜਾਂ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ਜੇ ਪਾਧੁ
 ਜਾਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਮੇਰੀ ਕਦੁ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਮਸੀਆਂ ਪਾਧੀ ਪਾਧੀ ਜੀ ਵਿਛੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਸੀਹੀ ਗਾਮੁ ਓਇ ਮਹਾਂ ਮੁਖ ਹੈ ਨਾਵੁ ਨਾ
 ਪੈਵਨਿ ਨਾਵੇ ਦੁਨਾਸਾ ਸਕੁ ਵਿਛੁ ਨਹੀ ਜਾਂ ਵੇ ਓਨ ਕੀ ਸਾਗੀ ਮਾਰਵ ਲਾ ਸੇਖ ਕੂਹੀ ਵਿਗਾਨੀ ਨਾਗੀਆਨ ਨਾ ਪਿਆਨ ਨਾ ਪਰਾਨ
 ਨਕੁ ਨੁ ਵਿਛੁ ਨਹੀ ਸਮਾਨਿ ਦੋਗਾ ਅਤੇ ਓਨ ਨੁ ਵੇਤਨੀ ਦਾਤਿ ਦਿਤੀ ਉਸਾ ਥੇੜਾ ਪਨੁ ਕਹੈ ਹੈ ਨਿ ਜੀ ਸਿਤਵ ਲਿਨ ਜਾਰਿ ਕਹੈ ਹੈ
 ਨਤਿਤਵ ਲਿਸਾ ਵਿਨੇ ਦੇ ਫੇਰੇ ਵਿਜ ਦੇ ਹੈ ਨਉ ਨਨੁ ਥੇੜਾ ਵਿਛੁ ਨਹੀ ਦਿਤਾ ਅਓਰਿ ਮਹਾਂ ਮੁਖ ਬੇਖ ਕੂ ਹੈ ਨਿ ਵਿਛੁ ਜਾਨੁ ਹੈ
 ਨਹੀ ਓਇ ਸਿ ਪੁ ਵਿਛੁ ਜਾਨੁ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਸੇ ਮਹਾਂ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੈ ਨਿ। ਕੇਤੇ ਮਾਦੁ ਮੁਖੁ ਪਸਦਾ ਮਾਰਾ ਦੇਹੁ ਭੀ ਦਾ ਤਿਤੀ ਹੀ ਦਾ
 ਤਾਗ। ਤਿਸ ਬਾਪੁ ਮਾਰੁ ਪਾਧਿ ਕਜੀ ਮਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਿ ਉਦਿ ਜਦੁ ਪੈ ਦੇ ਹੈ ਉਸਾ ਨਤਿ ਦੇ ਕਾਉਨ ਨੈ ਸੁਖ ਕਹੈ ਨਹੀ
 ਦੇਖਿ ਮਾਉ ਹਿ ਦੁਖੀ ਦੇ ਹੀ ਗਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ਦੁਖ ਮੁਖੁ ਕੀ ਪੀੜਾ ਸਾਧਿਸਦਾ ਓਹ ਮਾਰਿ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਦੇ ਹੈ ਨਿ ਓਹੁ ਭੀ ਜੀਆਂ ਦਿਕੁ ਜੀ
 ਕੇ ਹੈ ਨਉ ਨਿ ਕਉ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕੀ ਕੇ ਹੈ ਮੁਖੁ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਮਾਰਿ ਤੇ ਹੀ ਮਾਰੁ ਗੇ। ਕੀ ਦਿਖ ਲਾਨਿ ਤੁ ਹੈ ਹੀ ਦਾਤਿ

ਗਮਾਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੋਇਗਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਜੇਦੋਸ਼ਿਪ੍ਰਮੋਸ਼ਜੀਰਾਵੈਤਾਂਬੀਦੀਖਾਨੇਵਿਚਿਜੋਜੀਅਹੋਨਿਸਤਿਨਾਨੁਖਲਾ
 ਸਕਰੋਜੇਭਾਵੈਤਾਇਕਨਾਜੀਆਨੁਫੇਰਬੀਦੀਖਾਨੈਮਹਿਦੋਵੈਤਾਂਏਹਸਮਰਥਵੈਈਨਹੀਜੇਫੇਰਕੇਵੈਈਜਬਾਬਕਰੋਆਪੇਜੀ
 ਜੇਛੁਟੋਸੋਕਿਤੁਹੁਛੁਟੋਆਤੈਜੇਬੀਸੇਸਿਤੁਹੁਥਧੋਹੋਗਸਮਰਥਵੈਈਨਹੀਕੀਤਾਆਪੇਬੀਸੇਆਪੇਛੁਟੇਜਿਓਤਾ
 ਵੈਤਿਵੈਕਰੋਜੇਕੇਖਾਇਕਾਮਾਖਹਿਪਾਇਓਤਾਜੇਜੇਤੀਆਮਾਹਿਮਾਇਗਤਿਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਜੇਵੈਈਸਿਪ੍ਰਮੋਸ਼ਜੀਕੀ
 ਬਪਸੀਸਕੈਠਾਖਾਏਹੈਅਉਸਕੀਕੀਬਪੀਲੀਕਰੋਤਾਂਸੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ਜੀਉਸਓਪ੍ਰਖਿਵੈਕਈਜਨਮਹਿਰਜਨੀਮਹਿਟੋਓਮੇ
 ਅਮੁਹੇਅਹਿਮਾਗੀਮੇਆਪੇਜਾਹੈਆਪੇਦੋਇਗਤਾਂਮਾਖਨਸਕੇਵੈਈਕੋਇਗਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਸੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ਜੀਕੀਹੁਰੈ
 ਏਨਹੀਜਾਂਹੁਦਾਜੀਆਖਕੁਸੁਣਵੈਓਹਮਭੁਲਾਸੀਪ੍ਰਮੋਸ਼ਜੀਹੈਉਸਕੀਗਿਣਤੀਓਹੀਜਾਹੈਜਿਉਜਿਉਜਾਂਹੁਦਾਹੈਤਿਉ
 ਤਿਉਦੋਦਾਰਹਿਦਾਹੈਇਕਵਈਪਏਅਏਹੈਸਿਪ੍ਰਓਹਮਾਪਹੈਭਾਹੈਦੋਇਆਪਹੈਭਾਹੈਨਾਦੋਇਗਤਿਸਨੁਬਖਸੇਸਿਛ
 ਤਿਸਲਾਹਿਨਾਨੁਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਗਾਹੀ॥੨੫॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਦਥਾਇਕਨਾਨੁਪੀਨੁਦਿਤਾਸੁਇਕਨਾਨੁਜੇਬਨੁਬਖ
 ਬਾਹੁਇਤੀਆਸੁਇਕਨਾਨੁਪਾਤਿਗਾਹੀਦਿਤੀਉਸਇਕਨਾਨੁਸਿਧਸਾਧਕੀਦਿਤੀਆਸੁਇਕਭੂਮਿਏਕਰੋਕੀਏਕੀਤੇ
 ਇਕਖਾਂਨਉਮਥਾਓਕੀਤਿਮਾਸੁਪ੍ਰਜਿਨਾਨੁਮਾਖਹਿਸਿਛਤਿਸਲਾਹਿਕੁਹੀਦਿਤੀਆਸੁਸੇਮਾਤਿਸਾਹੀਕੋਸਿਪਤਿਸ

[illegible]

ਦਾਹੇ ਮਨੀ ਦੀ ਵਾਂਗ ਮਨੀ ਆਉ ਕੁਦਾਰੇ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਵਸਤੂ ਤੇ ਨਿਤ ਲਜੇ ਤੇ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਮਖਾਖਸੀ ਸਜੇ ਸੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਇਸ ਕਾਭੀ ਮਲੁ ਵਿਛੁਨਾ ਆਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ ਏਨੇ ਸਾਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ
 ਨ ਲੋਕ ਮਨੁ ਦੇ ਨਿਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਮਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਕੀ ਜੇ ਮਿਹਨਿ ਤੇ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਇਸ ਕਾਭੀ ਮਲੁ ਵਿਛੁਨਾ ਆਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਜੇ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਮਤੇ ਹੋ ਜੇ ਦਾਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਆਹੇ ਨਿਤਿ ਨਾਈ ਭੀ ਮ
 ਲੁ ਵਿਛੁਨਾ ਹੀ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਬਾਤਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਆਹੇ ਨਿਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਆਹੇ ਨਿਤਿ ਲਗਾ ਦ
 ਏ ਮਨੁ ਸੀ ਹਲੁ ਮਨੁ ਕੇ ਕੁਤੀ ਥੋਰੇ ਵੀ ਮਕਾਸ ਚਾਨੁ ਹਾਮਨੇ ਕਾਵਿਓ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਇਨ ਕਾਭੀ ਮਲੁ ਵਿਛੁਨਾ ਆਮ੍ਰਿ
 ਤ ਤੇ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਦੇਹੀ ਜੀ ਮਨੁ ਹੁਕਮ ਦੀ ਹੋ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਵਸਤੂ ਤੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬਾਨੁ ਜੇ ਹੋ ਮਮ੍ਰ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦਾ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਕਿਉਂ ਜੇ ਦੀ ਬਾਨੁ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਸਾਗਵਿਓ ਗਰੀਬਾਨੁ ਸਕਤੇ ਮਾਰਿ ਖਾਹੀ ਜੇ
 ਏਸ ਹਾਸ ਤੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਹਕੀਕਾਤ ਹੋਵੇ ਏਕਾਦਸ਼ ਬਹਾਨੇ ਹੋ ਨਿਜੇ ਕਲਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ
 ਆਹੇ ਨਿਤਿ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਨਿਤਿ ਦੀ ਗਿਨਤੀ ਵਿਛੁਨਾ ਕੀਤੀ ਨਹੀ ਮਲੁ ਆਖਿਨ ਹੀ ਜਾਂ ਦੀ ਕਈ ਪਵੇ ਜੇ ਮਾਖ
 ਜੇ ਦੇਹੀ ਜੀ ਤੇ ਕੀਲੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ ਨਹੀ ਲਿਲਾਹੀ ਜੇ ਮਾਖ ਦੇ ਆਖ ਦੇ ਕਿਸਾ ਮਾਹਿ ਹੋਵੇ ਹੋ ਸੇਵੇ ਰੁਭੀ ਮਮਲੁ ਤੇ

テ

[illegible]

ਹੁਤੁਪਗਾਵੇਏਨਿਜੀਮੇਘਰਕੇਗਮਿਤਬਹਿਸਰਧਾਸਾਏਵੇਨੇਨਦਾਅਨੇਵਾਮਸੀਖਾਕਿਤੇਵਾਵੇਹੋਕੇਕੋਤੇਗਾਮਗੀ
ਮਿਤਿਧੀਅਨਿਕੋਤੇਗਾਵੇਹੋਗਾਗਾਵੇਹਿਤੁਨਿਪਸਿਨੁਪਾਹਿਜੈਸਿਤੁਗਾਵੇਰਾਜਪ੍ਰਮਦਾਮਾਗੇਗਾਵੇਹਿਤੁਨਿਚਿਤੁਗੁਪ
ਤਿਲਿਖਿਜਾਇਤਿਲਿਖਿਲਿਖਿਪ੍ਰਮਾਦੀਬਾਹੇਗਾਵੇਹਿਤੁਨਿਟੀਸਗ੍ਰਹਮਾਵੇਵੀਦ੍ਰਾਗਨਿਤੇਗਾਵਾਸਵਾਹੇਗਾਵੇਹਿ
ਤੁਨਿਟੀਦ੍ਰਾਵੀਦ੍ਰਾਸਵੀਚੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦੁਨਾਨੇਗਾਵੇਹਿਤੁਨਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦ੍ਰਿਗਾਵੇਨਿਤੁਪ੍ਰਨੁਸਾਪਦੀਚਾਹੇ
ਗਾਵੇਨਿਜੀਸਤੀਨਿਤਿਖੀਨਾਵੇਸੀਵੀਰਕਗੇਗਾਵੇਨਿਪੀਤੁਪਵਿਨਰਖੀਸ੍ਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਨੇਗਾਵੇਨਿਪੀ
ਹੀਅੰਮਨਮੋਗਨਸਰਗਾਂਮਛਪਾਵੇਆਲੇਗਾਵੇਨਿਰਤਨਉਪਾਵੇਤੇਗੇਅਠਿਸਠਿਤੀਗਥਿਨਾਨੇਗਾਵੇਨਿਜੈਸਮ
ਗਬਲਸਰਗਾਵੇਹਿਪਾਵੇਚਿਥੇਗਾਵੇਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਕਿਕਾਰਿਰਖੇਤੇਰਾਹੇਮੋਟੀਤੁਪਨੇਗਾਵੇਨਿਜੈਤੁਪ
ਗਾਵੇਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗੁਗਤਿਗਸਾਲੇਹਿਰਕੇਤੇਗਾਵੇਨਿਜੈਮੇਚਿਤਨਾਮਾਵੇਨਿਨਕਵਿਅਮਾਵੀਚਾਹੇ॥੨੧॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾ
ਰਥਾਤੁਧਾਨੀਕੁਰੁਖਬੇਨਨਕਮੰਦਾਸਿਖੀਤੀਜੀਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਪ੍ਰਵਹਿਗਾਰਜੀਏਹਜਿਤੁਨੇਮੇਜਾਵੇਦਾਸਾਂਵੇਹਤ
ਮੇਗਿਹਤੀਰਹੀਜੀਪ੍ਰਵੇਲੀਅਸਿਖਲੇਅਚੇਨੁਗਾਵੇਹੋਨਿਸੇਚਿਤੁਨੇਮੇਤੇਰੇਕਹੇਰੁਮੇਰੇਬੁਤੇਵਰਨੇਨਹੀਜਾਂਦੇਜੀਵੇਹ
ਤਾਂਮੇਤੇਰੇਗਾਵੇਹੋਗੇਗਿਹੇਜੀਤਾਂਰੁਕਮਸਚੇਸਾਰਿਥਜੀਦਾਹੁਮਾਵੇਤਾਂਮੇਰੇਗਾਵੇਹਿਗੇਗਿਹੇਜੀਪ੍ਰਵਿਛ

ਮੰਗੀਭੀਉਸਤਾਤਿਕਰਮੇਗੀਆਹਿ, ਆਯੋਨਨਕਤੁਪੁਭਿਪ੍ਰਸੰਗੀਪਾਏਤਾਂਸੀਭੁਰੁਕਾਬੋਨਨਕਜੀਥਿਨਤੀਰਗੀਸੰਤੀ
 ਸੰਤੀਮਦਾਸਭੁਸਾਹਿਬਸਾਚਸਾਢੀਨਾਈਐਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਾਤਾਂਸੀਰਚਨਾਜਿਨਚਈਅਰੰਗੀਰੰਗੀਭੁਤੀਕਮਿ
 ਰਿਜਿਨੀਮਾਇਮਾਤਿਨਉਪਾਈਅਕਹਿਕਾਰਦੇਖੇਕੀਤਾਮਾਪਣਾਜਿਦਤਿਜਈਦੁਰਿਮਾਈਅੰਤਿਤਿਸਭਵੇਈਕ
 ਰਸੀਉਕਮਨਾਨਾਨਾਈਸਿਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਭਰੁਰਜਾਈ॥੨੮॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਾਤਾਂਸੀ
 ਕੁਰੁਬਖਾਨਨਕਜੀਸਿਪ੍ਰਸੰਗੀਭਿਦੁਜੋਸੀਪ੍ਰਸੰਗੀਨਗਾਵਦੇਹੈਨਿਤਿਨਨਕਹਿਜੁਹਾਵਦੇਹੈਸੀਪ੍ਰਸੰਗੀਦੇ
 ਪਾਰਸ੍ਰਹਮਜੀਤਿਰੇਦਰਿਦਾਜੇਦਜੋਭਾਨੇਕਹੈਨਿਅਸਿਖਸੋਤਿਨਾਕੀਵਿਛੁਕੀਮਾਤਿਨੀਜੀਅਤਿਨਾਵਜੇਤਾਂਦੇਵਜਾਵਹੁ
 ਹਾਰੇਅਸਿਖਾਅਨੇਕਹੈਮੁਰਗਪਰੀਆਂਜੋਹੈਸੰਤੁਭੀਅਸਿਖਹੈਮੁਰਗਪਰੀਆਂਕੋਜੋਗਾਵਹਿਹਾਰੇਤਿਨਾਕੀਭੀ
 ਵਿਛੁਗਿਨਤੀਨਹੀਸੰਕੁਰੁਕੀਨਹੈਪੁਤੁਗਾਵਦਾਰੈਪਾਣੀਗਾਵਦਾਰੈਜੀਏਸੀਤੁਗਾਵਦਾਰੈਜੀਦੇਸਤੁਗਾਵਦਾਰੈਸੀ
 ਜੀਅਰਾਜਾਪੁਜੋਹੈਜੀਸਿਪ੍ਰਸੰਗੀਦੇਦੁਆਰੇਗਾਵਦੇਹੈਓਤਰੁਪੁਤੁਜੋਹੈਲਿਖਾਹੀਸਿਪ੍ਰਸੰਗੀਚਾਰਵੀਚਾਰਲਿ
 ਖਦਾਰੈਜੀਓਕਾਕੁਰੀਜੋਤੀਨਗੁਣਸੰਭੀਸੀਪ੍ਰਸੰਗੀਕੀਉਸਤਿਤਗਾਵਦੇਹੈਮਾਂਹਦੇਵਭੁਸਾਏਉਭੀਗਾਂਵਦੇਹੈਨਿ
 ਰੀਨਿਰੰਜਨੀਜੀਕੀਅਦੇਵੀਜੋਭੈਰਵਮਾਈਅਮੋਗਾਵਦੀਹੈਭੈਰਵਸਿਪ੍ਰਸੰਗੀਕੀਉਸਤਿਤਗਾਵਦੇਹੈਨੀਅਉਰ

ਸ

ਕਉ ਦੁਹਿਤੁ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਦ੍ਰਾ ਨਹੈ ਸੋਧਿਓ ਫਿਰਾਸੁ ਭਉ ਨਹੈ ਧਰਮੁ ਭਉ ਦੇਵਤਾ ਮਾਸਮੇਤਾ ਜੋ ਪਾਏਹੈ ਨਿਸਿਮਾ ॥
 ਕੋਮਲਿਤਿ ਪਿਆਲੁ ਲਗਾਇ ਕੁਸਦੁ ਸੁਬਦਾ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਰਪਾਇ ਦੇਵਿ ਮਾਇ ਦੇਵੀ ਸ਼ਾਮੁ ਸਾਧੁ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤਿ ਤੇ ਗ੍ਰੀਸ਼ਮੁ ਸੋਧੀ
 ਨੁਵੀਚਾ ਕਵੀਚਾਰ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਜਤੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਸਤੀਤੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਸਤੀਤੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਦ੍ਰਾ ਰਜੇਹੈ ਨਿਸੇਗਾਵਦੇਹੈ ਨ
 ਪੰਡਤ ਜੋ ਮੋਖਿ ਫਿਰਾਇਆ ਪਾਇ ਕੁਸਾਵਦੇਹੈ ਨਿਰਪਾਇ ਦੇਵਿ ਮਾਇ ਦੇਵੀ ਸ਼ਾਮੁ ਸਾਧੁ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤਿ ਤੇ ਗ੍ਰੀਸ਼ਮੁ ਸੋਧੀ
 ਮਾਸਿ ਸਰਗਾਵਦੀਆਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਰਕੁਮੁ ਸਾਪਿਆਲੁ ਤੇਵੀ ਲਿਖੇਹੈ ਸੋਧੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਤਨਿ ਜੋ ਪਾਵੇਹੈ ਸੋਧੀ
 ਪ੍ਰਮੋਦੁ ਜੀ ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਤੀਰਥੁ ਜੋ ਸੋਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਜੇ ਪਿਮਾਗੁ ਬਲਾਦੁ ਰਮੇ ਸੋਧੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਖਾਵੀ ਜੋ ਨਿਮਾਜੁ
 ਜਿ। ੨ ਜੇਕਰਿ ਜਾਸੇਤੁ ਜਿਓ ਉਤੁਕੁ ਜਿਓ ਸੋਧੀ ਪ੍ਰਮੋਦੁ ਜੀ ਨੁਸਿਮਾਵੀਆਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਰਜੇਹੈ ਨਿਨਦੇ ਸੋਧੀ ਪ੍ਰਮੋਦੁ ਜੀ
 ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਲਜੇਹੈ ਨਿਦੇ ਸੋਧੀ ਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਮਾਜੁ ਪੰਡਤ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤਿ ਤੇ ਗ੍ਰੀਸ਼ਮੁ ਸੋਧੀ
 ਰੇਸਾਰੇਹੈ ਨਿਪ੍ਰੀਸੇਈ ਤੁਧੁ ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਜੇ ਤੁਧੁ ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਜੀਉ ਉਤੁਮਾਰੇਹੈ ਸੋਧੀ ਗਿਰਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿਜੀਉ ਉਤੁਮਾ
 ਰੇਜੁਗਾਤਿਹੈ ਨਿਜੀਸੇ ਤੇਰੇਹੈ ਰਸਾਥਾ ਗਿਲੇਹੈ ਉਰੇਹੈ ਜੀਪ੍ਰੀਜਿਤ ਸੋਧੀ ਸਕਤੀ ਜੀ ਜਿਤ ਨਿਕਤੇ ਮਗਤਿ ਦਿਤੀ
 ਸਿਜੀਸੋਮੇਆਖੀਜੀ ਪ੍ਰਯੋਗਿ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਰਜੇਕੇ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਨਿਜੀ ਤਿਨ ਨੁਗਾਵਦੇਹੈ ਜਾਨੁ ਦਾ ਜੀਮੇਨੁ

[illegible]

[illegible]

ਵਿਕੈਆਰੈ ਰੋਜੀਆਇ ਕਉ ਟੁਕ ਰਹਿਐ ਜੀਆਇ ਸੰਯੋਗ ਪਉ ਸਰੂਪੀ ਤਿਸਾਮਾਗੇ ਮੋਹਾਮਾਏ ਸੁਰੇ ਮਨੀਲ ਕਉ
 ਟੁਕ ਰਹਿਐ ਜੀਪਾਇ ਸਿਧੂ ਮੋਹਾ ਰੂਪਾਮਨਾ ਦਕਉ ਟੁਕ ਰਹਿਐ ਮੰਨ ਦੇਵਤਾ ਮਨਾਹ ਦਕਉ ਟੁਕ ਰਹਿਐ ਸਬਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਪਾ
 ਹਥੁ ਮਜੀ ਕੋਇ ਮਾਗੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਵਾ ਜੀਆਰੀ ਕੁਦਾਰੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਜੀ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਰੇ ਮਾਇ ॥ ਮਨੀਲ ੩ ॥ ਮਨਾ
 ਦ ੩ ॥ ਮਨਾਹ ਦਿਗਾਇ ਨਕਾ ਸੁਕੁ ਸੁਕੁ ਟੁਕੈ ਵੇ ਸੁਰੇ ਮਾਇ ਮਰਖਕਾ ॥ ਮਨੀਲ ੪ ॥ ਮਨਾਹ ਦਾ ਮੰਨ ਦੇ
 ਵੇ ਤੇ ਕਾ ੩ ॥ ਮਨਾਹ ਦਸ ਬਦਕਾ ॥ ਮਨੀਲ ੫ ॥ ਮਨਾਹ ਦਾ ਮਾਇ ਅੰਤ ਸੁਕੁ ਸੁਕੁ ਟੁਕੈ ਵੇ ਸੁਰੇ ਰੋਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਜੀ ਰੋਇ ਨੀਅ
 ਰੇ ਮੋਹਾਮਾਏ ਸੁਰੇ ਸੀ ਕੋਲ ਦੁਤਾ ਟੁਕੈ ਰੂਪੀਆ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆ ਮਨੁ ਦਾਇਆ ਭੀ ਰਾਗਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਦਾ ਜਾਇ
 ਨਾਦਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੂਪਾ ਮੋਹਾ ਮਾਗ ਕੋਲ ਛੁਟਿ ਜਿਨੀ ਬਾਤੀ ਜੋ ਕੁਪਾਗਨਿ ਰੋਦਾਰੇ ਜੀ ਜੋਗੀ ਰੋਇ ਕੁਪੇ ਮੋਨਿ
 ਮੰਗਣ ਕੀ ਭਿਖਿ ਜਾਨਾ ਲੇ ਭੁਗਤ ਜੇਲ ਦੀ ਸੰਗਿ ਜਾਨ ਦੀ ਭੁਗਤ ਕਾ ਮਾਗ ਕੋਲ ਜਿਸ ਤੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਜੀ ਗੀ ਕੋ ਮੁਕਤੀ
 ਰਾਹ ਦਾਇਆ ਕਾ ਕੋਰੇ ਨਾਦਾਰੇ ਕਾ ਬਾਜਿ ਕਾ ਕੋਸਾਨਾ ਦੁਬਜੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਨਾਦ ਬਜਾਇਆ ਮਾਪਿ ਨਾ ਬੁਝਾਈ
 ਸੁਭਾ ਕੀ ਰਿਸਿ ਸਿਧਾ ਮਵਗਾ ਸੁਮਾਦਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੂਪਾ ਨਾ ਬੁਝੇ ਰੋਜੀ ਮਾਪਿ ਰੋਜੀ ਸਦੀਨ ਥੋ ਮੋਹਾ ਗਈ ਪ੍ਰਮੇ
 ਥਾ ਮੀ ਰੋਜੀ ਰੋਇ ਰੋਜੀ ਮਾਪਿ ਰੋਜੀ ਜੀ ਸਗਲਿ ਜੀਆ ਕੋ ਦੇਵੁ ਹਾਗਾਰੇ ਜੀਆ ਰਿਸਿ ਸਿਧ ਜੋ ਰੋਜੀ ਮਾਵੇ ਰੋਜੀ

[illegible]

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਸੁਖ ਸੁਖੀ ਹੀ ਜੈ ਤਬ ਸੁਖੀ ਤਰਹੀ ਹੀ ਮਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮਾਵੈ ਸਿੰਘੇ ਤਰੁ ਰੁਕੁ ਸਿੰਘੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਮਝਿ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਚਾਹੇ ਚਾਹੇ
 ਹੋਈ ਮੇਅ ਗਾਇਨ ਜਲ ਕੇ ਜੋਗੇ ਮੇਅ ਹੋਵੈ ਕਾਸਰੁ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਹੋਈ ਮੇਅ ਕਾਸਰੁ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ
 ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੇਅ ਲਾਗੈ ਮੇਅ ਬਿਸਨਨੀ ਦਾਸਗੁਰੂ ਮੇਅ ਹੋਈ ਮੇਅ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਾਤਾਤਾ

[illegible]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਏਤਨੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਨੁ ਲੇਖਿ ਪਾਇ ਅਨਿਸਾਹਨੁ ਤਿਲੇਖੁ ਜੋ ਤਬੁ ਰਾਸੁ ਸਭਿ ਸਾਧਿਕ ਜੀਵਾਨੁ ਮਾਇ ੩੩
 ਕਉ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿ ਮੇਰਾ ਖੰਡੇ ਹੁਸੇਗੇ ਫੇਰਿ ਸਭ ਕਉ ਫੇਰਾ ਭਵਨੇ ਨਹੀ ਬਾਹਿਸ ਮੇਰੇ ਨਾਜੀਆ ਜਾਣਿ ਭੋਗੇ ਹੁਕਲਾਹੇ ਹੁਕਲਾਹੇ
 ਹੋਰੁ ਬਢਾਹੇ ਹੋਰੁ ਪਕਾਹੇ ਹੋਰੁ ਬਾਤਤ ਬਹੀ ਬੁਝੀ ਜੈਗੀ ਜਬ ਰੂਪ ਜਾਣੀ ਜੈਗਾ ਤਬ ਹੋਰੁ ਬਾਤ ਕਾ ਸਾਮਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗਾਹਿ ਤਾਮ ਜੈ ਬਾਤਾ
 ਜੀਸੁ ਹਿਥੇ ਬਿਸਮਾਦੁ ਕਉ ਗਈਆ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਖੰਡ ਕਾ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰਮਾਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਮਾਖਰੁ ਕਮਾਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਖੁ ਹੋਰੁ ਤਿਸੁ ਮਖੀ
 ਤਪੁਤੀ ਪ੍ਰਮਾਸਾਲਾ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਾਹਿ ਬਿਉਰਾਹੁ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਅਤਿ ਸਤੀਆ ਹੋਰਿ ਜਾਨੁ ਖੰਡੁ ਹੋਰਿ ਤਿਸੁ ਰਿਜਾਨੁ ਪੰਤੋ ਗਿਆ ਬਿਉਰਾਹੁ ਹੋਰੁ
 ਰੂਪ ਕਾ ਮਾਨੁ ਮਕਮਾਈ ਹੋਰਿ ਨਿਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰਮਾਹੋ ਕਿਤੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ ਰੋਤੇ ਕਾਨੁ ਹਿਸੁ ਕੇਤ ਪ੍ਰਮਾ ਘਾਤਿ ਤਘੀ ਮ
 ਹਿਤੁ ਪਰਿਗਥੇ ਸਾ ਕਿਤੇ ਕਰਮ ਭਾਮੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪਉ ਪਦੇ ਸਾ ਕਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਚੰਦ੍ਰ ਸਰਬੇ ਤੇ ਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾ ਕਿਤੇ ਸਿਖ ਬਿਨਾ ਖਿਥੇ
 ਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਕਿਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨੁ ਮਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਿ ਸਮੰਦ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕਿਤੇ ਪਾਤਨਿ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀਆ ਰਾ
 ਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਨਕਾ ਮੰਤ ਨਾਮੰਤ ੩੬ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰੁਖੁ ਤਿਸ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਾਹਿ ਰੂਪ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੋਰੁ ਕਈ ਬੈਸੀ ਰੋਤੇ ਦੇਵ ਮਹੇ
 ਸਹੇ ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੈਠੇ ਘਾਤਿ ਤਿਹੀ ਘਾਤੁ ਹੋਰਿ ਨਿਰਭਨਾ ਕੀਰੁ ਪਰਿਗਥੇ ਸਾ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਮੀ ਕ੍ਰਮੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬਤਿ ਹੋਰੁ ਕ੍ਰਮੀ ਮੇ
 ਰਉ ਪ੍ਰਮਾ ਬੈਠੇ ਹੋਰੁ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਮੇਰਉ ਪ੍ਰਮਾ ਹੋਰੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਮੇਰੀ ਸੁਮੇਰਹੇ ਮ੍ਰਿਤੇ ਨਾ ਸੁਮੇਰਹੇ ਪ੍ਰਮਾ ਕਉ ਪ੍ਰਮਾ ਕਉ ਤੇ ਹੋਰੁ ਨਾ

ਚਖੰਡੁ ਹੋਇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਾਨੁ ਧ੍ਰੁਵਾਚਖੰਡੁ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬਸਤੇ
 ਹੋਇ ਸਿਰਥ ਉਨਦਰਿ ਸੁਰੁ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇ ਨਿਗਲਣੁ ਦੇਹੋ ॥ ਤਿਥੇ ਖੰਡੁ ਮੰਡੁ ਲਗੁ ਮੰਡੁ ॥ ਬਿਬੈ ਕਥੈ ਤਾਂ ਮੰਡੁ ਨ ਮੰਡੁ ॥ ਤਿਥੇ ਲੈ ਅੰਧੇ
 ਮਾਮ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮ ਤਿਥੈ ਤਿਵਿ ਕਾਰਾ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਨਕਰਾ ॥ ਨਨਕਰਾ ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਾਮਾ
 ਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਮੇਵ ਏਲੈ ਮੇਵ ਏਲੈ ਮਕਾਰ ॥ ਜੇਕਰੁ ਹੀ ਗਿਹਿ ਆਚਾਰੈ ਤਾਂ ਚੰਨਾ ਦੀ ਕਾ ਹੀ ਗਿਹੁ ਤੀਨਾ ਹੀ ਏਨਾ ਲੈਆ
 ਮਕਾਰਾ ਖੰਡੁ ਧ੍ਰੁਵਾ ਮੰਡੁ ਕੀਜੈ ਗਿਹੁ ਤੀਨਾ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮ ॥ ਮੰਡੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬਸਤੇ
 ਹਾਰ ਜੀ ਦਾ ਹੋਇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮਾਗਿ ਜਾਨੁ ਲਿਖੁ ਮਾਮ ਕਾਰ ਕਾ ਵੇਦੁ ਹੋਇ ਮਾਨਖ ਮੁਢਿ ਮਾਪਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੋਇ
 ਜੀ ਮਾਂ ਕਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਖਸੀ ਹੋਇ ਦਾ ਹੋਇ ਮੁਪਾਪੀ ਜੀ ਮਾ ਕਉ ਭੀ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਖਸੀ ਹੋਇ ਦਾ ਹੋਇ ਸਭੁ ਨਿਬਾਤੀ ਬ
 ਸੀ ਹੋਇ ਦਾ ਹੋਇ ਭੁਲੇਕਮਾ ਏਤੇ ਭੀ ਮੁਕੁਰੇ ਕਮਾ ਏਤੇ ਭੀ ਭੁਲੇਕੈ ਨਿਵਾਜਦਾ ਹੋਇ ਬਰੇ ਕਉ ਸਜਾਇ ਦੇਦਾ ਹੋਇ ਖਸੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀ ਭੀ
 ਹੋਇ ਦਾ ਹੋਇ ਮੁਵਡਿ ਮਾਈ ਦਿਤੀ ਭੀ ਖਸੀ ਹੋਇ ਦਾ ਹੋਇ ਮਾਮ ਨੰਦ ਮਾਨਸ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਦ ਜੀ ਹੋਇ ਮਾਮ ਗੰਗੂ ਰਾਹੋ ਲੀਆ ਮਾਨੀ ਜਾ
 ਦਾ ਸਾਰ ਦਸਤੁ ਹੋਇ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਖਸੂਸੁ ਉਸੀ ਸਾਥਿ ਹੋਇ ਮੁਕੁਰੇ ਕਮਾ ਏਤੇ ਭੀ ਭੁਲੇਕੈ ਨਿਵਾਜਦਾ ਹੋਇ ਬਰੇ ਕਉ ਸਜਾਇ ਦੇਦਾ ਹੋਇ ਖਸੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀ ਭੀ
 ਕਿਤ ਜਤਨ ਉਪਾਪ ਤਿਉ ਹੋਇ ਜੀ ਜਿਨਾ ਹੋਇ ਜੀ ਕਹੈ ਇਉ ਹੋਇ ਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ ॥ ਜਤਨ ਪਹਾਰਾ ਧੀਰ ਜੁਗਿ ਨਿਆਰਾ ॥ ਮਗਰੁ

ਮਤਿਵੇਦਹਥੀਆਗਾਤੁਭੇਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਲਾਤੁੰਡਾਤੁਭਿਅੰਨਿਤਤਿਤਫਲਾਘਨੀਸੇਮਪੁਸਥੀਵਰਾਵੇ ੩੭
 ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਗਤਿਨਕਾਰਾਨਨਕਨਦਰਿਕਦਰਿਨਿਹਾਲਾ ੩੮॥ਤਿਨਕਾਪੁਮਾਤੁਭਾਕਰੇਤਾਇਤਿਸਸਥੇਸਾਹਥੁਕੇ
 ਆਚਾਰੈਪਾਇਆਚਾਰੈਤਾਂਇਉਪਾਵੈਓਸਸਾਰਵਸਤਵਉਜੀਸ਼ੀਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਉਜੀਪ੍ਰਥਮੇਤੰਜਤਕਾਪਹਾਰਾਕਰੇਮਾ
 ਹਰੁਕੀਠਉਤ੍ਰਮਤਿਕਰੋਅਛਲਤੁਲਾਵੈਨਹੀਪਾਪਾਂਨਾਇਕੁਲੈਨਹੀਦੁਖਸੁਖਏਕਸਾਮਾਨਜਾਣੈਸੀਤਲਰਹੈਤੁਲੈਭੁਜੇ
 ਤੋਨਹੀਅਟਲਾਅਛਲਮਤਿਹੈਅਵੇਦਜੋਕਮਿਕਰਿਤੁਤਿਕਦਾਹੈਸੋਰੁਕਮਾਵੈਉਸਵੇਦਕੁਤੁਤਿਕਾਹਥੈਕਾਕਰੋਅਪਲਾਂਜੋ
 ਦੀਆਹੈਨਿਜਿਨਾਨਾਇਆਗਨਿਪਟੀਦੀਹੈਸੋਖਲਾਂਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੀਕੇਭਉਕੀਆਂਕਰੋਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਜੀਤੇਰਦਾਹਿਰਹੈਹੁ
 ਖਲਾਂਕਰੋਅਮਹਰੁਮੋਅਗਨਿਜੋਹੈਹੀਹੈਸੋਅੰਤਹਿਜੁਹਵੈਵਿਖੈਤੁਪਤਾਸਾਮਾਵੈਤੁਪਤਿਕੀਅਗਨਿਕਰੋਅਤਾਭੈਮੋ
 ਜੋਪਾਣੀਹੋਭਾਹੈਜਿਸਮੇਖੰਨੀਬੁਣਾਈਦੀਹੈਸੋਤੰਭਾਂਤੁਭਉਕਾਕਰੋਓਸਭਾਉਕੇਭਾਂਤੁਮੇਅੰਨਿਤਵਸਤਫਲੈਤਬਜਾ
 ਉਕਾਸਥਦੁਘੜੀਮੇਜਾਂਏਹਸੰਜਮਾਨਖਮੇਆਵੈਤਾਂਏਹਟਕਸਾਲਿਹੈਤਾਂਏਸਮੇਸਥਦੁਘੜੀਮੇਏਹਟਕਸਾਲਿਸਥ
 ਦੁਘੜਨੇਕੀਹੈਸੋਏਹਕਾਰਤਿਸਏਹਵਾਲੈਹੈਹੈਜਿਸਕਉਅਧਿਕਪਾਕਰੋਅਮਾਪਣੀਮਿਹਰਿਕੀਨਦਰਿਕਉਰਿਕਦੇਖੈਜਿਸ
 ਨੁਏਹਨਦਰਿਹੈਸ਼ੀਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਸੋਨਿਹਾਲੁਹੈਇਆਨਿਰੰਜਨਜੋਹੈਸੋਹੀਮਾਤਮਾਗੰਮਹੈਜੀਯੋਘਟਿਘ

ਵਿਖੰਡੇ ਭੇਜੇ ਅੰਗ ਵਿਸਾਏ ॥੧॥ ਭੀਲ ਤੁਰਾ ਦੀ ਦਾਹੁ ਭੁਜੇ ਨਿਯੰਤਰੁ ਜੀਅ ਤਿਤੁ ਕੀ ਸਭਿਤੁ ਪਾਉ ਫੁਤੁ ਰੁਪਾ ਵਿਆ
 ਪਾਉ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਾਤਾ ਵਿਦੁ ਸੁਗਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੋਲੇ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ਓਹਿ ਗੰਭੀਰ ਗਿਆ ਹੀ
 ਈਆਣਾ ਭੈ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਭ੍ਰੰਗਾ ਮਿਥੈ ਖੋਆ ਪਵਿਕੇ ਨੇ ਬੈਥੈ ਦੁਗਿ ਨਿਨੀ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਆਗਏ ਮਾਸਕਤਿ ਘਾਹਿਲਾ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਭੁਜੇ ਲੇਹੈ ਰੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਰਾਪ੍ਰਮਾ ਰੁਖਾ ਪਉ ਫੁਜੈ ਓਹੈ ਗੁਰੂ ਹੋ ਸਾਹੇ ਜਗਤਿ ਬਾਹਰੁ
 ਖੰਡੀ ਰਾਪਾ ਵਿਜੈ ਓਹੈ ਸੋ ਪਿਤਾ ਹੋ ਚਰਖਾ ਫਿਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜੈ ਓਹੈ ਸੋ ਮਾਤਾ ਹੋ ਚਰਖਾ ਫਿਰੀ ਗਤਿ ਅਦਿਨ ਜੈ ਓਹੈ ਸੋ ਦੁਇ ਦ
 ਈ ਦਾਇਆ ਹੋ ਚਰਖਾ ਫਿਰੇ ਪੇਦਾ ਹੋ ਸਚੁ ਖਾਹਿ ਹੀ ਵਿਚਿ ਸਗਲੀ ਹੋ ਜੈ ਓਹੈ ਜੈ ਸਮਕੀਤੀ ਜੁਦਾ ਹੋ ਸੋ ਗਾਯਾ ਪ੍ਰਮ
 ਲਿਖਿ ਦਾਜਾ ਦਾਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੋਸ ਜੀ ਰੇਹੁ ਦੁਰਦਾ ਓਹੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰੁ ਹੋਇ ਦਾਜਾ ਦਾਹੈ ਪਾਪ ਅਪੀਨ ਕੀ ਮਿਜਾ ਦਾਹਿ ਜਕਮਿ
 ਤੇ ਦਫ਼ਤੀ ਗਾਯਾ ਪ੍ਰਮਾਦੈ ਓਹੈ ਜਿਨੇ ਕੁਲੇ ਜਮ ਕੀ ਏਥੇ ਤੇ ਮਕਤਿ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸੀਠਾ ਕਰੁ ਜੀਆ ਪੈਰੁ ਦੁਰਿਗਥੈ ਅਜਿਨੇ ਬੁ
 ਰੇ ਜਮ ਕੀ ਏਥੇ ਤੇ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਜਨਮ ਜਾਭੁਰ ਮਨਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਾਂ ਕਦੇ ਮਾਨ ਖੁਜਨ ਮਾਅਦੈ ਜਬ ਮਾਨ ਖੁਜਨ ਮਾਆ
 ਇਕ ਰਿਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੋਸ ਜੀ ਰੇ ਬੁਝਾਇ ਕ੍ਰਮ ਧਰਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਸਿਮਰਿ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੁਰਿਤੇ ਦੁਰਿਜਾਇ ਪ
 ਕੁਰੇ ਪ੍ਰਪਰਖਾ ਜਿਨਾ ਅਥਾਹੀ ਪ੍ਰਸੋਸ ਜੀ ਕਾਨ ਓਹੈ ਅਗਾਧਾ ਮਾਹੋ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕਈ ਜੀਆ ਕਤੇ ਹੋਹਿ ਗਾਇ ਪਰ

ਪਾਸੰਗ ਦਾ ਜੋਤਾ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਪਾਇਆ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬
 ਨਾਮਿ ਮਾਸੁ ਰਾਮਗ ਪਿਆਨਾ ਮੁਵਿਧ ਸੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨੀ ਥਾਵੈ ਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਿਆਂ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿ ਜਾਇ ਵਿਗਨਿ ३੬

੩੬
 ਪਾਇ

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਂਮ ਕਲੀ ਮਾਤਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬਹਾਮੰਗ ਗਰਬ ਬਨਤਾ ॥ ਕੁਜੇਰੇ ਪ੍ਰ

ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਨਕ ਤੁਮ ਕਰਦੇ ਵਜੀ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿਖਿਲ ਵੇਖੀ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਤਰਨ ਤੁਮ ਕਰਦੇ ਵਜੀ ॥
 ਅਨਭੈ ਭਾਂਹੀ ॥ ਵੀਜੀ ਜੇ ਨਨਕ ਪਾਵੈ ਭੇਟਾ ॥ ਗੰਢੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੁਰਦੇ ਵਨ ਕੇ ॥ ਵਾਨਮੋ ਨਮੋ ਕੁਰਮ ਲਖਾ ॥ ਭੇਟਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਨਿਰਲੋਭ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਵਿਭਵ ਨ ਕੇ ॥ ਮਾਮੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੁਰਮੀ ॥ ਤੁਮੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਮੇ ਪਰਾਇਨੁ ॥ ਤੁਮੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਪਾਨਕ ਸਿਰਤਾ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤ ਜਾਨੈ ॥ ਆਨ ਨਿਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੁਰਮ ਸਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਅਮਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥ ਜਾਗੈ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਵਿਗੁਣ ਤੇ ॥ ਨਿਆਰੇ ॥ ਕੁਹਿ ਤਿਜੈ ॥ ਕੁਹਿ ਜਾਨ ਕੇ ॥ ਜਾ ॥ ਨਨਕ ਕੇ ॥ ਪ੍ਰਸਤੁਤਾ ॥ ਜਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਮਨੁ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮਾਇਓ ॥ ਤੁਰੀ ॥ ਜਤਤੁ ॥ ਧਿਰਿ ॥ ਜਾਨ ਬਸਾ ॥ ਏਥੇ ॥ ੩ ॥ ਏਥੇ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਮਨਿ ॥ ਦੇ ॥ ਏਥੇ ॥ ਕੁਰਮ ਸਰੂਪ ॥ ਜਾ ॥ ਤੇ ॥ ਜੀ
 ਮਰੂਪ ਵੀ ॥ ਮਪਦਾ ॥ ਧਿਰਿ ॥ ਪਿਸ ॥ ਭਿਰਿ ॥ ਲੇ ॥ ਤਾ ॥ ਗੰਢੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੁਰਦੇ ਵਗੁ ਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ ॥ ਕੁਹਿ ॥ ਤਜਗ ॥ ਮਾ ॥ ਹੀ ॥ ਜੀ
 ਮਤੁ ॥ ਕੁਹਿ ॥ ਤੁਮ ॥ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਪਵਿਸ ॥ ਨਿਕਟੇ ॥ ਤਿਮ ॥ ਕੇ ॥ ਠਾ ॥ ਸਾ ॥ ਰਿ ॥ ਜਾ ॥ ਨਜੇ ॥ ਕੁਹੀ ॥ ਨਉ ॥ ਕਾ ॥ ਵੀ ॥ ਨੀ ॥ ਨਨਕ ॥ ਕੁਹਿ ॥ ਖੇ ॥ ਵਟ ॥ ਕੇ
 ਦੀ ॥ ਨੀ ॥ ਸ੍ਰਾ ॥ ਤਵ ॥ ਪਾਂ ॥ ਪੀ ॥ ਜੀ ॥ ਮਚ ॥ ਵਾ ॥ ਏ ॥ ਭੇ ॥ ਸਾ ॥ ਗੁ ॥ ਸੇ ॥ ਪਰ ॥ ਲਿ ॥ ਘਾ ॥ ਏ ॥ ਸ਼ਿ ॥ ਪਾ ॥ ਬ ॥ ਲੀ ॥ ਕ ॥ ਧਿ ॥ ਮ ॥ ਰਿ ॥ ਗ ॥ ਧੇ ॥ ਕਾ ॥ ਰੂ ॥ ਕੇ ॥ ਵ ॥ ਧ ॥ ਧ ॥ ਧ ॥ ਨ
 ਨਾ ॥ ਤੁ ॥ ਮੇ ॥ ਮੀ ॥ ਮ੍ਰਿ ॥ ਤ ॥ ਬ ॥ ਚ ॥ ਨ ॥ ਕੇ ॥ ਲ ॥ ਥੈ ॥ ਠਾ ॥ ਵੈ ॥ ਨਨਕ ॥ ਗੰਢੀ ॥ ਪਤਿ ॥ ਤਤ ॥ ਰਾ ॥ ਵੈ ॥ ਕਲ ॥ ਜੁ ॥ ਗੁ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਸ ॥ ਤਿ ॥ ਜੁ ॥ ਗੁ ॥ ਧਿ ॥ ਸ ॥ ਤ ॥ ਰਾ ॥ ਗਾਂ
 ਮਰਗ ॥ ਤਿ ॥ ਕਾ ॥ ਖੇ ॥ ਲ ॥ ਦੁ ॥ ਮਾ ॥ ਗ ॥ ਸੁ ॥ ਨਿ ॥ ਸੁ ॥ ਨਿ ॥ ਕੈ ॥ ਜ ॥ ਰਿ ॥ ਜਾ ॥ ਸੀ ॥ ਮਾ ॥ ਵ ॥ ਹਿ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਉ ॥ ਕੈ ॥ ਸਿ ॥ ਦੇ ॥ ਹ ॥ ਮਿ ॥ ਠਾ ॥ ਵੈ ॥ ॥ ਘਾ ॥ ਏ ॥ ਕੁ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਚ ॥ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਕ

[illegible]

ਗੁਰੂ ਤਿਸਤਿ ਕੁਰਾਨੁ ਭੀ ਧਾਰਧਾਰ ਚਰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੁ ਤੀਜਾ ਹਈ ਸਭੁ ਕੁਮਾਰਿ ਮਾਮਾ ਪਾਈ ਗਾਥਾ ਧਾਰਨ ਨਾਨਕ ਤਾਈ ॥ ੩੮ ॥
 ੨੦ ॥ ਏਹ ਕੁਰਮਾਖਿ ਦ੍ਰਿੜ ਪਰਚਾਖਿ ਜੈ ਤੁਹਾ ਮਗਰਾ ਮਗਰਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਨੀ ਸਗਲ ਤੀਜਿ ਮਾਂਤਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਏਹ ਕੁਰਬੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀਵਾ ਜੀਵੀ ਸੋ ਅਗਾ ਪਾਛਾ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਜੀ ਸੋ ਕੁਰਬੇ ਪੀਯੋਇ ਜੀਵੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸਗਲ ਅਨੰਦ ਲੋਕ ਮਾਤਿ ॥
 ਏਹ ਕੁਰਬਾ ਪੀਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗਾ ਸਗਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਦਲੇ ਮੋਇ ਸਗਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਦਲੇ ਬਲ ਜੋ ਸਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਦਲੇ ਕਿ ਮਾ ॥
 ੨੩ ॥ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਨੀ ਚ ਕੁਲ ਗੋ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਪ੍ਰਗਟ ਭੈ ਤੁਹਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥਿ ਟੋਕ ਲਿਵ ਲੁਗਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥਿ ਭਿਜਨ ॥
 ਨਿਤ ਜਾਏ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥਿ ਮੈ ਦ੍ਰਿਖ ਦ੍ਰਿਟੀ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਮਾਸੁ ਖਰੋਈ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਮਹਾਂਤਿ ਜੀ ਮਾਗਾ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਨ ॥
 ੨੪ ॥ ਸਗਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬੇ ਪੀਥ ਦੁਹੇਲਾ ਕੁਰਮਾਖਿ ਦਲੇ ਤਾਹਿ ਸਹੇਲਾ ਕੁਰਪੀਥ ਦਲੇ ਸਤੁ ਹਈ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਭੇ ॥
 ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਭੁ ਤੀਜਾ ਕੁਰਬੇ ਚਰਨ ਨਿਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨਿ ਦ੍ਰਿਖੇ ਲੋਭੇ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਕੀਏ ॥
 ੨੬ ॥ ਸਭੁ ਤੀਜਾ ਕੁਰਬਾ ਚਰਨ ਨਾਮੋ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਦ੍ਰਿੜ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਰਨ ਮਲਕੀ ਨਿਸਦਿ ਨ ਪੁਜਾ ਪ ॥
 ਗੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਹਾ ਦੁਜਾ ॥ ਇਸ ਦਹ ਮਾਰੇ ਕੁਰਬੇ ਚਰਨਾ ਕੁਰਬਾਨ ਪਿਯਾਨੀ ਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬੇ ਚਰਨ ਲੋਗੋ ਮੋਤਾ ॥
 ਕੁਰਬੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪ੍ਰਿਯਾਗੇ ॥ ਮਸਾ ਮਨੁ ਸਾਮਦਰਨ ਕੁਨਾ ਕੁਰਬੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤ ਪ੍ਰਨਾ ਕੁਰਬੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ॥

॥ १ ॥ गं नल उरै दध सध मना नन दस गुरु चरन उ मारो जी दन नना म पू म पागे गुरु वे चरन ॥ १ ॥
 ति फल दग विवा नन गुरु चरन गसा विवा ॥ १५ ॥ हो गुरु पग निस चे पू सी जे गुरु पग रि र दे गध नना उ
 गप ग पि ज नन गुरु चरन म दन उध ॥ १६ ॥ हो गुरु वे चरन म ल छि त र धो म म नु सि ध नै नि प स उ न
 धो म म ल प द म गुरु प ग मारी गुरु प ग पू से स उ ध ज गी ग ति मि त प ल दै गुरु प ग पू से गुरु प
 ग पू से वि उ द ह दू से गुरु प ग पू से धू म धी चारी गुरु प ग पू से म गि मी मा दू गी गुरु प ग पू से जे ग ज ग
 उ गुरु प ग पू से जी दन व उ गुरु प ग पू से धी प न दू दै ॥ १ ॥ म म उ वी द न सि उ दै गुरु प ग पू से ग रि प
 द प दै ॥ १ ॥ म म डि र दू उ न म दै ॥ १ ॥ म ग दै ॥ म गुरु प ग म गि मी मा दू गी ॥ १ ॥ म गुरु प ग म गि मी मा दू गी ॥ १ ॥
 गुरु म गि ज दै दू ग गे गुरु म ति न न व ड ल ॥ १ ॥ म गुरु वे उ दै से सि ध रै दै नि ग ल ॥ १ ॥ हो गुरु वी म
 गि ज दै दू ग गे गुरु वी म गि ज गी मे र उ गुरु म गि ज वि न रा उ न वी जे गं न रै उ उ रै नै दी जे ॥
 गुरु वी म गि मी मा धि य न ल रै गुरु वी म गि ज गुरु म धि रै दै गुरु वी म गि ज गुरु ति ध दू दै गुरु
 वी म गि ज प र दै प दै गुरु वी म गि ज म ल स रै दै गुरु वी म गि मी च लै उ न ग गि गुरु वी म

ਗਿਆ ਮਨੈ ਸੋ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਧਿ ਆਭੇ ਦਾ ਮਗ ਭੁਖ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਧਿ ਜਾ ਬੁਝੇ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਕੁਝ ਬਸ ੩੯
 ਟੇ ਮੇ ਝੁਲੇ ॥ ਮਾਧਿ ਜਾ ਕੀ ਗੁਰ ਮਾਧਿ ਕੀ ਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਸੇਵੀ ਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਧੁ ਮਾਧਿ ਜਾ ਪੁਰੀ ਗਵਿਨ
 ਮਾਧਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋ ਸਤੁ ਕੁਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਏਕੋ ਵਿਛਾਰੇ ਮਨ ਮਾਧਿ ਮੇਏ ਗੁਰ ਮਾਧਿ ਕੀ ਤਾ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਮਨੈ ਨਹੀ
 ਚਲ ਚਲ ਵਿਖੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕੋ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਏਕੋ ਮਾਧ ਮਾਧਿ ਚਲ ਦਿਵਾ ਫਿਰੀ ਚਾਲਾ ਥਾ ਦੁਲੀ ਏਕੋ ਏਕੋ
 ਥਾ ਤੁਝ ਜਾ ਦੇ ਗਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਏਕੋ ਮਾਧ ਬਿਖੀ ਨ ਗਿਜ ਨ ਏਕੋ ਮਾਧ ਏਕੋ ਤਨਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧੋ ਦਾ ਰਾਸ ਤੇ ਕੋਰਿ ਗੁਰ ०
 ਨੇ ॥ ਤਨਾ ਮਨ ਬਿਖੇ ਬਾਨ ਲਪਟਾਏ ॥ ਮਾਧ ਮਾਧਿ ਕੋ ਠਠ ਬਚਨਾ ਪੁਨਰੀ ਪੁਨਰੀ ਤਾ ਦਾ ਗਿਜ ਮਾਧੋ ਮਾਧੋ ਜੋ ਗਿਜ
 ਠਾਏ ॥ ਛਲ ਬਲਿ ਛੁਟ ਕਮਟਿ ਪਾ ਮਾਧੋ ॥ ਸਾਧ ਮਾਧਿ ਤਵੇ ਠਗੀ ਮਾਧੋ ਨੇ ॥ ਰਾਮ ਤੁਝ ਦਿਵੇ ਤੁਝ ਪਛਨੈ ॥ ਮੇਸੋ ਮਪ ०
 ਮਾਧਿ ਮਾਧੋ ਮਾਧੋ ॥ ਤਿਨ ਨ ਕਾ ਮਧੋ ਮਧੋ ਜਾਏ ॥ ਭੁਭੇ ਲੋ ਭੁਲਾ ਰਿਖੇ ਮਾਧੋ ॥ ਸੁਪਨੇ ਛਿ ਮਾਧੋ ਲੋ ਜਾਨੀ ॥ ਰਿਸ ਮਧੋ ०
 ਰਲੀ ਦੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੇ ਪੈ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤਨਾ ਗਿਜੇ ਮਧੋ ਜਿਉ ਨਿਪਨ ਕੇ ਦਾ ਮਾਧੁ ਮਧੋ ਮਾਧੋ
 ਪੈ ਨਾਨਕ ਲਾਤੁ ਰੇ ਗੰਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਏਕੋ ਭੁਭੇ ਮਧੋ ਦੇ ਪੈ ਜਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਮਾਧਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਥ ਦਸਿ ਭੁਗੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਧੋ ਦੇ ਗਾਲੁ
 ਟੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਥ ਦਸਿ ਨਹੀ ਛੁਟੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥ ਦਸਨ ਜੋ ਜਾਵਹੀ ॥ ਛੁਟੇ ਕੁਝ ਪਿਘਾ ਮਾਧਿ ਤਿਪਾਵਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥ ਦਸਿ ਮਾਧ

ਭਗੁਰੁ ਰਚਨਾ ਨਿਤ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉਰਿ ਜਪੈ ਕਹਾਨਿ ਮੇਦਾਉ ॥ ੩੬ ॥ ਏਹੀ ਪਕੈ ਲੇਖੁ ॥ ਗਿਆਨ ਜਗ
 ਤਾ ਮੰਧੇਰੇ ਮਾਧੀ ॥ ਕਾਮ ਲੋਕੁ ਮੇਰੇ ਮੇਲਾ ਨ ਕਉ ਰੇਨਾਧੀ ॥ ੩੭ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇਧੈ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬੇਦਾਮੁ
 ਧਰੀ ॥ ਗਾਥੇ ਬੇਦਿ ਬੇਤਬ ਬਾਗ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਲੇਖੁ ਏਹੀ ਮੇਰੀ ॥ ਕਾਗ ਪਲਟਕ ਰਿਹੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਕੁਲੀਠੀ ॥ ੩੯ ॥ ਏਹੀ ਨਿਰਭਉਰੁ ਮਨੁ ਕੁਝ ਤਾ ਲੋਕੁ ਮੇਰੀ ਪਾਗ ॥ ਜਗ ਏਹੀ ॥ ਭਗੁਨ ਨ ਕਮਿ ਲੇਖੁ ਕੁਝ ਏਹੀ ॥ ਬਿਬਾਧ
 ॥ ੪੦ ॥ ਏਹੀ ਨਿਰਭਉਰੁ ਮਨੁ ਜਲ ਕਤਾ ਕਾਮੁ ॥ ਪਕੀਆਗਾ ॥ ਕੁਲੀਠੀ ਕੁਰੇਨੇ ਏਹੀ ॥ ਮਾਸਿ ਏਹੀ ॥ ਕਾਬਾਗੁ ॥ ੪੧ ॥ ਏ
 ॥ ਗਿਆਨ ਏਹੀ ॥ ਕੁਸਤਿਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥ ਜਗ ਮੁਖ ਕਾਏ ॥ ਮਕੈ ॥ ਸਾਨ ਨ ਬਾਧਿ ॥ ਏਹੀ ॥ ਨਿਰਸਗੁ ਏਹੀ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ॥ ੪੨ ॥
 ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਦੀ ਪਕੈ ॥ ਜੋਨੈ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨਿ ॥ ਮਾਧੀ ॥ ਮੰਤਰ ਮਧੈ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਉ ਏਹੀ ॥ ੪੩ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਦੀ ਪ
 ਕੈ ॥ ਜੋਨੈ ਮੇਰੇ ਮਧਿ ॥ ਜੀਆਗਾ ॥ ਤਿਨੈ ਕਉ ਬਿਬਾਧੁ ॥ ਏਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਧਿ ॥ ਮਾਧੀ ॥ ੪੪ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਦੀ ਪਕੈ ॥ ਏਹੀ ਪਿਥੈ
 ਮਾਤ ਮਹੁ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ ਮੁਖਿ ॥ ਜਗ ਏਹੀ ॥ ਨ ਕਉ ॥ ਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ॥ ੪੫ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਏਹੀ ॥ ਸੁਖਿ ॥ ਏਹੀ ॥ ਗੰਧਿ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮਧਿ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਗ ਏਹੀ ॥ ਸੁਖ ॥ ੪੬ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਏਹੀ ॥ ਕਉ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਤਨ ਮਨ ॥ ਏਹੀ ॥ ਕੁਝ ਏਹੀ ॥ ਰੀਤਿ ॥ ਪ੍ਰ
 ਮ ਕੈ ॥ ੪੭ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਏਹੀ ॥ ਏਹੀ ॥ ਨੈ ॥ ਏਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਧਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਧਿ ॥ ਸਮਝਿ ॥ ਏਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਏਹੀ ॥

ਮਾਨਿਓ ਤਲੀਓ ਕਾ ਤਜੇ ਜਤਾਤ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਿਰਿ ਕੇ ਪੈਰਿ ਮਾਰੇ ਮਨ ਕੇ ਹਾਗ ਨਉ ਪਯੋ ਮੇਰਾ ਸਾਮਾ ਦ੍ਰਿਸਤਿ
 ਤਰੇ ਨੇ ਪੈਰਾ ਸਦਾ ਏਕ ਸਦ੍ਰਿਸ ਨਜ ਕੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੀ ਤਲ ਮੁਕੁਤਾ ਪੈਰਾ ਦ੍ਰਿਸਾ ਏਤ ਨਿਰਪਛੁ ਨਿਰਾਸਾ ਦ੍ਰਿ
 ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਨਤਿ ਹੀ ਭੀ ਕੁਰੁ ਪਾਪੁ ਨਾ ਹੀ ਕਿ ਮਲ ਗਿ ਮਾਨ ਬਖੇ ਬਖਿਚਾਰੀ ॥੧੭॥ ਏਹਾ ਮਹਾਂ
 ਨਾਮੁ ਜੋ ਰਜੀ ਮਨੁ ਕੁ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਦਸਾ ਲੀਏ ਮਹੀ ਜਗੀ ਬਿਬਰਤਾ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ॥੧੮॥ ਏਹਾ ਮੁਖ ਜਗਾ ਮੁਖ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮੁ ਮਾਏ ਮਾਸ ਨਾ ਮੇਸਾ ਮਾਤਿ ਕੁਰੰ ਏ ਜਗਤਾ ਰਨਾ ਕੁਮਤਾ ਦਲ ਨਸਿ ਦੇਹ ਨਿਵਾਰਨਾ ਮੇਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੋ ਏਹੀ ਕਰੋ ਜਿ
 ਸਾਧੋ ਭੀ ਗੁਰੀ ਤਰੇ ਮੇਸੇ ਕੁਰ ਬਿਨੁ ਕੁਰਨੀ ਕੀਜੇ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਸਕਹੀ ਮਉਨੁ ਏਹੀ ਜੋ ਮੇਸੇ ਕੁਰ ਕੀਏ ਪਾਏ ਦਸਨੁ ਤਿਆਮੁ
 ਕਤਰੇ ਏਹੀ ਏਹੀ ਸਿਦ੍ਹ ਨਾਗ ਦਮਨ ਚਰਿਨ ਨੀ ਮੁਰਿ ਕੁਰ ਮਿਲ ਜੇ ਕੁਏ ਗਿਯਾ ਨੀ ਬੇਦ ਪਰਾਨ ਸਬਲ ਪਵਿਤਾ ਵਹਿ ਮਿਨ ਕੁਰਮ
 ਨ ਪਤੀਤ ਨਾਮਾ ਵਹਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ਸਤੁ ਬੇਧੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਥਹਿ ਏਨੀ ਪੀਯੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਟਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਜਾਨੀ
 ਮੁਜੇ ਕੁਰੇ ਤਤੁ ਏਨੀ ਮੁਜੇ ਏਹੀ ਮਫੀ ਮਾਸਾ ਏਹੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਗਤਿ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਬਾਉ ਪਾਏ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਸੀਸ ਸਿਲਾ ਪਟਕਾਏ ॥੧੯॥ ਏਹੀ ਪ੍ਰਸਤੀ ਮਰਉ ਤਕੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰੇਸਤੁ ਧੰਧਾ ਗਹਿ ਗੁਰਤ ਜੀ ਮੇਨ ਕੁਰਿ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਏ ਮੁਖ
 ॥੨੦॥ ਏਹਾ ਨਨਕੁਰੇ ਨਕਲਾ ਬਤਾਈ ਕੁਮਾਰੁ ਹੀ ਬਿਰਾਧਾ ਮਿਟਾਈ ਪਕੁਰਤ ਸਿਕੈ ਗਏ ਜੇ ਪਿਯਾਏ ਮੇਨੁ ਕੁਰੁ ਮਕਤਨ ਪਾਏ

੧੨੬। ਦੋ। ਕੁਰਤਜਿ ਵੈਜੀ ਹਰਿਉ ਜੇ। ਦੋ। ਤੇ ਪਾਰਿ। ਧਿਨ ਨੂੰ ਵਰਜਨ ਵਚ ਬੋਧੁ ਰਿਜੇ ਮਾਹਿਧਾਰ। ੧੨੭। ਦੋ। ਕੁਰਤ੍ਰਿਵਰ
 ੧੨੮। ਦੋ। ਹਿੰਦੁਸਾਨ ਨਵਸਤ੍ਰਾਨਾ ਜਿਹਤਾ ਬਿਭੁ ਉਸਾਗੁ ਲਿਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਚਾਨ। ੧੨੯। ਦੋ। ਗੋ। ਧਿੰਦਤ ਜਿ ਕੁਰਸਿ ਮਹਿ
 ੧੩੦। ਦੋ। ਨਾਮ ਵੈਰਾਨਾ ਨਾਨਕ ਰੁਕੇ ਚਰਨ ਹਰਿ ਤਾਗ ਸਕਲਾ ਅਭਿਮਾਨ। ੧੩੧। ਦੋ। ਸਿੰ। ਕਲਛਨ ਸਮ ਹੀ ਚਿਸਤੁ ਹੀ ਕਹਿੰ
 ੧੩੨। ਦੋ। ਤਿਹੁਰ ਸਿਖ ਨਹੀ ਕੀਜੀ ਜੋ ਮੇਸੀ ਬਿਨ ਪਰਚਾਨ। ੧੩੩। ਦੋ। ਰਿਉ ਮਪੀਨ ਕੁਰਨ ਪਰਿਜਾਣੀ ਮੋ। ਦੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਸਿ ਸਾ
 ੧੩੪। ਦੋ। ਮੋ। ਠਾਢੇ ਹੋ ਬਹਿਰਿ ਜੋਗੇ। ਏਕਟੇ ਕਸੇ ਮਖਨੀ ਸੇਰੇ। ਜਬ ਬੈਠਾਏ ਪਛੈ ਗੁਰਬਤੀ ਮਾ। ਸਤੁ ਹੀ ਕਹੀ ਕੇਲਾ ਮਨ ਮਤੀ
 ੧੩੫। ਦੋ। ਉਸਤਿਤ ਕੁਰਸੇਤੀ ਕਹੀ ਮੋ। ਜਗਤ ਧਿਜਾ ਪਿਸੇ ਹਕਛੁ ਨ ਚਹੀ ਮੋ। ਚਾਹੇਤੁ ਮਚਰਨ ਨ ਕੀਸੇ। ਜਿਨ। ਨਾ। ਏ
 ੧੩੬। ਦੋ। ਸਿਸ ਪ੍ਰਭਾ ਮਪਨੀ ਕੀਜੇ। ਮੰਭੇ ਦਾਨ ਦਾਤ ਮੇਰੇ। ਜੋ। ਕਛੁ ਪਦੁਰਗੀ ਨਹੀ ਗਏ। ਕਬਹੂੰ ਬਭਨ ਨੂਠਨੀ
 ੧੩੭। ਦੋ। ਕਾਖੇ। ੧। ਦੋ। ਬਿਛੁ ਕਜੇਗਾ ਪ੍ਰਚੜੇ ਤੋਭੀ ਮਾਗੇ ਭੀਖਾ। ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਪ੍ਰਚਨ ਮਹਾਂ ਤੋਭੀ ਗੁਰਸੇਸੀਖਾ। ੧੩੮। ਦੋ। ਤਸਾਧਲ
 ੧੩੯। ਦੋ। ਛਨ ਬ੍ਰਨਤੋ। ਦੋ। ਲਛਨ ਸਾਪਨ ਕੇ ਕਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਏ ਬਤਾਏ। ਮ੍ਰਿਖ ਗਨ ਮੇਸੁਨੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ੧੪੦। ਦੋ। ਨਿ
 ੧੪੧। ਦੋ। ਰਕਾ ਮੀਸਿ ਦਾਸ ਨਾਨਿਰ ਦਾਏ ਨਿਰਵੇਗ। ਨਿਗਮ ਭਿਮ ਨੀ। ਮਾਪ ਮਹਿਰੇ। ਮਨ ਪੇਗ। ੧੪੨। ਦੋ। ਪ੍ਰਕਿਆ ਮਤਾ ਹਨੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ੧੪੩। ਦੋ। ਜੇ ਮਖਨਾ। ਧੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਵੇਸ ਮਤ ਜੋ ਮਨਾ ਮਪਮਾਨ। ੧੪੪। ਦੋ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀ ਕੀਏ ਮਾ। ਦੁਖੀ ਨਹੀ ਸੇਏ। ਬਿਲੇ ਪਿਛਾ ਛੁਆ

੩

ਕਦਨੁ ਚਨਨੀ ਰਿਉ ॥੬੬॥ ਏਹੀ ਏਹੀ ॥ ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ ਚਨਨੀ ਚਾਰਾ ਸ ਤੇ ਨੀ ਚੇਤਿ ਏਕੀ ਏਕੀ ਮਤਿ ਦੁਹਾਰਾ ॥
੬੭॥ ਏਹੀ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇਹੀ ਮਕਾਸਿ ਜਾਨ ॥ ਏਹੀ ਨਾਮ ਚਾਰਾ ਰਿਕੇਰੁ ਗਨਨੀ ਕਰੇਰੇ ਨਿਤਾ ॥੬੮॥ ਏਹੀ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇਹੀ
ਅਰਿ ਤੇਰੇ ਧਨ ਪਾਧਾ ॥ ਤੇਰੇ ਏਹੀ ਨਿਜ ਰੂਪ ਭੀ ਧਰੇਰੇ ਨਿਤਾ ॥੬੯॥ ਏਹੀ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਬਚਨ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇ ਨਿਤਾ ॥੭੦॥
ਸਭ ਪਟੇ ਖੇ ਮਾਤੁ ਮਾਤਿ ਨਿਜਾ ਚਾਰਾ ਰਿਜਾ ॥੭੧॥ ਏਹੀ ਕੁਪਨੀ ਨਿਤਾ ਰਾਨੀ ਸਿਰਾ ਲੇਤਾ ਰਾਨੀ ਸਭ ਹੀ ਅੰਗ ਮੇਰਾ
ਨਾਮਾ ਪਮਰਿ ਦੇਤਾ ॥੭੨॥ ਏਹੀ ਸਾਧ ਮਹਾਂ ਦਾਨੀ ਬਰੇ ਦਇਆ ਦ੍ਰਿਤੀ ਤੀਰਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇਰਾ ॥ ਸਭ ਸਭ ਹੀ ਟਾਟਾ ॥੭੩॥
੭੪॥ ਏਹੀ ਸਾਧ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਰੇ ਦਇਆ ਕੀ ਛੁਹਾ ॥ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜੋ ਕੁਸੈ ਕੇਰਾ ਕੁਤ ਜੋ ਨ ਬਾਹਾ ॥੭੫॥ ਏਹੀ ਜੀ ਪਰਾਧੇ
ਸੰਪਦ ਕੇ ਸੇ ਸੁਰਾ ਰਣ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਬਿਛੁਰੇ ਸੇ ਕਰ ਦੁਖੇ ਸੇ ਨ ਨ ਕਮੀਤਾ ॥੭੬॥ ਏਹੀ ਭਗਤਿ ਬਨਨੀ ਜੋ ਕੁਰੇ ਜੋ ਕੁਰੇ ਬਨਨ
ਹੀ ਰਿਜਾਨਾ ॥ ਰਿਜਾਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਧੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨ ਨਹੀ ਪਿਯਾਨਾ ॥੭੭॥ ਏਹੀ ਰਿਜਾਨ ਰੁਗਤਿ ਮੇਰੇ ਕੁਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਿ
ਮਾਨੁ ਸਾਧਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੇ ਬਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੀ ਜਤ ਸਾਧਾ ॥੭੮॥ ਏਹੀ ਏਹੀ ਜੀ ਤੇ ਸਾਧਾ ਮਨ ਜੀ ਤੇ ਸੇਈ ਸਾਧਾ ॥ ਰਾਗੇ ਸਭ ਹੀ ਧਾ
ਸਨ ਨ ਨ ਕਸਮ ਨੁ ਅਗਾਧਾ ॥੭੯॥ ਏਹੀ ਸੰਤ ਸਿਰਾ ਤਿ ਮਹਿ ਮਾਧੂਨ ਤੇ ॥ ਏਹੀ ਮਜਾ ਮਲ ਸੇ ਪਤਿ ਤ ਪ੍ਰਯਾਣੇ ਨਿਕ ਸੇ ਹਰਿ ਦਾਸਾ
ਤਨ ਕੇਰੇ ਪਸਤਿ ਸੇ ਗੰਧੇ ॥ ਏਹੀ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸਤ ਸੰਗ ਸੇ ਪਾਪੀ ਤੇ ਗੰਧੇ ॥ ਏਹੀ ਬਿਸੇ ਸੁਖ ਦੇ ਪਟੇ

[illegible]

ਏਵੇਵੇ ਨਾਨਕ ਰਿਮਿਲ ਰੀਨ ਤਾ ਚਿਤਾਏ ਸਤੀਗਤ ਪੁਤਾ ਪਸਿਲਿ ਜੀਆ ਪਰਿਪਾਏ ॥ ੧੨੩ ॥ ਏਹੀ ਘਰੁ ਸਿੰਧੀ
 ਹੋਏ ਭੈਰਵ ਮਾਏ ਨਸਾਏ ਬਨ ਪਤਿ ਹੋਏ ਕਸੋ ਰੋਏ ਨਿਰਭੈ ਨਿਤ ਕਰਾਏ ॥ ੧੨੪ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰਾ ਸਾਧਕਾ ਦੇ ਨੈਨ ਤੁਲੇ ਹਿਓ ਤੀਨ
 ਤਾ ਪਨ ਸਿਜਾ ਰਿਗੇ ਸੀਤਲ ਹੋਏ ਭਾਏ ॥ ੧੨੫ ॥ ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰਾ ਸਾਧਕਾ ਦੇ ਖੈ ਦਾਰ ਪਨਾ ਜਿਨੀ ਬ੍ਰਿਪਾਤੋ ਪਾਏ ਜੋ ਨਿਰਭੈ
 ਪਦ ਨਿਰਭਾਨਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਏਹੀ ਸਾਧਕਾ ਲੇਹ ਰਿਹੀ ਮਿਲੇ ਰੋਮ ਨ ਪੁਰੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸੁਰਜ ਪਾਜਿ ਉਜਲ ਪਾਏ ਕੀਰੀਤਾ ॥ ੧੨੭ ॥
 ਏਹੀ ਨਾਨਕ ਸਿੰਧੀ ਤਿਮ ਰਿਚਾ ਦਨਾ ਸਗਲਾ ਮੰਧੇ ਰੋਮੇ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰਾ ਪਾਈ ਮੇਸਤ ਸਿੰਧੀ ਤਿਮ ਰਿਚਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਏਹੀ ਸਾਧਕਾ ਸਿੰਧੀ
 ਕੀਰਾਏ ਮੇਸਤ ਜੋ ਨਰਨਾਗੇ ਦੇ ਰਬ ਲੀ ਦ੍ਰਿੜ ਰਗਤ ਕੀ ਨਾਨਕ ਉਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ੧੨੯ ॥ ਏਹੀ ਜੀਆ ਦੇਸਤ ਸਿੰਧੀ ਮੇਸਤ ਤਿਨ ਕੁਰਬ
 ਮੇਏ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਕਹੀ ਲਜਲਾ ਮਿਲੇ ਸੇਰੀ ਗਾਏ ॥ ੧੩੦ ॥ ਏਹੀ ਜੀਆ ਦੇਸਤ ਸਿੰਧੀ ਮੇਸਤ ਪੁਰੇ ਦੂਸਾਏ ਨਾਨਕ ਸਾਂਬੁਖੇ ਤਮੇਰੁ
 ਰੁਸਾ ਕੁਰੇ ਜਾਏ ॥ ੧੩੧ ॥ ਏਹੀ ਦੁਇ ਕੀ ਮਹਾ ਕਹੀ ਸੁਨੀ ਜੋ ਸਿਤ ਸੁਜਾਨਾ ਤਨੇ ਦੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਹੈ ਭਾਤਿ ਜੋ ਭਾਖੁ ਰਿਯਾਨਾ ॥ ੧੩੨ ॥
 ਏਹੀ ਜੀਆ ਦੇਸਤ ਜੋ ਦੇ ਰਤਾ ਦੇਈ ਮਿੰਦਾ ਕੁਪਤ ਕਹਿ ਲੇਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ਏਹੀ ਜੀਆ ਦੇਸਤ ਜੋ ਦੇ ਰਤਾ ਦੇਈ ਮਿੰਦਾ ਕੁਪਤ ਕਹਿ ਲੇਈ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਜਿੰਦੀ ਚੰ ਸਾਧਕਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨਾ ਤਿਨੀ ਭੁਗਤਿ ਪਿਯ ਨ ਕਾਨ੍ਹ ਨਾ ਤਿਮਾਹੀ ਤਿਤਾ ਮਹਾ ਹੀ ਗਹਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਤਿਨੀ ਭੁਗਤਿ ਪਿਯ ਨ ਕਾਨ੍ਹ ਨਾ ਤਿਮਾਹੀ ਤਿਤਾ ਮਹਾ ਹੀ ਗਹਾ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਲਕੀ ਕਹਾਈ ॥ ਤਿਨੀ ਕੋ ਬਚਨ ਧਿ ਲਸਖਦਾਈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਜਿੰਦੀ ਜੀਆ ਜਨ੍ਹ ਕਹਿ ਲੇਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਤਾ ਮਤ ਸੀਲ ਛਿਮਾਤ ਜਿੰਦੀ ਨਾ

ਸੀਸਾ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਅਭਿਨਵ ਸੰਪਾਦਕ ਤਤਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਠੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
 ਮਹਾਤਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ੧੨੩। ਏ। ਬੁਲੀ ਬਾਲ ਦੁਹਿਤ ਜੀ ਮੇਸਾ ਤਿਥੀ ਹੋਏ। ਧਰੀ ਚਾਲ ਸਾਪਨ ਤੀਤਨ ਨਰੇ ਸਰ੍ਵੇਏ। ੧੨੪।
 ਜੀਸਾ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਅਭਿਨਵ ਸੰਪਾਦਕ ਤਤਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਠੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
 ਨਾਰੀ ਧਿਆਈ ਤੁਸੀਜ ਕੁਸੁ ਸਾਰੇ। ਪਾਂਚ ਸ੍ਰਮਾਨ ਵੀ ਮਥੇ। ਤਿਥੀ ਹੋਏ। ਧਰੀ ਚਾਲ ਸਾਪਨ ਤੀਤਨ ਨਰੇ ਸਰ੍ਵੇਏ। ੧੨੫।
 ਜੀਸਾ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਅਭਿਨਵ ਸੰਪਾਦਕ ਤਤਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਠੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
 ਤਨ ਧਿਆਲਾ ਪਦੁਈ। ਨਿਰਗੁਨ ਪਿਜਾਨੀ। ਧਰੀ ਚਾਲ ਸਾਪਨ ਤੀਤਨ ਨਰੇ ਸਰ੍ਵੇਏ। ੧੨੬।
 ਤਿਨ ਵੇਚਨ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੨੭। ਏ। ਨਿਰਦੀ ਦੀ ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੨੮।
 ਮਹਾ ੧੨੯। ਏ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੨੯।
 ਜੀਸਾ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਅਭਿਨਵ ਸੰਪਾਦਕ ਤਤਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਠੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
 ਤਿਨ ਵੇਚਨ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੦। ਏ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੧।
 ਤਿਨ ਵੇਚਨ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੨। ਏ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੩।
 ਤਿਨ ਵੇਚਨ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੪। ਏ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ਨਿਰਦੇਰਤਾ ਨਨਕ ਪੁਜੇ। ੧੩੫।

ਫੀਸਾਪਿ॥੨੩੦॥ਏ॥ਨਿਤੀਪ੍ਰੇਮਮੇਰੇਰੋਛੇਰੇਨਿਜਕੁਪਾਸਮਾਧਿਏਨਨਕਰੋਸਮਏਰੋਕਮਰੂਪ॥੨੩੧॥ਏ॥ਸੁਤਨੀਧਿ
 ਤਿਹਾਰੀਜਗਤੀਤੀਰੀਤਾਸਨਮਖਹੀਕੁਰਦੇਵੇਨਨਜਸੀਏਅਤੀਤਾ॥੨੩੨॥ਏ॥ਸਾਧਮਸੀਗੀਰਿਤਜੇਅਤਮਹੀਧਿ
 ਸੀਗੀਧਿਪਰਪਾਮਨਿਦਮਭਿਲਕਿਰਕੀਰੁਪਾ॥੨੩੩॥ਏ॥ਨਹੀਦੁਜਨਸਾਜਨਨਹੀਨਹੀਬੈਗੀਨਹੀਪੀਤਾਸਕਲਧਿਕਾਰ
 ਨਕੇਨਹੀਨਨਕਹਿਰਿਰੀਤਾ॥੨੩੪॥ਏ॥ਗਾਕੁਹੀਖਸਿਰਤਿਏਬੈਗੀਨਿਰਕੀਪਾਨਨਕਟਿਛਨਾਹੀਮਏਅਧੂਰਾਕੀ
 ਸੀਧਾ॥੨੩੫॥ਏ॥ਅਸਨਸੰਜਮਸਾਧਕੁਸਾਧੈਪੁਨਾਅਪਨਾਨਨਕਏਦੁਜੇਸਾਧੈਸੀਧੈਪੁਨਾ॥੨੩੬॥ਏ॥ਤੀਨੀਬੈਦਲਗਾ
 ਏਏਅਨੁਦਸੁਨੇਵੀਰਾਨਨਕਥਨਸਮਾਪਮਹਿਨਹੀਸਾਧਨਹੀਭੀਰਾ॥੨੩੭॥ਏ॥ਨਨਕਹਰਿਜਨਮਭਤਿਏਰੂਰਿਏਤਕੀਪੈਰ
 ਸਾਜਨਕਮਿਦੁਜਨਤਏਨਿਧਾਗਈਸਕੁਖੀਟਾ॥੨੩੮॥ਏ॥ਸਾਧਮਿਲੇਕੁਰਪਾਇਆਮਿਟਗਏਸਕੁਜਿਏਗਾਨਾਜੋਕਸਾਮੋਰੁ
 ਏਨਜੋਕੁਰਾਕਿਏਕੁਰਕਾਗੇਗਾ॥੨੩੯॥ਏ॥ਸਾਧਮਿਲੇਪੁਰਨਤੁਹਿਜਨਮਜਨਮਕੀਆਸਾਨਨਕਪਾਏਥਪਾਵਤੀਸਤੀਗਤਿ
 ਮਹਿਧਾਜਾ॥੨੪੦॥ਏ॥ਨਨਕਸਾਧਕੇਮਿਲੇਮਨੁਕੁਜੀਹਰਿਕੀਰੂਪਾਦਾਰਗਈਪ੍ਰਿਤਾਭਈਰੋਕੁਲਖਾਸੇਰੂਪਾ॥੨੪੧॥ਏ॥ਸਾਧ
 ਮਿਲੇਸਕੁਦੁਖਗਏਮੰਗਲਕੁਏਸਹੀਰਾਧੁਬਨਸਨਤਹੀਮਿਟਗਈਜਨਮਜਨਮਕੀਪੀਰਾ॥੨੪੨॥ਏ॥ਸਾਧਸੀਗਤੀਰਕਥਤੀ
 ਮਹਿਨੀਰਧਿਚਾਰਾਨਨਕਨਾਏਪਾਈਏਮਕਤਪਦਾਰਥਕਾਗਾ॥੨੪੩॥ਏ॥ਨਨਕਸੀਗਤਿਸਾਧਕੀਵਾਗਾਹੀਸਦੇਜਾਏ॥ਤਜ

[illegible]

ਹੋਵਾਵਿਕਾਇਓਕੇਕੋਥਾਗਰਿਤੀਤੁਲਿਓਜੀਵਛੁਟੇਨਾਨਕਕੋਤਨਕਾਸਕਾਨਕੋਏ॥੧੧੩॥ ਹੋਇਹਮਯਲਾਏਹਨਾ ੪੬
 ਹੋਏਏਹਪਨਏਹਸਿਤੰਨਾਭੁਤੰਨਾਨਕਕੋਵਏਪ੍ਰਤਤੁਮਾਨ॥੧੧੪॥ ਹੋਜਨਮਜਾਯੋਗਰਿਥਕਟੇਲਾਗਸਲਾਭਾਲ
 ਪਾਤਫਲਫਲਮੈਨਾਨਕਕਾਤਤਮਲਾ॥੧੧੫॥ ਹੋਨਾਨਕਨੰਧਤਸੁਆਸਕੀਬਾਜਤਏਦਿਨਏਨਾਮੁਪਾਸਬਤਏਮਾਗਏਤੀ
 ਨਕੀਨੀਏਨਾ॥੧੧੬॥ ਹੋਸੁਆਸੁਖਜਾਨਾਜਾਤਏਤੰਕੀਮੈਭੀਨਾਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਾਹਿਏਸੁਗਿਆਬੁਪ੍ਰਮਾਹਿ॥੧੧੭॥
 ਹੋਸੁਆਸੁਪ੍ਰਭਖਾਹਿਏਤੰਕੀਮੈਭੀਨਾਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਾਹਿਏਸੁਗਿਆਬੁਪ੍ਰਮਾਹਿ॥੧੧੮॥
 ਹੋਸੁਆਸੁਪ੍ਰਭਖਾਹਿਏਤੰਕੀਮੈਭੀਨਾਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਾਹਿਏਸੁਗਿਆਬੁਪ੍ਰਮਾਹਿ॥੧੧੯॥ ਹੋਨਾਨਕਕਟਿਰਿਖਛੁਤ
 ਚਿਹਾਸੁਆਸਨਿਕਾਜਬਜਾਏਜਬਲਕਤਏਸਹੀਗਮਾਹਿਗੰਮਸਿਮਰਨੁਨਗਾਏ॥੧੨੦॥ ਹੋਗੁਰੂਕੁਰੂਕੁਰੂਕੋਏਏਗੁਰੂ
 ਕੁਰੂਜਾਏਏਹਕੇਹਏਜਾਏਗੀਚਹਿਭੰਨਾਨਮਾਗਏ॥੧੨੧॥ ਹੋਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਭਖੀਐਸਿਸਮਝਪ੍ਰਭਖੀਨਾਹੀਭੁਏਗਾ
 ਸੁਆਸਕਾਮਾਏਮਭਿਤਖਭੀ॥੧੨੨॥ ਹੋਹਰਨਾਖਸਏਹਇਗਏਹਰੇਪਦਸਿਸਪਾਲਾਬੁਭੁਨਨਗਏਨਗਏਨਾਨਕਖਾ
 ਏਕਲਾ॥੧੨੩॥ ਹੋਨਿਹਏਮਨਾਨਾਨਕਾਜੀਵਛੁਟੀਨੀਆਸਾਕੈਟੁਟੀਮੀਏਪ੍ਰਭਖੀਏਮਾਹਿਬਾਸਾ॥੧੨੪॥ ਹੋਕੈਗਰੀਬ
 ਮਿਟੈਕਰੀਬੀਸਿਛੁਤਏਹੋਜਨਮਮਰਨੀਏਕਸੇਨਾਨਕੁਤਨਏਏ॥੧੨੫॥ ਹੋਮਨੁਏਹਨਾਨੀਜਾਨਾਏਹੀਭੰਗਾਨਾਨਕਕ
 ਏਕਲਾ॥੧੨੬॥ ਹੋਮਨੁਏਹਨਾਨੀਜਾਨਾਏਹੀਭੰਗਾਨਾਨਕਕ
 ਏਕਲਾ॥੧੨੭॥ ਹੋਮਨੁਏਹਨਾਨੀਜਾਨਾਏਹੀਭੰਗਾਨਾਨਕਕ

[illegible]

ਸਿਖਾਤਾਏਸੀਵਤਾਸੀਠੇਗਤਕਿਲਾਇਹਥਿਥਾਚਤ੍ਰਿਮਤਕਰੇਪਿਤਰੇਰੁਦ੍ਰਾਂਡੀਲਾ॥੨੦॥ਇਹਪੀਠਹੋਰੇਉਰਾਲਤਾਸ
 ਮਥੁਖਨਲਲਾਇਹਥੀਚਾਤ੍ਰਿਮਤਕੁਲਲਪੀਜਗਜਾਲਾ॥੨੧॥ਇਹਮਠੇਰੇਉਰੇਉਰੇਕਿਰਾਕੀਜਾਹੁਕਿਰੀ
 ਹੋਰੁਤਾਸੰਗਨਾਏਅਨਚਲੇਉਰੁਜਗੁਨੀਸਾਂਤਾ॥੨੨॥ਇਹਪਛਪੰਛੀਸੁਨਗਮਾਸਕਿਚਰਕੀਟਪਤੀਗਾਸਤੁ
 ਹੀਉਤਪਤਕੁਮਪੀਨਨਬਨਨਾਰੰਗਾ॥੨੩॥ਇਹਮਠੇਰੇਸੋਜਾਥਵੇਤ੍ਰਿਰੇਨਕੇਏਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਯੁਗਮਾਨੇਤੀ
 ਕੋਰੇਏ॥੨੪॥ਇਹਥਾਤਗਣੀਥੀਰੀਏਕੀਰਾਹੀਨਾਹਿਉਮੁਥਾਏਹਰਿਭਗਤਬਿਨਨਾਨਕਸੁਰਮਨਮਾਹਿ॥੨੫॥ਇ
 ਹੁਪਜਥਿਪਜਫਿਰਫਿਗਮਰੰਜਮਥੇਦਾਰੁਦੁਖਾਲਜਨੀਨਾਨਕਕਰੈਸਿਰੁਤਾਰੰਏਮੁਖਾ॥੨੬॥ਇਹਨਾਨਕਪੀਠੇਫਿਰੇਜਾ
 ਮਜਨਮਥੁਖੋਏਮਥਤਨਪਏਨਾਨਕਾਮਾਦਰੰਗੀਉਏ॥੨੭॥ਇਹਨੀਵਤਜਾਗਾਨਕਰੀਮੁਥੈਠੇਕਹਥਉਮਜਨਮਚਖ
 ਚੀਜਾਤਰੇਜਪਲੇਹਰਿਕੀਉ॥੨੮॥ਅਤਿਉਤੀਅਸਾਯਾਤਹਾਥਾਸਾਥੁਨਤੇਇਹਨਾਨਕਮਨਰੇਥਾਸਨਜੋਸੀਪਾਏਤ
 ਸੀਠੇਗਾਜਗਮਸਾਤਹਾਥਾਥੁਘੋਨਿਹਚੇਚਥੈਕੋਰੇ॥੨੯॥ਇਹੋਹੁਦੈਨਾਨਕਕਰੈਅਨਰੇਜੋਸੀਅਸਾਏਹਜਨਮਥੈਸਿਮ
 ਲੇਜੋਸੇਹੀਪ੍ਰਥਾਸਾ॥੩੦॥ਇਹਾਜਾਂਕੀਅਸਰੇਮੇਦੁਮੀਏਰੁਪਸਰੇਸੇਪ੍ਰਸੀਕਰੇਥਾਸਨਾਦੁਸਮੰਤਾਗਾਜਨੇਨੇਨਾਹੁਏ
 ਫੁਨਕਾਰਾਹਰੇਥਾਸਨਾਫਿਜਾਮਾਹੀਕੁਤੇਸੁਯਨਏਹਪ੍ਰਮਾਹੀਰਹੈਥਾਸਨਾਪ੍ਰਥਾਥੁਕੀਮਕੁਤੀਯਾਏਉਚੁਥੈਪ੍ਰਥੀਜਾਂਕੀ

੩. ਤੁਹਿ ਮਾਨਸਾ ਸੁਖਸਾਨਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਰਾਗਾਤਿ ਹੋਇ ਸਿਛੁ ਰਾਹਿ ਬਾਨਸੀ ਰੀਤਾ ॥
 ੪. ਮਾਨਸੇ ਹਮੁ ਲਛੇ ਧਾਰੀ ॥ ਤੈ ਧੁਸਨਾ ਧਾਰੀ ਰੀਤਾ ॥ ਹੋਇ ਨਾਨਕਾ ਰਾਗਾਤਿ ਹੋਇ ਜਾਪੁ ॥ ਹੋਇ ਤੈ
 ੫. ਮਾਨਸਾ ਦੀ ॥ ਰੁਚਤਾ ਦੀ ਸਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤਈ ॥ ਤੈ ਧੁਸਨਾ ਨਾਨਕਾ ਦੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਹੋਇ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਕਪੂਰੀ ਕੀ ਨੀਤੀ ॥
 ੬. ਤੁਹਿ ਮਾਨਸਾ ਸੁਖਸਾਨਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਸਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਹੋਇ ਨਾਨਕਾ ਦੀ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ਨਾਨਕਾ ਦੀ ॥
 ੭. ਪੈਪਦੇ ਗੋਬੀ ਰਾਹਿ ॥ ਪੈਪਦੇ ਰਾਗ ॥ ੧੪ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਦੀ ਧੁਸਨਾ ॥ ਤੈ ਮਾਨਸਾ ॥ ਤਨੁ ਟੂਟੈ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ॥ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ॥
 ੮. ੧੫ ॥ ਹੋਇ ਸਾਧਸੀਤ ਦੀ ਧੁਸਨਾ ॥ ਤੈ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੀਤ ਦੀ ॥ ਲੈ ਕੁਰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਇ ਨਾਨਕਾ ਦੀ
 ੯. ਕੇਨਾ ਮਕੀਰੇ ਧੁਸਨਾ ਦੀ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੦. ਕੁਲੀ ਕੁਲੀ ਮਥੇ ਕੁਲੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੀ ਰੀਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਹੋਇ ਰੀਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੧. ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੨. ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੩. ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੪. ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥
 ੧੫. ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥ ਰੀਤਾ ॥

ਤਸੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਿਨੀ ਅਭੇਦ ਲਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਣੇ ॥੩੩॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੇ ॥ ਕੇਵਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਣ ਮਹਿ ਪਰੇ ॥ ਇਹ ਤੀਨ ॥੪॥
 ੨ ॥ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਪੰਛਿਰੇ ਮਾਤਾ ਰਾਜ ਸਮੀਪ ॥ ਏਕੁ ਬੁਝਿ ਜਾਣਨ ਏਕੁ ਪਰੇ ॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਬੁਝਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮਾ ਵਿਸ਼ਨੁ ਸ਼ਿਵ
 ਅਨੁਪਾਏ ਕਮਾਸਉ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਜਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕੇ ਬਲ ਸੰਤ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਏਹੇ ਮਾਸ ਬੀਤੇ ਜਬ ਪੁਰਾ ॥ ਤੁਹੇ ਨਲੀ ॥ ਅੰਗ ਸਮਹਿਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਤੀਨ
 ਮਾਸ ਮਹਿ ॥ ਚਿਹਨੁ ਦੇਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖ ਪਾਵੁ ਮੁਖ ਮਾਖਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅਭਿਜਨ ਨਹੀ ਮਾਵਤ ਮਾਸ ॥ ਨੀਦ ਨਰੁ ਖਨ ਲਗਤ ਪਿਛਾਸ ॥੩੩॥
 ੩ ॥ ਇਹ ਰਾਗ ਮਾਸ ਕੋ ਏਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੈ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਥਵਾ ਧ੍ਰੁਵ ਦੇਹ ॥੩੪॥ ਇਹ ਪੰਚ ਮਾਸ ਮਹਿ ਏਕ ਬ
 ਆਏ ॥ ਆਚੇਤਨ ਭਈ ਜੀ ॥ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਲੇ ਸੀਸ ਉਪ ਪਰਿਭੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਮਹਿ ਬਾਸਾਈ ਨਾ ॥ ਰੂਪ ਰਾਸ ਮਹਿ ਜੀਉ ਮਨੇ
 ਕਾ ॥ ਕਾਟਨ ਲਾਗੇ ਜੀ ॥ ਅਏ ਏਕ ॥ ਰਾਗ ਮਾਸ ਜੀਏ ॥ ਅਏਤਨ ॥ ਤਬ ਲਖਾਵੁ ਪ੍ਰਜਾ ॥ ਇਹ ਮਾਨੁ ਏਕ ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਪਟਾ ਵਿਛੁਪਈ
 ਤਿਉ ਤਿਉ ਤਨ ਕੀਤਾ ਸਜਣ ॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ਪਟਾ ॥ ਵਿਲੰਨ ਸਲੋਨਾ ॥ ਬਾਲ ਕੋ ਕੋ ॥ ਮੇਦੁ ਪਟਨਾ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ॥ ਰਾਖ ਲਖਾਵੁ ਪਟਾ ॥ ਮਾ
 ਥਾ ਕਉ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਤਾਵੈ ॥ ਨਨਕਾ ਮਹਿ ਕਰਹਾਂ ਲੇ ਕਹੀਏ ॥ ਜੇਤਾ ਦੁਖ ਤਾਹੀ ਸਹੀਏ ॥੩੫॥ ਇਹ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਨਿਸਦਿ ਨ ਕਹੈ ॥
 ਉਤੁਰੁ ਮੰਨਾਗਾ ਪੰਚ ਮਾਸ ਮਹਿ ॥ ਜੀਉ ਕਾ ਨਨਕਾ ॥ ਇਹ ਪਿਉ ਗਾ ॥੩੬॥ ਇਹ ਛਾਟਾ ਮਾਸ ਜਬ ਮਾਏ ਤੁਲਨਾ ॥ ਤੀਨ ਜੰਮਿ ਪੁਨ
 ਲਾ ॥ ਜਬ ਨਾ ਜੀਏ ॥ ਮਾਏ ਕੇ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਅਵਰੁ ॥ ਮਾਪਨੇ ਸਿਲੀਨੇ ॥ ਸਤ ਸਾਸਕਾ ॥ ਕੁੰਜੀ ਸਹੀਗਾ ॥ ਬਿਜਾ ਮਹਿ ਬਹੁਤ ਜਣ ਕੀਮ

ਗਾਸਤਜਨਾ ਪਿਛੁਏਤਾ ਪਾਮਾਈ ਜਿਥੋਂ ਕੀਨੇ ਕੁਮਾਇ ਟੀਆ ਆਲਮਾਸ ਉਪ੍ਰਜਤਗਏ ਜਨਮਾ ਮਠਾਰਤ ਚੁਪਿਰਏ ॥੨੨੧॥
 ਮਹਾਦੁਖੀ ਬਿਜਾ ਕਲਭੁਏ ਕੋਈ ਪਰੈ ਨ ਮੀਰਾ ਹਰਮਾਨ ਹਰਿ ਸੁਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਏਵੁ ਖਪੀਰਾ ॥੨੨੨॥ ਏਹਾ ਥੀਰਾ ਥੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਮਾ ਤੁਮ
 ਭਜਨਹਾਰੀ ਤ੍ਰਿਜਾਮੀ ਮੇਘਾ ਪੀਥਾ ਮਮਲਕਾ ਏਹਾ ਤਿਨ ਕੇ ਫਲਸਤੁ ਮਾਰੈ ਮਾਏਹਾ ਜਿਥੇ ਮਕੇ ਹਰਿ ਕਾ ਛੁਨਾਥਾ ਚਹਨਕਾ ਸਤਿ
 ਉਲਾਭਿ ਮਾਥਾ ਨਿਸਾਇ ਨ ਕਰੈ ਚੁਗਤ ਮੇਤੋਹੀ ਮਾਥੇ ਕਾ ਨ ਕੇਨ ਤੀਹੋਹੀ ਪਾਛੇ ਮਨੀ ਕੁਥ ਜੇ ਏਵਾ ਮਾਥੇ ਕਾ ਛੁਕਰੀ ਮੇਵਾ ॥੨੨੩॥
 ਕੁਭੁ ਥਾਸ ਕੇ ਥਾਸ ਤੇ ਧਰਮ ਧਾਰਾ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ ਮਾਥੇ ਕਾ ਥਾਸ
 ਲੇਜ ਸੁਭ ਏਹਾ ਕੇਨ ਤੀ ਕੁਤ ਨ ਥੀ ਆਏ ਮਾਥਾ ਦਸਹਿ ਮਾਸ ਪੁਨਿ ਭਈ ਕਾਂਏ ਮਾਥਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਹਾ ਮਲਸਾ ਕੁਹੀ ਕੀ ਆਨੈ ਮਾਥੀ ਨ ਬਚਨ ਥੀ
 ਨਤੀ ਮਾਥੇ ਜਾਮਲਾ ਜਤਾ ਕੇਹੁ ਏਹੇ ਮਾਥੇ ਏਹੀ ਨ ਕੁਤ ਕੇਨ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹੀ ॥੨੨੪॥ ਏਹਾ ਕੁਭੁ ਨ ਕੁਨੀ ਕੀਨੇ ਕੁਭਿ ਲਕਾਰਾ ਤਸੁ ਕਾ ਛੁਏ
 ਹਨਹਿ ਸਿਰਿ ਜਨਾ ਏਹੀ ਸਿਸਾਗਾ ਥੀ ਤਬ ਏਹਾ ਜੀਉ ਨ ਕਵ ਸਿਉ ਕਾ ਛੁਏ ਨਿਕਸਤਤਾ ਹੀ ਸੇ ਮੀਰਾ ਛੁਏ ਕੀ ਕੀ ਛੁਏ ਕੀ ਕੀ ਮਾਰੈ
 ਤਕੇ ਦੁਖ ਜੀਉ ਏਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰੈ ਏਤਾ ਏਕ ਏਕ ਦੁਖ ਏਹੀ ਤਾਸਿ ਉਸਖਤ ਸਹਿ ਸਹੁ ਨ ਸੇਈ ਨਿਕਸ ਜੀਉ ਧਾਰਹਿ ਜਬਾ ਏਹਾ ਮਾਤਰਾ
 ਮਾਨੈ ਜਗਤ ਕੀ ਮਾਏ ਮਾਥਾ ਲਗਤ ਏਹੀ ਮਦੁਰਾ ਮਨ ਭੁਇਓ ਜਠਰਾ ਸਹੁ ਲਸਤੁ ਗਇਓ ॥੨੨੫॥ ਏਹਾ ਕੁਭੁ ਨ ਕੇਨ ਤੀ ਕੀਨੇ ਕੁਭਿ ਲਕਾਰਾ
 ਕੁਭੁ ਤਤਾ ਸਤਿ ਏਹਾ ਥਾਹਰੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਕੋਏ ਉਹਾ ਨਾ ਸਾਧੀ ਕੀਏ ॥੨੨੬॥ ਏਹਾ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ਕੁਭੁ ਜਬਾ ਏਹੀ ਭੁਫਨਾ ਮੇਰੇ ਕੁਭੁ ਦੁਖ ਪਾਏ

ਤੇਲੇ ਪੁੱਛੇ ਪਾਏ ਮਲਕੀਆ ਰਾਜੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਜਠਗਾਗਨ ਦੇ ਕਰਸਲ ਪਛੇ ਲਗੇ ॥ ਤਾਮਹਿ ਮੇਲੇ ਦੇ ਰਨ ਸਾਮਭਾਜੀ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਖਟਾ ਮਿਠਾ ਮਾਤਾ ਪਾਏ ॥ ਛੁਰੀ ਸਿਲੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਮਾਮਦੁਖੀ ਮਾਤਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਦਸ ਮੇ ਮਾਮ ਕੁਝ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ਮਾਜਗ ਜੀ ॥
 ਲਏ ਪੁੱਛੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ਮਿਲਾ ਤੇ ਖਿਰੇ ॥ ਦੇ ਮਾਨਾ ॥ ਸਵੀਆ ਮੇਰਾ ॥ ਦੁਨ ਲਗਾ ॥ ਦੁਨਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦੁਖਾਣ ਨੇ ॥ ਦੁਨਾ ਨਾਤੀ ॥
 ਤੁਲਾ ਗੇਰੇ ॥ ਦੁਨਾ ਪੁਰਾਬੀ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧੩੫ ॥ ਦੋ ਮਾਗੁ ਤੇ ॥ ਦੁਨਾ ਲਗੇ ॥ ਦੁਨਾ ਮੇਰੇ ॥ ਦੁਨਾ ਮੇਰੇ ॥ ਦੁਨਾ ਮੇਰੇ ॥
 ਗਫਿਰ ਤੁਲਾ ਮੇਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਚਿੰਨ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਵੀਆ ॥ ਦੋ ਵਿਚ ਕੇ ਲਲਾ ॥ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਜਾਕਾ ਬਾਪਾ ॥ ਬਾਪਾ ਲਲਾ ॥
 ਦੇ ਮਾਮਨ ਪੁਤਾ ॥ ਦੋ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਜਾਕਾ ਤੁਹੀ ॥ ਚਾਚਾ ਕੇ ॥ ਤੁਹੀ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥
 ਦੋ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਕਾ ਲਲਾ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਲਲਾ ਕੀ ਨਨੀ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਜਾਕਾ ਬਾਪਾ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥
 ਦੇ ਮਾਮਾ ॥ ਲਲਾ ॥ ਦੋ ਮਾਪਾਂ ॥ ਦੋ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਦੋ ਮਾਗੁ ॥
 ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਦੋ ਮਾਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥
 ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ੧੩੯ ॥ ਦੋ ਮਾਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥
 ਕੇ ਵਿਚ ਕੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੋ ਮਾਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਲੇ ਦੇ ਮਾਨਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥

ਤੇ ਮੁਛਾ ਕਿਹਾ ਅਨਤ ਭੁਲੇਕਾ ਕਰੁ ਖੇਮ ਮੀਠਨ ਕੇ ਲੋਕਾ ਕਰੇ ਬਹਾਨਾ ਜੇਕੋ ਭੁਲੇਕਾ ਬਹਾਨਾ ਜੇਕੋ ਭੁਲੇਕਾ ਬਹਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਨਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਮਾਨਾ ਨਿਭੁ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਨਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਨਨਾ ਲੋ ਮਾਨਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਜੀਵਿਤਾ ਤਨਾ ਬੋਧੇ ਦੀ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਵਿਜਤ ਪਾਤਿਸ ਕਲਪੇ ਬਹੁਤ ਸਿਆਸਤੀ ਮਾਧਨਾ ਨਨਾ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ਕਹੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਹੀ ਹਰਿ ਭੀ ਪੁਰਾਤਿਨ ਦੀ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਮੇਨ ਕਹੀ ਦੇਹੀ ਸਿਤੀ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ਭੁਲੇਕਾ ॥ ੨੦ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਹਰਿਗੁਰਬਿਸਾਖੁ ਜੀ ਨਾਨਕ ਵਾਸਨੁ ਰੁਪੁ ਰੇਖਾ ਚੰਗੀ ਜਮ ਤਿਉ ਛੁਟਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਏਹਾ ਮਧੁਨਾ ਮਹਿ ਮਾਧੁਨ ਤੇ ਲਖ ਖੰਡ ॥ ੪੩
 ਰਾਜੀਏ ਚਰੀ ਛਿਗ ਛਿਗ ਚੀਤਾ ਜਨਮ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਨਹੀ ਧਿਨਾ ਨਤੁ ਗੁਟੈ ਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਏਹਾ ਜਗਨਾ ਪਤੀ ਭਵਰੁ ਪੁਜਾ ਭੁਤਿ ਮ
 ਅਨੇਕਾ ਅਵਤਾਰਾ ਏਨ ਨਕਾ ਧੀ ਨਤੁ ਗਤਿ ਹਰਿ ਏਕਾ ॥ ੩੦ ॥ ਏਹਾ ਏਦ੍ਰਵੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੈ ਮਧੁਨਾ ਭੀ ਮਾਉ ॥ ਮਰੇ ਤੇ
 ਮਨੁ ਏਨ ਨਕਾ ਸਭ ਲਖੁ ਭਾਉ ॥ ੩੧ ॥ ਏਹਾ ਗੰਮਨਾ ਲੇਨਾ ਭਾਈ ਜੇ ਸੁਖਾ ਮਧੁਨਾ ਤੀਨ ਲਿਖੇ ਗਜਵੀ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਹੇ ਛੁ
 ਛਿ ॥ ੩੨ ॥ ਏਹਾ ਭੁਗਤ ਧਿਨਾ ਥੋਥੇ ਸਭੈ ਜੇ ਗੁਜਰਾ ਮਧੁਨਾ ਗੰਮਨਾ ਮਹਿ ਰੇਖੇ ਨਨਕਾ ਏਹੀ ਧਿਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਏਹਾ ਏਹੁ ਮੈ
 ਸੁਦੁ ਬਤ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਜੀ ਮਨ ਪਦੇ ਹਾ ਲਾਭੁ ਏਹੈ ਨਨਕਾ ਏਹੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਲੇਖਾ ॥ ੩੪ ॥ ਏਹਾ ਏਕਾ ਪਤੀ ਭਾ ਮਿਲਨੀ ਧਿਨਾ ਭ
 ਗਾਥਾ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਨ ਪੈਏ ਧਿਨਾ ਭੁਜਨੁ ਭਾਵਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਏਹਾ ਮਾਗਨਾ ਮਨ ਲੇਖੇ ਮਨੁ ਏਤੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖ ਨਹੀ ਭੀਤ
 ਗਾਥੇ ਨਾਨਕ ਰੇਖੇ ॥ ੩੬ ॥ ਏਹਾ ਨਨਕਾ ਪਾਇਨਾ ਮਹੈ ਜੰਮਣੀ ਗਲ ਪਾਨਾ ਮਿਨ ਮਿਨ ਰੇਖੇ ਧੀ ਧੀ ਤਤੁ ਪਾਨੁ ॥ ੩੭ ॥
 ਪਾਏ ਨਨਕਾ ਜੀ ਮਧੀ ਗਰਿਭੁ ਪਾਗਾ ਰਾਮ ਸਿਮਰਨੁ ਜੀ ਤੇ ਤੁਧੈ ਮੈ ਨੁਸਾਰਿ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹਾ ਵਨ ਭਾਨੁ ਭਾਨੁ ਭਾਨੁ ਏਨਾ
 ਨਭਾ ਲਖੁ ਭਾਨੁ ॥ ਨਿਹੈ ਨਨਕਾ ਭਾਨੁ ਨਾਹਿ ਨਾਮ ਸਮਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਏਹਾ ਮੇਰੇ ਨਨਕਾ ਰੇਖੇ ਸਿਤਾ ਮੁਖਾ ਮਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਮੇਰੇ
 ਮਰੇ ਤੇ ਭੀ ਮਧੈ ਨਾਮ ॥ ੪੦ ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਿਮਰਨਾ ਮਿਤੁ ਪ੍ਰਨਤਾ ॥ ਏਹਾ ਨਨਕਾ ਸਿਮਰਨੀ ਜੀ ਧਿਨਾ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਏਹੀ

[illegible]

ਮਾਧੁਕੁਕੇਰੇ। ਨਗੀਮਤੁਲਾਸ਼ਕੋਰੇ। ਖੇਦਖਿਲਾਏ। ੩੩੪। ਏ। ਦੁਰਾਨਾਜਾਨਾਪਾਵਹੀਸਾਰਿਬਦੇਦੁਖਾ। ਦੁਆਰੇਤੀਸਿ
ਬੁਲਾਗੇਰੇ। ਹੀਮਾਰਨਾਧਾਰਾ। ਏ। ਬਾਲੇਦੀਵੈ। ਦਾਨਾਬੁਝੇ। ਸੀਧਿਨਾਥਾ। ਨਸਬਫਿਨ੍ਹਗਦੁਕਾਤੁਰੁਪੇਪਥੁਰਾ। ੩੩੫। ਏ। ਬੁ
ਲੀਗੀਤੀ। ਅਲਿਨਤਾਸਕੋਨੀ। ਕੋਈਮਾਰਾ। ਨਨਕੁਈ। ਕੁਸਾਸਕੋਵੈ। ਨਾਤੁਦਾਹਾ। ੩੩੬। ਏ। ਜਗਦੀਸੁਰੁਨੇ। ਮਿਤਰਾਨਾਨਕ
ਤ੍ਰਿਦੇਰੁਚਾਲਾ। ਸਿਤੰਦੁਰਾਨੀ। ਕੁਦੈਸਭੇ। ਜੇਜਾਲਾ। ੩੩੭। ਏ। ਸਾਹਵਕੋਘਨਾਨਨਕਨਿਯੋਰੇ। ਗਜਰਿਕੀਪਗਥੇ। ਹੀਜਾ
ਚੀਟੀਫਿਰੋ। ਨੀਕਾ। ੩੩੮। ਏ। ਨਨਕਾ। ਮਨੁਕਾਸੇ। ਪਾਯੰਦੁਰੁਨਿਮਾਨ। ਨਮਸਿਖਆਈ। ਦੀਨਤਤਜੀ। ਸੁਰਾਮਨੁ। ੩੩੯।
ਏ। ਉਚੇਉਤਲਤੁਗੀ। ਅਨੀ। ਲਿਗੁਰਦੇਵਾ। ਮੇਮਦੀਗਨੀਨਕੀਗਾਪੁਨਪਚਿਤੇਵਾ। ੩੪੦। ਏ। ਅੰਗੁਰੇਘੋ। ਸਤਗੁਰੇਰੁਕਾ
ਕਰੈ। ਮਖਝੀਸਾ। ਮੇਮਦਿਪ੍ਰੀਤਮੀ। ਏ। ਨਨਕਾਨਾਸੀਸਾ। ੩੪੧। ਏ। ਅਤਿਮੇਮਾਗਧੁਨੇ। ਏ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨੇ। ਹੀਮਾ
ਮੇਮਪਿਯਾਲਾਛਾਨੀ। ਨਨਕਾਤਵਰੈ। ਤੇਰੀਜਾਪਸਰਾਲਤਾਂ। ੩੪੨। ਏ। ਮੇਮਦਿਵਾਨੇਜੋਭੁਏ। ਨਨਕੀਰਚਨਾਚੁਰਾ। ਛੋਰੇ
ਏਘਮਤਟਿਥੇ। ਨਨਕਦੇਖੇਰਦੁਗਾ। ੩੪੩। ਏ। ਮੇਮਦਿਵਾਨੇਜੋਭੁਏ। ਰੀਤਕੇਰੀਗਮਾਹੀ। ਨਨਕਾਸਿਖੀ। ਗੁਰਦੀਤਸੀਮੇ
ਹੀਨਾਰੀ। ੩੪੪। ਏ। ਮੇਮਦਿਵਾਨੇਜੋਭੁਏ। ਕਰੇਬਰੀਤੇਥੈਨਾ। ਨਨਕਾ। ਛੁਟੇਰੁਦੀਨਟਪਕੇਨੇਨਾ। ੩੪੫। ਏ। ਮੇਮਦਿਵਾ
ਨੇਜੋਭੁਏ। ਲਮਟਗਯੀਸਕੁਰਾ। ਨਨਕਾਦਿਸੁਨਾਆਵਹੀਕਰਾਂ। ਕੋਕਰਾਂਗੁੰਘਾ। ੩੪੬। ਏ। ਮੇਮਦਿਵਾਨੇਜੋਭੁਏ। ਜਾਤੁਨਕਾ

ਈਛਾਇ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਬੁਝਿ ਰਾਖੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਸਭ ਫੁਟਾ ॥ ੩੩੮ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਦੇ ਗਾਨ ਕਾ ਨਾਨਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ੪ ॥
ਅਨੰਦੁ ਹੋ ॥ ੩੩੯ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਭਗਮਾ ਦੇਹਾ ॥ ਪਾਦੁ ਪਰੇ ਕਿਤੀ ਹਰਿ ਸਾਖੀ ॥ ੩੪੦ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ
ਪਾਦੁ ਦੇਹੇ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਤਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਮਾਖਾ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਬੁਝਿ ਸੁਖਿ ਦੇ ਜਾਏ ॥ ੩੪੧ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਅਨੰਦ ਰਹਿਤ ਨਾਨਕੀ ਗਾਨ ਕਾ
ਗਾਨ ਕਾ ਕੁਝੇ ਸਿਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਕੀਰਿ ॥ ੩੪੨ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਲਪਟ ਦੁਲ ਮਹਾ ਪਾਦੁ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਾਨੁ ॥ ਅਜਾਪਾ ਸਿਖੁ ॥ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰੇ ॥
ਦੁਲਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩੪੩ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਿਖੁ ਨ ਕੀਰਿ ॥ ਜੈ ਸਾਜ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਧਿਆਨਿ ਰਖਾ ॥ ਸਿਨ ਤਾਲੇ ॥ ਅੰਤੁ ॥ ਨਿਲ ਗਾਏ ॥ ੩੪੪ ॥
ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਤਾਨੁ ॥ ਤਿਨ ਲੇਹਾ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਫਿਰ ॥ ਫਿਰ ਬੈਠੈ ਨਾਨਕ ਸਿਖੁ ॥ ੩੪੫ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਤਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਹਿ ॥ ਕਲਾਗਰ ॥
ਰਿਖਾਏ ॥ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ॥ ਬਿਥਿ ॥ ਫਿਰੇ ਨਾਨਕ ਗੰਗਾ ॥ ੩੪੬ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਨ ਕੀ ਕਟਕੀ ॥ ਸਾਨ ਪਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਸਾਖਾ ॥
ਰਿਖੇ ਨਾਨਕ ਰਹੇ ਸਾਖਾ ॥ ੩੪੭ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਤੀ ॥ ਅਥਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਏ ॥ ਮਾਪੁ ॥ ਤੇਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਪਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੪੮ ॥
ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੀ ॥ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੪੯ ॥
ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਖਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ॥ ੩੫੦ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੫੧ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੫੨ ॥
ਪ੍ਰਮਾਣਿ ॥ ਪਦੁ ॥ ੩੫੩ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੫੪ ॥ ਏਹੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦਿਖਾਇ ਸਾਖਾ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੫੫ ॥

ਲੋਕਾਨਾਨਾਪੁਪਾਤਤੋਂ ਭੁੱਖੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥ ੩੫੭ ॥ ਏਹੋ ਕਿਹਾ ਪੈਏ ਕਾਛੇ ਨਲਕੇ ॥ ਰਿਸਾਨਾ ਫਿਰ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰੀ ਏਵਾ ॥ ਫਿਰ
 ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੫੮ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਭ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੫੯ ॥ ਏਹੋ
 ਮਾਛੀ ਜੀ ਜਨਤਨੀਏ ॥ ਤਦੁ ਏਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ॥ ਰਿਸਾਨਾ ਫਿਰ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੦ ॥ ਏਹੋ ਮਨਾਹੀ ਏਹੋ ਸੁਰੇ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਲਤਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਗਤ ਮਨਿ ਤੇ ਆਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਤਜਾਨਾ ॥ ੩੬੧ ॥ ਏਹੋ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਮਲ ਮਲ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩੬੨ ॥
 ਖੜਕ ਜਗਤ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੩੬੩ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗਤ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਨਿਪਟ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਵ ਲਗਤ ॥ ਤੇਰੇ
 ਕੁਹਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ੩੬੪ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਬਲਕਲ ਬਿਖੇ ॥ ਪਰਗਧਾਏ ॥ ਸਾ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੫ ॥
 ਏਹੋ ਰਿਸਾਨਾ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਮਾਛੀ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੬ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਜੀਏ ॥
 ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੭ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੮ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥
 ਏਹੋ ਮਾਛੀ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੬੯ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਭ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੦ ॥ ਏਹੋ ਮਨਾਹੀ ਏਹੋ ਸੁਰੇ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਲਤਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਗਤ ਮਨਿ ਤੇ ਆਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਤਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੧ ॥ ਏਹੋ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਮਲ ਮਲ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩੭੨ ॥
 ਖੜਕ ਜਗਤ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੩੭੩ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗਤ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਨਿਪਟ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਵ ਲਗਤ ॥ ਤੇਰੇ
 ਕੁਹਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ੩੭੪ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਬਲਕਲ ਬਿਖੇ ॥ ਪਰਗਧਾਏ ॥ ਸਾ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੫ ॥
 ਏਹੋ ਰਿਸਾਨਾ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਮਾਛੀ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੬ ॥ ਏਹੋ ਜਗਤ ॥ ਜੀਏ ॥
 ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੭ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੮ ॥ ਏਹੋ ਜੀਏ ॥ ਫਿਰਿ ਜੀਏ ॥
 ਏਹੋ ਮਾਛੀ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੭੯ ॥ ਏਹੋ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਭ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੮੦ ॥ ਏਹੋ ਮਨਾਹੀ ਏਹੋ ਸੁਰੇ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਲਤਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਗਤ ਮਨਿ ਤੇ ਆਤਾ ॥ ਫਿਰਿ ਤਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ੩੮੧ ॥ ਏਹੋ ਨਾਨਕ ਸਪਨਾ ਜੀਏ ॥ ਮਲ ਮਲ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩੮੨ ॥

੧੧ ॥ ਇਸ ਦਾ ਵੇਲਾ ਤਿਹਾਂ ਤਨੀ ਕੋਹਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ਏਹਾ ਨਾਨਕ ਉਹੇ ਨਾਮੋ ਸਦਾ ਬਾਸਿ ਨੀਰੋਇ ॥ ਰਾਤ ਦਿਵਾਤਾ ਅਹਿ ਨੀ ॥ ੪੬ ॥
 ਸਿਤਿ ਨੀਰੋਇ ॥ ੩੬੭ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ ਜਲਾ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਮੁਖ ਸੁਖ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ੩੬੮ ॥
 ਏਹਾ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੬੯ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥
 ਸਿਤਿ ਨੀ ਤਿਹਾਂ ॥ ਉਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥ ਉਤਪਤਿ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਖੂਹ
 ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੦ ॥ ਏਹਾ ਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਨਕ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੧ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ
 ਮਾਨਕ ॥ ੩੭੨ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥ ਤਪਸਵੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੩ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ
 ਮਾਨਕ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨੀਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੪ ॥ ਏਹਾ ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥
 ਮਤ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨੀਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੫ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥ ਮਾਨਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੬ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨੀਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਾਹਿ ਸਿਤਿ ਨੀ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੭ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨੀਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੮ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥ ਨੀਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ॥ ੩੭੯ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲੇ ਨੀ ॥

ਧੇਰਾ ਧਰਤੀ ਮੇਂ ਮਾਪਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਾਰਨਿ ॥ ਜਾਵੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਮਲਕਿ ਜਾਵੇ ॥ ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਤਪਤਿ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ॥ ਸਿੰਘ ਮਨ ॥ ੪੨ ॥
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵਤੀ ਮੇਂ ਸਨਕਾ ਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵਤੀ ਮੇਂ ਸਯੋਮਨੀ ਮੇਂ ਰਾਸਰਚਾਵਤੀ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇਖ ਮਾਹਿਵੀ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਜਿੰ ਮਨ ਪ੍ਰਿਯਾ ਰਾਜ ਰਾਵਤੀ ॥ ਨਿਰਭਰ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਭਾਨਾ ॥ ਬਾਨ ਸਿਤ ਪਰੇਤਿ ਜਾਮਾ ਨਿਰਭੁਨਾ ਸੁਨੁ ਭੇਦੁ ਨ ਕੰਝੇ ॥ ਮਾਮ
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਥੈ ਸ੍ਰੀ ॥ ੩੬੩ ॥ ਇਹ ਨਿਰਭੁਨਾ ਸੁਨੁ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰਯਾ ਦੀ ਰਾਜਾ ਸਤਿ ਤੁਰਨੇ ਮਾਂਖਰ ਵਈ ਨਾ ਸਕੀ
 ਮਾਨਿ ਰਾਲਾ ॥ ਇਹ ਨਾ ਸਕੀ ਬੁਧ ਰੰਗ ਰੇਹ ਰਿਪ੍ਰਗਟਾ ਰੇਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਲਪਾਏ ਮੇਂ ਭੇਦੁ ਨਾਹਿ ਜਿਉ ਸੁਜਯੁ ॥ ੩੬੪ ॥
 ਇਹ ਨਾ ਸਕੀ ਵਈ ਮਾਂ ਸਿਰਿ ਇਹ ਮਾਸ ਰੁਸੀ ਦੇਹਾ ਛੁਟੀ ਭਿਯਾ ਭਾਉ ਦੇਵੀ ਨਿਰਭਲਨਾ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ੩੬੫ ॥ ਇਹ
 ਬੁਧ ਬਿਨ ਮਾਨੁ ਨੀਲੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨੀਲੇ ਨਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਕੀ ਪੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਰੀ ਹਾਨਾ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾ
 ਕੁਝ ਤਾਵਿਓ ਪ੍ਰਸਤ ਪਾਪ ਬੁਨੀਤਾ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੇ ਮਿਦਤੋ ਜਾ ਜਾਲ ਮਹੀ ਪੀਰਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤ ਪਿਤ੍ਰ
 ਸਤੀ ਅਭੁਤਾ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮੇਰਿ ਭੈਓ ਭੈਓ ਸੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾਤਾ ॥ ੩੬੭ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਨਤੈ ਨਹੀ ਭ੍ਰਿਤਾ ਸੁਤ ਕੈ ਮੇਰਾ ਸਾਧਨ
 ਕੀ ਜਿੰਦਾ ਮਾ ਕੋ ਰੋਹਿ ਸਿਤਿ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ੪੦੦ ॥ ਇਹ ਮਾਪ ਭੁਗਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸੇ ਨਹੀ ਜੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਨਹੀ ਪਤਰ
 ਜਿਉ ਤਲ ਭ੍ਰਿਕੀਰਾ ॥ ੪੦੧ ॥ ਇਹ ਜਗਦੀਸ ਬੁਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਥੈ ਪ੍ਰਗਟੀ ਨਾ ਭੇਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਭ੍ਰਿਕੁ ਤੈਥੈ ਧਾਰ ਧਾਰ ਦੁਹ ਦੇਵਾ ॥

[illegible]

ਜਥਾਨਾਮਾ ਰੂਪੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਸਦਾ ਅਲਿਖਤ ਸੁਰੂ ਉ॥੧੨॥ ਨਾਇਕੀ ਪਨਾ ਕਤਰੇ ਨਾਇਕਾ ਮਾਇ ਨਾਜਾਇਆ ਮਾਇ ਮਾਮੀ
 ਤਿਏ ਕਗਾ ਸੇਧੇ ਗਿਆ ਸਮਾਇ॥੧੩॥ ਸੁਰੂ ਕਲਾ ਸੁਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਵੇਖਾਇ ਕੀਰਤੀ ਪ੍ਰਾਸਾਦ ਮਾਮਾ ਸੁਲਨਾ ਮੀਰਾ ਵਰਤੋ ਸਤਿ ਜਗ
 ਪਾ॥੧੪॥ ਸਤਿ ਮਾਸਤਿ ਜਾ ਕਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਚਿਨ੍ਹ ਸੋ ਨਾਹੀ॥੧੫॥ ਤਕਾਣਾ ਮਾਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਨਹੀ ਨਿਆਰਾ ਨਹੀ ਮਾਹੀ॥੧੬॥
 ਧਿਆਪੀ ਨਿਆਰਾ ਤਥਾ ਹੋ ਜੇ ਕੀ ਦੂਸਰੇ ਧੋਆ ਮਾਤਮ ਦੇ ਕੀਏ ਕੀਏ ਪ੍ਰਥਿਯਾ ਮੀਜਾ ਨਹੀ ਸੇਧੇ॥੧੭॥ ਸਾਤਾ ਮਾਜਾ ਰਾਮ
 ਰੂਪੇ ਮਾਨਿਕਰਾਤ ਇਕੋ ਰੂਪਾ ਲੀਲਾ ਅਪਨੀ ਰਾਮ ਰੂਪੇ ਨਾਨਕ ਰੂਪਾ ਮਸੰਗ ੨੪॥ ਸੀਤਾ ਸੀਤਾ ਰੂਪੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ
 ਸਮਾਹੀ॥ ਮਾਤਮ ਸੀਗੀ ਮਾਤਮ ਰੋਮੇ ਜਿਉ ਸਤ ਰੰਗ ਲਮਾਹੀ॥੨੫॥ ਸਨਕਾ ਚਿਕੋ ਦੁਧਾ ਮਾਤਮ ਵਲਨਤ ਮਕੀਆ ਮਾਮ
 ਨੀਕੀ ਰਾਮਾਧਾਰ॥੨੬॥ ਸਨਾਇ ਕਹੰ ਉਪੁਛੇ ਸੇ ਪਕੁ ਕਹੰ ਬਿਚਾਰ॥੨੭॥ ਏਹੁ ਜੁਤਾ ਕਹੀਆ ਮਾਤਮ ਤਾਂ ਕੰ ਕਹੰ ਨਿਦੁ ਲਾ ਕਹੰ
 ਗੁਰਮਾਸ ਬਿਤ ਕਰੀ ਕਹੁ ਕਿ ਸੁਰੂ ਦੁਨੁ ਪਕਾਸੁ॥੨੮॥ ਕੈਸੇ ਸਗੰਥੇ ਮੇਰੇ ਕੈਸੇ ਨਿਆਰੇ ਹੋਇ ਏਹੁ ਜੁਤਾ ਮਾਤਮ ਕਹਤ ਕਧਨ
 ਰੰਗੇ ਸੇਇ॥੨੯॥ ਕਿਸੁ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਜਾਨੀਐ ਕਿਸੁ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ਕਿਸੁ ਬਿਧਿ ਮਤਾ ਸਭਨ ਮੇਰੁ ਕਿਉ ਲਿਖਿਐ
 ਨਾ॥੩੦॥ ਕਿਸੁ ਬਿਧਿ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਤਮ ਰਾਕਾ ਕਹਾਇ॥੩੧॥ ਮਾਤਮ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸੇ ਹੋ ਕਵਨ ਠਾਇ॥੩੨॥ ਸੀਸੇ ਸੇਵਕ
 ਸਨਕਾ ਚਿਕ ਪਿਤਾ॥ ਮਾਤਮ ਸਰਬ ਨਿਦੁ ਸੁਰੇ ਸਰਬੋਠਾਇ ਪਕਾਸੁ॥ ਮਾਤਮ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਕਰਮ ਪਨਾ ਕੀਆ ਬਿਲਾਸੁ
 ੩੩॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੀਸਾਨ ਕਰੇ ਸਰਧੇ ਮਾਤਮ ਜਾਨਾ ਸਰਬੋਠੀ ਸੋਧਿ ਦਿਓ ਸਰਬੋ ਮਾਹ ਪਦਨ ੩੪॥ ਦੇਖੀਅਤਿ ਕਧੁ ਮਾਕ

ਰਜਸੈ ਹੋ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਜੋ ਦੇਖੈ ਸੋ ਆਤਮ ਦੇਖ ਨਿਸਤਿ ਜਗਤ ॥੩੫॥ ਆਤਮ ਨਿਰਮਲ ਕਰ ਜੋ ਵਿਛਾਰੇ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਕਰ
ਮਨ ਕੋ ਲੀਜਾ ਦੇਹ ਭੁਨਾਏ ॥੩੬॥ ਆਪੋ ਜਾਣਕ ਮਤ੍ਰੇ ਹੋ ਨਿਰਮਲ ਅਪ੍ਰਮਾਣ ਗਿਆਨ ਮਾਧਿ ਪ੍ਰਮਿਲੈ ਬੁਝੈ ਹੋ ॥੩੭॥
ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਹੋ ਸੁਧਾ ਨਿਰਮਲ ਜੀਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੁਰਤੁ ਰਿਗਿਆ ॥ ਕੋਈ ਨਹਿ ਜਾਗਤਾ ॥੩੮॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ॥੩੯॥
ਹੋ ਸੁਧਾ ॥ ਆਪ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਆਪੇ ਖੋਲੈ ਬੁਝੈ ਹੋ ॥੪੦॥ ਆਪੋ ਪਾਰਨੀ ਨਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨੀ ਕੋਈ ॥ ਗਿਆਨ ਮਾਧਿ ਮਾਤਮ ਰੂਪ
ਪ੍ਰਤ੍ਰਪਾਨੈ ਰੂਪਿ ਹੋ ॥੪੧॥ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋ ਸੁਖ ਅਨੂਪਾ ॥ ਸਿੰਘੀ ਜਲ ਹੋ ਨਹਿ ਸਿੰਘੀ ਜਲ ਹੋ ਰੂਪਾ ॥੪੨॥ ਆਤਮਾ ਅਧਿਕਾ ਮਨੁ
ਹੋ ਨਾ ਸੋ ਮਕਰਾਜ ਹੋ ॥ ਸੁਧਰੰਗ ਆਪ ਪਰਗ੍ਰਾਏ ਹੋ ॥੪੩॥ ਜਗਤ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਿ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਹੋ ॥ ਜਗਤ ਜਗਤੁ ਤਿਪਾ
ਮੇਰਾ ਤਗਤ ਆਤਮ ਸਿੰਘੀ ॥੪੪॥ ਸੁਧਰੰਗ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੁਰਲਭ ॥ ਮਾਸ ਰੂਪਾ ਜੋ ॥ ਮਦੁਰਨ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੁਰਲਭ ॥ ਬਿਯਾਪਕੁ ਜੋ ॥੪੫॥
ਜੋ ਵਿਛਾਰਨ ਨਿਗਹੀ ਜੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਦੁਰਨ ॥ ਰੂਪ ਨਨਾ ਅਕਾਰ ਜੋ ਤ੍ਰਿਸੁਪਦੁਰਨ ॥੪੬॥ ਆਤਮਾ ਅਧਿਕਾ ਰਹਿ ਨੁਮੀਤੁ ਨਹਿ
ਅਕਾਰ ॥ ਰੂਪ ਅਕਾਰ ਜੋ ਦੇਖੈ ਜੋ ਸੋ ਆਤਮ ਹੋ ਜਾਗ ॥੪੭॥ ਆਪ ਨਹਿ ਵਿਛਾਰਨ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਿਆ ਰੂਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਾਧਿ ਮਥਿ
ਆਇਨ ਤਿਹੋ ਰੂਪਾ ॥੪੮॥ ਆਇਨ ਤਿਹੋ ਜੀਨਹੀ ਮਧਨ ਜਾ ਕਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸੋ ਸੁਧਰੰਗ ਮਿਗਿਆਨ ਆਤਮ ਕਹਿ ॥੪੯॥ ਨਾਮੋ ਜਨਮੋ
ਨਾਮੋ ਹੋ ਸੁਧਾ ਪੀਨ ਨਹੀ ਹੋ ॥ ਨਦੁਰਨ ਸਦਾ ਸੁਤਿ ਰਹੈ ਮਥਿ ਨਾਮ ਆਤਮ ਸਿੰਘੀ ॥੫੦॥ ਸਾਖਿ ਜਾਤੁ ਰਾਗ ਸਾਧਿ ॥ ਦੇਖੈ ਜੋ ਵਿਛਾਰਨ ਨਿਰਮਲ

ਮਾਨਾ ਜਾਏ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰਹੋ ॥ ਏਨਾ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਮਾਏ ॥ ੫੦ ॥ ਏਨਾ ਦੇਸਾ ਮੁਦਸਾ ਵਿਸਾਖੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਕੁ ਹੋਇ ਮਨੀਏ ॥
 ਨਿਮਾਤਾ ਬਿਨਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿੰਹ ਰਾਜਾ ਅਕਾਸਿ ਮੇਜੀ ਕਿਉ ਜਲ ਬਲਾਜੀ ॥ ਆਤਮਾ ਮਧੇ ਖੇਲੀ ਸਭ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ॥ ੫੨ ॥ ਆ
 ਤਮਾ ਮਧੇ ਖੇਲੀ ਆਰਾਮ ਪਾਰਸ ਹੀਰਾ ਜੋ ਏ ਬੁਧ ਬਾਨਾ ਬਿਖੇਰੇ ਤੇ ਨਿਗਮ ਲਨੀ ॥ ੫੩ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਜਲ ਸੇ ਰਹੇ ਜਲ ਹੀਰਾ ਰਿਬਿਲ ਏ
 ਜਲ ਤੇ ਨਿਮਾਰ ਕਬਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸਰਸੁ ਭਾਏ ॥ ੫੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਸੀ ਬਾਨ ਭੁਇਆ ਕੂਨੀ ਸਵੈ ਭੋਏ ॥ ਸੀਆ ਮੇਆ ਮਧੇ ਖੇਲੀ ਨ ਨਹੀ
 ਸੋਏ ॥ ੫੫ ॥ ਹਿੰਗ ਰੂਪਾ ਨ ਅਜੇ ਦੁਨ ਅਕਾਰ ਅਨੇਕਾ ਨ ਨਾਨਾ ॥ ਫਲ ਬਹੁ ਤੇ ਸੂਝੇ ਮੇਰਾ ਏਕਾ ॥ ੫੬ ॥ ਫੁਕੈ ਸਪ੍ਰੰਦ੍ਰਾ ਏਹੇ ਉਕਲੇ ਦੁਨਾ
 ਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਦੁਸਤਰੀ ਕੋਰੇ ਹੋਇ ਬਿਛਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਬੋਲੇ ਆਤਮਾ ਸਬਦ ਜੀਸੁ ਦਲੇ ਸੁਨਲੇਹਿ ॥ ਸਬਦਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਪਾਵਿਰਾ ਰਕੇਹਾ
 ॥ ੫੮ ॥ ਜੇ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਖਨ ਜੇ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਖਾਹੇ ॥ ਅਗੇ ਸੀ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਮਲਖ ਮਲੇਖਾ ॥ ੫੯ ॥ ਝੁਟੇ ਤੇ ਛਾਏ ਆਤਮਾ ਛੁਟੇ ਆਤਮਾ ਝੁਟੇ ਰਮਾ
 ਛੁਟੇ ਆਤਮਾ ਝੁਟੇ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਛੁਟੇ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਮਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਜਿਉ ਦੁਪਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਰਖੀ ॥ ਜੀਆ ਪਨੇ ਪਖਵੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ਤਿਉ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਸੁਖੀ ॥
 ਉਪਜੈ ਕਈ ਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ੬੧ ॥ ਆਪ ਤੇ ਦੁਜਾ ਨਹਿ ਕਹੁ ਜਾ ਕਉ ਲੀਜੈ ਜਨਾ ॥ ਆਪਾ ਪ੍ਰਏ ਕਉ ਹੀ ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ॥ ਭੁਈ ਪਛਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਸਬਦ ਹੁਨੀ ॥
 ਸਰਿ ਸਬਦ ਜੋ ਸੁਖ ਮਹਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਪ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਯੋਤ ਬਹਿ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ੬੩ ॥ ਨੇਰ ਗੁਣ ਸਦਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਪਟ ਹੋ ਬਾਸਾ ॥ ਦੂਰ
 ਨਿਕਲੇ ॥ ਫਲ ਕੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੬੪ ॥ ਅਛੇ ਤੇ ਸਬਦ ਜੋ ਪ੍ਰਯਾਸੁ ਦਲੇ ਸੁਨਿ ਆਜੇ ਤੇਹਿ ॥ ਆਤਮਾ ਏਨਾ ਹਿਕਮੁ ਸਬਦ ਸੁਤੈ

[illegible]

[illegible]

ਰਤੇ ਰਾਗ ਜਾਨੀ ਮਾਏ ਜੀ ਹੀ ਹੋਇ ਰਿਸੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਹੋਇ ਭਾਵੁ ਮਾਏ ਮਾਥਾ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਦਰਨੀ ਭੁਖਿ ਰਹੀ ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਸਕਾ ਮਹੇਰਾ
ਜਾਨੇ ਨੇ ਮਾਥੀ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜਾਨੇ ਕੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਏ ਕੁਣੀ ਕੁਣੀ ਪੈ ਮੁਕਤੀ ਪੈ ਜੇ ਸਤੁ ਨ ਵੀ ਏ ਕੁਣੀ ਕੁਣੀ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਮਾਥੀ ਮੇਰੇ ਕੁਣੀ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ
ਏ ਕੁਣੀ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਏ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ
ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ ਕੁਣੀ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਕੇ

ਤਬ ਤੁਰਕ ਗਾਇ ਸਦਾ ਪਰਬੈ ਤਤੈ ਹੈ ਸੋ ਅਥਨੇ ਤੁਸੈ ਦੇ ਬਿਜਾ ਤਬ ਕਰਕਰ ਜਤੁ ਕਿਜ ਕਰਤੈ ਹੈ ਤਬ ਅਵਤੁਤ ਕਰਕਰ ॥੬੨॥
 ਜਿਸ ਕਾ ਤੁੰਡ ਨ ਕਰਤੈ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਜਨ ਕਰਤੈ ਹੈ ਅਰੁ ਰਾਮ ਮੁਖ ਕੈ ਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ ਭਜਨ ਰਾਮ ਕਾ ਇਹੈ ਹੈ ਜੋ ਈ ਪੀ ਸੋ ਕਰ
 ਮਾਤੇ ਮਾਇ ਲੇ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਰਾਮ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰੁ ਜਤੁ ਮਾਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਤੇ ਲਾਨਾ ਪਰ ਇਹੀ ਜਾਨ ਲਾਜੋ ਸਰਬਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਮ ਰੂਪ ਹੈ
 ਹੈ ਪਰ ਯਹ ਬੁਧ ਤੁਝ ਕੋ ਸੋ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਪਤਾ ਤੇਰਾ ਕਰਹੈ ਅਰੁ ਮਤਾ ਤੇਰੀ ਸਦਿ ਹੈ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਿ ਕਰ ਸਾਤਿ ਨ ਸਮਾਨ
 ਜਾਨੀਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁੰ ਜਨਤ ਹੈ ਜਾ ਮਾਯ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਸੋ ਤੁਝ ਆਪ ਮਾਇਆ ਕ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਮਾਯਾ
 ਜੋ ਯਹ ਮੇਰਾ ਅਗੇ ਰਾਮੁ ਆਸਿ ਹੈ ਅਰੁ ਕੁਛ ਤਿਆਗ ਕੀ ਆਚਾਰੈ ਪਤੈ ਦੁਤੀ ਰਾਪ ਦਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਹੇ ਕਾਗਤੁ ਕਰੁ ਜੋ
 ਮਾਇਆ ਸਿ ਸਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ ਤਬ ਤੁਸਿ ਤੁਰਕ ਜਾ ਮਾਯ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ ਤਬ ਅਵਤੁਤ ਕਰਕਰ ਜੋਹ ਕੋ ਸਕਉ ਕਰਤੈ ਹੈ ਤਬ
 ਗਕਰ ਜਾ ਜੋ ਯਹੀ ਮੇਰੇ ਜੋਰਾ ਮੇਰਾ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਬ ਅਵਤੁਤ ਕਰਕਰ ਅਥਤੋ ਤੁਰਕ ਗਕਰ ਗਹੀ ਕਰਕਰ
 ਹੋ ਅਲ ਪਬੁਧੀ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਯਾ ਹੈ ਜੋ ਯਹ ਸੀਧੀ ਕਉ ਕਰਕਰ ਨਾਨਕ ਤਬ ਕਰਕਰ ਜਤੁ ਯੀ ਪਦ ਯਹ ਮਾਯਾ ਨਹੀ ਤਬ ਅ
 ਵਤੁਤ ਕਰਕਰ ਯਹੀ ਤੁਜੀ ਪਦ ਮਾ ਆਕਾ ਮੁਖ ਹੈ ਤਬ ਕਰਕਰ ਜਾ ਸੀਤ ਕਰਤੈ ਹੈ ਜੋ ਮਤੁ ਪਦ ਹੈ ਤਬ ਅਵਤੁਤ ਕਰਕਰ ਜੋ ਕਉ
 ਯਹ ਬਤ ਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ ਸੋ ਈ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਹੈ ਹੇ ਕਾਗਤੁ ਸਨੇ ਤੋ ਕਰਕਰ ਮੇਰਾ ਤਪਦ ਹੋ ਤੁਝੇ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਲ ਓਪ ਜੋ ਉਨ ਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ

ਉਤ੍ਰੇ ਬਿਅਾਅਨੁਮੇਅਗੇਸੁਇਆਥਾਜੋਤੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੇਅਬਦੇਇਆਥਾਇਆਕਰੁਪਹੀਏਅਰੁਤੁਕਹੇਮੁਏਜੇਸੀ
ਤਸਦਾਮਿਲਤੇਐਤੁਜਿਤੁਸੇਮਿਲਨੇਸਤੇਗਕਿਯਾਪੋਜੇਏਕਸੀਤੇਮੇਅਾਇਆਹੁਸਤੋਸੁਖੁਤੇਗਦੇਇਆਥਾਜੋਰਸੀਤੋਸਤੋਗ
ਕਿਯਾਪੋਜਨੇਏਕਿਯਾਸਤੇਜੇਮੇਤਾਅਤਕਾਮੀਏਇਛੁਨਹੀਰਾਪੋਜੇਤੋਰਸਨੁਲੇਏਅਸਟਾਤੇਰਹੀਇਸਵੀਲੇਏਯਹਾਏਬੁਠਾਅਸ
ਛੁਤੁਏਜੇਤੁਏਸੀਤਨਾਏਥਾਅਪੇਜਾਤੁਏਜੇਬੁਅਟੁਪਤਨੇਏਠਜਾਏਵੀਛਾਹੀਕਹੀਤਬਕਾਛਾਅਟੁਪਤਕੀਬਕੁਜਿਪਲਸਿਓਇ
ਸਨਨੁਕੀਤਾਅਕਯਜਏਮਹਾਰਾਏਜਾਨਤਾਥਜੇਬੁਗਤਹੀਸਿਏਏਅਅਬਮੇਜਾਨੁਏਤੁਮਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਤਮਹਿਯਾਨਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੀਏਗਾਅਪੇਸੀਮਾਰਪ੍ਰੀਅਥਾਜੋਏਅਥਾਏਅਥਾਪ੍ਰੀਪਾਥਾਏਕਾਪਲੇਏਤਥਾਅਟੁਪਤਕਯਾਏਕਾਗਕ੍ਰੋਮੇਹੀਰਾਅਥਾਏਹੀਤਿ
ਮੀਸਮੇਮੀਮਾਸਾਮਾਏਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਯਾਅਕਯਿਯਾਏਅਟੁਪਤਜਥਾਏਕ੍ਰਾਮਨਕਰੇਤਥਾਏਸੇਕ੍ਰੋਮੇਰਾਮਥਾਏਤਥਾਅਟੁਪਤਕਯਾਏਮੀਆ
ਸਾਥਾਸਹੀਗੇਹੀਤੇਏਅਟੁਪਤਮਾਸੀਤੇਤੇਏਅਜੇਤ੍ਰੇਕ੍ਰੋਸਹੀਸਿਹੀਤੇਤੇਤਥਾਸਹੀਰਤੇਜਕ੍ਰੋਸੇਸੇਪਥਾਅਹੀਮਾਨਾਤਮਾਅਥਾਏਤੁ
ਤੇਕ੍ਰਾਮਕਟਨਕਰੇਤਥਾਮੀਆਥਾਤੁਸਨੀਕਰਾਥਾਏਵਿਸੇਸਕਾਏਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਯਾਅਸੀਪਾਨਕ੍ਰਾਮੰਤੁਕਾਲਕੇਅਪੀਨੁਏਤਥਾਅਟੁਪਤ
ਕਯਾਏਵਿਸੇਸਕਾਏਕੇਅਪੀਨਤਥਾਏਜੇਕ੍ਰਾਮਕਟਨਕਰੇਤੁਏਜੇਕ੍ਰਾਮਹੀਨਹੀਤੇਕਾਲਕ੍ਰਾਏਤਥਾਵਿਸੇਸਕਾਥਾਨੀਭੁਯਾਤਥਾ
ਨਿਯਾਏਅਏਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਯਾਅਕਯਜਏਕਟੁਏਸੇਕ੍ਰਾਤਾਏਤਥਾਅਟੁਪਤਕਯਾਏਕ੍ਰਾਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੇਕ੍ਰਾਏਤ੍ਰੇਤਾਭੀਏਜੇਕ੍ਰਾ

ਮਦੀਨੀ ਤੇ ਰੂਤਾ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਜਾਇ ਤੇ ਸਨੀ ਤੁਯਾ ਤਕ ਪਤਿ ਸਭਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਅਥਤ ਕਰਿ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥
 ਤੇ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਜਲ ਕਰਿ ਤੇ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਜੇ ਨਾਨਕਾਹੀ ਜੇ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ ਰੂਪ ਤੇ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੇ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ ਰੂਪ ਤੇ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਤੁਯਾ ਤੇ ਸਾਂਖਿਆ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੇ ਸਾਂਖਿਆ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੇ ਸਾਂਖਿਆ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇਹਾਂਤ ਰੂਪ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ਤੇ ਸਾਂਖਿਆ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇਹਾਂਤ ਰੂਪ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਕਰਿ ਤੇ ਸਾਂਖਿਆ ਮਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਰਸਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥
 ਰਸਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੁਯਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਿ ॥

[illegible]

ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਮੁ ਭ੍ਰਿਸੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਗਦੇ ਤੁਥੀ ਹਿਰਨ ਕੁਭਾ ਅਮਾਹੰ ਦੇਵਾ ਅਤਿ ਦ੍ਰੁਪਦ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਾ ਅਮਾਹੰ ਦੇਵਾ ਅਸਾਸਤ ਦੇਵਤਾ ਅ
ਮਤੁ ਜੀਵਤਾ ਤਮਲ ਮਭਿਸੀ ਥੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਦੇਹੋ ਨਾਮੁ ਭ੍ਰਿਸੀ ਮੇਲਿ ਤੇਰੇ ਮਭਿਨਗ ਦੇਹੁ ਜੇਹੀ ਅਖਲ ਵਿਸਥਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਕੇਹੀ ਅਭਿਨੁਤਾ ਅ
ਦੁਤੀ ਹੈ ਅਸਾ ਦਾਸਤ ਦਾ ਅਪ੍ਰੇਮਾ ਧਾਰਾ ਵਿਸਿਧਿ ਤੇਰੇ ਭ੍ਰਿਨਗ ਦੇਹੁ ਕੁਮਾਰੇ ਸੇਈ ਨਗ ਦੇਹੁ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਭੰਗੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਧ੍ਰਾਵਾਂ ਕਾਸਤ ਦੇਹੀ
ਨਗ ਦੇਹੁ ਯਾਗਾ ਰੁਦ੍ਰ ਦੇ ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਅਸੁਧਾਸੁਧੇ ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਅਮਨੀ ਕਮਾਰੇ ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਸਕੁਰਮੀ ਸਾ ਅਸਕੁਮਨੀ ਸੁਰੇ
ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਕਾਲੇ ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਦਸਾਰੇ ਅਧਨਗ ਦੇਹੁ ਅਭਿਨੀ ਨਗ ਦੇਹੁ ਪਾਛੈ ਨਗ ਦੇਹੁ ਬਾਛੈ ਨਗ ਦੇਹੁ ਦਾਹੈ ਨਗ ਦੇਹੁ
ਗੁਪਤ ਨਗ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਗ ਦੇਹੁ ਭੁਤਤ ਵਿਖਣਤਾ ਨਸਕੁਤ ਨਗ ਦੇਹੁ ਮੇਸਾ ਨਗ ਦੇਹੁ ਨਿਤ ਹੋਸਤ ਹੋਸਦਾ ਹੋਮ ਛੇਦ ਹੋ ਅਭਿਨੁਤ
ਮੇਸਾ ਹੋ ਨਗ ਦੇਹੁ ਭਾਨਿਤ ਅਭਿਨਗ ਹੋ ਪ੍ਰਸਾਤ ਪਰੇਹੋ ਅਭਿਨਗ ਦੇਹੁ ਸਧਨਿਗ ਮਲਹੋ ਜੰਤੀ ਸਰਪ ਹੋ ਅਵਤੀ ਹੋ ਜਿਵੇਈ ਭਿਸਕੀ ਮਦੈ ਤਜਾਣੈ
ਸੀਭੀ ਦੁਤੀ ਜਾਗਤ ਹੈ ਅਭਿਨੀ ਦੇਹਾ ਅਪ੍ਰੇਕੇਤਾ ਈਗਥਾ ਅਭਿਨਾਨ ਕੀ ਥਾਹੀ ਜਾਣੈ ਅਮਨਾ ਅਪ੍ਰੇਕੇਤਾ ਈਗਸ ਕੇਜਾਣੈ ਅਭਿਨੀ ਈਅੰ
ਕੇਤਾ ਈ ਪੇਚਨ ਵਾਲਾ ਜਾਣੈ ਅਭਿਨੀ ਅਤਮਾ ਕੇਤਾ ਈ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਰਥ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਕਰੇ ਅਪ੍ਰੇਤਾ ਈ ਸਾਥਿ ਪੁਰਨਾ ਜਨ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਭਿਸਨ
ਅਭਨਾਸੀ ਹੋ ਅਨਿਗਥਿ ਕਾਰਣੀ ਸੇਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੋ ਇਸਥੀ ਨਿੰਤ ਨਗ ਦੇਹੁ ਨਕੀ ਨਿਵੇਈ ਪਰੈ ਅਸਾ ਅਭਿਨੀ ਸਕੁਰਮੀ ਜਗਤ ਦੇ ਅਪ੍ਰਾਪਕੁ
ਮਾਦੇ ਜੇਹੇ ਨਾਗੁ ਤੇ ਖਲਾਸ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਦੇਹੀ ਭਿਸਨ ਸਰਪ ਹੋਵੇ ਕ੍ਰਮਾ ਅਪ੍ਰੇਕੇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੇਤਤਾ ਤਤਾ ਪ੍ਰਜਾ ਅਭਿਨੁਤ ਦੇਹਾ ਹੋ ਅਭਿਨੀ

੫

٤٤٤

ਹਿਸਾਬ ਨਿਖਤਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ ਨਿਖਤਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।
 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ ਨਿਖਤਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।
 ਤਦ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹਿਸਾਬ ਨਿਖਤਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।
 ਹੋਰ ਬਾਰ ਪਾਠਨਾ ਇਹ ਉਪਨਿਖਤਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪਾਠ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ ਨਿਖਤਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।
 ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਗੇ।

[illegible]

ਆਪੇ ਜੋ ਕਾ ਅਗਤ ਕਹਿ ਵਾਹੈ ਗਿਯਾਨ ਬਿਜਾਹੈ ਜੋ ਪਤਕ ਕਾ ਰੂਪਿ ਨ ਲਾਉ ਭੀਸ ਓ ਮਾਪਾ ਪਤਿ ਜਗਤੁ ਵਿਸ ਜਗਤਿ ॥੬॥
 ਭੀਸਿ ਸਹਿਸਰੇ ਕੁਮਨੁ ਜੀਤਿ ਜਾਹੈ ॥੨੧॥ ਸੁਰਮੇ ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਗਮਾ ਕਹਿ ਵੇ ਜੋ ਕਾ ਅਵੇ ਵੇ ਜਾਂ ਨੇ ਕੁਮਨੁ ਜੀਤਿ ਪਾਵਤਾ ਬੁਧਵਾਨੁ ॥੨੨॥
 ਨੂਹੈ ਮੁਖੀ ਜਵਾਨੁ ਪਗ ਕਉ ਨੂਹੈ ਜੋ ਕਾ ਪਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋ ਮਾਓ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੀ ਕੇ ਕਟਾਖੀ ਕੇ ਮਾਓ ਜਾਨਹੀ ਵਿਖੇ ਤੇ ਵਡੀ ਵਿਖ
 ਬਿਜਾਹੈ ਸੁਪਰਭ ਬਿਖੇ ਸਦਾ ਧੀ ਕਉ ਨੂਹੈ ਜੋ ਵਿਖੇ ਬਿਚਾਰਤਾ ਹੋ ਪਨ ਪਗ ਕਉ ਨੂਹੈ ਜੋ ਪਉ ਪਗ ਕਉ ਨੂਹੈ ਪਉ ਪਲਾਇ ਕਉ ਨੂਹੈ
 ਭੀਸਿ ਸਹਿਸਰੇ ਕੁਮਨੁ ਜੀਤਿ ਜਾਹੈ ॥੨੩॥ ਸੁਰਨਾ ਅਵਸਤਾ ਵਿਖੇ ਬਿਜਾਨਹੀ ਕੁਨਾ ਮੁਸਾਹੀ ਅਵਸਤਾ ਵਿਖੇ ਬਿਜਾਨੁ ॥੨੪॥
 ਭੀਸਿ ਜਾਨੀ ਬੀਅਤ ਜਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਉ ਮੁਖਾ ਪਨਹੀ ਕੁਨਾ ਬੁਧਾ ਬਿਦਾ ਮਾਪਨੀ ਹੋ ਮੁਖਾ ਕੁਨਾ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰ ਕਾ ਮੁਲ ਕਉ ਨੂਹੈ ਜੋ ਸੁ
 ਭੀਸਿ ਭੀਤਾ ਮ ॥੨੫॥ ਗਿਯਾਨ ਤੇ ਮਹਾਂ ਗਿਯਾਨੀ ਕਉ ਨੂਹੈ ਨਾਗਿ ਜਾਂ ਜੋ ਮਾਓ ਜਾਨਿ ਤੀਨ ਕੁਨਹੀ ਗਿਯਾਨ ਮੁਖਾ ਨੂਹੈ ਧਾਰੀ ਕਉ
 ਸੀਲਾ ਬਿਜਾਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਹੁ ਕਉ ਬਿਜਾਹੈ ਸੁਨੇ ਮਾਓ ਬੇਨਤੀ ਕੁਨੀ ਸੁਨੇ ਕੁਨਾ ਨੇ ਕੋ ਬਿਜਾਹੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਭਨੇ ਕੁਸਾ ਮਥਾਇ ਸਤੀ
 ਓ ਕਾ ਜੋ ਕਾ ਮਾਓ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕੋ ਓ ਲੜਕੇ ਸੁਨੇ ਜਨੇ ਕੁਨੇ ਕੋ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬਿਜਾਵਸ ਤੇ ਬਹੀ ਅਸਾਪਾ ਸੁਨੇ ਜੋ ਵਿਦਿ ਜਾ ਕੁਨਾ
 ਰਤੁ ਹੋ ਵਸੀ ਹੋ ਕਿਸ ਪਸਨਹੀ ਮੁਖੀ ਕਉ ਵਿਸ ਕਾਨ ਕਹੀ ਹੋ ਮੁਖੀ ਪਾਸ ਵਸੀ ਹੋ ਨਹੀ ਪਾਪੀ ਤਿ ਕਾ ਸਿਰੁ ਨ ਕਹੀ ਹੋ ਮੁਖੀ ਕਉ
 ਨ ਕਹੀ ਹੋ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਾ ਮੁਖਿ ਤਿ ਜੋ ਚਾਰਤਾ ਹੋ ਸੇਤਾ ਰਕਾਲ ਬਿਜਾ ਕਹੀ ਮਾਓ ਕਾ ਸਿਰੁ ਕਹੀ ਮਲਤਾ ਹੋ ਵੇ ਜੀ ਹੀ ਕੁਨੀ ਭੁਗਤ

ਕਰੋ ॥੧੫॥ ਹਲਕੇ ਹੋਣੇ ਵਾਗ ਸਕਣ ਨੇ ਕੜੀ ਕਹੁ ਭਾਉ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਧੀ ਭਾਰੁ ਕਿਜਾ ਹੋਸੀ ਗੁਣਾ ਮੁਆ ਕਵਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਹੀ ਮ
ਨਾਉ ਗਾ ਕਵਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਮਨ ਮਕਾਏ ਹਮਾਏ ਕੋਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੀ ਭੁਗਤਾ ਹੀ ਕੁਤਾ ਜਾ ਕਵਨੁ ਹੈ ਕੋਨੀ ਸੁਨਤਾ ਹੀ ਬੁਧਾ ਸ
ਪਾਤੁ ਬਠਿ ਨੂੰ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸਿਵ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਵ ਕੋ ਜੋ ਭਲ ਤੇ ਕਵਨੁ ਹੈ ਜੋ ਜੋ ਤਨ ਕੀ ਏ ਸਿਵ ਕੋ ਮਹੀ ਮੁਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੋ ਮਹੀ ਤੇ
ਮੇਰਾ ਹੀ ਤਸੀਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਵ ਕੋ ਜੋ ਮਹੀ ਉਸ ਵਿਖੇ ਜੋ ਮਾਏ ਹਾਥ ਭੇਤੇ ਭਰਾ ਹੈ ਕੀ ਕਵਨੁ ਹੈ ਕਾਮਾ ਸਾਥਿ ਕੀ ਪਕੇ ਮੁਲੇ ਭੁਟਾ ਤੇ
ਮਨਾ ਵਿਖੇ ਕੀ ਕਵਨੁ ਹੈ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤਾ ਕਾ ਮੁਖੇ ਕਾ ਕਾ ਕਵਨੁ ਹੈ ਮਮਤਾ ਮੁਖ ਮਾਨੁ ਹੀ ਮੁਖ ਕਵਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾ ਨ ਕਾ
ਜਾਤੁ ਹੈ ਮਸਤਿ ਧਿਜਾ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੇ ਸੋ ਕੀ ਕਵਲਾ ਨੁ ਨੇ ਵਾਲ ਹੈ ਛੋੜ ਕੀ ਤੇ ਸੁਖੀ ਹੈ ਹੀ ਤਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਕੁਲ
ਦਾਨੁ ਕੀ ਮਾਏ ਸਦਾ ਮਭੈ ਦੇਣੁ ਵਿਸ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਹੀ ਤਾ ਹੈ ਮਨ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਸੁਖ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਭੈ ਵਿਸ ਜਗਾਨ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਵਿਖੇ
ਮੁਖ ਤਾ ਸੁਲ ਕਿਜਾ ਹੈ ਮਪਨੀ ਮੁਖ ਤਾ ਮੁਖਿ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਦੇਹੁ ਰੇ ਕੀ ਮੁਖਿ ਪੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਨੇ ਕੇ ਸਮੇਤ ਤਾਰਾ ਜ ਕਿਜਾ ਕ
ਹੀ ਦੇਖ ਪਣਾਨ ਜਤਾ ਤੇ ਖਾਹੀ ਕੀ ਕੀ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕੀ ਸੁਖ ਦੇਣੁ ਹਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਮਨ ਮਕੇ ਨਾਸ ਕੇ ਨੇ ਯਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਭੁਗਤਾ ਨ ਤਿਸ ਕੇ ਭਗਨ ਕਾ
ਲੇ ਕਾ ਧਿਜਾਨੁ ਕੀ ਦੇਹ ਕਵਨੁ ਹੈ ਜੋ ਵਿਖੇ ਵਿਖੇ ਮਸਕਤ ਹੈ ਸੰਤਾ ਕਵਨੁ ਮਾਵ ਤੇ ਹੈ ਸਕੁ ਵਿਖੇ ਭੁਲੀ ਵਿਦਾ ਮਾਮਾ ਤਾ ਕੀ ਨਿਜਾ ਹੀ
ਸੁਖ ਕਵਨੁ ਦੇਤਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਮਾਵਿਦਾ ਮਾਦਾਨੁ ਹੀ ਦੇਤੇ ਵਾਤਾ ਕਿਜਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਮਾਵਿਦਾ ਮਾਸਦਾ ਭੈ ਕਿਸ ਤੇ ਕੁਨਾ ਹੈ ਲੰਕੇ ਕੇ ਨੁਗਾ ਤੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਲਗਾ ਅਗਾਂਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ੧੨॥ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ ਤਬੀਨਾ ਹਿਨ ੬੬
 ਰਹਿਯੋ ਬਿਹਰੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਰੋਨ ਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ੧੩॥ ਅਤਿ ਤੇਜ਼ ਦਸੀ ਨੂੰ ਪਤਿ ਤਜਹੁ ਤਸੀ ਅਜੁ ਪਟੀ ਮਿਤ੍ਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਰਿਤਿ
 ਮੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਣੁ ਕ੍ਰਿਤ ਪਨਸੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰਿਤਿ ॥ ੧੪॥ ਅਥਿ ਤੇ ਸਕੋ ਤਿਆ ਗਇਓ ਬਿਤੁ ਉਪਦ੍ਰਿਤਿ ਆਗਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਣੁ ਤਪ
 ਰਿਤਿ ਸਾਗ ਪੁਰੈ ਨਹਿ ਨ ਸੋ ਲਗਾ ॥ ੧੫॥ ਛਾਤ੍ਰਿ ਜਾਹਿ ਪਨਕੇ ਗਏ ਪੁਤ੍ਰਿ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਨ ਭੋ ॥ ਧਨੁ ਗਏ ਜਬ ਪੁਰਖ ਮੇ ਆਇ ਮਿਲਹਿ ਦੇਚ ਚਿ
 ॥ ੧੬॥ ਨਾਰਿ ਜਾਤ੍ਰੇ ਚਤੁਰੀ ਲਜਾ ਪਰਮੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਕਦਿ ਨ ਜਿਹੇ ਪਾਂਚੇ ਨਹਿ ॥ ੧੭॥ ਬਾਪੁ ਪਰਿਛਾਢਿ ਰਹੈ ਕਾਹਿ ਪਦ੍ਰਿ
 ਦਾ ਸਾਹਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਛਾਢਾ ਪਦ੍ਰਿਤਿ ॥ ਪਰਛਾਢਾ ਪਨ ਨਾਸਾ ॥ ੧੮॥ ਰੋਗ ਕੁੰਦ ਦੁਰਬਿਖ ਮੇਰਾ ਜਦੁ ਅਸਮਾਨ ॥ ਰਹੈ ਰਸ ਬੋਧੇ ਸੋ ਬਾਪੁ ਤੁਜੰ ॥ ੧੯॥
 ਨਾ ॥ ੨੦॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਿਆਇ ॥ ੨੦॥ ॥ ਏਹ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਛੰਦੁ ਸਹਿ ਸਕ ਪਦ੍ਰੁਠਾ ਆਵਿ ॥ ਦਿਆ ਸੋਚਾ ਸਾਂਤੁ ਏ ਅਯਹ ਨਾਹਿ ਮੇ ਸਦਾ ਸਹ
 ਇਕ ਰੋਚਾ ॥ ੨੧॥ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਕੋ ਛਾਤ੍ਰੇ ਕੋ ਰੋਗ ਨਿਸਚੈ ਚਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਨਿਹਿ ਚਾਜਾ ਤਿਹੈ ਪ੍ਰਥਮ ਨਿਸਚੈ ਆਹਿ ॥ ਨਦੀ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੁਲ ਕੋ ਕੁਲ ਹਿਰਿ
 ਗਏ ਨਹਿ ਏ ਨਿਕਏ ਕੁਲੁ ਰਾਹੈ ਹਿਉ ਆਪ ਸੀਤਾਰਾ ॥ ੨੨॥ ਚਰਪਦ ਰਥ ਮੇ ਕਦੁ ਜਿਨ ਕੋ ਏਕੋ ਨਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਜਨਾਨੁ ਧੁਰੀ ਤੈ ਮਨੁ
 ਮੋ ਜਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ੨੩॥ ਨਾਰੀ ਕੁਬਜ ਕੁਰੁ ਪਕੋ ਚਤੁਰ ਬਿਹਾਰਨਾਹਿ ॥ ਹੋਇ ਸਰੂਪ ਕੁਲ ਹਿਯੋ ਬਿਆਹਿ ਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨੪॥ ਕੰਚਨ ਤੋਇ
 ਕੁਕਿਰੋ ਮੇ ਬਿਖਿ ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੋਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨਾਰੀ ਨਿਰੁਪੇਚਾਰੀ ਜਾਹਿ ਉਇ ॥ ੨੫॥ ਪੁਰਖ ਨ ਤੇ ਦੁਗਨੀ ਦੂਧਾ ਸਹ ਸਦੁ ਗੁਨਾ ਨਹਿ

[illegible]

ਨਰੈਣਾ ਰੰਗੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਮਹਾ ਅੰਗਿਰਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਰੰਗ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਪਿਓਤਰ ਕੇ ਤੋ ਪ੍ਰਾਪਿਵਾਨ ॥ ਅੰਗੇ ਹੋ ਗੁਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤੀ ਮਤੀ ਸਤੁ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਫਾਤ ਨਾਮਿ ਮੇਰੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ॥ ਜਿਉ ਕਹੀ ਜਨਮਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋ ਕਹਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਨਿਰਾ ॥ ਫਾਤ ਕੇ ਬੇਨ ਗਿ ॥ ਨਿਤ ਕ
 ਰਮ ਤੈ ਸੇ ਕਰੈ ਧੁਪ ਦੇ ਤ ਬੁਝਾਗ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਉ ਸੁਗੰਧ ਚੰਦਨ ਬਿਖੈ ਸੋ ਸਬ ਬਨ ਕਰੈ ਸੁਗੰਧ ਤਿਉ ਸਾ ॥ ਤ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ॥ ਨੀ ਨਿਵ ਤ ਕੁਲ ਬੀਧ ॥ ੨੦ ॥ ਏਕ ਬ
 ਸਤੇ ਨਿਕ ਸਕੈ ॥ ਨਗਲ ਦੇ ਬਨ ਪਾਸਾ ॥ ਤੇ ਉਕ ਪੁਤ ਤੇ ॥ ਤੈ ਸਬ ਦੁਇ ਬੈਨ ਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤੇ ਰਿਕ ਤਿ ਸੋ ਤਿ ਬਨ ਹਿ ॥ ਦੁਸ੍ਰ ਚਿਤ ਕੇ ਪਰਮ ॥ ਭਗ ਹਿ ਨ
 ਕੋ ॥ ਨਗ ਬਨ ਹਿ ਆ ॥ ਧੁਹਿ ਨ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ੨੨ ॥ ਭੈ ਸਾਨ ਦੁਰ ਭਿਖ ਤੇ ਬਰੇ ਸੰਗ ਬਨ ਪੋਰ ॥ ਕਵਤੁ ਬਿਰਨ ਦੇ ॥ ਕੈ ਦੁਰ ਭਾ ਕ ਤਿਉ ਰਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅਨ ਬ
 ਸ ॥ ਰਿਸੇ ਜਤਿ ਅੰ ਪੰਚ ਬਿਰਲੇ ਤਿ ਅਗ ॥ ਫਾਤਿ ਦੇ ਜੀ ਨੇ ॥ ਏ ॥ ਕੈ ਦੁਰ ਹਿ ਜਾ ॥ ਏ ॥ ਭਾਗ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਹ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ॥ ਜਾਨ ਹਿ ਅ ॥ ਪਨਾ ਕਹੰ ਨ
 ਹੋ ॥ ਯਾ ਹੋ ਕਲੀ ॥ ਏ ॥ ਤ ਹਾਸ ਪਤਿ ਹੋ ਨ ਕੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾ ॥ ਧੁਰ ਮੰਗ ॥ ਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇ ਸਨ ਬਿਕਰਲ ਰੀਤ ॥ ਜਿਉ ਬੰਦ ਨੁ ਸ ਪਨਾ ॥ ਦਿਖੈ ਸੋ ਸਿਤਲ ਤਾਨਤ
 ਜੰਤ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਤਲ ਸਤਿ ॥ ਤਿ ॥ ਅਗੁਰੁ ਮਿ ॥ ਰਗੇ ਪਾ ॥ ਤਿ ॥ ਏ ॥ ਨ ਕੋ ॥ ਰਸ ॥ ਤ ਨ ਹਿ ॥ ਇ ॥ ਪੰ ॥ ਚੇ ॥ ਪਨ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ੨੭ ॥ ਏ ॥ ਤੇ ॥ ਤਿ ॥ ਜਾ ॥ ਪਿ ॥ ਆ ॥ ਏ ॥ ॥ ਏ ॥ ਹਾ ॥
 ਬਹ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਓ ॥ ਨ ॥ ਰ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਤਿ ॥ ਬ ॥ ਤ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਕੋ ॥ ਕੋ ॥ ਰਿ ॥ ਤ ॥ ਕੋ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਕੋ ॥ ਜਾ ॥ ਤਿ ॥ ੨੯ ॥ ਪ ॥ ਚ ॥ ਨ ॥ ਗੁ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਗੁ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਕੀ ॥ ਆ ॥ ਏ ॥
 ਤਿ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਮੰ ॥ ਮੁ ॥ ਕੀ ॥ ਤਿ ॥ ੩੦ ॥ ਤ ॥ ਸ ॥ ਸੀ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ॥ ਸ ॥ ਦ ॥ ਨਿ ॥ ਸੁ ॥ ਨ ॥ ॥ ਰੁ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਪੁ ॥ ਨ ॥ ਤਿ ॥ ਜ ॥ ਬੁ ॥ ਪ ॥ ਕ ॥ ਸਿ ॥ ॥ ਸੋ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਤ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥
 ਕਾ ॥ ਰ ॥ ਹੋ ॥ ਬ ॥ ਨ ॥ ਸਾ ॥ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਕੁ ॥ ਮ ॥ ਰਿ ॥ ਕੋ ॥ ਪ ॥ ਤ ॥ ॥ ਯੋ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ॥ ਦਿ ॥ ਨ ॥ ਤਿ ॥ ਜਿ ॥ ਨੇ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਨਿ ॥ ਦੁ ॥ ਕੁ ॥ ਹੁ ॥ ਨ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ॥ ਯ ॥ ਦ ॥ ਪਿ ॥ ਰੁ ॥ ਮ ॥ ਕੁ ॥ ਰੁ ॥ ਮੈ ॥ ਬ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਹੀ ॥ ਨ

ਸ੍ਰੀ ੭੬
ਸੰਨ

ਤਨੁ ਭਾਤੰ ਪਿਛੇ ਵਿਆਵੰ ਨ ਕੋ ਸਭ ਮਾਹਿ ਮਧਕਰਾ ॥੧੧॥ ਨਿਮਲ ਸਤੁ ਮੇ ਸੰਘਿ ਉਕਰਾ ਨਾਹਿ ਮਰਾਧਾ ਘਰਨ ਮਾਹਿ ਤੈਨੇ
ਮੁਕਤ ਮੇ ਬਾਛਾ ॥੧੨॥ ਸਕਮਲ ਸੰਘੁ ਮੇ ਪਰਬਤ ਸਿੰਘ ਫਿਰਾਹਿ ਬਿਰਬੇਤ ਸੰਘੁ ਰੰਗ ਪੰਤਿ ਤਕੁ ਨ ਮਾਹਿ ॥੧੩॥ ਕਾਦੁ ਮਾਸ ਰੁਮ
ਪਿਛਿ ਮੁਲ ਰੋ ਮੇ ਵਾਸ ॥੧੪॥ ਤੀ ਸਰਗੋਰੁ ਤਜੁ ਫਿਰਾ ਮੇ ਬਨਵਾਲਾ ॥੧੫॥ ਕਟਨ ਮੇ ਮਲੁ ਖਰੇ ਨਿਘਨ ਤੇ ਰੁਜਾਇ ॥੧੬॥ ਪਿਤੁ ਪਟੇ
ਏ ਸਨਾਨ ਤੇ ਤਨ ਮਲੁ ਨ ਤੇ ਬਾਇ ॥੧੭॥ ਨਨੁ ਉਪਨਿਤਾ ਨਿਪਤਿ ਬਿਦਾ ਮਾਗੁ ਰੇ ਅੰਨੁ ਪੀਚ ਪਿਤਾ ਲੋਭ ਗਰੇ ॥੧੮॥ ਮਾਨੁ ਹਿਤ ਕੰਨ ॥੧੯॥ ਭ
ਨ ਨਿਸਾਸੁ ਪਾਤਿ ਫਿਰਾ ਮਿਰਤਿ ਮਾਗੁ ਰੇ ਤੀ ਏ ਪਾਤੋ ਮਾਤ ਜਗਤ ਸਾਧੁ ਰਖਿ ਉਤਿ ਮਾਹਿ ॥੨੦॥ ਕਾਟਨ ਤੁਟਨ ਤੁਪਨ ਘਸਨ ਸੁਰਨ
ਹੀ ਫਿਰਾ ਫਰਾਸਾ ਸੁਪਨ ਸਿਲਕੁ ਕਰਮ ਏ ਪਦੁ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨੧॥ ਆਰਨ ਦਾਹ ਤੇ ਗਲੁ ਨ ਏ ਤੀ ਸਦੇ ਸਜਾਇ ॥੨੨॥ ਗੁੰਜਾਸਾ ਖੀਚਨ ਤੁਏ
ਯਹੁ ਰਖ ਸਾਹਿ ਉਨ ਜਾਇ ॥੨੩॥ ਬਰਨ ਕੰਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਕਾਗੁਰੁ ਮਾਸਾ ਲਕਿ ਕਾਗੁਰੁ ਕੰਤੋ ਸਾਭੇ ਕਾਗੁਰੁ ਮਾਹਿ ਮਾਸਾ ॥੨੪॥ ਉਚ ਬਰਨ ਕੇ
ਰਿਕੋ ਉਨਿ ਚ ਬਰਨ ਜਾਇ ॥੨੫॥ ਦੁਹਾ ਭਾਉ ਨਾਗੁ ਤਨੁ ਰਉ ਮੈ ਕਿਯਾ ਬਾਸ ਕਾਇ ਪਾਇ ॥੨੬॥ ਸਤੁ ਮਿਰਤੁ ਲਾਨੁ ਘਾਤਿ ਚੋਰੁ ਤੋ ॥੨੭॥ ਰੋਮ
ਦਹਿ ਬਲ ਬੋਸ ਪਰਸਕੁ ਨਾ ਭਿਅਤੁ ਹੋਇ ॥੨੮॥ ਲਛਨ ਨੇ ਮਚਾ ਕਰਨ ਕੇ ਮਰਨਿ ਪਕੋ ਮਧਕਰਾ ॥੨੯॥ ਗੰਗਾ ਕੋ ਗੰਗੁ ਸਨ ਬਿਰਮ ਹੋਇ ਭੀ ਡਾਗ
॥੩੦॥ ਤਬੇ ਵੇਦ ਕੇ ਗੰਗਾ ਪਰੇ ਮਾਪਰਿ ਫੁਰੇ ॥੩੧॥ ਅਸਿਰ ਬਦ ਨਿਤ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਪਰੇ ਹੁਸੇ ॥੩੨॥ ਭਾਤ ਰਧਿਰ ਪਈ ਨ ਪਟ ਕੈ ਜੰਬੀਕ
ਤਬਾਤਾ ਪਰਹਿਰ ਦੇ ਕੋ ਜਲ ਫਿਰਾ ਬਸਿ ਭਇ ਸਤਾਵ ॥੩੩॥ ਸਾਸਤੁ ਗੰਗਾ ਗੰਗੁ ਮੁਖ ਮਿਰਗੁ ਰੁਚਤਾਇ ॥੩੪॥ ਕੇਵਲ ਮਾਪਿਤਾ

ਕੀਸਾ ਬਰਮਿਸਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਆਖੁ ਬੇਦਾਮਾ ਤੁਜਾ ਸੇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ਧ੍ਰਮੀਓ ॥ ਅਰੁ ਭੁਏ ਮੇਰੀ ਜੁਬ ਤਨੁ ਸੁਖ ਕਾਰਜੁ ਜਿਏ ॥ ੧੮ ॥ ਏਤ ਚਤੁਰਿ ॥
 ਆਇ ॥ ਏਹੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਜਿਏ ਏਹੀ ਜਨ ਕੇ ਪਨਹੀ ਧ੍ਰਮ ਧ੍ਰਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਆਸਾ ਮੇਛਲੀ ਲੇਖੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭੁ ਸਾਸਤਾਨਿ ॥ ਤਤ ਕਰਨ ਨੁ ਤਿ
 ਏਤੁ ਸਵਾਨਾ ॥ ਕੀਚਾਰੀ ਮੇਲੀ ਸਭੁ ਨਹੁ ਲੇਖਨ ਪ੍ਰਥਮ ॥ ੨੧ ॥ ਤਜੇ ਤੀ ਮੁਸੀ ਮਿਤਾ ॥ ਏਤ ਜਕਰਾ ਜਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਖ ਜਾਤ ਜਤੁ ਸਿਖ ਕੀਤ ਸਿਖ ਨਹ
 ਕੇਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਖੁ ਤਗ ਜਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਮਿਤੁ ਤੇ ਮਿਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਤਨ ਰਤੇ ਕੇਤ ਕੇ ਦੁਖੁ ਸਿਖ ਕੁਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿ ਜਾਗਾ ਕੇ ॥ ਕੇਹਰੁ ਤ
 ਬਸਾ ॥ ਆਨ ਬੁਝੁ ਤੁਝ ਏਸ ਜਾਨਾ ॥ ਏਨ ਮਰ ਕੇਹੁ ਨ ਧੀਸ ਪ੍ਰਥਮੈ ਸੀਨੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੁ ਰਿਯਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕੇਹਰੁ ਤੇਹੁ ਨ ਏਕ ਏਕ ਕੁਨੁ ਧੁਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕੁਝ ਟੇ
 ਕੁਨ ਚਾਹਤੀ ਨਹੁ ਜਬ ਤੇ ਲੇਖੇ ॥ ਥਾਇ ਸਤੇਹੁ ਨ ਪਾਂਚੁ ॥ ਆਨ ਤੇ ਖਟਹੁ ਨਾਮਾਨੇ ॥ ਚਾਜੀ ਤੇ ਕੀਚਾਰੀ ਤਾਹ ਚਟੁ ਕਥਮਾਨੇ ॥ ਅਗ ਸਿਖਿ ॥
 ਕੀਸੇ ਕਹੀ ਜੀਨਿ ਰਪਾਇਨੇ ॥ ਅਮਲ ਕਹੇ ॥ ਸਿਖ ਕਲਾਸਤੁ ਜੀਤੈ ਜਗਤ ਕਾਨ ਕਾਰੀ ਕਹੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਕੇਹਰੁ ਕੇਹੁ ਨਾ ॥ ਕਾਹਨੂੰ ਟੇ ॥ ਕੈ ਧੁਕੇ ॥ ਏ
 ਕੁਹੀ ਲੇਖੇ ॥ ਜਿਖ ਏਹੀ ਮਿਤੁ ਪਨ ਮੇਛਲੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ॥ ਏਕੁ ਧੁਕੁ ਨਾ ਕੁਝੁ ਗਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਚਾਰੀ ਸੀਤ ਪਾ ॥ ਜਿਏ ਕਾ ਕੁਹਿਤਾ ॥
 ਏਨ ਕੈ ਸੇਸਾ ॥ ਏਹੀ ਪਨ ਲੇਖੀ ਕੀਨਿਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਲੁ ਪ੍ਰਗਾਨੇ ਸੁਰੁ ਜਗਤੁ ॥ ਹਿਸਚ ਲਿਜਾਹਿ ॥ ਰਾਗੁ ਏਨ ਦੁਕੀ ਸਕੇਹੁ ਨ ਜਨ ਜਾ ॥ ਏਸੁ ਗਾਇ ॥
 ਅਤਿ ਸੁਖੈ ਨਹਿ ॥ ਏਹੀ ਕੇ ਧੁਕੁ ਏਹੁ ਨਾਮਾ ॥ ਸੁਖੀ ॥ ਏਹੀ ਕਾਈ ਸੇਏ ਏਹੀ ਕਾਟ ਤਿਨਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਅਤਿ ਕੇ ਮਲ ਨਹਿ ॥ ਏਹੀ ॥ ਫੁਕੇ ॥ ਏਹੀ ਏਹੀ
 ਜਿਉ ਕੇ ਲੇਖ ॥ ਕੇਹਰੁ ਨਿਗਮਾਲ ਸੀ ॥ ਸਗੁ ਕੁਝ ਜਾਨ ਨਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਸਗੁ ॥ ਧੁਕੁ ॥ ਸੀਤ ਕੀਸਾ ॥ ਸਹੈ ॥ ਕਾ ਕੈ ਰਾਗੁ ਲਾਏ ॥ ਸੀਤ ਪੀਚਾਰ

[illegible]

[illegible]

ਸਿਉਗਜਦੈਤਤਾਇਆਨਪੁਤੀਕੀਗਤਿਨਹੀਸੁਰਗਬੀਚਨਹੀਠਉਗਾਜਿਉਕਿਉਤਉਜਾਈਯੋਬਿਆਹਿਕਾਏ
 ਮੀਰਾਪਾਯਕੁਦਨਸੰਨਾਨਪੁਤਕਾਬੀਧਵਕਾਪਰਦੇਸਾਹਿਦਾਈਨਹੈਮੁਕਕਦਰਦੀਕਾਭੇਸਾ॥੬॥ਸਾਹਿਬੁਮੀਰਾਧਾਰਿਕ
 ਠਨਉਤਮਾਜਿਉਨਲੀਏਰਬਾਹਾਰਿਮਿਦੁਮੀਤਤਨਨੀਚਪੁਰਖਜਿਉਬੇਗਾ॥ਸੁਰਨਹੀਦਿਵਿਆਨਹੀਨਹੀਧੁਤਜਿ
 ਹਤਤਾਮਿਸਕੇਕੁਸਾਮੀਮਿਦਾਹਿਏਜਿਉਆਮਾਦੁਸਿਆਗਤਾ॥ਪਾਦਿਨਕਾਦੀਪਕਸੁਰਹੈਸਬਦੀਪਕਚੰਦਾਦੀਪਕਪਗਮਿਥੋਨੀ
 ਕਕਾਕੁਸਕਾਦੀਪਸੁਨੀਦੁ॥ਦੀਪਸਿੰਘਨਕੇਸੁਤਦੇਕਹੈਬੁਧੀ॥ਦੁਤਦੁਨੀਠਾਗਦਹਾਕੇਸੁਤਬੁਧੁਤੇਭਾਰਉਠਾਦੁਤਪਠਿ
 ੧੦॥ਜਿਸਤੇਕੁਸਸੁਖਪਾਦਈਏਕੈਰਸਉਸਪੁਤਾਦੇਹਸੇਗਸੀਤਾਪਜੇਬਾਤੇਬੁਕੇਕੁਪੁਤਾ॥੧੧॥ਇਸੁਮਿਰੁਬੰਧਦਸਕ
 ਤਮੋਰਾਜੁਕੁਜੇਆਹਿਮਜਿਹਜੀਵਤਏਤਜੀਆਪਨੁਜਨਪੁਰੈਤਾਹਿ॥੧੨॥ਪਸੁਰਮਿਪਨਾਖੇਰਭਰਿਖਾਦੁਕਿਉਜਗਮਾਇ॥
 ਜਨਪੁਸਤਕਸੋਧਿਨਕਾਜੀਵਣਹੈਕੈਆਹਿ॥੧੩॥ਜੇਸੁਮੀਰੁਦੁਵਾਨਹੈਤੇਜੀਵਤਜਗਮਾਹਿ॥ਅਫਲਜਨਮਜਗਾਤਿਨੈਕਾਜਗਾਪੁ
 ਦੁਨਨਾਹਿ॥੧੪॥ਥਾਨੀਜਿਨਕੀਗਦਵੀਤੀਸਤੀਹੀਧੀਤੀਜਾਭਾਗਵੈਤਜਗਲਛੁਮਿਸਫਲਜਨਾਤਿਹਜੀਆ॥੧੫॥ਪੁਰਾ
 ਕੀਮਾਦਕਫਿਏਭਸਾਹੀਤਹੈਨੀਛਾਤਾਤੇਨਿੰਦਾਕੁਤਹੈਪ੍ਰਮਾਮਜਸਕੀਕੈਭਾ॥੧੬॥ਤੁਰੇਜੇਨਤੇਨਹੀਰਹੀਪਰਬੰਨੇਬੇਦਾਪਰਨਾ
 ਹੀਕੁਲਨਾਰਕੋਜਾਮਾਤਾਸੁਤਥੇਦਾ॥੧੭॥ਅਗਨੀਹੈਕੁਦਲਥੇਦੈਬਰਤੀਸਿਭਫਲਾਆਹਿ॥ਤੇਗਚਕੇਫਲਕਹੈਗਤਿਫਲ

ਸਿਤਤਤਤਤਤ ॥ ੨ ॥ ਹਿੰਦੁਆਸੁ ਮੇਧਿਯਾਉ ॥ ਹੋ ॥ ਨਸਦੁ ਪਰੇਤਿ ਨੀਜੇ ਪੈਨਾਉਗਾ ॥ ਬੁਧਾਨੁ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ॥ ਕੋਧੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਮ ॥ ੨ ॥
ਗਲਪੁ ਪਰੇਤਿ ਨੀਜੇ ਪਤਿਗਿਨਾਮ ॥ ਸੇਧਾ ਪਾਵੁ ਅਗਤੀ ॥ ਅਦੁਹਾ ਅਸਮਾਨ ॥ ੩ ॥ ਭੋਜਨੁ ਕੋਨੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਿਸਨਾਨੀ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ
ਨਿਗੀਤ ॥ ਤੇ ਕੋਨੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲੀ ॥ ਤਿ ॥ ਬਿਧੁ ਕਰੇ ਕਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਸਾ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ਕਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਸਾ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥
ਉਤਿ ॥ ਤਿ ॥ ਕੋਧੇ ਪੇਖਲੇ ਮਾਹਿ ॥ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਾਲਸੇ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ਕਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਵਾਲਪੇਖਾ ॥ ਤਿ ॥
ਤਖਪਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥ ਵਾਲਸਤ੍ਰੀ ॥ ਤਿ ॥
੨ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਹੋ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਰੋਹਿਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਨਿ ॥ ਕੋਧੇ ॥ ਸਿਸਨਾਨੀ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤੁ ॥ ਤਿ ॥

[illegible]

ਜਨ

ਵਿ

ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਰੂਪ ਵਿਚ
 ਪੀਠੀਯਾਥੀ ਗਏ। ਇਹ ਉਹੀ ਮਾਥਾ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ
 ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ
 ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।
 ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
 ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ
 ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ
 ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।
 ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
 ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ
 ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ
 ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਮਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

ਲਵੇ ਹੀ ਜੋ ਫੁਲ ਪਾਉ ਜੋ ਫੁਲੇ ਨ ਫੁਲਾ ਬਿਨ ਜੇਵਾ ॥ ੪੦ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲ ਨ ਤੇ ਸਦਾ ਸਪਨਾ ਹੋ ਸੀ ਤੇ ਪਾਤਕ ਤੇ ਮੀਠਾ ਬੋਲ ਸੇ ਕਰੇ ਨ ਦੁਆਰੇ ਪਾਪ ॥ ੪੧ ॥
 ਸਾਧਨੀ ਪ੍ਰਿਯਾ ਬਚਨ ਨਹਿ ਸਤਿ ਬਚਨ ਹਿਰਾਮਾ ॥ ਹੀਥੇ ਤਤਾ ਕੈ ਨਹੀ ਦੁਹਾ ਸਨਾ ਕੀ ਕਾਮਾ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋਰ ਨ ਕਰਨ ਪਤ ਤ੍ਰਿਪਰ ਜਕ
 ਘਾਟ ਇਸ ਨਾਨਾ ਪਿਥ ਮਧ ਪਰ ਨਿਸ ਸੇ ਦੁਨ ਤਿਨੋ ਨ ਕਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜਿਸ ਕਿਸ ਕਾ ਚਿਤਾਇ ਕੈ ਨਾ ਕਟੁ ਪਦਿ ਐ ਨ ਖਾਇ
 ਅਗੇ ਮੇਥਨ ਭੀ ਨ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਘਰ ਜਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਰੇ ਤਉ ਨ ਕਰਹੁ ਇਹ ਬਾਹੁ ॥ ੪੫ ॥ ਜੀਤੁ ਉਸ ਕਰਿ
 ਰਸਨਾ ਮੇਰੇ ਮਹਿ ਬਿਖ ਮਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਇਤੁ ਪੰਚ ਦਸ ਧਿਆਉ ॥ ਵੇਹਰਾ ਦੁਰਜਨ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ਹੈ ਤਾਏ ਸਰਪ ਬਿਸੇਖਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਸਰਪ ਤੁਸੈ ਕਹੁ ਸੋ ਮੇਰੁ ਜਨ ਪਗ ਪਗ ਦੇਖੇ ॥ ੪੮ ॥ ਯਾਤੁਰ ਦੁਸੈ ਸਾਹੇ ਮੇਰੇ ਉਮ ਫਲ ਦੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਯਾਸ
 ਮਾਯੋ ਰਨ ਕੋਇ ॥ ੪੯ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤਉ ਕੀਏ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ਜੋ ਭੀ ਪਗੁ ਨ ਦੁਨਾ ॥ ਜੋ ਭੀ ਕੁਖ ਤ ਸਰਪ ਹੈ ਤੋ ਕੀ ਕਾਲ ਸਮਾਨ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਧਿ ਸਿਸੁ ਰੰਦ
 ਨ ਮਾਲ ਤੀ ਫੁਲ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ॥ ਯਾਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੇ ਮੇਏ ਖਟੁ ਸਾਹਾ ਤੀਤਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸੇਧੀ ਨ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੀ ਦਰੀ ॥ ਪਤ ਬਿਨੁ ਭੋਜਨ ਹੀ
 ਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਨਿਮਗੁ ਤੀ ਨ ਕਰਤਾ ਧੀਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸੰਪਤ ਮੇਰਾ ਖਤ ਨਹੀ ਬਿਪਤ ਨ ਕਰੇ ॥ ਬਿਖ ਦੁਹਾ ਕੀਰ ਪਰੇ ਪਰਿਜ
 ਕਰੇ ਦੁਹਾ ਸਤੁ ਪੁਰਖ ਅਜਾਣਾ ॥ ੫੩ ॥ ਉਚਾ ਬੋਲ ਨਾ ਰਕੇ ॥ ਮੁਰਖ ਮਾਨਤਾ ਆਹਿ ॥ ਪੰਤਿ ਤਜਨ ਤਿਹ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬਚਨ ਨ ਕਾਖਤ
 ਤਾਹਿ ॥ ੫੪ ॥ ਫੂਪੇ ॥ ਸੁਖ ਮਾਇਏ ਦੁਖ ਰਖ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸੰਗੇ ॥ ਬਿਧ ਮਾਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਮੇਰੇ ਕੇ ਮਾਹਿ ਰੋਗ ਦੂਜੇ ਤ ਮਾਹਿ ਭੈ ਸੰਤੋ

ਇਹ ਬਿਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਲ ਕਰਿ ਜਾਇ ਤੇ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ ਵੀ ਭੁਗਤਿ ਵੀ ਤੀਰਥ ਮੰਦਰ ਕੋ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਭੁਗਤਿ
ਆਪੇ ਨਾਨਕੀ ਤਾਂ ਕਲ ਕਰਿ ਜਾਇ ਮਾਏ ਕੋ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਕਲ ਕਰਿ ਜਾਇ ਬਜਾਇ ਜਾਏ ਮੇਰੇ ਸਬ ਕਰਨੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਾ
ਇਹ ਸਬ ਲਏ ਮੇਰੇ ਕਲ ਕਰਿ ਜਾਇ ਕੋ ਲੈ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਜੀ ਮਾਏ ਤਾਹੀ ਭੁਗਤਾ ਮੰਦਰ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਇਰੁ ਨ ਲਾਗਾ ਜੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ਕਰਿ ਜਾਇ ਮਾਏ ਜਾਗਮਾਨੁ ਨਾ ਸਿਗਲੁ ਪਾਏ ਕੋ ਲੈ ਚਲੇ ਸਵਾਸਵਾਹੁ ਚਲੇ ਜਾਨੁ ਦੇਹ ਹਿੰਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਸਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਨਿਗਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮੇਰੇ ਅਖੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
ਇਹਿ ਭੁਗਤ ਪਤਾ ਛੋਟੇ ਸਾਨੀ ਕਰਿ ਦਿਖਾ ਕੁਮਾਰੀ ਜੇ ਭੁਗਤ ਪਤ ਕਰਿ ਜਾਮਾਨਾ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਿਲਾਵ ਰਤਾ ਹੋ ਪੀਰੀ ਮ
ਦੁਤਾਹੀ ਭੁਗਤਾ ਮੰਦਰ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਇਰੁ ਨ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਹੋ ਪਤਾ ਜੀ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਚਨੁ ਨਾ ਜਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਭੁਗਤ ਜੇ ਭੁਗਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਸੋ ਛੋਟੇ ਕਾਨੀ ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਏ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਸਜੁ ਛੋਟੇ ਕਾ ਛੋਟੇ ਪਤ ਕਰਿ ਜਾਮਾਨਾ ਮਾਏ
ਇਹ ਗਾਵੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਿਲੇ ਨਾਨਾ ਕਮਾਨਾ ਮਾਏ ਤਾਂ ਕਮਾਨ ਕਰਿ ਜਾਮਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ
ਕੀਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਏ

ਮਿਟੋ ਤਾ ਮਿਤਾ ਮੇ ਸੁਭਾਸਾ ਜਨਮਾ ਦੇ ਜਾਮੁ ਮਿਸਿ ਮਿਸਿ ਮਿਟੋ ਮੁਢੇ ਤਾਲ ਕੇ ਪੁਜਨਾ ਪਾਇਜਾ ਏ ਪੁਜਾ ਮੇ ਸੁਭਾਸਾ ਮੇ ਤੁਲ
 ਤਵਿ ਤਾ ਮਿਸਿ ਮੇ ਆਵਾਹੁ ਦੁਸੁ ਮਿਟੋ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕਹਿਯਾ ਤਿਤਾ ਮੁਸੁ ਮਤਿ ਨ ਕਾਲਜਾ ਕਹੁ ਪੁਸਾ ਚਵਾਹੁ ਤਾਂ ਪੁਸਾ ਕਹਿਯਾ
 ਦੇ ਮਿਤਾ ਜੀ ਏ ਪੁਸਾ ਮੇ ਸੁਭਾਸਾ ਏ ਏ ਜਾਹੁ ਪੁਸਾ ਕਹਿਯਾ ਨਹੀ ਕੇਵਨਾ ਏ ਤੁਭੀ ਕਾਲ ਕਾ ਏ ਏ ਏ ਹਮੇ ਰੇ ਮਿਸਾ ਮਾਹਿ ਕਹਿਯਾ
 ਤਾਂ ਏ ਹਮੇ ਮਾਇ ਪਾਸ ਲੈਗਾ ਏ ਤਾਂ ਏ ਹਮੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੇ ਸੁਪ ਕੀ ਜਨਮੇ ਪਾਈ ਹਜਾਹ ਪੁਸਾ ਏ ਏ ਏ ਪਿਤਾ ਜਨਮਾ ਏ ਕਹੁ ਮਸ
 ਰੁਸ ਕੀ ਡਿਮਾ ਮੇ ਪੁਜਾ ਗੇ ਜਿਨ ਏ ਸੀਸਾ ਗਹਿਜਾ ਜਾ ਮੇ ਮੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮਿਸੁ ਜਾਹਾ ਮਾ ਕੀ ਤੇ ਵਾਹਾ ਮੇ ਰੇ ਪਿਤਾ ਮੇ ਰੁਗੁ ਤਵਿ
 ਕਾ ਮਿਸਿ ਮੇ ਆਵਾਹੁ ਦੁਸੁ ਮਿਟੋ ਤਾਂ ਏ ਹਮੇ ਪਿਤਾ ਕਹਿਯਾ ਮਾਤੁ ਮਾ ਪੁਸਾ ਮਾ ਮਾ ਮਿਸਿ ਮੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮਿਸੁ ਜਾਹਾ ਮਾ ਕੀ ਤੇ ਵਾਹਾ
 ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ ਕਹਿਯਾ ਪੁਸਾ ਮੇ ਕੇ ਏ ਪੁਸਾ ਮੇ ਸਤੇ ਮੇ ਦਸਾ ਜਾਹੁ ਪੁਸਾ ਏ ਪੁਸਾ ਮੇ ਕੀ ਤਾਂ ਏ ਤੁਭੀ ਕਾਲ ਕਾ ਏ ਏ ਏ ਹਮੇ ਰੇ ਮਿਸਾ ਮਾਹਿ ਕਹਿਯਾ ਤਾਂ
 ਜਮਾਤ ਮੇ ਕਿਆ ਨ ਕਾਹਿ ਚੱਲੇ ਹਮੇ ਜਾਂ ਮੇ ਪਾਸਾ ਮਾ ਏ ਕੇ ਕਹੇ ਮਾਹੀ ਮਾ ਮੇ ਕਿਆ ਕੀ ਕਾਹਿ ਮੇ ਰੀ ਜਿਹ ਵਾਹੁ ਮਾ ਮਿਸਿ
 ਟੀ ਪਿਤਾ ਨੁ ਮਾਤੁ ਮੇ ਕਾ ਜੀ ਮੇ ਕੀ ਕਾ ਪਾਤਿਸ ਤੇ ਸੁਮਾ ਮਾ ਕੁ ਕਾ ਏ ਮਾ ਪੁਸਾ ਮੇ ਕੇ ਕੇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕੀ ਕਾ ਮਾ ਮਾ ਕਾ ਕੀ ਕੇ ਕਾ
 ਕੀ ਕਾ ਲਲੇ ਕਾ ਕਾ ਵਾਹੁ ਮਾ ਕਾ ਕੇ ਏ ਪੁਸਾ ਮੇ ਕੁ ਕਾ ਏ ਹਮੇ ਲਗਾ ਕੁ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਹਾ ਜਾਹੁ ਪੁਸਾ ਮੇ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ
 ਟੀ ਏ ਨ ਕੇ ਜਿਤਾ ਹਮੇ ਰੇ ਜਿਹਾ ਏ ਕੁ ਕਾ ਨਾ ਨਿਤਾ ਪੁਸਾ ਕੀ ਕਾ ਕਾ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ

ਕੁਗਤਰੇਇਹਪਾਸਚਿਤਲਾਗਾਏਰਮਹਾਦੁਖਕੇਧਮਗਏਪਾਸਤੇਗਏਪਾਸਮਗਏਕਹੀਆਏਸਨਮਕਰੀਜਗਰ ੧੬
 ਕੀਜਨਮਦੇਹੀਪੰਜਹਜਰਬਖਏਹੁਨੁਨਕੋਰਹੀਜਿਸਨੋਮੇਰੇਸੀਗਕਪਲਲਗੇਤਿਸਮਨਧੁਰੰਖਲਕੀਉਦ
 ਰਮਜਾਇਯਹੋਪਿਤਯਮੈਨੋਸਭਗਤਦਿਕਾਉਜਿਸਤੇਆਬਾਗਾਦਨੁਮਿਦੇਸੀਸਾਦੁਰਹੋਵੈਸੁਦੁਰਾਚੀਤਾਪਿਤਾ
 ਕਹਿਆਸਕੁਨੀਰਬਤੇਗੀਗਾਉਤਮੁਰਖੀਸੁਓਥੇਬੈਠੇਹੈਨਤੂਰੀਜਾਇਠੇਤੇਗਾਸੀਸਾਮਿਦੇਕੁਮਭਾਵਾਚੀਹੋ
 ਪਿਤਾਓਨਾਰਖੰਸਦੀਮਤਤੇਸਾਗਾਸੀਸਾਕੁਮਕੈਆਦਗਟਨੁਵੇਚਪਇਆਹੈਮੇਦਸਜਾਗਬਖਰੀਥਾਕੇਜ
 ਲਾਇਏਤਪਸੀਆਕੀਤੀਤਾਭੀਨੁਤਾਮੇਰੇਸਿਓਪਕਾਲਕਾਡੁਉਹੁਆਇਵਜਾਇਆਤਾਮੇਧੁਰੇਕੀਜੁਪਾਈਇ
 ਲੀਅੰਤੇਲਾਗਾਗੁਰੇਅਤੇਤ੍ਰਿਖਾਸਬਲਭਈਬਿਲੀਆਤੇਗੁਰਕੈਥਾਹਰਜਲਪਦੁਨੀਕਲਸਕਾਨਹੀਅੰਦੁਰੁਹੇ
 ਵਰ੍ਹਿਆਗਾਪਿਸੁਮੇਰੇਸੀਗਕਉਖਾਨਏਹੁਗੁਰੀਕੇਇਸਨਾਨਕੇਲਾਗੇਪਿਤਾਜਦਿਉਤਮੁਰਗਤਦਸੁਜਿਸਤੇਸ
 ਸਾਮੇਗਜਾਇਆਸੁਕੁਦਾਚਾਤਾਪਿਤਕਹੀਆਸਦੁਰਵਾਨੀਕੀਤ੍ਰੇਲੇਹਜੋਤੋਨੋਸਭਕਿਛੁਪਾਪਤਹੋਵੈਕੁਮਾਰਵਾਚਾਤਾਕੁ
 ਮਾਕਹੀਆਹੋਪਿਤਚਾਜਕੇਜਨਮਬਿਖੇਰਗਨਤੀਗਾਹੋਏਕੈਪੰਜਸੈਬਖਾਨੀਕੀਜਾਕੀਟਿਮਹੀਲੇਜਾਕੀਤੇ
 ਤਾਭੀਜਮਤਦੁਤਕਾਲਕਾਡੁਉਹੁਮੇਰੇਸੀਆਨੁਵਜਾਇਆਤਾਮੇਕੰਨਅਨੁਰੇਕੀਜੁਪਾਈਆਨਖਮੇਰੇਧੇਰੀਹੋਏ

ਕਵਾਨੀਕੀ। ਜਿ ਤੇ ਹੋ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਛੋੜੀ ਸਤਿ ਪ੍ਰਥਕੀ ਬਗਤ ਪ੍ਰਕਤੀ ਫੇਰ ਪੰਡਤਾਂ ਮੇਨੁ ਉਪਦੇਸਕੀ ਤਾਂ
ਜਿ ਮਸਾਮੇ ਪ੍ਰਯਗੁ ਕਰਤਿ ਸਤੇ ਤੇਰੇ ਓਧਾਰੇ ਹੋ ਗਾਤਾਂ ਮੇਨੁ ਪੰਡਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਫੇਰਾ ਆਸਾ ਪ੍ਰਯਗੁ ਮਰੀਤੁ ਕੀਤਾ ਤਥਾ
ਅਖੇਤਥਾ ਅਜੇ ਤਥਾ ਕਾਹਲੇ ਤਾਂ ਭੀ ਕਾਲ ਕਰਤਿ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਸਿਆਮੁ ਹੁਕਮ ਦਿਯਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਪਾਈ ਬਾਗ ਸਾਰ ਪ੍ਰਥਮ ਭੋਗੀ। ਸੁਖ
ਦਾਹੁ ਤਾ ਦੇਰ ਪਿਤ ਕਹਿਯਾ ਉਤਮ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਯਗੁ ਦਿਸਨ ਨੁਗਾ ਕੁਮਾਰ ਦਾਹੁ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਗਾਗਰ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਸਨ ਨੁਕੀਤਾ ਤਾ ਫੇਰ
ਤੀਵੁਤ ਕਾਲ ਕਰਤਿ ਮੇਰੇ ਸਿਆਮੁ ਹੁਕਮ ਦਿਯਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਪਾਈ ਹੋਈ ਜਿ ਮੇਰੇ ਕਈ ਗਾਗਰ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਿਤਿ ਨਨੁ ਮੇਰੇ ਸਤ ਲਖ
ਦਾਹੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹਾਂ ਪ੍ਰਯਗੁ ਦਿਸਨ ਤੇ ਨਰ ਪਾਵਾਂ ਮਨ ਕੀਜਾਂ ਨੁਕੁ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਗਿਯਾ ਹੋਈ ਉਸਕੀ ਪ੍ਰਥਮ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਗਿਯਾ
ਮਾਧਿਕਲੀ ਮੇਰੇ ਗਲ ਗਲ ਪਾਵੇ ਕੇ ਦਾ ਮਾਰੇ ਦਾ ਮਾਰੇ ਲੋਫੇਰੇ ਮਾਰੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਕੇ ਹੀ ਛੋਰੇ ਮਾਰੇ ਕੇ ਹੀ ਪੁਲ ਪ੍ਰਕਤੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਕਾਲ
ਹੁਲ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਕਲੀਦੁ ਮਾਰੇ ਕੇ ਕਲੀਦੁ ਹੁਲ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਮਾਰਨਾ ਪੰਜਵੇਂ ਤੇ ਤਜਨ ਰਹਿਯਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਯਗੁ ਜਾਤਾਂ ਗਾਗਰ ਕੇ
ਪ੍ਰਥਮ ਤਥੇ ਉਠ ਗਏ ਜਾਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਉਥੇ ਤੀ ਮਿਲਕੇ ਕਨ ਲਗੇ ਹੋਰਾ ਜਾ ਪਿਛੇ ਤੇ ਨੁ ਅਗਜ ਨੀ ਮਿਲੇ ਹੋਰੁ ਤੀਤਿਲਾਂ ਕਾ ਫੇਰ ਕੁਝ ਕੋਰਾ
ਉਦਾਂ ਨੁਕੁ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਿਲ ਮੇਨੁ ਉਦਾਂ ਨੁਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਛੀਕੀ ਜੇਨ ਪਾਈ ਗਾਗਰ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਤੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੁ ਮਾਨਖ ਲਗੇ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿਖ
ਨੁ ਸਿਰੁ ਹੋ ਜੇ ਕਈ ਪੰਡਤਾਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਲਗਤ ਹੋਏ ਕਪ੍ਰਥਕੀ ਭਗਤ ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਪਾਏ ਮਾਰੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰੁ ਭਗਤ ਦਸ

ਜਿਸਤੇਜਨਮਨੁਕਟਿਐ ॥ ਸੁਕੁਟਾਥਾਹੇਖਤਾਏਗਾਹੀਬਾਬੁਤਉਤਮੁਗਤਏ ॥ ਤਿਥਾ ॥ ਫੁਮਾਰਵਾਉ ॥ ਤਿਪਿਤਾਹਜਾਰਬੁਖਤੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਹੀਕੁਬਾਹਾਂਤਥਾਨਿਰਜਲਤਥਾਹੇਉਵਾਹਾਯਾਕੇਬੁਤਤਮੇਅਖੀਕੀਜੇਸਾਂਤਕੁਖਤੀਕੁਤੀਯੋਪਿਤਾਫੇਗਰਿਖੀਥਿਤੀਤਮੇ
 ਯੁਏਨੁਪੀਤਤਾ ॥ ਕੁਛਾਏਆਤਮੇਏਦਨੇਅਪਕੁਤੀਏਖਤਾਨਕੀਤੇਤਾਜਾਮਦੁਤਮੇਨੁਫੇਰਕਾਗਾਏਪਸਲੇਗਏਤਾਂਧੂਮਗਏਅਗਿਯਵੀ
 ਤੀਜੋਇਨਜੀਅਪੁਸੇਸੁਭੀਭਗਤਨਹੀਕੀਤੀਅੰ ॥ ਫਿਜਾਨਾਕੀਤੀਯੋਅਗਯਾਪੁਮਰਾਏਵੀਸਾਥਸਤਜਨਅਥਿਏਕਿਜਨਭੀਗੀਏਪਿਤਾ
 ਏਦੁਕਾਮੇਕੁਛਾਹਾਂਮੇਰਾਸਿਸਾਦੁਕਨਹੀਯੋਆਤਮੇਨੁਕੋਈਨਿਹਸੀਅਕੁਗਤਕੁਛਾਏਏਨੀ ॥ ਜੀਉਹਿਮੇਰਾਕਾਰਜੁਏਦਨਹੀਅਕੁਟਾ
 ਯੁਤਾਂਫੇਗਪਿਤਾਅਪੀਤਤਾਉਪਦੇਸਕੀਤਾ ॥ ਅਨਾਗਰਿਪਸਾਨਕੀ ॥ ਫੁਮਾਰਵਾਉ ॥ ਤਮੇਏਦੁਕਾਕਈਸਾਤੀਕੁਸੁਹੀਤਾਂਜ
 ਮਦੁਤਮੇਨੋਕਲੀਗਲਪਾਏਏਕੁਮਾਰਾਏਪਸਲੇਗਏਤਾਂਧੂਮਗਏਪਾਗਿਯਾਕੀਤੀਏਅਪਾਹੀਜੀਯਏਮੇਰੇਅਗੇਤੇਦੁਕੁਟੀਨ
 ਅੰ ॥ ਕੀਕਥਾਸੁਨੀਏਏਸਕੀਤਤਾਜਨਮੁਏਦਤਮੇਕਾਰਹਜਾਬਕੁਖਤੀਜੀਪਾਈਮਲਾਅਪੁਸਮਾਨਖਾਏ ॥ ਯੁਏਪਿਤਾਸਤਿ
 ਪੁਖਕੀਭਗਤਥਿਏਏਜੀਨੀਭੀਯਾਫੇਰਪੀਤਤਮੇਨੁਭਿਪਦੇਸਕੀਤਾ ॥ ਜੇਧਾਗਲਵਾਏਏਖਤਾ ॥ ਤੇਨਹੀਤਾਏਧਾਗਲਵਾਏਅਕੁਟੇਵਾ
 ਏਲਵਾਏਯਾਅਕੁਠੀਕੀਤੀ ॥ ਜਾਗੁਮਨੁਜਵਾਏਕੁਮਾਨੁਕੀ ॥ ਪੁਖਮਨੁਹਿਜਾਕਥਿਥਸਤਾਅਗਰਿਏ ॥ ਪਿਤਾਏਤਮੇਨੁਹਿਥੀ
 ਨਮਾਈਏਪਿਤਾਸਿਸਾਏਏਦੁਕਮਕੁਕੇਤਾਪੁਸੇਸੁਭੀਤਗਤਥਿਨਾਅਨਖਾਮਾਵਾਏਨੁਮਿਟਦਾਨਹੀਏਪਿਤਾਕੋਈਤਿਤਮੁਕਥਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਭੇਜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਤਕਰੀਬੇ ਹੋ ਪਤਾ ਨਿਕਲੇ ਕੋਈ ਏਹੁ ਭਾਤ ਜਨਮੁ ਜੋ ਸੋ ਸਾਲਿ ਭਾਗਿ ਮਿਹਣੇ ਤੇ ਫੁਲ ਨਹੀ ਕੂਲਿ ਤੇ ਤਿਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੀ ਭੁਗਤ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਲਗਤ ਨਹੀ ਭੰਗ ਨਾਮੀ ਜਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤ ਹੋ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੀ ਸਲਾ ਕਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਾ ਭੁਗਤ ਨਾਤਨ
ਜਿਥਾ ਕੋਈ ਮਾਏ ਚਾਹੀ ਤੇ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤ ਭਿਨ੍ਨ ਕ੍ਰਮ ਯਾਹੋ ਸੀ ਤਾ ਥੇ ਫੁਲਾ ਥਾਥਾ ਪਿਯਾਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀ ਸਾਰੀ ਚ ਫੁਲਾਹੀ ਮੇਰੇ ਫੁਲਾ
ਲਤੇ ਪਾਰ ਤੇ ਰੇਗਾਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਸੋ ਕੁਲ ਖੁਨਿ ਨਾ ਰਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਤੇ ਭੁਗਤੀ ਭਾਵੁ ਫੁਲਾ ਲੇ ਨਾਲ ਲਫੁਲਾ ਆਇਆ ਹੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੁਕੋਹੋ ਨੇ ਤੇ ਨਕ ਭੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤ ਭਿਨ੍ਨ ਆਨ ਭਾਤ ਨਹੀ ਤਾ ਫੁਲੀ ਸੀ ਸਾਰ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਮਿਯਾਹੋ ਵਿਸਥਿਤ ਕੀਯੋ ਸੀ ਤਾਂ ਕ੍ਰਮ ਭੁਗਤੀ
ਸਿਸਾਰ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੁਲਾ ਧਰੇ ਚਲਤ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਾਗਿ ਮਾਯਾ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤੀ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰ ਕ੍ਰਮਿਯਾਹੋ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ
ਹੋ ਸੀ ਤਾ ਥਾਥਾ ਮਾਨਤਾ ਹੋ ਰਿਹੇ ਤਿਥੇ ਸਾਂਤ ਭੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ
ਹੋ ਨਹੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ
ਮੇਰੇ ਸੀ ਕਥਾਹੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ
ਫੁਲਾ ਭੁਗਤੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਿਸਾਹੋ ਕੁਥੇ ਰਿਹੇ ਪਾਗਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਾਗ ਕ੍ਰਮਾ ਤੇ ਹੋ ਏਹੁ ਭਾਤ ਭੁਗਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ ਭੁਗਤੀ

ਲਿਖਿ ਭੀਰਵਾਛਾ ਭਰਨਲਾਗਵਰਚਿ ਬੇਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਪਨਕਰਜੇ ਦੇਵਹਾ ਅਗਮਾ ਮਗਾਧ ਵਿਖਾ ਮੁਪਵਰਹੀ ਜੈ ਸਿੰਘਾਈ ਮੈ
 ਵਿਤਯੋਵਾ ਮਿਯਸਾ ਮੁਵਿਕਰੁ ਪੁਰੇ ਭੁੰਨਿ ਭੁੰਨਿ ਮਰਧਾਇ ਪਾਵੈ ਸਿਸਾ ਵਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਅਭੇ ਪਾਵੈ ਜੈ ਸਾ ਵਿਖ ਦੇਹ ਬਤਾਵੈ ਮ
 ਨਬਚਨਾ ਮਥਿ ਪਾਸੁ ਦੇ ਜੈ ਸਥਾ ਮਥਾ ਕੇ ਬਹਤ ਬਧੀ ਗੁਨਹੁ ਭੁਗੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਵੈ ਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਦਾ ਸੁਨਹਰੇ
 ਚੇਲਾ ਸਿਖੁ ਜਾਏ ਕਹਾ ਮਾਗੀ ਮਨਤਨ ਪਵਨੁ ਨ੍ਰੁਜ ਬਏ ਕੇ ਸੀਨੇ ਲਾਵਹੁ ਤਾਢੀ ਗੁਮਾ ਅਨੁਮਦਿ ਉਪੈ ਬਤਿ ਜਾਹੁ ਸੁ ਤਿਨਿ ਗਤਿ
 ਵਿਖ ਮੇਲੈ ਜਾਗੁ ਤਿਕਲਾਹੁ ਤੁਮਨਿ ਨਾਇਨ ਸਾਹੁ ਜਿਕਲਾ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਨਿਗਮਾਇ ਲਹੇ ਹੁਮਨ ਕੇਤ ਜੋ ਧਿਕਾ
 ਗਾਨਾ ਸੁਰੇ ਸੁਨਹਰੁ ਭੀਗੁ ਇਤ ਵਿਖ ਮਿਲੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭੀਰਵਾਛਾ ਸਾਮਾ ਮੀਮਾਇਆ ਪ੍ਰਬਲ ਜਨ ਤੇਗਾ ਕਿਹਿ ਨਾਮਾ
 ਸਿਰਿ ਭੀਰਵਾ ਮਥਿ ਪਾਇਆ ਪਤਿਓ ਸੇਕਉ ਸੁ ਤਿਨਿ ਗਤਿ ਵਿਖ ਮੇਲੈ ॥ ਅਨਗ ਬੇਤਉ ਪਉਨ ਸਿਪਰੇ ਪਉਨ ਰਹੈ ਮਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਗੁ
 ਰੁ ਦਾਦਾ ਆਗਿ ਵਿਕਰ ਬੇਤਹੁ ਤਉਨ ਮਨ ਪਿਯਾ ਨੁਲਗਾਵਹੁ ਭੇਜਨਾ ਮਲ ਪਖੈਰਤ ਕੁਨਿ ਦੁਆਰਾ ਮਸ਼ੀ ਪਜਲਾਵਹੁ ਦਰ
 ਹਿਸ ਪਾਵਤਿ ਇਕਤ ਪ੍ਰਗਾਏ ਸੁ ਤਿਨਿ ਗਤਿ ਗਸਪੀ ਜੋ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸੇਧਾ ਹਰੇ ਖੋਹੁ ਇਸ ਵਿਖ ਮਨ ਬਸਵੀਯੋ ॥ ਭੀਰਵਾਛਾ ਕਿਜ
 ਲੈ ਸੇਵਕ ਕਿਜਾ ਲੈ ਜਾਗੁ ਹੁ ਕਿਜਾ ਲੈ ਰਹਿ ਦਾਸਾ ॥ ਕਵਨਾ ਮਗਨ ਕੀ ਪੁਈਤਾ ਪੈ ਕਵਨਾ ਮਥੀ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਦਾ ਸੁ
 ਤਿਲੈ ਜਾਗੁ ਹੁ ਮਲੈ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਾ ਮਗਨ ਤੁਮਤਾ ਪੈ ॥ ਨਿਸਭਾ ਸੁਰ ਮਥੇ ਮੇਜਾਵਹੁ ਇਉ ਕਰਹੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਭੀਰਵਾਛਾ ਸੁਨਹਰੇ

ਭੇਦਾ ਦੇ ਲਾਭੁ ਤੁਮ ਭਾਖੈ ਹਾਥੁ ਰਾਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤਜਿ ਜਗਾ ਖਰੁ ਸਿਨਾ ਡਿਲਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਪੁ ॥ ਕੁਝੀ ਰਵਾਚਾ ਉਹਾ ਜਾਣੈ ਨ ਭੋ
 ਸੀ ਏਸਾ ਕਿ ਜਾਮਚਰ ਜਹੈ ਏਜਾ ਈ ॥ ਅਮਰਿ ਹੋਵੈ ਕਹਾਂ ਕੁਰੁ ॥ ਭੇਸਾ ਭਿਖ ਦੇ ਹੁਤਾ ਈ ॥ ਸਸੀ ਮੁਖ ਡਿਏ ਖੇਤੁ ਲੋਕਾ ਤਹਾਂ ਚੀਟੀ
 ਫੇਰਨਹੀ ਤਾ ॥ ਨਨਕ ਕਹੈ ਸਨਹੇ ਕੀਰਤੁ ਏਉ ॥ ਮਲੇ ਪ੍ਰਮਤ ਤੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਨ ਪੀਨਹੁ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹੀ ਹਿਸੀ ਹਉ ਭਾਰੀ ॥ ਮਨੁ ਤਿ
 ਸੀ ਲਾਵੁ ਹਾਰੀ ॥ ਸਬਦ ਕੀ ਥੀ ਰਗੁ ਤਿਕਾ ਜਬਾ ਮਭਗੁ ਤਿਭੁ ਏ ॥ ਸਮਝੈ ਈ ॥ ਨਨਕ ਭਿਖੈ ਏਕਾ ਜਬ ਰੁਹੈ ਵਾ ॥ ਕਲਮੀ ਹੋ ਸੁ
 ਲਾਹਾ ਨ ਓਕ ਭੀ ॥ ਭੁਭਕ ਨ ਏਤਹੈ ਨ ਪੀਕਾ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਜਾਸੀ ॥ ਮਨੁ ਪੀਨਾ ਤਥੀ ਦੇਹਾ ਮਨ ਚੰਦ ਲਾਗੀ ਭੀ ਨਾ ॥ ਹਾਰੀ
 ॥ ਪਿਸਤਿ ਰੁਕੇ ਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਗਾਂ ॥ ਸਾਂ ॥ ਫੇਲੀ ਏਥੀ ॥ ਕੁਰਿ ਜਾਨੁ ਜਬ ਭੁਟੈ ਏ ॥ ਸਿ ॥ ਤਬ ਭਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥
 ॥ ਸਤਿ ਤੇਜਾ ਤਾਹੈ ਸਿਰੀਸਾ ਪੀਰਾ ॥ ਜੁਥੈ ਜਗਾ ਰੁਹ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ॥ ਜਾ ਕੀਟ ਸਹੀ ਦੁਕੀ ॥ ਗਾ ਸਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨ
 ਮਹਿ ॥ ਤੁਝਿ ਜਾਮਨੈ ॥ ਮੁਕਤ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਕੰਠ ਕਹਾ ਮਨੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਬੀਲੇ ਤਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਰੁਕੀ ॥ ॐ ॐ

੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੁਝ ਕਹੈ ਮਨੁ ਪੈਰੁ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਚੈ ਚੈ ॥ ਮਨੁ ਰੁਕਾਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਏਹਾ ਨਾਮੀ ਪੁਰਿ ਤਿਉ ਵਾਹੈ ॥ ਨਾਮੀ ਸਭੁ ਘਟ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਨਾਮੀ ਹੋਸੁ ਬਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ

[illegible]

ਪ੍ਰਾਨਿਤ ਨਾਨਾ ਭੁਗਤਨ ਕੀ ਜਕਲਿ ਯਹ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਿਵਾਜਨੈ ਨੈਨ ਬਾਜਿ ਪਚਉ ਸਾਖੰਤ ਮਿਤ ਨ ਪਾਰ
ਮਹੇਸੁਰੀ ਤਸਦੀ ਨਵੀ ਪਕੁਰਦੇ ਵਨਾਨ ਕਵਿਨੁ ਨ ਥਾਵੈ ਸੁਰੀ ॥ ਜਿਹਾ ਪਤ ਜਖ ਕੀ ਰਖਦਾਨ ਵੇਖਿ ਨਾਨਕਿ ਪਤ
ਪਤਾਪਨੈ ਜਿਹਾ ਪਤ ਮਨਜਨ ਕਵੀ ॥ ਨਤ ਵਨ ਚੰਦਰ ਜਾਪਨੈ ਜਿਹਾ ਪਤ ਨੈ ਰੁਦੀ ਪਸਾਤ ਹਜ ਪਤ ਮਾਤ ਹੀਸ
ਤ੍ਰਿਸਾ ॥ ਜਿਹਾ ਕੰਟਾ ਏਵੁ ਕੰਟ ਚੰਦੁ ਕੰਟ ਸੁਜਸੇ ਵਤੀ ॥ ਜਿਹਾ ਕੰਟ ਏਵੁ ਕੰਟ ਜਪਤ ਦੇਵਤੀ ॥ ਜਿਹਾ ਕੰਟੀ ਸਾਹੇ ਨ ਸਥੇਤ ਨੈ
ਨੈਨ ਭਵੈ ਤਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਸਥਾਵਰ ਪ੍ਰਗਠ ਚੰਦਰ ਵਨ ਜੀਤ ਕੀ ਵਰੀ ॥ ਜਿਹਾ ਤੇਵਰ ਪੰਜੇ ਸਾ ਕੀ ਵਰੀ ॥ ਕੀਯਾ ਜਤ
ਤ੍ਰਿਸਾ ਰਨੈ ਸੇਵਤਿ ਮਾਹਿ ਮੂਰਤ ਨ ਪੰਸਤ ਸਹ ਤਾਉ ਪਾਰਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਰ ਭੁਭੁਗੀ ਜੰਤ ਮਾਹੀ ਕਲਾਹੇ ਕੁਹ ਨਾਨਕ
ਤਿਹਾ ਮੀਠੇ ਤੇਰੁ ਰਾਮੀ ਏਰੁ ਏਰੈ ਜਤ ਤੇਰੇ ਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਤਿਸਾਨੈ ਤੀਰਥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ॥
ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਏ ਤਿਹਾ ਮੀਤ ਤੇਰੁ ਰਾਮ ਜਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਰਸੇ ਕਾ ਮਾਏ ਪਰਤ ਲਹੈ ਜਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ
ਏਸ ਰਾਮਿ ਸਾਹਿਬ ਕਰਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਏਰੈ ਜੰਤ ਤੇਰੁ ਰੁਚੇ ਗਧਰਾ ਧੁਰਾਇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਏਰੈ ਮੀਧ
ਪਤਿਸਾ ॥ ਦਸਵੇਂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਪਤਿਸਾ ਜਿਨਾ ਤਿਲਕ ਜੀਵੁ ਪੇਜ ਗਾਧੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਦਾਸੁ
ਯਾ ਪ੍ਰਗਟ ਏਵਾਸਾ ਮਹਤਾਰਨੈ ਕਲਾਸਾ ਜੀਵੈ ਰਖਤ ਦੇਸ ਤੇਰੇ ਪਾਰਨੈ ॥ ਤਿਹਾ ਮੀਤ ਤੇਰੁ ਰਾਮਿ ਪਾਸ ਪਸਿਰੈ ਤੇਰੀ ਜਾਨ

१२॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १४॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १५॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १६॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १७॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १८॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 १९॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥
 २०॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥

॥

॥

[illegible]

१२३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

ਸਿਰਖਤਸਤੁਨ੍ਹਾ ਪਾਠਿਤਥਾਛੇ ॥੧॥ ਏਹਾ ਅਤਿਅਜਰਜਮਨਿ ਕੁਸਲਵਾਸਿ ਨਾਏ ਪਾਮਾਗਾ ॥ ਕਉਨੀ ਤੈਰੇ ਏਹਿ ਨਾ ਤੇ ਨਾਮਿ ॥੨॥
 ਕੂਤਥੀ ਰਾਗਾ ਰਣ ॥੧॥ ਸੋਨਾ ਦੇ ਪੀਮਹਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਏਹਿ ॥੧॥ ਏਹਿ ਕੁਲਾ ॥ ਨਾਤਿ ਕੀਚ ਰਤਗੀ ॥ ਲਿਖਿ ॥ ਏਹਿ
 ਏਹੇ ਕੀਜੀ ॥ ਨਿਤਿ ਜੇਹਿ ॥ ਏਹਿ ਦੇਵਤਾ ਸੁਗਮਹਾ ਪਿਠਿ ॥ ਪ੍ਰਾਪੀ ਨਵਾਰਜਾ ਸਤਗੁਰੂ ॥ ਮਹਾ ਤੇਜਸਵੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਪਾਲਾ ॥ ਜਿ
 ਮਾਏ ਹਮਤ ਕੈਤਤ ਵਾਲਾ ॥ ਏਹਿ ਦੇਵ ਬਿਨਸਿ ਪਨਾਹੇ ॥ ਵੇਟਿ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਜਿਹੀ ॥ ਸਨਕ ਚੰਦ ਮਹਿ ॥ ਜਗਤੀ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੀ ਮਜਨ ਕੁਲ ਜੇ ॥੧॥ ਏਹਾ ਅਜਨ ਕੂਤਨੁ ਸਚਿ ਕੀਜੀ ॥ ਜਿਸ ਮਿਸਰ ਕੀਨਾ ॥ ਕਵਿਸਨ ਮੁਖ ॥ ਜੇਹੇ ਕੈ ॥ ਏਹੇ ਮਨ
 ਨਾ ॥੧॥ ਏਹਾ ਜਾਪੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਨਾਮ ਕਾਰ ਕੁਲੀਨੀ ॥ ਜਿਸ ਤਵਰੀ ॥ ਅਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤਮਹੀ ਗਵਿ ॥ ਜਗਵ
 ਕੂਤਾਗਾ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਏਹਾ ਕੁਲ ॥ ਜਿਸ ਕੂਤਨ ਤੇ ॥ ਜਿਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਗੁਣੀ ॥ ਮਹਾਰੇ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਿਸ ਕੂਤਨ
 ਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਧੀ ॥ ਤਮੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥ ਕਿਸਨ ਕੁਲ ॥ ਜਗਤ ਕੈ ॥ ਅਨਕਾ ॥ ਛਤ ਛਲ ॥ ਦੇਤ ਕੁਗਤ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ॥ ਪਚਾਸਾ ॥
 ਗੰਤਗੰਤਾ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੧॥ ਏਹਾ ਸਰਸ ਕੀਨੁ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਏਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਮਨੀ ॥ ਤਿਹੀ ॥ ਏਹੀ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਏਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ॥
 ਬਿਜਾ ॥ ਏਹੀ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਥਮੀ ਪਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਜਿਸ ਪਾਲਾ ॥ ਤਮ ਕੈ ॥ ਜਿਸ ਮਹਾਂ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਕਲਾ ॥ ਏਹੀ ॥
 ੨ ਏਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਜਿਸ ਮਨ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਿਸ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਿਸ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਿਸ ॥ ਮਹਾਂ ॥ ਏਹੀ ॥ ਜਿਸ ॥ ਮਹਾਂ ॥

ਰਬੀਤਤਿਤਿਨਪਨਮਾਵੈ। ਕੁਜੇਕੁਹਿਤਿਸੁਖਮਾਵੈ। ਕੁਪਮਖੁਜੇਤੁਤੁਹਿਪਿਨਵਹਿ। ਕੇਜੇਹੈਰੇਗਨਸਿਸਕਛਾਵੈ। ੧੫
ਜਿਹਜੇਸਿਮਨਸਾਧਪਿਯਾਹੈ। ਨਸਾਛੁਤਤਮਤੇਫਲਪਾਯੋ। ਜਨਸਮਕਮਰਾਖਿਜੇਤੁਤੁਕੈ। ਦੀਜੇਦਨਕਿਜੇਗਨਪੁ
ਸ੍ਰੀਕੈ। ਨਮਸਕਾਰਤਮਖੇਹਮੀਨੈ। ਕੁਮਾਮੀਤ੍ਰਿਜਾਮੀਸਤੁਚੀਨੈ। ੧੬। ਦੋ। ਉਸਤਿਤਵੀਨੀਕਸਲਦਾਨਗਵਿਯੋਜਿਪਲਾ
ਇਨਮਨੁਮਰਤਵਿਤਵੈਚਲਿਮਾਯੇਤਤਗਲਾ। ੧੭। ਦੋ। ਕੁਜੇਪ੍ਰਸੰਨਬਠਨਤਾਖੇਗਵਿ। ਮਾਂਗੁਹਸੇਕੁਦੇਉਕਸਲਾਵਿ। ਗਥ
ਜੇਰੁਕੇਲੈਉਕੁਤਾ। ਯਹਮਦੇਉਕੁਕਸਲਾਤਾ। ਸਪਤਮਖਾਰਬੁਜੇਹਮਦੀਜੇ। ਆਯਪਦੇਉਕਿਪਾਕੁਕੀਜੇ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਦੇਉਕੁਕੇਉਕਿਜੇਗਨਿ। ਕੁਹਮਾਸਿਸਨਹਿਮਹਿਦਲਗਨਿ। ਸਪਤਿਮਖਾਰਬੁਜੁਗੀਗਾਯੋ। ਕੁਮਾਲਵਕੋਤਿਹਪ੍ਰਿਥਮੇ।
ਬਲਦੀਰਿਸਰਗੁਕੀਪਾਕੁ। ਸਾਤਕੁੰਨਫਨਿਨੀਦੋਮਾਂਥਰਾ। ੧੮। ਦੋ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਨਾਮਾਕੁਕੇਕੰਗੇਪਾਕੁਦੀਦੇਸੁਕਾ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਦੀਨੇਗਥਸਪਤਮਖਲਵਕਸਕੇਪ੍ਰਨੁ। ੧੯। ਦੋ। ਅਯਨਬਨਜਲਬਾਨੁਦੀਦਨਿ। ਤੀਜੇਖਰਗਦੀਜੇਤੀਛੁਨਹਨਾ।
ਮਾਂਗੇਲਕੁੰਨਫਨਿਨੀਨ। ਯਸਲਾਕੁਨਦੋਸਤਦੁਖੁਨੈ। ਮੁਸਲਕੁੰਨਦੀਜੀਕੁਯੋਵਿ। ਮਤਿਪ੍ਰਤਾਪਕਹਿਸਕਤਿਨੀਰ
ਦੋ। ਪਦਨਕੁੰਨਦੀਨੈ। ਇਨਮਹਿਜਕਿ। ਕੁਦੇਪ੍ਰਸੰਨਹੀਦੇਲਵਕਸਤਾਖੇ। ਸਾਤੇਬਨਦੇਸੀ। ਮਾਤਸੰ। ਕਹੀ। ਅਸੀ। ਮਾਯਿਜੇ
ਗਨਸੇ। ਸਕਗੀ। ਸਤਫਨਿਲੇਧਾਤਾਲਾ। ਕੁਮਸੁਨਕਵਉਤੁਗਲਾ। ੨੦। ਦੋ। ਸੁਜਾਮੀਤ੍ਰਿਧਿਕਨਤਤੁਕੀਗਯੋਨਿਜਧਾਂ। ਕ
ਦਾਕੁਲਵਲਸਾਸਕਾਰਹਿਦੇਕੁਨੀਗਰਾਮਾ। ੨੧। ਮਸਤ੍ਰਿਧਸਪੀਨਾ। ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ अथ कुरुक्षेत्रे युद्धम् ॥ १ ॥ द्रुपद उवाच ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवश्चैतानि महाबाहो नमस्कृत्य ॥ ३ ॥ तान् विलोक्य संजितो बभूवुर्भीमः ॥ तदा जयमुवाच ॥ ४ ॥

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality.]

ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਭਖਸਤ ਚਿਤ ਭਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਮਨੋ ਮਾਨਿ ॥ ਯਗਤਿ ਨਹਿ ਏਕਿ ਸਿਰੀ ਕੰਠ ॥ ਜਿਸ ਏਕਿ ਲੋਭੇ ਪਾਚੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਕਮ ਹਰਿ
 ਮਕਤ ਪ੍ਰਜਾ ਚਿ ॥ ਏਕੋ ਸਾਸ ਸਾਸਾ ਖਮਾ ॥ ਤੀਨ ਵਾਰ ਸੰਕ੍ਰਮਾਨੇ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਚਾਂਦਿਆ ਕਾਵਿ ਘਨ ਲਾਹੈ ਕੋਈ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਤੀ ਦਿਵ
 ਤਾ ॥ ਏਕਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਏਕਿ ਜਾਬੀ ਗਇਸਾ ॥ ਤ੍ਰੀਵੀਆਹਿ ਰਾਜ ਚਲਤੇ ॥ ਰਾਮ ਗਛੁ ਮਾਸਿ ਪੁਰੁ ਛੁਟੇ ॥ ੧ ॥ ਓਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਸਾਇ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਥਾ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਲਿਖਤਾ ॥ ਚਤੁਰ੍ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਤੇ ਸਤਾ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਭੂਖਤਾ ਪੀਤਾ ਬ੍ਰਹਮੰਨਿ ਤੇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ॥ ਏਤਿ ਮਿ
 ਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦਾ ਬਾ ॥ ਓਮਿ ਤੇ ਕਾ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਨਾ ਹਨੁ ਮਾਨਸਿ ਮਨੁ ॥ ਯਹ ਪ੍ਰਯਾਤ ਤਤ ਜਨੁ ॥ ਏਹੇ ਸੇਯਾਤ ਪ੍ਰਮੰਗਤ ॥ ੧ ॥ ਸਿਧਾਨੇ ਰੇਖੀ
 ਕੇ ਸਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਹਤ ਪ੍ਰਯਾਤ ਮਨ ਰਜ ਤੇ ਬਾ ॥ ਰਖੀ ਸਿਧੀ ਤਨ ਦਿਸੈ ॥ ਦ੍ਰੁਵਤੇ ਸ੍ਰੇਨ ਮਾਸਿ ਤਿਤ ਸਿਧ ਸਿਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿੰਦੁ ਪੁਰ
 ਹੁ ਮਨੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨੇਹੁ ॥ ਸਿਸ ਮਨੁ ਸਮੇਹਿ ॥ ਏਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਧਾ ਰਮਾ ॥ ਏਤਿ ਰੂਪ ਮਾ ॥ ਏਤਿ ਰਹਿਤ ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਸਤਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਏਤਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸੈ ਮੁਖ ॥ ਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਲੇਖੈ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ੪ ॥ ਓਰ ਸ੍ਰੀ ਲਾਮ ਪ੍ਰਯਾਤ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਯਾਤ ਰਹਿੰਦਾ ॥ ਛਿਦ
 ਸਿਧਾ ਸਿਖੁ ॥ ਨਿਜ ਸਤਿ ॥ ਏਕਾ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਰਿਦਿ ॥ ਨਹਿ ॥ ਏਕਾ ॥ ਸਿਮ ॥ ਰਿਦਿ ॥ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਏਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਰਹਿੰਦਾ ॥
 ਮੇਵ ॥ ਏਕਾ ॥ ਏਕਾ ॥ ਏਕਾ ॥ ਏਕਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨਾਨਾ ॥ ਭਵ ਮਦ ਭਵ ॥ ਮਦਿ ॥ ਜੀ ਮਾਨਾ ॥ ਸਕਰਾ ॥ ਮਾਏ ॥ ਏਕਾ ॥ ਸਿਸ ਸਾਤਿ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਜਾਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੭ ॥ ਓਮੀ ਗੀਤਾ ॥ ਸਮੁਹੇ ॥ ਨਸਤਿ ॥ ਰਮਿ ॥ ਛਤ ॥ ਪਾਂਡੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥ ਕੇਨ ॥ ਸਲੋਕੇ ॥ ਨਸਤਿ ॥ ਏਕਾ ॥ ਸਿਸ ॥ ੮ ॥ ਏਤਿ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ॥
 ਪੁਰਨੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ਮਥਾ ॥ ਚਤੁਰ੍ਹੀ ॥ ਸਲੋਕੀ ॥ ਭਾਗ ॥ ਏਤਿ ਲਿਖਤਾ ॥ ਰਿਦਿ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਜੀ ॥ ਏਕਾ ॥ ਰਿਦਿ ॥ ਜਾਨਾ ॥ ਮਾਨੀ ॥ ਏਕਾ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ਜੀ ॥ ਏਕਾ ॥

ਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਮਰਿਤੁ ਇਆ ਮਜਾਇ ਗੁਣਾ ਮਾਮਾ ਮੁਖਿ ਤੁਹਾ ਕਰੇ ਗੁਣਿ ਗਾਇ। ਫੁਗਾਹਿ ਗਾਇਆ ਤੇ ਪਾਇ ਸਜਾਇ। ਲਾਨ
 ਤੈ ਤੈ ਕੇ ਤੇਰੀ ਕਾਇ। ਫਰੈ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਨੀਆ ਲੁਟਖਾਈ। ਪੀਏ ਪਿਆਲੇ ਦੁਖ ਤੇ ਕੁਝਾਇ। ਪਉਰੇ ਲੋਕੇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਜਿਸ
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਹੀ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਤੀ ਕਾਇ। ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਅੰਤੁ ਮਾਇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਗਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਸਾਹਿਬੁ ਪੁਰੈ ਮਹੀ ਵਹਿ ਜਾਗਾ। ਕਾਇ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਮੁਖਿ ਤੁਹਾ ਕਰੇ ਗੁਣਿ ਗਾਇ। ਫੁਗਾਹਿ ਗਾਇਆ ਤੇ ਪਾਇ ਸਜਾਇ। ਲਾਨ
 ਤੈ ਤੈ ਕੇ ਤੇਰੀ ਕਾਇ। ਫਰੈ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਨੀਆ ਲੁਟਖਾਈ। ਪੀਏ ਪਿਆਲੇ ਦੁਖ ਤੇ ਕੁਝਾਇ। ਪਉਰੇ ਲੋਕੇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਜਿਸ
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਹੀ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਤੀ ਕਾਇ। ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਅੰਤੁ ਮਾਇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਗਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਸਾਹਿਬੁ ਪੁਰੈ ਮਹੀ ਵਹਿ ਜਾਗਾ। ਕਾਇ ਕਾਇ। ਗੁਣੀਆਂ ਕੇ ਬਾਲ ਬਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਸਾਹਿ। ਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਥਾ। ਨਾ ਕੀ
 ਮੁਖਿ ਤੁਹਾ ਕਰੇ ਗੁਣਿ ਗਾਇ। ਫੁਗਾਹਿ ਗਾਇਆ ਤੇ ਪਾਇ ਸਜਾਇ। ਲਾਨ

ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਬਾਜੀ ਨਾਹਿ ਤਿਥਿ ਨਿਥੀ ਤੀਰੁ ਦਾਹੁ ਨਾਹਿ ਕੁਠੈ ਅਜਬੀ ਵਹੀ ਥਾਥਾ ਨਾਨਕ ਮੇਸੇ ਮੇਸੇ ਅਲਖ ਮੇਤੇ ਹੀ ਮਨਾਹਿ ॥੧੦॥

॥ ੧੨ ॥ ਅਤਿ ਕੁਧ ਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਤੇ ਸੰਗ ਨਿਜ ਨਿਹਿਤੇ ਮਹਿਤੁ ॥ ਨਹਿ ਨਹਿ ਰਖਿ ॥ ਤੁਕੁ
 ਰਿਤ ਕਹਿਤੁ ॥ ਕਿਤ ਨਿਬਿਤੇ ਜਤਨ ਕਹਿਤੁ ॥ ਨਿਹਿ ਮਨਿ ਦਿਤੁ ॥ ਆਪ ਤਿਚਰੁ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ ਸਿਥਾ ਵਤਰੀ ॥ ਸਿਥਾ ਵਤਰੀ ॥ ਸਿਥਾ ਵਤਰੀ ॥ ਬਲਿ ਸਿਥਾ ਵਤਰੀ ॥ ਮਗਨ
 ਪਰੇ ਬਿਰਾਮ ਨਿਕੋ ॥ ਨਿਲ ਗਨਾ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੨ ॥ ਅੰਕ ਗਲਤੀ ਪਲਤੀ ਮੁੰਡੀ ॥ ਜਾਤਨ
 ਦਸ ਨਿਬਿਹਿ ਨੀਤੀ ॥ ਬਿਧਿ ਭਜਾ ਤੇਗਹਤੁ ॥ ਭਜਾ ਤੇਗਹਤੀ ॥ ਅਸਤ ਦੁਖ ਨ ਮੁਚਿਤ ॥ ਆਸਾ ਪਿੰਡੀ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ਭਜਿ ਨ ਮਾਪਿ ॥ ਜਨੀ ਸਾਖੀ ॥ ਪਤਾ ॥ ਸਸਿ ਰਬਿ ਨਤਾ ॥ ਪੁਨਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਕਲਾ ਕੀ ॥ ਗਢਿਤਾ ॥ ਆਉ ॥ ਅ
 ਸਤ ॥ ਦਿਪੁ ਨ ਪੁੰਚਤ ॥ ਆਸਾ ਪਾਈਉ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਅਸਤ ਨਿਭ ਰਿਯ
 ਨਿਭੇ ਸੀ ॥ ਗਰੁ ॥ ਮਾਇ ॥ ਮੇਹਾ ॥ ਦੇਸੀ ॥ ਏਤਨ ਮੁੰਝ ਬਿਦਿ ॥ ਬਿਕਾਸੀ ॥ ਮੁੰਝ ਬਿਚਰ ਬਾਰੀ ॥ ਬਾਰੀ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋ
 ਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੪ ॥ ਅਗੇ ਬਹਿਨੀ ॥ ਪਿਸਦੇ ਭਾਨੁ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਮਕਸਮ ॥ ਪਤ ਜਾਨੁ ॥ ਕਬੀਤਾ ॥ ਨਿਭਿ ਛਿਅ
 ਰਤਲ ਬਾਸਾ ॥ ਭਵ ਪੁਨ ਮੁਚਤ ॥ ਆਸਾ ਪਾਸਾ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੫ ॥ ਆਪਿ ਪਿਧਿ

[illegible]

ਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ਭਾਦੇਵਮਨਿਭੁਤਿਲਿੰਗਾ ॥ ਕਾਮਾਦਿਨਾਨਿਵਾਰਨਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧ
 ਸੁਸੁਖੀਧਿਭੁਤਿਲਿੰਗਾ ॥ ਚੰਦਨਰਸਮੁਲੇਖਤਲਿੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਵਰਧੀਨਰਾਦਰੁਣੀਭੁਤਿਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਣਕਾ
 ਰਾਮਾਦਿਭੁਸਤਲਿੰਗਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਵਰਗਾਦਿਨਾਮਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਿਵਮਚੰਦਨਲੇਖਤਲਿੰਗਾ ॥ ਘੋਰਨਾ
 ਰਸਮੋਭੁਤਿਲਿੰਗਾ ॥ ਸਿੰਧਤਪਾਪਾਦਿਨਾਸਨਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਏਵਗਾਹਾਰਭਤਿਭਿਰੁਤਲਿੰਗਾ ॥ ਭੁ
 ਵਨਭਗਾਤਿਸੰਵੇਦਲਲਿੰਗਾ ॥ ਦਿਨਜ਼ਵੰਟਪ੍ਰਤਾਪਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਮਾਦਲੇਸ੍ਰੀਭੁਤਿਲਿੰ
 ਗਾ ॥ ਸਿੰਧਸਾਗਰੁਕਾਰੁਲਿੰਗਾ ॥ ਕਣਕਾਦਿਵਿਨਾਸਨਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਗੁਹਪੁਨਜਾਪਾ
 ਤਲਿੰਗਾ ॥ ਸੁਸੁਖਪਾਸਪਾਸਦਾਗਭਿਤਲਿੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਪਦੰਪ੍ਰਮਾਤਮਲਿੰਗਾ ॥ ਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਨਾਮਾਸਦਾਸਿਵਲਿੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਲਿੰਗਾਮਧੇ
 ਜੁਗਾਤਿਸ੍ਰਵੀਤ੍ਰਿਲੋਕਸਚਰਚਰੰਗਲਿੰਗਾ ॥ ਸ਼ਿਵਪਰਿਨਾਸਤਤਿਸਮਾਤਲਿੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤਾਪਭੋਤਗਾ ॥ ੯ ॥ ਏਤ੍ਰਿਅਦ੍ਰਵਿਦ
 ਪਨਜਾਪਠਤਿਸਿਵਾਨੰਧੀਸਿਵਲੋਕਮਦਾਪਨੰਤਿਸਨੰਦੇਸਤਸਿਸਯਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਤ੍ਰਿਸ਼ਿਵਿਗੁਪਤਾਦਿਚਰੰਤਲਿੰਗਾ ॥ ਮਦ੍ਰ
 ਸੀਪ੍ਰਣ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਸਤਿਨਾਮਾਸਤੰਤ੍ਰਾ ॥ ਦ੍ਰਾਸਦੇਵੀਰਿਖੀਕੇਸਵੰਦਾਮਨਿਜਲਸਾਯਨੰਜਨਾਰਦਨੀ ॥ ਰਹੰਸ਼ਿਸਨੰਸ੍ਰਿਵਤਾ
 ਰੇਕ੍ਰਤ੍ਰਿਪਨੰਦਰਾਹੀਭੰਤਰਕਾਖਯੰਨਗੰਸਿੰਧੀਨਰਕਾਤਰੰਮਨੰਤੀ ॥ ਸਾਸਤੰਦ੍ਰਿਸਨਾਮਾਦਿਅਕੁਤੰਮਜਾਮਾਦਿਅੰਨਾਰਾਏਵਿਗ

[illegible]

ਲਕਲਲਨਿਸਿਦਿਨਕੀਤਵਨਦਿਜਾਗਕੀਅਹਲਮਮਲਮਰੁਲਨਿਸਤਲਪਸੀਤਮਾਮਪ੍ਰਮਤੀਦੀਨਨਾਥਦਿਆਲਗਿਧ
ਕੇਸਰਨਕਸਰੀਦੁਲਮਾਲਵੇਸਲਲੇਬਨਾਮਪਕਸਿਦੁਕੇਸਦੀਬੀਤੀਪ੍ਰਥਮਦੇਵਛੇਵਯਕਲਛਲਿਯੋਥਲਛਵਨੀਜਲ
ਤੁਥਤੇਗਜਗਪਥੀਨਲੈਕਛੇਵੇਜੋਗਵੇਨਾਸਪਤਦੀਮਨਵਖੰਡਚੰਦਹਿਰੁਨਕੀਨੋਇਕਪਲਾਵੇਖਤੀਕੀਲਾਜਗਾਪੀਕਗ
ਲਕਿਓਮਮਕਗੀਦੀਨਨਾਥਦਿਆਮੁਨੁਜੁਨਾਐਲੁਵਾਕੀਕਥਿਦਿਤਦਾਹਿਲਸਨਿਸਦਿਨਨਾਮਜਪਤਨਿਤਨਕੀਪ੍ਰ
ਥੀਮੇਗੁਰੁਕੀਵੇਚਰਨਵੇਦੇਜਮਾਗਿਯਨਪ੍ਰਕਾਸਤੀਅਮਾਦਿਥਿਸਨਜੁਗਾਦਿਥੁਅਸੇਵੇਤੀਹਿਦਿਥੀਸੋਭਿਸਨਕੇਸਵਕ੍ਰਿਸਨ
ਕੇਸਵਕ੍ਰਿਸਨਜਗਪਤਕੇਸਵੀਸ਼ੀਮਮਰਘਵਰਗਮਰਘਵਰਗਮਰਘਵਰਗਪਦੀਅਮਸ਼ਿਸਨਕੀਵੀਦਾਧੇਵਾਸਦੇਵਮ
ਪਸਪਨੀਅਛਕਛਵੇਗਰਨਕੀਪਪਾਰਿਘਪਤਪਾਵਨੀਸਰਗੇਵੇਸੇਗਾਦਿਕਿਰਾਜਤਕੇਕਲਬਾਲਮੁਕੀਦਹੀਸੋਭਿਥੀ
ਥੀਮੇਮਦਨਾਮੇਨਗੀਪੀਨਾਥਕੀਵੀਦਲੀਪੀਨਮਥਗਪੀਨਕੀਕਲਜਗਾਸ਼ੀਪਤਿਮਦੁਤਰੇਪੀਨਪੀਨਜਮਨਾਨੀਕਨੀਗਮਲ
ਬਾਲਗੁਜਾਲਸਖਾਥੇਨਾਨਵਨੀਤਨਾਕ੍ਰਤਨਿਗਤਿਤਸਿਦਾਥਿਰੰਚਮਨਮੇਤੁਕਾਵਲਿੰਦੀਤਰਕੁਤੀਕਾਥਾਲਾਪਪਤੀ
ਦੀਸ਼ੀਸ਼ਿਸਨਕਲਮਲਗਰਨਸਭੁਕੀਭੁਜੇਯਰੰਚਰਨਕੇਭੁਗਤਿਅਪਨੀਦੇਹਮਪੇਤੁਦਸਾਕਵੇਤਨਕੀਜਗਨਨਾਥਕੁੰਤੁ
ਮਾਮੀਥਦੀਨਾਥਾਥਿਸਿਭੁਗੀਦੁਜਾਰਕਾਵੇਨਾਥਸ਼ੀਪਤਿਕੇਸਵੀਪ੍ਰਨਾਮਮਹੀਥਿਸਨਮਾਦੁਪਦੀਕੀਕੁਤਪਨਿਥਿਸਨਕੇਕਲ
ਕੁੰਤੀਗਮਨੀਦਨੀਮਾਨੀਦੁਜਾਮੀਕਵੇਦੁਤਦਾਸਸਮਾਪਤੀਸਿਪ੍ਰਣਾਮਸਰਗਮਮਾਦੁਪਦੀਲਿਖਤੇਸ਼ੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰ

[illegible]

ਮਧੁਕਰਾਏ ਇਸੇ ਸੋਮਾ ਸੁਭਾ ਤੁਹੇ ਮਪਰਿ ਦਲੇ ਏਰਾ ਰਿਸਾ ਏਕੁ ਸੁਭਾ ਰੀਰਨਾ ਮੀਥਿਯਾ ਰਿਸੇ ਮਕਰੇ ਨਕੀ ਮਪਰ ਪਲੇਏ ॥੩॥
 ਹੁਯੋਗਨਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ ਪਸੁਖਾ
 ਥਿਤੁ ਰਿਸੇ ਰਾਗਤੁ ਤੁਛਾ ਏਯੋ ਰੇਰਾ ਤੇਰੀ ਸਬਰੇ ਲੰਬੀ ਏਤੋ ਪਾਇ ਏਸ ਗੀਤਾ ਕਾਨਹਰਿ ਰੇਰਾ ਰਿਸਨ ਤੁਏ ਕਲੀ ਜਥਾ ਪਾਇ ॥੪॥
 ਕੀਤ ਕੋਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਰੇਰਾ ਸਾਕਲ ਏਤ ਕਲਨਾ ਸਕੀਏ ਤੇਰਾ ਤਿਜਨ ਕੇਰੀ ਮਤਰੇ ਮਿਪਤੁ ਪਤਰੇ ਹਰਿ ਕੋਸੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਏਤੀ ਰਿਤੁ
 ਪਰੇ ਸੋਸਾਗੀ ਫਟਾ ਅੰਤ ਪਾਏ ਨਹੁ ਤਨਿ ਤੁਛਾ ਨਿਤ ਮਖਉ ਚਰੇ ਅਲਖਾ ਥਿਅੰਤ ਸੁਖ ਸੁਖ ਏਕੁ ਸੁਖਾ ਗਾਈਤ ਰੇਰਾ
 ਗੀਤ ਰਿਥੀ ਕੁਪਤੀ ਕੁਝ ਅਨ ਕੋਰਿ ਰਿਗ ਛੇਤਾ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਪ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ਤੇਰੇ ਏਤੋ ਰਜਾ ਕਾ ਏਤਾ ਕੀਥਿ ਪਤਾ ਕਲਟਰੇ ਕਾ
 ਨਾਨਕ ਮਧੁਸਾਧੁ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ॥੧॥ ਰਸਤਿ ਤੁਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕ ਸੋਮੇ ਸੁਭਾ ਮਾਧੁਸਾਧੁ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤੁਛੇਰਾ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤੇਰੀ ਮਾਧੁਸਾਧੁ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤੇਰਾ ਮਾਧੁਸਾਧੁ ਪ੍ਰਭਾ

ਤੇ ਜਾਏ ਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਚਾਹੇ ਵੇਦਾਂ ਜਾਂ ਸਾਸਤਰਾਂ ਮਠਾ ਪਾਏ ਨੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਗਲ ਤੇ ਹੀ ਨਿਛੁੜ ਪੈਂਦੇ ਹੋਏ ਤੀਜਾ ਰਾਜ
ਦੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਸੀਪੇਜ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਗਾਹਕਾਗਾਹੇ ਤੀਸਵੀਂ ਖੇਤਰ ਹੀ ਕੁਝਾਹੁਤੀ ਰੰਗੀ ਸਿਕੀਸਹੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ
ਨਾਹੀ ਚਿਤੁਲਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਾਪੁਛੇ ਜਾਏ ਹੁਤੁ ਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਹੁਤੁ ਜੀਏ ਉਤੇ ਮਿਥੇ ਮੇਨ ਗਾਹਿ ਹੀ ਮਛੁਰ ਪੈਂਦੇ ਉਤੇ ਮ
ਛੁਕੀ ਮਾਤਾ ਹੀ ਗਾਹੁਤੀ ਪਿਤਾ ਉਹ ਹੀ ਖੁਰਾਮਾਨ ਪਾਤਾ ਛੇਤੁ ਦੁਕਾਰ ਵਾਖਮ ਪਟੇ ਹੁਤੁ ਲਿਤਾ ਸਿਖਾਸੁ ਹੀ ਨੇ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ
ਸਾਮਵਤਾ ਗਾਹਿ ਸ਼ਿਸ਼ੀ ਨਜੀ ਵੇਖੁ ਹੇ ਚਿਤੁਲਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਾਪੁਛੇ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹੁਤੁ ਮੇਨ ਗਾਹਿ ਹੀ ਕੁਝਾਹੁਤੀ ਉਤੇ ਕੁਝਾਹੀ ਮ
ਤਾਪਦਮਾਹੁਤੀ ਪਿਤਾ ਵਦਲ ਹੀ ਖੁਰਾਮਾਨ ਜਨੀ ਵੇਦੁਤਾ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਪ੍ਰਮਟੇ ਹੁਤੁ ਲਿਤ ਮਧਵੀ ਹੁਤੁ ਨੇ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ ॥ ੨ ॥
ਤੀਐਨ ਗਾਹਿ ਹੀ ਸੀਥੇ ਗਾਹੁਤੀ ਉਤੇ ਉਤੇ ਗਾਹੀ ਮਾਤਾ ਲਿਲਾਹੁਤੀ ਪਿਤਾ ਵਲ ਪਤਿ ਹੀ ਖੁਰਾਮਾਨ ਖੁਰਾਮਾਨ ਹੀ ਖੁਰੇਤੁ ਵੇਖੁ
ਹੀ ਪ੍ਰਮਟੇ ਹੁਤੁ ਲਿਤ ਗਾਹਿ ਨਾਕਸਦਾਨੀ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚੰਭੇ ਸ਼ਿਸ਼ੀ ਨਗਾਹਿ ਹੀ ਪਹਲਾ ਵਤੁ ਗਾਤੁ ਵੇਨੀ ਮਤੁ ਵਾਰਜ ਪੈਨ
ਸਿਖਾਸੁ ਪੈਂਦੇ ਉਤੇ ਨਗੀ ਸਿਖਾਸੁ ਮਾਤਾ ਚੰਦੁਹਤੀ ਪਿਤਾ ਹੀ ਮਲਾਹੀ ਖੁਰਾਮਾਨ ਤੇ ਜੁਛੇਤੁ ਮਲਤਾਨ ਪ੍ਰਮਟੇ ਹੁਤੁ ਲਿਤ ਗਾਹਿ
ਕਾਹੁਤੀ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ਮੀਚੇ ਮੇਨ ਗਾਹਿ ਹੀ ਬਾਹੁ ਨਗੁ ਪੈਂਦੇ ਉਤੇ ਬਾਹੁ ਨਗੀ ਮਾਤਾ ਮਧਾਹੁਤੀ ਪਿਤਾ ਵਸ ਪਰਿਖ
ਹੁਤੁ ਤੀ ਲੇਖਨ ਪ੍ਰਮਟੇ ਹੁਤੁ ਲਿਤ ਛੁਤੁ ਬਲਗਾਜਾ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ ਖਾਹੁਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ੀ ਨਗਾਹਿ ਹੀ ਪ੍ਰਸਰਾਮਾ ਪੈਂਦੇ ਉਤੇ ਪ੍ਰਸਰਾਮਾ
ਮਾਤਾ ਹੇਤੁ ਕਾਮਿਤਾ ਸਮਦਗਾਨਾ ਹੁਤੁ ਮਕਾਸੁ ਨਛੇਤੁ ਕੁਝੀ ਲਿਜਾ ਮਜਨਦਾਨੀ ਸਹਸਤਾ ਲੀਓ ਉਪਰਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਵੇ ਨਗਾ

ਇਹ ਜੀਸੀਗੰਮ ਚਿਤਰੁ ਪੁਰੇ ਉਤੇਰੰਮ ਚਿਤਰੀ ਮਾਤਾ ਕੁਸਲਿਕਾ ਪਿਤਾ ਦਸਕੁਰੁ ਜੋ ਕੁਧਿਸਿ ਛੇਤਾ ਮਯਾ ਪਿਯਾ ਪੁਪਟੇ
ਦਿਲਿਤ ਦਹਾਨੁ ਨੈਲੀ ਜੋ ਚਿਤਰੁ ਤਪਤੋ ਗੀਲੀਲਾ ਮਨਿਤੋ ਗੀ ਮਹਾਮਾਨਿਤਾ ॥ ਮਠਵੇ ਸ਼ੀਨਗਾ ਇਹ ਜੀਸੀ ਜੀਸਨ ਕੁਪ
ਜੋ ਚਿਤਰੇ ਜੀਸਨ ਕੀ ਮਾਤਾ ਦੇਵ ਕੀ ਪਤਾ ਦਸ ਦੇਵ ਕੁਰੁ ਦੁਬਾਸਾ ਰਿਖ ਛੇਤਾ ਮਯਾ ਪੁਪਟੇ ਦਿਲਿਤ ਕੇ ਸਕੇ ਜੇ ਨੈਲੀ ਜੋ ਚਿਤਰੁ
ਪੁਪਟੇ ਦਿਲਿਤ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗਾ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਜੀਤ ਤਥਾ ਸੇਤ ਪ੍ਰਗਥੇਤ ਪਲਾਨੁ ਮੁਖ ਦਿਲੀ ਪਛੁਕਾਸਾ ਨੀਤੀ ਸੇਹਥਾ ਮਦ
ਮਠਗੰ ਸੇਹਥਾ ਮੁਕੁਰੁ ਗੰਗਾ ਮਾਨਾ ਮੀਰੁ ਸੇਹਾ ਫੀਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚੀ ਮਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਗਜਾ ਹੋਵੇ ਗੀ ਪੰਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਗੁਰੁ ਹੋਵੇ
ਮਯੋ ਮਾਨਾ ਕਉ ਹੋਵੇ ਗੀ ਛਾਇਆ ਛੁਤੋ ਮਯਾ ਮਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਗਾ ਜੁਕੇ ਪ੍ਰਯਾਪਾਥਾ ਮਯੋ ਦਸ ਹੈ ਸ਼ੀਨਗਾ ਇਹ ਜੀਸੀ
ਲਿਕਰੁ ਪੁਰੇ ਉਤੇਰੰਮ ਚਿਤਰੇ ਗੰਗਾ ਮਯਾ ਮਯੋ ਸਕਰਿ ਪਥੇਤਾ ਬਿਤੁ ਏਕਾ ਦਸੀ ॥ ਸਿਮਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਰਕਲਿਕਾ ਮਾਤਾ ਹਿਤੀ ਪਿ
ਤਾ ਮਨ ਕਰਿ ਮੁਕੁਰੁ ਸਹਜਾ ਪਛੇਤੀ ਮਲ ਪੁਨਗਰੀ ਦਲਿਤ ਕਲੀ ਦੀ ਨੈਲੀ ਜੋ ਚਿਤਰੁ ॥ ੧ ॥ ਦਸ ਹੈ ਮਵਤਾ ਗੁਰੁ ਹੋਵੇ
ਲਏਵੇ ਪ੍ਰਯਾਪਾਥਾ ਛੇਤਾ ਜੀਸੇ ਬੇਦ ਪਤਿਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਟੀਰਥ ਫੀਵੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਮੇਰੀ ਗਾ ਜੀਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਸਿੰਦ
ਏਕਾ ਦਸੀ ਹਥੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਮੇਰੀ ਗਾ ਮਵਤਾ ਗੁਰੁ ਹੋਵੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਲਿਖਾਏ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਸੁਣਾਏ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ
ਮਾਮਵਤਾ ਗੁਰੁ ਹੋਵੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਪਿਤੀ ਸੁਗਲੇ ਚਰੈ ਦਸਾ ਮਵਤਾ ਗੁਰੁ ਹੋਵੇ ਕਾ ਪੁਸਤਕੇ ਮਚਾਰ ਜਛੇਤੋ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਹੋਵੇ ਲਿਖੇ

ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਤੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਸੀ ਮਨ ਸਾ ਤੇ ਭਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੋ ਸਾਇ ਨਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਤਿਸਿ ਹਸਤਾ ਮਲਕਿ ਹੀ ਜਤੋ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਭਗਵਾਨੈ ਦਾ ਚਾਰਿ ਸਿਖ ਕੀ ਨਤਿ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚਾਰੇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਨਿਰਾਤਮ ॥ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ਜਗਤਾ ਮਾਏ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ੨੨ ॥
 ਭਗਵਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਨਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕਾ ॥ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨੬ ॥
 ਤੇਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਨਹੀ ਭੀ ਤੇਨ ਪਕਰਾ ॥ ਤੇਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਤਾਮ੍ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਤੋ ॥ ਨਹ ਜਲ ਕੇ ਬਿਖਰੇ ॥ ਨਾ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਬਿਖਰੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਮਨੁ ਸੁਖ ॥ ਤੇਨ ॥ ੩੧ ॥

[illegible]

ਭਲਗੁ ੩੭। ਏ। ਵਿ। ਕਿ। ਅ। ਕ। ਕੇ। ਕਿ। ਅ। ਪੇ। ਕੇ। ਸ। ਪ। ਨ। ਕੇ। ਪੁ। ਤ। ਅ। ਜ। ਹਿ। ਜ। ਸਿ। ਹਿ। ਜ। ਨ। ਕ। ਵ। ਨ। ਨੀ। ਜਿ। ਭੁ। ਨੀ। ਜ। ਕ। ਤ। ॥ ੩੮। ਏ। ਆ। ਮ। ਸੁ।
ਲ। ਚ। ਏ। ਨੀ। ਜ। ਲ। ਮੇ। ਜੇ। ਜੇ। ਏ। ਚ। ਲ। ਰੁ। ਪ। ਤ। ਅ। ਕੇ। ਤੇ। ਸੇ। ਅ। ਤੇ। ਤੇ। ਤੇ। ਪਿ। ਜ। ਰੇ। ਆ। ਮ। ਤ। ਮ। ਰੁ। ਪ। ਚ। ਲ। ਚ। ਲ। ਨਿ। ਜ। ਰੇ। ॥ ੩੯। ਏ। ਓ। ਓ। ਓ। ਪ।
ਭੇ। ਏ। ਨੀ। ਜਿ। ਫ। ਟ। ਵ। ਏ। ਪ। ਏ। ॥ ਸੁ। ਪ। ਭੇ। ਏ। ਤੇ। ਜੇ। ਭੇ। ਏ। ਜ। ਨ। ਏ। ॥ ਨਿ। ਤ। ਪੁ। ਅ। ਤੇ। ਸ। ਭੁ। ਕੇ। ਪਿ। ਤ। ਮ। ਲ। ਕ। ਤ। ਜ। ਕੁ। ਮ। ਏ। ਪ। ਸੇ। ਏ। ਏ। ਓ। ਓ। ਲ। ਕੁ। ॥ ੪੦। ਏ।
ਪੁ। ਸ। ਨ। ਭੇ। ਤੇ। ਤੇ। ਤੇ। ਮ। ਕੁ। ਥ। ਅ। ਜ। ਤ। ਮ। ਲ। ਰੁ। ਗੁ। ਏ। ਨ। ਅ। ਲੇ। ਕ। ਚ। ਤੇ। ਸ। ਲੇ। ਕ। ਜੇ। ਪੁ। ਮ। ਤੇ। ਤੇ। ਕੇ। ਜਿ। ਜ। ਨ। ॥ ੪੧। ਏ। ਆ। ਰਿ। ਧੁ। ਮ। ਅ। ਸਿ। ਮ। ਓ। ਪ। ਲ।
ਨ। ਰੁ। ਮ। ਚ। ਤੇ। ਤੇ। ਤੇ। ਰਿ। ਜ। ਨ। ਚ। ਰੁ। ਮ। ਕ। ਬਿ। ਧ। ਕੁ। ਹੀ। ਪੁ। ਸ। ਭੇ। ਤੇ। ਬਿ। ਧ। ਠ। ਨ। ॥ ੪੨। ਏ। ਹਿ। ਜ। ਨ। ਭੇ। ਤੇ। ਕੁ। ਪੀ। ਥ। ਨ। ਨੀ। ਪੁ। ਪ। ਤਿ। ਅ। ਲ।
ਖ। ਅ। ਜ। ਤ। ਮ। ਲ। ਰੁ। ਗੁ। ਏ। ਨ। ਪੁ। ਤ। ਚ। ਰੁ। ਮ। ਕ। ਰੁ। ਥ। ॥ ੪੩। ਏ। ਅ। ਜ। ਤ। ਮ। ਲ। ਪੁ। ਤ। ਕੁ। ਤ। ਮ। ਨ। ਸ। ਤ। ਰੁ। ਮ। ਰੁ। ਗੁ। ਏ। ਨ। ਆ। ਏ। ਕ। ਲ। ਪ। ਅ।
ਪ। ਓ। ਮ। ਪੁ। ਜ। ਰੁ। ਮ। ਚ। ਤੇ। ਤੇ। ਰਿ। ਜ। ਨ। ॥ ੪੪। ਏ। ਰਿ। ਜ। ਨ। ਨ। ਸ। ਏ। ਕ। ਲ। ਪ। ਸ। ਮ। ਧ। ਸ। ਰੁ। ਪ। ਤਿ। ਨ। ਪੀ। ਰੁ। ਤ। ਪ। ਏ। ਅ। ਸਿ। ਕੁ। ਤ। ਪ।
ਚ। ਏ। ਗ। ਥੀ। ਸ। ਮ। ਪ। ਨਿ। ਕ। ਏ। ਕ। ਲ। ਪ। ਸ। ਮ। ਏ। ਓ। ॥ ੪੫। ਏ। ਯ। ਤੇ। ਮ। ਕੇ। ਰੇ। ਤੇ। ਰੇ। ਨਿ। ਰ। ਬਿ। ਕ। ਲ। ਮ। ਜੇ। ਸ। ਮ। ਧ। ਧੁ। ਮ। ਅ। ਸੇ। ਤੇ। ਮੇ। ਨੀ। ਜ।
ਗ। ਤੇ। ਪ। ਏ। ਕੇ। ਥ। ਧ। ॥ ੪੬। ਏ। ਯੇ। ਜ। ਰੁ। ਜ। ਰੁ। ਜ। ਤ। ਨੀ। ਨੀ। ਅ। ਸਿ। ਮ। ਅ। ਰਿ। ਮ। ਨ। ਅ। ਸਿ। ਕੁ। ਤ। ਪੁ। ਨ। ਸ। ਰੁ। ਜ। ਰੇ। ਤ। ਪੁ। ਜੇ। ਨੇ। ਜ। ਨ। ॥ ੪੭।
ਓ। ਸ। ਰੁ। ਪ। ਤਿ। ਬਿ। ਕੇ। ਪੁ। ਗੁ। ਏ। ਤੇ। ਪੁ। ਤੇ। ਤੇ। ਅ। ਨ। ਪੁ। ਤਿ। ਤੇ। ਕੁ। ਨ। ਪੁ। ਏ। ਨੀ। ਪੀ। ਅ। ਸਿ। ਕੁ। ਤਿ। ਮੇ। ਜ। ਨ। ॥ ੪੮। ਏ। ਨੇ। ਰ। ਬਿ। ਕ। ਲ। ਪ। ਸ। ਏ। ਕ। ਲ। ਮ। ਕੇ। ਮਿ। ਤ।
ਜ। ਗ। ਮ। ਰਿ। ਮ। ਨ। ਥ। ਕੀ। ਭੇ। ਤ। ਮ। ਨ। ਭੇ। ਕੇ। ਕੇ। ਨੇ। ਰਿ। ਜ। ਤ। ਰਿ। ਜ। ਨ। ॥ ੪੯। ਏ। ਤੁ। ਤੇ। ਰੁ। ਏ। ਕੇ। ਅ। ਧ। ਕੇ। ਰੇ। ਤ। ਮ। ਰੁ। ਏ। ਨਿ। ਏ। ਨ। ਛ। ਠੀ। ਮ। ਏ। ਕੁ। ਮ। ਰੁ।
ਏ। ਨੀ। ਨੀ। ਸੁ। ਪੁ। ਤੇ। ਤੇ। ਅ। ਨ। ॥ ੫੦। ਏ। ਏ। ਕ। ਜੀ। ਏ। ਨ। ਕੁ। ਤੇ। ਮੇ। ਥ। ਗੁ। ਕੁ। ਤ। ਜਿ। ਰੇ। ਤ। ਕੁ। ਏ। ਏ। ਪੇ। ਤੁ। ਹੀ। ਜ। ਬਿ। ਪੇ। ਤੁ। ਜ। ਚ। ਰਿ। ਏ। ਤੇ। ੫੧। ਥੁ। ਥੁ। ਓ।

ਦੁਹੀਸਾਨਕੁਮਾਰੀਤਾਦਾਰਕੁਤਿਤੀਜਾਨਨਿਤਿਤਾਅਪਰਿਖਪਰਿਖਤੇਜੀਅਗਤਿਛਤੀਮਾਂਚਵੀਕੀਨਿਰਥਾਹਿ॥੫੩॥
 ਦੁਪਤੀਪ੍ਰਥਮਤੀਤਾਸੁਨਾਅਸਿਸਕਤਹੋਜਾਨੇ॥ਨਾਤਿਤੀਜੇਪਦਯਾ॥ਭੁਟਨੀਜਾਂਨੀ॥ਬਿਸਾਨਾਸੁਪਤੀਤੀਮਾਨੀ॥੫੪॥
 ਅਸੁਤਿਛਤੀਸਾਵਿਚਾਰਨਤਨਾਸਾਸਤਾਤਿ॥ਅਸਿਸਕਤਮਭੁਟਨੀਪੁਨਤੀਜਾਤਿ॥੫੫॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਜਾਨਸੁਤਿਛਤੀਕਾਸੁ
 ਤੁਜਾਨਵੀਸਦਾਬੇਕਾਕੋਪ੍ਰਥਮਾਨਦਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੫੬॥ਛੋਤਦਾਕਾਗਨੁਨਸੋਤੇ॥ਤਨਾ
 ਨਾਜਾਨੀਪਨਸੇਏ॥ਗਜਾਨ॥ਥਕਤੀਨਬਖਾਨੀ॥ਦ੍ਰਿਤਾਪਾਨਸਤ੍ਰਪਤਿਤੀਜੀ॥੫੭॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤਿਥਾਤੁਕਤਿ
 ਦਿਚਾਰਾਤਾਤੀਮ੍ਰੁਤੀਪਜਰੈਗੁਰਤਾਅਨੀਉਦਾਗਾਮ॥ਛੋਤੁਗਤਿਅੰਨਨਉਦਾਗੇਸਫਲਾਤਿਦ੍ਰਿਤੀਤੀਪੁਨਮਦੀਉਕਤਿ
 ਵਿਪਨੇਪਨਤਿਦ੍ਰਿਤ॥੫੮॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੫੯॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾ
 ਪਾਦਸੇਦਨਾਅਚਨਕੁਨਾ॥੬੦॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੬੧॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾ
 ਤੇਪ੍ਰਥਮਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੬੨॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੬੩॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾ
 ਭੋਰੇਰੈਸਜਨਸਿਤੀਜਾਗੇ॥੬੪॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਨਾਨਿ॥੬੫॥ਛੋਪ੍ਰਥਮੇਕੁਮਕਾਰਤੀਜੇਤੀਪਨਾਥੇਦਾ
 ਤੁਗਤੁਪਪਾਦਪਜਿਗਨੀ॥੬੬॥ਸੀਤਲਛਾਹਿਸਫਲਫਲਤੁਰੈ॥ਅਨੀਅਪਵਿਧਾਤੁਕਰੈ॥ਤੁਗਨਵੇਕਦਿਵਸਥਿਤਕੀਜੀ॥

[illegible]

ਕਾਮਦਾਸਾਸੀਸਾਰ॥ ਸਤੁਪੁਸ਼ਪਗਾਜਿ॥ ਬਿਦੁਰਾਜਾ॥ ਤੇਰੀਭੀਖੁਰਿਨਹੀਆਵੈ॥ ਪੁਕਤੁਰਾ॥ ਤੇਰੀਨਸਾਮਵੈ॥ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਰਿਸੁ
ਨਾਮਨਨਕੀਪਿਜਾਸਾ॥ ਸਦਾਜਗਤੁਜਾਨੈ॥ ਅਜਸਾ॥ ਤੇਰਾਪੁਰਿਭਾਨਾਦੁਖੈ॥ ਦੁਖੈਲਗੈ॥ ਸਾਪਾਜਾਵੈ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਮ
ਰਝੀਤਿਜਾਗੈ॥ ਪੁੰਨਾ॥ ਤਾਬੰਗਤਿਭਾਘੋਤੁਰਾਦੁਖਾ॥ ਤਾਤੇਮਨਪਾਵੈ॥ ਬਿਸਰਾਮਾਤੁਮਾਤਿਰੁਗੁ॥ ਪੁਨਾਦੁਖਾਮਾ॥ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤੁਮਲੈ
ਦੁਖਾ॥ ਮਚਲਾਮੀਤੁਪਾਲਮਨਕੈ॥ ਸੋ॥ ਬਿਖਰੇਰੇ॥ ਤੇਰੇਜੈ॥ ਮਨਪਾਕਦਾ॥ ਨਪਦੁਨਾਤੁਪਾ॥ ਮਚਲੇਰੇ॥ ਨਹੀਤੁ॥ ਤੇਰਾਪਾ॥ ॥ ੧੮ ॥
ਦੋ॥ ਰਿਝਾਨਪ੍ਰਿਥੋ॥ ਮਚਲਕੀਸਿਵਾਕਹੀ॥ ਫਿਰਾਗਾ॥ ਮਚਦਾ॥ ਰਿਝਾਨਉਫਿਰਹੀ॥ ਉਥੈ॥ ਪਖਾਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੧੯ ॥ ਦੋ॥ ਰਿਝਾਨਉਫਿਰਾ
ਖਾਦਾ॥ ਮਚਦਲਦਲਾ॥ ਮਚੀ॥ ਉਥੈ॥ ਪਖਾਸਿਵਾਹੀ॥ ਉਥੈ॥ ਤਿਸੁਨਿਰਧਾਗੀ॥ ੨੦ ॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰਿਥੋ॥ ਸਦਨਮਨਨਦਿ॥ ਦੁਖਾਪੈ॥ ਮਨ
ਮੇਸਤਿਰੁਤਬਚਨਅਗਾਧੀ॥ ਸਾਮਦਮਾਮਾ॥ ਦੇਸਾਪਨਦਿ॥ ਦੁਖਾਗੈ॥ ਮਚਲੇਰੇ॥ ਮਨਤਾਖੇਰੇ॥ ੨੧ ॥ ਦੋ॥ ਰਿਝਾਨਉਫਿਰਾ॥ ਨਹਿਝਾ
ਨਦਸੇ॥ ਤੇਰਾਜਗੀਜਾਨ॥ ਅਪਮਾਤੇ॥ ਮਤਿਗਜਿਉ॥ ਮੀਵਸਦਾ॥ ਪਹਿਚਾਨ॥ ੨੨ ॥ ਦੋ॥ ਕੀ॥ ਤਿਸੁਮੀਤੁਸਾਜੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਲੰਗੁਧੀਭਾਲਾ॥
੨੩ ॥ ਦੋ॥ ਮਨਜਾਪਹਿਝਾਨਦੁਖਾ॥ ਮਚਲੇਰੇ॥ ਤੇਰੇਦਿਖਾਲਾ॥ ੨੪ ॥ ਦੋ॥ ਨਿਉਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀ॥ ਤੇਉਤਿਕਤੁਰੇ॥ ਨਜਾਇ॥ ਜਬਦੁਖੈ॥ ਮਨ
ਤਾਮਤੇਤਾਵੈ॥ ਹੀਜੁਕੁਰੀ॥ ੨੫ ॥ ਦੋ॥ ਮੀਤੁਕਾਲਮਰਦੁ॥ ਦੁਖਾ॥ ਪਨਹਿਝਾਨਕੀਸਾ॥ ਤਾਤੇ॥ ਪਕਤਿਨੇਰੇ॥ ਤੇਰੇਭੀਥਾਗਿਝਾਨ
ਮਾਨਿਜਾਸਾ॥ ੨੬ ॥ ਦੋ॥ ਨਾਭਮਨਹਿਝਾਨਸਹਜਰੇਗਾ॥ ਤਾ॥ ਭੀਥੈ॥ ਨਥੇਪਸੈਤਿਜਾਗੈ॥ ਨਾਤੁਗਾ॥ ਕੁੰਭੀ॥ ਮਚਲਚਿਚਲਤਾ॥ ਤੇਜਾਗੈ॥
ਸਿਕਲਮਾਕਿਕਲਮੀ॥ ਕੁੰਭੀ॥ ਮਨਹਾਰੀ॥ ੨੭ ॥ ਦੋ॥ ਸਿਕਲਪਸਿਕਲਪਉ॥ ਪਾਧੀ॥ ਮਨਹੀਜਤੈ॥ ਤਾਮਾ॥ ਤਿਝਾਗਉ॥ ਪਾਪਾਮਾ॥

[illegible]

[illegible]

ਅਵਸਤਸਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੀਭਾਖਿੰਨਗਤਿ॥੧੨॥੧੦॥ ਕੁਲਪਾਦਿਤਾਮਤਿਉਤਮਾਮਹੀਸਾਕੁਲਪ੍ਰਜਾਪਨਜਿਹਾਮਹੀਸਾ
 ਚਰਚਿਅਤਿਕੁਲੀਨਾਤੁਹਿਯਾਨੀ॥ਸਾਗਾਸਿਪਥੇਦਗਤਿਗਤਿਯਾਨੀ॥੧੨॥੧੧॥ ਏਅੰਮੇਸੇਕੁਲੇਮੇਜਨਾਸਪੁਰਗਯਾਨਉਮ
 ਜਾਇਤਾਉਪਾਵੈਮਕਤਗਤਿਯੋਨੀਯੀਜਨੀਜਾਇ॥੧੨॥੧੨॥ ਵੀਨਿਯਾਕੇਦਾਨਗਜਦਾਂਨਯਾਗਾਸੇਖਭਸੇਖਭਖਾਸ
 ਇਨਤੈਅਧਕੰਏਦੁਲਤਾਤਾਜੇਤਨਤਯੋਹਿਯਾਨਅਭਿਕਾਸ॥੧੩॥੧੦॥ ਸਤ੍ਰਾਪਤਚਤ੍ਰੀਗਯਾਨਾਵਿਧਵਤ੍ਰਭਿਸਤਾਰਭਖ
 ਨਾਕੁਮਚਾਰਦਿਛਾਅਭਿਜਾਸਕੁੰਯੋਭਯਾਅਸਿਸਕਤਪੰਚਮਉਪਯੋਤਥਾ॥੧੩॥੧੧॥ ਏਹਿਯਾਨਾਮਛਲਤਾਪਾਚਦੀਨੀਵਨਮ
 ਕਤਥਖਾਨਾਨਾਮਛਸਤੁਜਗਤਕੇਹਿਯਿਯਾਤੁਗੋਰੁਨਾ॥੧੩॥੧੨॥ ਤਜਸਾਧਨਉਪਾਧਸੀਲਾਯੋਹਿਯਿਯਾਜਾਨਾਹਿਤਾਅਕਤ
 ਯਥਾਯੋਮੇਅਸਿਕਤਪਾਚਾਨਾ॥੧੩॥੧੩॥ ਏਕੇਵਲਪਉਤ੍ਰਾਨੁਜਾਮੇਲਗੈਸਾਧਨਾਛੁਟੈਤਾਮੇਅਨਿਰੁਪਾਸਰੁਪਾਭਲ
 ਗਤਿਲਥੋਨੀਪਦਾਕਸਿਰਤਿ॥੧੩॥੧੪॥ ਏਅਪਾਂਚਕੁਮਕਾਅਭਿਜਾਸਤੈਨਿਜਾਮਤਾਅਭਿਜਾਸਾਅਭਿਦ੍ਰੀਆਦਿਸਪ
 ਤੈਨੀਹੇਤਸਾਮਥਾ॥੧੩॥੧੫॥ ਏਨਾਪਦਾਯਾਮਭਾਵਨੀਛੁਟੀਛਲਛਲਤੈਯੋਸਕਪਪਦਾਯਾਮਭਾਵਦ੍ਰਿਦ੍ਰੀਸਾਰੇਨ
 ਕੇਏ॥੧੩॥੧੬॥ ਏਅਨੇਪੇਨਾਸਥਾਨਾਛੁਟੀਕੁਥਾਕੰਏਤਾਤ੍ਰਿਪਟੀਕੁਥਾਸੈਨੀਨਿਗਭਿਕੁਲਪਉਦੈਤਾ॥੧੩॥੧੭॥ ਏਤਤ੍ਰਪ
 ਦਥੋਅਧਕੰਏਤਾਭਾਵਨਿਦਾਨਾਛਾਰਪਦਾਰਥਾਭਾਵਤੈਅਥਵਾਮੇਸੇਜਾਨਾ॥੧੩॥੧੮॥ ਅਥਵਾਪ੍ਰਕੁਲਤ੍ਰਪਦਾਰਥਾਅਭੁ
 ਵਰੁਪਾਹਿਤ੍ਰਯਿਨਿਸਾਰਥਾਯੋਜਿਏਤਪਦਾਰਥਾਸਾਤਾਤੈਕਲਪਨਾਤਾ॥੧੩॥੧੯॥ ਏਤ੍ਰਿਯੋਹਿਸਿਪਦਕਨਕਾਇਕਜਿਤੈ

ਸਕਸਾਮਤੁ ਦੁਹਾਏ ਤਿਤੀ ਨਹੀ ਮੰਗਿ ਕੀ ਪੈ ਰਹੁ ਤਕੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਦੁਖਾ ਕਿਸੇ ਪੈ ਨਹੀ ਮਾਰਜ
 ਗਏ ॥ ਤਸਕੁ ਦੇਤੁ ਸਹਜ ਸਨਜਾਏ ॥ ਪਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਰੂਪ ਮਨੀ ਨਹੀ ਰਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਗੁ ॥ ੧੮੧ ॥ ਚੋਤਾ ਨਹੀ ਸਾ
 ਉਤਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਰੂਪ ਕਾਤ ਕੀ ਜਾਨਾ ਮੇਕੀ ਜੇਜਾ ਕਥਾ ਦੇਹੀ ॥ ਛੁਟੀ ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਜਾਹੈ ਸਭੁ ਨਹੀ ॥ ੧੮੨ ॥ ਚੋਤਾ ਨਹੀ
 ਆਸ ਰੂਪ ਮਖਟ ਕੁਝੋ ॥ ਤੁਰੀਯਾ ਥਿਜ ਨਤਾ ਸੋ ਛੁਟੀ ॥ ਥਿਜ ਮਨਾ ਲਗਾ ਤਿਮ ਫਲ ਫਲੈ ॥ ਤਕੀ ਮੰਤ ਕਾਲ ਨਹੀ ॥ ੧੮੩ ॥ ਚੋਤਾ
 ਚੋਤਾ ਰੂਪ ਮਰਤੀ ॥ ਆਇਏ ਤੀਜਾ ਚਾਰ ਥਿਛਾਹਾ ਚਾਰ ਰੂਪ ਤੇ ਹੀ ਛੁਟੀ ॥ ਥਿਛਾਹਾ ਤੀਜਾ ਤਾਰਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਚੋਤਾ ਥਿਛਾਹਾ
 ਤਤੀਯਾ ਜੋਹੈ ॥ ਤੁੰਮਾ ਪ੍ਰਧਾ ਜਾਨ ਜਹੈ ॥ ਚੋਤੀਯਾ ਕੂਹਾ ਥਿਤ ਵਰ ਪਰਚਾਨਾ ॥ ਤਿਥੈ ਕਹਿਤੀ ਹੀ ਜਾਨ ॥ ੧੮੫ ॥ ਚ
 ਤੀਯਾ ਮਹਿਤੈ ਥਰੀਯਾ ਨਾਨਾ ਚਤੀਤੀਯਾ ਥਿਛਾਹਾ ॥ ਜੋਹੈ ਤੁਰੀਯਾ ਚਾਰ ਥਿਛਾਹਾ ॥ ਜਗਤਾ ਮਾਇਚਾਰ ਤੀਯਾ
 ॥ ੧੮੬ ॥ ਚੋਤਾ ਰੂਪ ਮਥਿਛਾਹਾ ਸਾਤ ਰੂਪ ਮਥਿਛਾਹਾ ॥ ਉਥੈ ਪਖਿਅ ਨਹੀ ਕਾਰਨ ਦੇਖ ਬੇਕਾਰ ॥ ੧੮੭ ॥ ਆਤਮਾ ਕਾ ਕੇ
 ਲਾਸੁ ਰਾਹੁ ਦੁਹਾਏ ॥ ਨਹੀ ਥਿਛਾਹਾ ਥਿਛਾਹਾ ਤਨਹੀ ਸਾਧਨ ਨਹੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਆਗਯਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਾਧਕ
 ਨਹੀ ਸਾਧ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੋਤਾ ਜਥਾ ਰੂਪ ਤਿਨ ਮਤ ਦਿਛੁ ॥ ਥਿਛਾਹਾ ਜਥਾ ਰੂਪ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਉਦਾਹਰ ॥ ੧੮੯ ॥
 ਚੋਤਾ ਰੂਪ ਤੀਯਾ ਤਪਾਨ ਸੁਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾ ਮੰਗਾ ॥ ਆਗਯਾ ਨਹੀ ਚਾਨੀ ਮਤਾ ਮਲਾਸਾਨੀ ਮੰਗੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੋਤਾ ਰੂਪ
 ਮਨੀ ਰੂਪ ਥਿਛਾਹਾ ਨਹੀ ਰੂਪ ਨਹੀ ਤਜਾਹਾ ॥ ਜਿਥੈ ਸਹਜਾ ਸੁਰਾ ॥ ਥਿਛਾਹਾ ਸਹਜੇ ਜਾਗਤਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਚੋਤਾ ਰੂਪ ਮਾ

ਪਾਇਓਗਰਨਹਿਸਿਕਾਨਬਿਖਾਏ। ਕੁੰਭੇਰੁਬਿਸਾਮਨਤਿਯਾਹਐਸਾਸਾਮਾਧਾ॥੧੫੩॥ ਏ॥ ਸੁਦਾਸਾਮਾਧਾ॥ ਕੁੰਭੇਰੁ
 ਹਥਿਐਸਾਸਾਮਾਧਾ॥ ਕੁੰਭੇਰੁਬਿਖਾਏ॥੧੫੩॥ ਏ॥ ਨੀਨੈਨਪਾਨਜੀਹਵੇਜੀਹਨੈਨਕਿਸਾਲਾਹੁਪਰੇ
 ਪ੍ਰੀਤੀਕਾਕਰੈਬਾਨੀਬਰਨਹਿਜਾਲਾ॥੧੫੪॥ ਏ॥ ਕੈਤਨਤਿਯਾਹੇਸਾਜਸੈਕੈਤਿਯਾਕਲਬਰੇਗਾ॥ ਗੁਜਾਨਲੇਖਨੀ
 ਲਾਏਹੀਧਾਇਕੁਮਾਫਲਕੁੰਭਾ॥੧੫੫॥ ਸੁਪਚਰੇਤੀਯਤਨਯਾਗੈ॥ ਗੁਜਾਨੀਕੈਕਲੇਖਨਲਾਗੈ॥ ਨਸੀਮਾਤਤਨ
 ਤਨਾਗੈ॥ ਗੁਜਾਨੀਤਿਕਵਲਾਪਤਮਾਤਗੈ॥੧੫੬॥ ਏ॥ ਗਿਜਾਨੀਗਾਥਾਨਵਲੇਖੁਪਚਰੀਥਕੇਮਾਹਿ॥ ਬਿਖਾ
 ਲੇਖਤਹਿਐਂਗੁਪਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੧੫੭॥ ਏ॥ ਅਸੁਐਧੇਤੈਅਹਿਲੇਖੁਯੋਗਜਾਗਾ॥ ਨਿਲੇਖਤਾਕੈਨੀਕਾ॥ ਗੁਜਾਨਸੇ
 ਜਾਗ॥੧੫੮॥ ਏ॥ ਕੁੰਭਮਾਪਾਤਗੈਪਾਤਪਨਕੁੰਭੇਲਖਅਨੇਕਾ॥ ਪਾਠੇਪਤਾਕੈਨੀਕਾ॥ ਗਿਮਲਖੁਥੇਕਾ॥੧੫੯॥ ਏ॥
 ਪਾਤਿਲਜਾਮਨਧਿਨਕੇਵਲਗੁਜਾਨਬਿਚਾਗਾਮਾਧਾ॥ ਇਸਦੁਹਾਇਕੁਜੀਵਨੁਕਤਉਦਾਗਾ॥੧੬੦॥ ਏ॥ ਗੁਜਾਨਦ
 ਗਾਧਤਾਕੈਤਨਕੁੰਭਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਾਕਿਨਕਾਲੇਛੀ॥ ਬਿਨਪ੍ਰਾਚਧਮਨਾਸੁਤਯਾਗਾ॥ ਯਹਧੇਤਕਜਮਗਾਜੈ॥੧੬੧॥ ਏ॥
 ਤਨਤਨਤਨਕੈਲੇਰੁਯੋਮਾਤਜਮਾਨਤਜਾਨਾ॥ ਮਾਤਮਰਜਾਮਾਤਮਸਤਤੀ॥ ਏ॥ ਅਹਿਦਿਯਾਮਾਨ॥੧੬੨॥ ਏ॥ ਜਗਤੀ
 ਮਾਹਿਦਿਯਾਨੀਦਤੈਕੁਲਜੋਪਨਾਮਨੇਕਾ॥ ਕੁਲਿਯੋਪਨਾਸੁਪਨਾਜਾਨੈਜੈਨਾਹਿਬਧੇਕਾ॥੧੬੩॥ ਏ॥ ਕੁੰਭਮਾਤਿਯਾਗੁਜਾਨੀ
 ਤਨਯਾਗੈ॥ ਤਿਕਲੇਖਨਗੁਜਾਨੀਲਾਗੈ॥ ਜੀਤਪੁਲੇਸੁਭਾਦਾਮਾਧੈ॥ ਤਿਕਲੇਖਨਗੁਜਾਨੀਮਾਧੈ॥੧੬੪॥ ਏ॥ ਜੋਮਨ

ਜਾਇਸੇਖਤਸੇਵੈ। ਤੇਵਡੁਦੇਖਨਗਜਾਨੀਏ। ਜੇਮਨਲਾਯੈ। ਸੁਪਨੇਜਾਇ। ਨਹੀਯਾਗਯਾਨਥਰੇਪਸਤੁਇ। ੧੬੫। ਏ।
ਗੈਤਸੇਬਰੁਬੇਲੇ। ਪਟਸੇਮਾਛਾਯੈ। ਮਥੇਲੇ। ਜੀਨਾ। ਤਾਨੁਛਾ। ਦੇਵਰੇਕੋ। ਏਵਡੁਮੈ। ਮੈਮਵਲੇਕੋ। ੧੬੬। ਏ। ਨਿਤੁਪਾ
ਤਾਪ੍ਰਨਾਵਿਜੇਗੁ। ਯਗਪ੍ਰਥਪੜਾ। ਸਿਜੇਗੁ। ਬਿਨੁਗੈਟਕੀਨਹੀਟਰੈ। ਗਜਾਨਥਰੇਪਸਾਕੈਕਰੈ। ੧੬੭। ਏ। ਗਜਾ
ਨੀਵੇਵਡੁਦੇਖਨਲਗੈ। ਜੇਮੇ। ਜੀਵਿਧਿਪ੍ਰਨਗਿਤਿਜਾਗੈ। ਤਾਕੈ। ਮੀਤਕਾਲੀ। ਹੀਜਾਨਾ। ਜਿਗਾ। ਮੈਮੇਉਪਜੈਗਿਗਾ =
ਨਾ। ੧੬੮। ਏ। ਮਾਗਿਜਾਨਨਸਕੈਵਲਜੇਮੀਤਕਾਲੀ। ਹੀਜਾਨਾ। ਤਾਤਜਤਨਕੈਲੇਰਯੇਜੇਮੈਜਨਕਪ੍ਰਮਾਨ। ੧੬੯।
ਏ। ਗਿਗਾਨੀ। ਤਮੇਤਨਤਜੀਯਪਟਖਮੁਡੁਤਿਓਗੁ। ਗਜਾਨੀਏਖਨਲਾਗਹਿਰੇਗੁ। ਰੇਗੁਸਮਜੇਗੁ। ੧੭੦। ਏ। ਬੁਲੰਦੀ
ਰੇਦਾਬੇਗੁਗਸਤੁਜਗਤਯਜਨਅਗਜਾਨਾ। ਮਾਏਵਲਾਮੀਤਕਾਲੀਸਮਤਾਸੁਪਾਛਾਨਾ। ੧੭੧। ਏ। ਤਨਮਨੀਏ
ਮਾਤਮਾਸਕਲਪਿੰਡੁਬੁਗੀਤਾ। ਭੇਦਗੁਣਨਦੋਖਯੋਲੇਕੋ। ਤਿਦਾਮਥੰਡਾ। ੧੭੨। ਏ। ਤੀਨਕੁਮਵਉਤਗਜਾਨਾ। ਬਿਧਿਦਤ
ਕਹੀ। ਪ੍ਰਗਟਗੁਣਨਾ। ਤਾਤੇਰੈਨਸਿਕੈਵੇਤੇ। ਜਾਤੇਪ੍ਰਾਨਉਤਵਡੁਏ। ੧੭੩। ਏ। ਗਸਤਾਮਲਗੁਣਨਕੈਪ੍ਰਸਨਉਤੰ
ਪ੍ਰਸਿਧਾ। ਕਯੰਜਧਾਮਤਗੁਗਨੀ। ਸਸੁਸਾਗਸੁਬੀਰਾ। ੧੭੪। ਏ। ਜੇਗਸਤਾਮਲਸਿਸਸ਼੍ਰਿਤਭਾਖਾਕਹੀਕਨਾਇ। ਗੁ
ਛਗਰਨਾਮਤਕਲਪਦਸੁਗਮਥੰਜੀਯਾਛਾਇ। ੧੭੫। ਏ। ਗਸਤਾਮਲਭਾਖਾਰਹੀਰਚਮਛਪਚਸਾਬਿਚਾਰਾਯਗਬਿ
ਯਾ। ਨਹੀਤਾਕਹੀਸਕਲਬੇਦਕੈਸਾਰਾ। ੧੭੬। ਗਸਤਾਮਲੇਦਾਛਾ। ਜਾਨੀਗਿਗਾਨਸਰੂਪਸਤੁਸਾਤਕੁਮ। ਬਿਸਤਾਰਾ॥

੩੮

ਜੈ

ਸਿਧੀ ਗੰਗਾ ਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਜਨ ਸੇਰੀ ਕਾ ਸੇਰੀ ਤੇਰੀ ਹਿੰਦੁਸਾਨਾ ਅਪਨੀ ਕੁਲ ਦੇਖੀ ਤੇਰੀ ਸਿਧੀ ਗੰਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਧੀ
 ਨਦੀ ਸਿਧੀ ਸਨਾਨ ਹਿੰਦੁਸਾਨਾ ਸੇਰੀ ਕਾ ਸੇਰੀ ਤੇਰੀ ਹਿੰਦੁਸਾਨਾ ਅਪਨੀ ਕੁਲ ਦੇਖੀ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਸਿਧੀ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ
 ਆਇਓ ਨਿਕੋ ਕਾਜ ਲਵਤ ਸੀਵਾ ਪਨੁ ਛੂਹੀਐ ਗਮਨੀ ਚਾਹਿਤ ਰਾਜਾ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਮਾਤਲਾ ਤੁਸਮਾ ਮਾਰੇ ਹੋ ਮਟੇ
 ਖਾਏ ਮਾਰੇ ਸੇਵਕ ਪਾਏ ਸੇਰੀ ਕਾ ਸੇਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਤੇਰੀ ਕੋ ਕੋਈ ਏਤੀ ਜਗਤੁ ਮਾਸਤ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵ
 ਕੇਵਲ ਤੇਰੀ ਪਰੋਖੁ ਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪਾਇਤ ਇਨਕੋ ਨੈਜਦ ਪਲੀਏ ਗਯੀ ਮਾਰਾ ਤੇਰੇ ਹੋਰ ਸਿਧੀ ਨੀਵੀ ਮਾਤ ਪ੍ਰਭਾਵ
 ॥ ੩੬ ॥ ਸਿਧੀ ਸਨਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕੇ ਸੁਖ ਲਹੀਐ ਕਾ ਕਾਇਏ ਜੁਲਾਨੇ ਲੋਤੀ ਤੇਰੇ ਖੇਰੇ ਖੇਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕੁਲ ਮੇਰੀ ਨੈਜਦ
 ਜੀਅ ਸਿਧੀ ਕੇ ਹੋਰਾ ਜਾਨ ਬੁਝਾ ਪਾਪ ਕੇ ਵਿਗਧੀ ਪਿਧੀ ਕੇ ਕੁਲ ਮੇਰੀ ਨੈਜਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਜੈ
 ਮੈ ਕੁਲ ਕੇ ਸੇਰੀ ਤੇਰਾ ਮਾਸਤੁ ਏ ॥ ੩੯ ॥ ਸਿਧੀ ਸਨਾਨ ਕੇ ਕੇ ਏਰੇ ਹੋਰ ਕੁਲ ਨਾਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ਸੇਰੀ ਕੇ ਏਖੀ
 ਹਧਾਗ ॥ ੪੦ ॥ ਨਰਕ ਸੀਧੀ ਕੁਲ ਪਾਤੀ ਜੇ ਲੋਹੀ ਪਤਿ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਕੁਲ ਦੇਰਾ ਤੇਰੇ ਖੇਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਜਾਤੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੁਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਕੁਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ਨੀਤੀ ਦੇਰੇ ਤੇਰੇ
 ਮਾਨ ਰਕਮੇ ਤੇਰੇ ਕੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸੁਲੇ ॥ ੪੪ ॥ ਏਤੋ ਪਾਪ ਕੇ ਨਾਹੀ ਨੀਤੀ ਦੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਏਤੀ ਮੇਰੀ ਰਾਜਾ
 ਖਰਨ ਤੇਰੇ ਬੁਝਿ ਰਾਗ ॥ ੪੬ ॥ ਕੁਲ ਮੇਰੀ ਕੇਰੇ ਰਾਜੇ ਏਤੀ ਮੇਰੀ ਰਾਜਾ ॥ ੪੭ ॥ ਕੁਲ ਮੇਰੀ ਕੇਰੇ ਰਾਜੇ ॥ ੪੮ ॥

ਹਮ ਤੁਮ ਅਨੁਪਤ ਨਿਤੇ ਇਨ ਕੇ ਨਾਸ ਨਹੀਏ ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਸ ਮੇ ਖੂਹੇ ਮੇ ਸੇ ਸੁਭ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਨੁ
 ਦਾ ਅਥਿਸ ਤਾਯਾ ਦੇ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈ ਸੈ ਦੇਹ ਅੰਤ ਲਹੈ ਪੀਨ ਸੋਹ ਨਹੀਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਜਨ ਇੰਦ੍ਰ
 ਚਿਤ ਮਿਲਾ ਦੇ ਮੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇਤਾ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਹਿ ਖਿਰਹੈ ਸਹੁ ਤਿਨ ਕੋ ਜਹੇਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾ ਕੋ ਖਿਥਾ
 ਨਹੀਤ ਕਛੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗੇਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਵੇਹੈ ਪੀ ਮੁਕਤ ਹਲਹੈ ਬਾਤ ਵਿਹੈ ਪਾਨੁ ॥ ੧੫ ॥ ਜੋਹੈ ਸੋ ਖਿਨ
 ਸੋ ਨਹੀ ਜੋ ਖਿਨ ਸੋ ਸੋ ਨਹੀ ॥ ਜੋ ਇਨ ਤਤ ਨ ਕੋ ਲਖੇ ਗਨਿਯੈ ਕਯਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾ ਸੋ ਜਗ ਜਗ
 ਹੋਭੁ ਜੋ ਸੋ ਅਬਨਾ ਸੀਯਾਨਾ ॥ ਜਾਹ ਬਿਨਾ ਸਨ ਕੋ ਸਕੈ ਤਾਹ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅੰਤ ਵੇਤ ਸਭ ਦੇਹ
 ਹੋਯੈ ਵੇਰਾ ਤਹੈ ਨਿਤਾ ॥ ਅਬਨਾ ਸੀਵਹ ਵਸਤ ਹੋਯੁ ਕਰੈ ਕੀਨ ਮਿਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋ ਜਾ ਕਹੈ ਤਾਹ ਨਹੀ
 ਨੇ ਗਨ ਤਿਜੋ ਕੋਏ ॥ ਯਹ ਨ ਮਰੈ ਮਾਰੈ ਨਹੀ ਅਗ ਜਾਨੀ ਦੇਵੇ ਦੇਹ ॥ ੧੯ ॥ ਯਹ ਨ ਮਰੈ ਉਪਜੈ ਨਹੀ
 ਕੁਯਨ ਆਗੈ ਹੋਏ ॥ ਅਜਗ ਪੁਤ ਨ ਨਿਤਹੈ ਮਾਰੈ ਮਾਰੈ ਸੋਏ ॥ ੨੦ ॥ ਜੋ ਜਾਨਤੈ ਆਤਮਾ ਮਾ
 ਜ ਅਬਨਾ ਸੀਨਿਤਾ ॥ ਸੋ ਨਰ ਮਾਰੈ ਕੋ ਨ ਕੋਤਾਹ ਨੇਕੋ ਮਿਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਸੇ ਪਟ ਜੀਰਨ ਤਜੋ ਪਹਰ
 ਤਹੈ ਜੋ ਨਵੀਨਾ ਵੇਹ ॥ ਪੁਤ ਨ ਜੀਉ ਤਜੈ ਨਈ ਗਹਤ ਪਥੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਯਹ ਨ ਕਟੈ ਹਥੀ ਆਰ
 ਸਿਪਾ ਵਕ ਸਕੈ ਨ ਜਾਗ ॥ ਭਿਜੈ ਸਕੈ ਜਲ ਨਾਹੀ ਸੋਖਨ ਸਕੈ ਖਿਜਾਗ ॥ ੨੩ ॥ ਕਦੇ ਜਹੈ ਸੁਖੇ ਨਹੀ

ਅੰਤਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਗਿ ਤਰੇ ਸਤੁ ਤੇ ਭ੍ਰਿਮਾ ਭ੍ਰਿਸਾ ਸੀ ਭ੍ਰਿਸਾ ਤੇ ਭ੍ਰਿਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਟੀ ਜੀ ਅਭਿ ਤੇ ਮਥਕਾ ਹੀ ਤ੍ਰਿਜਾਨਾ ਮੇ ਮੇ ਜਾ
 ਵਿਏਖੇ ਮੇ ਕਲੇਹੁ ਜਿਨਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਜਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਏ ਜਨਾ ਮਨ ਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਕਿਉ ਜਿਨ ਕਰਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸਤ ਮੇ ਤੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਜੇ ਉਪਜੈ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸਾ ਜੇ ਹੋ ॥ ਭ੍ਰਿਸਾ ਉਪਜੈ ਆਇ ॥ ਹੋ ਨਹਾ ਰਸੇ ਹੋ ਤੇ ਤਹਾ ਨ ਸੇ ਕਥਾ ਹੋਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪਾਛੇ ਜਾ ਹੋ ਨ ਜਾਨੀ ਆਹੋ ਪੈ ਨ ਜਾਨ
 ਮਾਨੁ ਹੀ ਜਗ ਵਿਛੁਏ ਖੀਜੇ ਤ੍ਰਿਏ ਸੇ ਚਨਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਗਵੇ ਦੇਖੇ ਸੁਨੇ ਕਹੈ ਜੇ ਉਪਾਧਰ ਜਗਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜੇ ਲਗੇ ਪ੍ਰਭਾਨ
 ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਜੀਵਨਾ ਗਵਿ ਜਾਤ ਹੋ ਥਾ ਤੁਸਾ ਕੁ ਨਿਕੀ ਦੇਹਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੇ ਚਨ ਕੀ ਜਾਇ ਕਵਾਹੁ ਸੇ ਨੇਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾ
 ਵਿਛਾਰ ਤ੍ਰਿਏ ਜਿਨ ਛਾਹੈ ਸਿਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮੇ ਤੇ ਛਾਹੀ ਮਹਿ ॥ ਯੇ ਨ ਕਛਾ ਮਭਿਰਾਮਾ ॥ ੩੧ ॥ ਆਨੀ ਇਛੁ ਤੇ ਲਹੈ ਖਲਾ ਸੁਰ
 ਕੇਹਾ ਆਹਾ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋ ਤਛੁ ਫੀਲਹੈ ॥ ਮੇ ਸੀ ਰਨਾ ਵਾਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖੈ ਸਿਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਸੋ ਕਹੈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਜ ਕੇ ਕੀਰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪੈ ਪਰੇ
 ਹੋ ਪਾਪਨਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਭੇ ਲੋਕ ਕਹੈ ਹੋ ਮਥੇ ॥ ਮਥੇ ਮਥੇ ਸੁਨ ਬਛਾਇ ॥ ਅਪਜ ਸੁਪਿਤਾਵਾਇ ਤ੍ਰਿਏ ਮਨੁ ਤੇ ਮਥਵਾਇ ॥
 ੩੪ ॥ ਭ੍ਰਿਏ ਮਥੇ ਮਥੇ ਜਨ ਰਨ ਤਜੇ ਕਹੈ ਹੋ ਧੀਰਾ ॥ ਤੇ ਹਰ ਤਜਾਨ ਤੇ ਮਥਲਾ ਘੋਰੇ ਹੋ ਧੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਭ੍ਰਿਏ ਮਥੇ ਮਥੇ ਕਹੈ
 ਹੋ ਜੇ ਅਨ ਕਹੀ ਬਾਤਾ ॥ ਨਿਜ ਅਭਿ ਜਾਇ ਕਹੈ ਨੇ ਧਰੁ ॥ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ॥ ੩੬ ॥ ਲਰਤ ਮੇ ਲਹੈ ਹੋ ਸੁਰਗ ਜੀ ਤੇ ਮੇ
 ਰੇ ਰੁਹਾ ॥ ਚਿਠਾ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ॥ ੩੭ ॥ ਲਾਭੁ ਹੋ ਨਾ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ॥ ਤੇ ਹਰ ਸਾਮਾਨਾ ਤੇ ਮਥੇ ਮਥੇ
 ਜਾਪੁ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਂਖ ਧਰਮ ਤੇ ਸਿਵ ਹੀ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ਮਥੇ ॥ ਤਾਂ ਧਰਮ ਤੇ ਸਿਵ ਹੀ ਮਥੇ ਮਥੇ

ਕਾਮਨਾਮਾ ੩੬ ॥ ਕਾਮਕੋਈ ਨ ਕਾਮਨਾ ਤ ਕੋਈ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਮਲਪਕੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਮਕੋਕਾ ੨੩ ॥ ੩੬ ॥
 ਕੁਪਜੀ ਨਿਸਚੈ ਤੁਕੋਈ ਕੋਈ ਤੁਜਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨੋ ਬਹੁ ਧਿਆਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬੇਪਰਮਾਨੁ ਤੁਸ
 ਰਗਫਲਤੋ ਮਗਜਾਨੀ ਲੋਏ ॥ ਕਹਤੁ ਜੋ ਏਹੁ ਤੁਕਛਾ ॥ ਐਨਹੁ ਤਿਨੋ ਮੇਯਨ ਨ ਜੋਏ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਰਗਲ ਕੁਕੀ
 ਕਾਮਨਾ ਰਹਤੁ ਜੋ ਤਿਨ ਕੋ ਚਿਤਾ ॥ ਭੋਗ ਬਹੁ ਏਕੇ ਲੀਯੋ ਤੁਝਿ ਜਾ ਚਿਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭੋਗ ਬਹੁ ਏਕਾਮਨਾ
 ਨ ਕੋ ਚਿਤਹ ਰਿਲੇਤਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕੁਤੇ ਤੁਪਕੀ ਨ ਸਾਮਾ ਪਮੇ ਦੇਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਭਿਉ ਨ ਕ੍ਰਮਕੋਕਾ ੨੩ ॥ ਬੇਦਸੇ ਤ
 ਜਤੀ ਮਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਦਾ ॥ ਪਸਹੁ ਤੇਜੋਗੁ ਪੋ ਮਤੁ ਜ ਚਿਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬਾਪ ਭ੍ਰਮ ਕੁਪੀ ਸਤ ਜੋ ਏਕੋ ਕਾਜ
 ਤੋ ਮੇਜਾ ਨੇਏ ਕੋਲਹੁ ਤੁਸਾ ਕੋ ਜਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤੇਗਾ ਮਧਕਾ ਰਜੇ ਕ੍ਰਮ ਹੋ ਨਾਹੀ ॥ ਫੁਲਨੀ ਹੋਤਾ ॥ ਕਾਮਨ ਕੋ ਫ
 ਲਛ ਕੋਈ ਜਾਨੁ ॥ ਗਹ ਚੇਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ ਕੁਇ ਥਾਹੁ ਤੇ ਏਕਾ ਕ੍ਰਮ ਬੇਸਿਧ ਕੋ ਤਜਾਗਾ ॥ ਸਿਧਾਮ ਸਿਧ
 ਸਾਮਾਨ ਕਾਜਹ ਜਗਾਮਨ ਰਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਾਪ ਜੋਗ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਮਜਨ ਤੁਪਟ ਜਾਨਾ ॥ ਸਨਹਿ ਤੁਸੁ ਬ
 ਕੀ ਦੀ ਨ ਕਾਮਨਾਮਾ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਪ ਜੁਲੁ ਤੇ ਉਤਰ ਅਕਾ ਪੀਨ ਕਹਾਂ ਮਾਪਾ ॥ ਜੇ ਕੁਸਾ ਮੇ ਚਾਤਾ
 ਏਸੇ ਏਕੁ ਤੁਮਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚਾਹਤ ਨਹ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਫਲ ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਬਹੁ ਕਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਬੇਪਕੋ ਫਲ ਕੋ ਲ
 ਹਤ ਮਕਤਾਮਨ ਰਾਗਾ ॥ ੪੭ ॥ ਮੇਗਸਾਪਨ ਤਾਜ ਬਤਰੇ ॥ ਮਜਨ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਤੁਕ ਮੇਰੇ ਬੇਗ ਚੁਕੇ

ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਿਆ ॥ ੫੩ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਛਾਰੇ ਗਲ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਤੇ ਜਬ ਮਿਤਾ ਤਬ ਸਮਾਧ ਮੇਰੇ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਨਿਗਲ
 ਨਿਗਿਤਾ ॥ ੫੫ ॥ ਅਨਭਿਵਾਦ ਸਾਖੀ ਬਿਛਾਰੇ ਜਲ ਸਦਾ ਤਾਂ ਕੇ ਚਿਤ ਨ ਬਤਾਏ ॥ ਕੈਸੇ ਕੈਲਤ ਵਿਛਾਰ ਤ ਦਲ ਤੇ
 ॥ ੫੬ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੫੭ ॥ ਨਿਗੁਣ ਏਨੇ ਦੁਖ ਨੀਏ ਮਨ ਦੀ ਕਾਮ ਨਾ ਤਿਨ ਕੇ ਤਜੇ ਜੁ ਕੈ ॥ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਗ ਹਿਨ
 ॥ ੫੮ ॥ ਜਲ ਬੁਧਾਏ ॥ ੫੯ ॥ ਏਖੈ ਤਜ ਕੁਹੇ ਨਹੀ ਸੁਖ ਚਾਹਿ ਨਹੀ ਨੀਤਾ ॥ ਤਜੇ ਨੇਹਾ ਮਨੁ ਪੈ ਨਿਗਲ ਬੁਧ ਸਮਿ
 ॥ ੬੦ ॥ ਨੇਹ ਨ ਕਾਹੀ ਕਰੈ ਤਲੇ ਬੁਝੇ ਕੀ ਚਾਹਿ ॥ ਕੁਲੇ ਬੁਝੇ ਕੀ ਚਾਹਿ ਨਹੀ ਬਿਛਾਰਿ ਲਖੀ ॥ ੬੧ ॥ ਨਿਛਿ
 ਕੁਝ ਜਾਨੈ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ ਚਾਹਿ ॥ ੬੨ ॥ ਲੇਤਾ ਲੇਖੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਨ ਤਜਿ ਦਿਖਾਨ ਮੇਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ਦਿਖੇ ਕੁਤ ਹੋ ਦੁਖ
 ਮੇਰੇ ਤਜ ਤੇ ਜੇ ॥ ੬੪ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੬੫ ॥ ਪੇਜਾ ਤਰੈ ॥ ੬੬ ॥ ਕੁਲਾ ਬੇਨਿਗ ਪਾਗ ॥ ੬੭ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੬੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਜਤ ਨ ਕਰ
 ਨ ਤਾ ਸਾਧਾ ॥ ੬੯ ॥ ਮਾਤਿ ਬੁਝ ਦਾਨ ਤੇ ਤਉ ਲਗਾ ਦੁਖਿ ਆਪਿ ॥ ੭੦ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੋ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਕੈ ਲਖ
 ਏ ॥ ੭੧ ॥ ਸਕੀ ਨੀ ਜਿਨ ਏਸ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਕਾਰੇ ॥ ੭੨ ॥ ਜਬ ਸਾਧੁ ਤੇ ਦਿਖੇ ਕੈ ਤਿਨੋ ਉਪਚਾਰਿ ਗਿਰਾ ਕਾਮੇ
 ॥ ੭੩ ॥ ਜੀਤੀ ਕਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰੇ ॥ ੭੪ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੁਧਿਨਾ ਸਾਧਾ ॥ ੭੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਨਹੀ ਬੁਧ ਸਮੇ
 ਮਿਤ ਪਾਸਾ ॥ ੭੬ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੭੭ ॥ ਪੈ ਤਜੇ ਕੈ ਕੈ ਬਿਖੇ ਕੀ ॥ ੭੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨੀ ਨਹੀ ਕਰੈ ਲੈ ਸਾਧ ਤੇ ਕੈ ਕੈ ॥ ੭੯ ॥ ਸਾਧ
 ਤਜ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀ ਤਜੇ ॥ ੮੦ ॥ ਤਦ ਮਨ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ੮੧ ॥ ਬੁਝ ਬੁਝ ਮਿਥੇ ਤੇ ਕੈ ਕੈ ॥ ੮੨ ॥ ਜੀਤੀ ਨਾ ਬੁਧ ਪੈ ਨਹੀ

ਭਾਖਿਐ ਨ ਤੇ ਸੋਭਿਅਨਾ ਧਨਾਨ ਨਿਨਾ ਸਾ ਤੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੇਨਾ ਧਨ ਮੁਜਾਂ ॥ ੬ ॥ ਭੀ ਭੀ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਚਿਤਿ ਤਤੁ ॥
ਮਤੇ ਤਮ ਨ ਲਿਆ ਆਏ ਪੈ ॥ ਮਨ ਜੇ ਭਾਖਿਐ ਤੇ ਤੇ ਭਾਖਿਐ ਜੇ ਭਾਖਿਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਤਤੁ ਮਨ ਨਾ ਭੀ ਭੀ ਤੇ ਜਾਹੁ ਤੇ ਜਿਨ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਮਤੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਮਤੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਤਤੇ ਤਾਂ ਮਨਿ ਸਾਂ ਤੇ ਜੇ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਮਿਲੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨ ਜੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਮਨ ਭੀ ਤਾਂ ਮਨ ਜੇ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੪ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੫ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਮਨ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਨਿਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ॥ ੧੭ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ

१०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

ਤਦ ਸਦੈ ਤੇ ਜੋ ਮਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸਦੈ ਤੇ ਜੋ ਮਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸਦੈ ਤੇ ਜੋ ਮਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸਦੈ ਤੇ ਜੋ ਮਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ੩੫ ॥ ਨੂਨ ਤੇ ਜੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਮਪ ਕੇ ਮਨ ਮੀ ਚਰੁ ਕੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਮ ਮੇ ਪ੍ਰਮ ਮੇ ਪ੍ਰੇ ਜਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਮਨ ਜੋ ਨੇ ਦਾ ਚਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇ ਰੇ
 ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਮ ਨੂ ਤੇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾ ਕੇ ਟਿਛਨ ਹਿ ਨੇ ਦੁਖ ਦਿ ਤੀ ਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਟ ਨੇ ਦਾ ਚਾ ਪ੍ਰਜ ਜੇ ਕਾ ਮਾ ਮੁਖੀ ਪਦੈ ਰਜਗੁ
 ਨ ਹੀ ਤੇ ਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਪ੍ਰਮ ਤੇ ਨੇ ਨਾ ਪਾ ਸਿ ਕੇ ਮੁਖੀ ॥ ੩੫ ॥ ਮਗਨ ਦੁਖੇ ਜਿ ਜੇ ਪ੍ਰਮ ਮਿਦੁ ਪਨ ਮਲ ਕੇ ਤੁੰ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਚਾ
 ਮੀ ਜਿ ਚਿਛੁ ਕੇ ਜਗਤਿ ਨ ਤਾ ਹੀ ਦਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਜਾ ਨੀ ਰੁੰ ਕੇ ਗੁਜਾ ਨ ਦਿ ਨੇ ਹੀ ਰਾ ਮੇ ਭੁੰਘਾ ਕਾ ਮਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਮਗਨ ਜੇ ਸਕੈ
 ਨ ਕੇ ਚਿਛੁ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮੁਖੀ ਪਦੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜੋ ਨੇ ਥਾਨਾ ਦਿ ਨ ਜੀ ਨਾ ਸਤੁ ਰੇ ਗੁਜਾ ਨੀ ਰੁੰ ਕੇ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਮਨ ਜਨ ਤਾ
 ਤੇ ਪਾਏ ਹੀ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨ ਕੇ ਕਾ ਰਗੁ ਗੁਜਾਨਾ ਦਿ ਗੁਜਾਨ ਜੇ ਜਾ ਪਾ ਪੀ ਕੇ ਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਸਤੁ ਤੇ ਪਰੈ ਮਨ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
 ॥ ੩੫ ॥ ਮਨ ਤੇ ਪਰੈ ਜੁ ਪਦੈ ਤਾ ਤੇ ਮਾਤੁ ਮਜੇ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਤੁ ਮਲ ਪਦੈ ਤੇ ਪਰੈ ਮਨ ਕੇ ਕੁਦਾਸਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾ ਰੂਪ ਮਦਾ
 ਤਿ ਕੇ ਮਾਤੁ ਰਗੁ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਤਿਸ੍ਰੀ ਕੁਗਟ ਤੀ ਤਾ ਸਪਤਿ ਪਤ ਸਖੁ ਗਾਥਿ ਦਿ ਜਾ ਜੇ ਗੁਸਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤਿਸ੍ਰੀ
 ਨਾ ਮਨ ਜਨ ਤਿਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕਾ ਮਜੇ ਰਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਟ ਨੇ ਦਾ ਚਾ ਪ੍ਰਜੇ ਜੇ ਗੁਰੇ ਮੇ ਕਾ ਤਿਸ੍ਰੀ ਪਰੈ ਰੇ ਰੇ
 ਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਤਾ ਮਨ ਸੇ ਪਦਿ ॥ ੩੫ ॥ ਨ ਦਿਖਵਾ ਕੀ ਪਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਪਰਿ ਪ੍ਰਾਯਾ ਜੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਜਨ ਤੇ ਰਿਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਭੁਤ ਦਿ
 ਨਾ ਕੀ ਤੇ ਭੁਜੇ ਸੇ ਭੁਜੇ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਖੇ ਪ੍ਰਤਨ ਜੇ ਗੁਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੇ ਕੇ ਕੀ ਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੇ ਮੀ ਮਿਤੁ ਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕੁਗਟ ਕੇ ਕੁਗਟੇ

੩॥ ਅਜਨੈ ਦਾ ਛਾਤਾ ਤਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਪ੍ਰਤਨ ਦੇਵਾ ਤੁਮ ਬਖਤੀ ਜੀ ਕਰੀ ਤਿ ਜਾਨੈ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ਅਜਨੈ ਦਾ ਛਾਤਾ ਤਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਪ੍ਰਤਨ ਦੇਵਾ ਤੁਮ ਬਖਤੀ ਜੀ ਕਰੀ ਤਿ ਜਾਨੈ ਭੁਭੁਕਾ ॥
ਦੁਛਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਬੀਤੇ ਹੈ ਬਹੁ ਦਾਗ ਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਨਤਨ ਹੀ ਤਿ ਜਾਨੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਜਨਮ ਬਿਨਸੀ ਪ੍ਰਭ
ਤਿ ਜਗਤ ਦੀ ਸਕੂਤਾਗਾ ਅਖਨੀ ਇਛਾ ਲੇਤ ਹੈ ਪਾਸ ਤਿ ਮਟੁਤਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਅਜਨਮ ਜਨਗ ਮੇਰੇ ਤਿ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਕਿਤ
ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਤਾਮ ਪ੍ਰਮਾ ਜਗਤ ਤਾਤ ਬਹੀ ਜਨਮ ਤਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਪਾਪਨ ਕੀ ਗਣਿਤਾ ਕਰੇ ਪਾਪੀ ਤੁਰੀ ਮਾਰਾ ਬਾਪਤ ਜੀਤ
ਜਿਸ ਮਕੀ ਜਗੁ ਜਗੁ ਮਾਨੁ ਹੀ ਚਾਗਾ ॥ ੭ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਮਨੁ ਮਕੀਤ ਤੁਲੈ ਜੇ ਜਾਨਾ ॥ ਦੋਹਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲੈ ਬਹੁ ਰਨ ਜਨ
ਮੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਖ ਕੇ ਪਤੈ ਕੇ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਧੇ ਭਾਏ ॥ ਬਹੁ ਰਨ ਜਨਤ ਮਨੁ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ
ਜੇ ਸੇਭੁ ਜਤਨ ਉਤੇ ਸੇਭੁ ਲੇਤਾ ॥ ਅਜਨਨ ਗਾਭੁ ਸਗਤੋ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁਮਾਰੀ ਪਵੀਰਾ ਹਿਰਾ ਪਤ ਦੇ
ਵਨ ਲੇਏ ॥ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਨਹ ਲੇਏ ॥ ਸਿਧ ਬਹੁ ਦੇਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਾਹੇ ਕੁਨ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਕੁਨ ਕੁਮਾਰੀ ਜਾ ਕੇ ਕੁਨ ਰਹੇ
ਨਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਅਜਨਮ ਕੇ ਲਗਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਫਲ ਕੀ ਚਾਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਨਬਾਏ ਤਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥
ਜੇ ਚਾਹਿ ਤੇ ਮਕਤ ਕੇ ਕਰੇ ਕੁਮਾਰੀ ਨਾਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਪਾਲਨ ਕੀ ॥ ਤੁਪਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਕਉਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇ ਰਹਤ
ਪੀਤੁ ਤਾ ਮੇਰੇ ॥ ਮਕਤ ਕਾ ਜੀ ਹੀ ਸਮਾਏ ਕਹੇ ਤੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾਨੈ ਚਹੀਏ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇ ॥ ਸਿਧਾ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਨਮਾਨ
ਮਗਤ ਲੀਜੈ ਗਹਨ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕੁਮਾਰੀ ਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕੁਮਾਰੀ ਕਾ ਬਖਸ਼ਿਤ ਤਿਨਾ ਕੁਰੀਏ

ਬੇਦਨ ਕਰੇ ਗੁਜਰ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਅਕੀਸੇ ਸੁਰੇ ਤੇ ਨੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਸਨਾ ਸੁਖਾ ਕੁਤਿ ॥ ੫ ॥ ਕੇਹਾ ਨੈਓ ਪਦੇ ਸੇ ਰੇ ਗੁਜਰ ਗੀ ੧੯੦
 ਜੀਓ ਗਤਿ ॥ ੬ ॥ ਅਜਨੁ ਤੇ ਗੁਜਰ ਗੈ ਲਹੇ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਭੀ ਜਨ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਪਸਾਂ ਟੁਕੂੰ ॥ ੮ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਭੀ ॥ ੯ ॥
 ਨ ਮੇਰੇ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਜਰ ਨਾਉ ਬਿਉਰੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ੩੬ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨ ਲਾਹਤਾ ਸਕੀ ਤਾਰਤਾ ਕੁਤਿ
 ਜਾਗਾ ਗੁਜਰਾ ਮਗਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਰੇ ਗੁਰਤ ਮਾਨ ਬਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਜਰ ਨਾ ਮਾਨ ਲੇ ਕਮੇ ਪਾਵਨ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਜਰ
 ਮਨ ਨੇ ਕੇ ਲੇ ਗੁਜਰ ਕੀ ਨਿਗ ॥ ੧੪ ॥ ੩੭ ॥ ਹਿੰਦੀ ਜਿ ਤਸਾ ਸਹਤਿ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਗੁਜਰਾ ਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਤ ਕਲੀ ਸਾਖੀ ਸਿਧ
 ਸਾਧੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਪਾਇਨਾ ਤਾ ਕਾ ਰੇ ਦੇਖ ਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਾ ਸਿਧੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਲੇ ਕੁਤੇ ਨਿਗਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਵਰੇ ਸਦੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕੇਹਾ ਗੁਜਰਾ ਨੀ ਵੀ ਪੈਨ ਕੁ ਮੀਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਹੀ ਦੇਹੇ ਜੇ ਮਗਨਾ ਤੇ ਉਪਜਤ ਮੁਜਰ
 ਮਾਧਿ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਜਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਕਰ ਕੇ ਜੇ ਗੁਯੋ ਨਰ ਨਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ੩੮ ॥ ਹਿੰਦੀ ਜਿ ਕੁ ਗਵਤ ਗੀ ਤਾ ਸਾਖੀ ਤਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਧਿ
 ਜੇ ਜੇ ਗੁਜਰਾ ਤੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਮੁਜਰ ਸਿਧਾ ਦੇ ਕੁ ਮਗਨਾ ਕੁ ਬੇ ਕੇ ਗੁਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ੩੯ ॥ ਪਿੰਜਾਉ ॥ ੨੫ ॥ ਮੁਜੇ ਨੇ ਦਾਚੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਪ੍ਰਵਰੇ ਸੇ ਨਾਹੀ ਕਿ ਬਖਸ਼ੇ ਕੁ ਮੇਰੇ ਗੁਜਰਾ ਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਚੈ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਿਨ ਕੁ ਰੇ ਗੁਜਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ੪੦ ॥ ਕੁ ਗਵਾਨੇ ਦਾਚਾ ਕੁ ਮੇਰੇ
 ਗੁਜਰਾ ਸਾ ॥ ੨੯ ॥ ਉਸਤੁ ਹੈ ਨਾ ਕੁ ਮੇਰੇ ਗੁਜਰਾ ਸੇ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਨ ਲਹੀ ਜ ਤੇ ਹੈ ਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ੪੧ ॥ ਮੇਰੇ ਬਤ ਜੇ ਜਾਹਿ ਤ ਜੇ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਕਾ ਕੁ ਦੇਖ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਜੇ ਰੀ ਮਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜੇ ਗੁਜਰਾ ਕਿ ਕੁ ਤੇ ਮੇਰਾ ਤੇ ਤਨਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥

ਏਕੈ ਕਰੀ ਜੋ ਬਿਨੁ ਲਗੇ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਅਸਾਨੀ ਨੇ ਲਗੀ ਜਤਨ ਸਾਂਖ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜੇਗੁ ਤੇਰੇ ॥ ਅਸਾਂਖ ਜੇਗੁ ਏਕੈ ਕਰੀ ਨੇ ਤਾ ਕੈ ਕਰ
 ਨੀ ਜੇਰੇ ॥੫॥ ਲਗਤੇ ਮਿਲਿਆ ਮਹਿ ਦਾਸੀ ਸਿਨ ਕੁਮ ਕੁਮ ਮਿਤਾ ਜੇਗੁ ਜਗਤ ਜੇਕੁ ਤੇਰੇ ਲਗਤ ਕੁਮ ਮਹਿ ਗਚਿਤ ॥੬॥
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਜੇਤ ਦੇਸੁ ਪਹਿ ਜੇ ਜੇਗੁ ਜਗਤ ਜੇ ਕੋਰੇ ॥ ਜੀਵਨ ਜਾਨੈ ਮਾਤਮਾ ਕੁਮ ਮਿਲੇ ਪਤਿ ਨਹਿ ਦੇ ॥੭॥ ਰਾਜਾ ਨੀ ਕੁਮ
 ਮੁਕੁ ਤੇਰੇ ਲੇਤ ਕੁਮ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਪਤ ਛੁਰਤ ਮਨ ਮਨ ਤਚ ਲਤ ਤਿਹਿ ਜਾਨ ॥੮॥ ਮੇਰੇ ਚਾਲ ਤਜਾ ਗਤ
 ਮੇਰੇ ਲਗਤ ਰਹੀ ਦੇ ਤਾਹਿ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਿ ਮਨ ਜੀ ਜਗੀ ਜਾਨ ਤਯੇ ਜਹੇ ਤੁ ॥੯॥ ਕੁਮ ਕਰੇ ਤਜ ਸਿਹ ਕੇ ਸਰੁ ਕੇ ਸੁਰ
 ਰਜਾਨਾ ਤਾ ਕੇ ॥ ਪਨ ਲਗਤ ਤੇ ਪਦਮ ਪਤ ਜਲ ਮਾਨ ॥੧੦॥ ਦੇਹ ਬਧ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਜਨ ਜੇਰੀ ਰੇਹ ਨਿਹਿ ਸਿਹ ॥
 ੩ ਕੁਮ ਪਰਗੀ ਬਿਤ ਚਾਏ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਚਿਤ ਸਾਧੇ ਕੈ ਏਰਾ ॥੧੧॥ ਰਾਜਾ ਨੀ ਹਿ ਮਕਤਲ ਦੇ ਕੁਮ ਕੈ ਫਲ ਛਰਾ ਮੁਖ
 ਫਲ ਕੀ ਮਾਸ ਕੁਧੀ ਪਯੋ ਕਾ ਮਾਨਾ ॥੧੨॥ ਮਨ ਕੁ ਜੇ ਕੁਮ ਮਨ ਤਜ ਰਾਜਾ ਨੀ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਮਨਾ ਨਹਿ ਦੁਆਰ ਨ ਮੇਰ
 ਮਥੀ ਲਗਤ ਜੇਗੁ ਮਥੀ ਮਾਨ ॥੧੩॥ ਹੀ ਮਨ ਕੁ ਕੁਮ ਮਨ ਕੁ ਤਿਹਿ ਕੁਮ ਮਨ ਕੁ ਤਾ ਕੁ ਮਨ ਕੁ ਮਨ ਹੀ ਨਹਿ ਕੁ ਤਾ ਕੁ
 ਤਕੁ ਤਵਿ ਸਥਾ ॥੧੪॥ ਮਨ ਕੁ ਤਨ ਕਾ ਕੈ ਕੋਰੇ ॥ ਪਨ ਹੀ ਲੇਏ ॥ ਛੁ ਮਿਰਜਾਨਾ ਮਰਜਾਨ ਤੇਰੇ ਗਤ ਪ
 ਗਤ ਦੇ ॥੧੫॥ ਚਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਰਜਾਨ ਜਿਨ ਹੀ ਦੇ ਰਾਜਾਨ ਪੁਗਟਾਏ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਸਰਪ ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੀ ਹੀ
 ਜੇ ਕੋਰਾ ॥੧੬॥ ਜੇ ਮਨ ਕੀ ਮੁਖ ਪਯੋ ਕਾ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਮਾਨ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਹੀ ਮਕਤ ਦੇ ਨਰਨਾ

ਅਧਿਕਾਰਿ ਤੇ ਗੁਰਸਾਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜਨਮੀ ਬਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਤ ਜੋਗ ਨਾਮ ਪੰਚਮੀ ਬਿਨਾਇ ॥੫॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥੧॥ ਅਨਮੋ ਗੁਰਮਤਿ ॥੨॥ ਜੇਗੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਹੀ ਪਾਵਤ ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਸ ॥੩॥
ਨਾਮੋ ਸਿਨਾਸੀ ਕਪੋਟ ਹੋ ਜੋਗੁ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਬਿਨੀ ਨਾਮੁ ਜੋਗੁ ਨ ਯਹੋ ਸਾਚੁ ਤੇ ॥੪॥ ਨੇਗੁ ਰੁਖ ਮਨੇ
ਲਗਤ ਰੁਖਾਨੀ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੋਗੁ ਲਹੋ ਸਾਂਤੁ ਹੋ ਬਿਖੇ ॥੫॥ ਹੀ ਜਨਮਾਰਾ ॥੬॥ ਬਿਖਜਨਾ ਜੋਗੁ ਕਾ
ਮੀ ਹੋਗੁ ਚਿਤ ਜੋਗੁ ॥ ਸਤੁ ਸਿਵਲਾ ਨ ਕੋਤ ਜੋਗੁ ਰਹੇ ਤੁਥੁ ਪੁਰਾ ॥੭॥ ਜੋਗੁ ਸੇਧੋ ਸਚਾ ਯੋਗੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਸਿੰਘੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੋਗੁ ਹੀ ਤੁਥੋ ਸਾਸਤੁ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ॥੮॥ ਜਿਨਾਮਾਤੁ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨ ਕਰੇ
ਅਤੁ ਮਹਿ ਰਿਖਾ ਮਾਪੇ ਕੋ ਮਾਤੁ ਮਹਿ ਪੁਰੇ ॥੯॥ ਮਾਪਾ ਤਿਨੀ ਤੇ ਮਾਤੁ ਮਹਿ ਹੀ ਬਿਖਾ ਯਾਹੋ ॥੧੦॥
ਨਜੀ ਤੇ ਨਹੀ ਜੋਗੁ ਮਨੋ ਹੋਗੁ ਤਤੁ ਹੀ ॥੧੧॥ ਜਿਨੀ ਤਿਨੀ ਮਾਤੁ ਮਹਿ ਹੀ ਹੋਗੁ ਜਾਨਾ ॥੧੨॥
ਤੁਥਿ ਜਨਮ ਪਦੁ ਪੁਰਾ ਮਨੋ ਮਾਪਾ ॥੧੩॥ ਜਾਨਤੁ ਰੁਖਾਨ ਬਹੁ ਜਾਨੇ ਮਨੀ ਹੀ ਜੋਤੁ ਹੋ ॥੧੪॥
ਨੇਪਾਨ ਦੇਵਾ ॥੧੫॥ ਗਨੇ ਜੋਗੁ ਨੀ ਹੋ ॥੧੬॥ ਮਿਤੁ ਹੀ ਸੀ ਸਤੁ ॥੧੭॥ ਮਨਿ ਜਥੇ ਪਸਾਸ ॥੧੮॥ ਪੁਰਾ
ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਨੇਵ ਸਾਸ ॥੧੯॥ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸੇ ਹੀ ਕਚਿਤ ਜੋਗੀ ॥੨੦॥ ਪੈ ਜੋਗੁ ॥੨੧॥ ਵੇਵਾ ਏਵੀ ਚਾਹੇ ਨ ਕਰੇ
ਤੇਗੁ ਪੁਰੇ ॥੨੨॥ ਨੇਰਾ ਨੀ ਤਨਿ ਹਰੇ ਕੇ ॥੨੩॥ ਸਨ ਬਿਸਾਹਾ ॥੨੪॥ ਹੀ ਚੇਨੀ ਚੇਨੀ ਪਟ ਕੁਸਾਮ

११२ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ਭਾਗਿਏ ਭੁਭੁਕਰੇ ਅਗੁਹੀ ਸਾਸੇ ਟਿਕਾਸਿਏ ਰਵੈ ਨ ਕਰੇ ਭਾਗੀ ਸਾ ॥੮੦॥ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਭਾਗ ਅਨੰਤ ਦੇ ਭੀ ਲੇਖੀ ਮੇਤਾ ਕਰੇ ਟੇ ਨਨਾ ਸਾਗੁ ਲੇਖੀ ਅੰਗੁ ਤੇ ਭੈ ਤੇ ਨਾ ਅਪਧਾਸਾ ॥੮੧॥
ਅਨੰਦ ਤੇ ਲੇਖੀ ਅਗਰ ਰਤੁ ਧਰਤੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੇਗੁ ਭੁਗਦ ਪੈਨੰਦ ਤੇ ਅਚ ਭਿਨ ਪ੍ਰਗਨੇ ਮੇ ਆਏ ॥
੮੨॥ ਕਪਟਿ ਤੇ ਲੇਖੀ ਕੁਲ ਨਾਮ ਨ ਲੇਖੀ ਅਵਤਾਰਾ ਜਨ ਮਲਕ ਨ ਮੇ ਸੇ ਪ੍ਰਨੇ ਦੇ ਕੁਲ ਕਨਿ ਰਾਗ
੮੩॥ ਭੈ ਤੇ ਤੇ ਪਹਲੀ ਦੇ ਰਵੈ ਲੋ ਤੇ ਭੁਧੀ ਜੇਗੁ ਨਾ ਤਨੁ ਤੇ ਸਿਖ ਕੇ ਕਰ ਧਿਆ ਪੈ ਮੇਗੁ ॥੮੪॥
ਪੈ ਤੇ ਅਪਨੇ ਬਜਨ ਦੀ ਰੇ ਪਹਲੀ ਅਧਿਆਸਾ ਤੇ ਤੇ ਪੈ ਜੇਗੁ ਜੇਗੁ ਮਾਸ ਕਦੇ ਮੇ ਬਾਸਾ ॥੮੫॥
ਜੇਗੁ ਜੇਗੁ ਤੇ ਨਾ ਕਰੇ ਤੇਗੁ ਮੇਗੁ ਮਾਸ ਪੈਏ ॥ ਧਰਤੀ ਨਾ ਮਿਧ ਯਨ ਪੈ ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਤੇ ਰੇ ॥੮੬॥
ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਤੇ ਜੇਗੁ ਤੇ ਮਾਸ ਕਰ ਜਾਨੀ ਤੇ ਜਾਂਗੁ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਰੇ ॥ ਮਧਕਾ ਮੁਜਨ ਜੇਗੁ ਮਾਨੁ ॥੮੭॥
ਨੰਗੀ ਗਾਥੇ ਮਨ ਮੇ ਮਿਧ ਯਨੁ ਤੇ ਸੁਧਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੮੮॥ ਕੁਮਾਰ ਯਨੁ
ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੮੯॥
ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੯੦॥
ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੯੧॥
ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੯੨॥
ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ਤੇ ਮਧਕਾ ॥੯੩॥

੧੦੬੬
 ਨੀਤੀ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਰਾਖਾ ਮੇਰੇ ਜਾਨੈ ਸਤ ਦੁਹਾਇ ਉਗਾ ਮੁਹੁ ਦੁਹਾਯਾ ॥੧॥ ਕੁਝ ਜਾਨਾ ਮੁਖ ਰਸਾਨੇ ਹੀ ਵਿਗਨ ਕੁਝ
 ਨਾ ਜਾਵੇ ਜਾਨੈ ਜਾਨੈ ਕੇ ਕੁਝ ਨਹੀ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਅਤਨ ਕੁਝ ਤੇ ਸਿਖ ਕੇ ਏਕ ਜਾ ਰਸਾਨਾ ਹੀ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੁਝ
 ਏਕ ਤਲਖ ਤੇ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕੁਮਾਰੀ ਰਾਖਾ ਵਪਾਵਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਾਨ ਬਾਨਾ ਮਰਿ ਕਾਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਾਇ ਜਾ ਰੇ ਦਾਨਾ
 ਨਾ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਜਾ ਮੇਰੇ ਏਕ ਜਗਤਿ ਨਜਰ ਚੁਯੀ ਸਿਰਾ ਸਾਚੀ ਮਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਦੇ ਜੀ ਦੁਹਾ ਪੁਨਿ ਰਾਖਾ ॥੫॥ ਮਾਇ ਜਾ ਰੇ
 ਤਪਨੇ ਜੇ ਕੁਝ ਜੀ ਜਾ ਰੇ ਦੁਹਾ ਰੇ ਏਕ ਪੁਜਾਵੇ ਜਗਤ ਸਰੂਪ ਸੁਕਰੇ ਚਿਤ ਚਾਏ ॥੬॥ ਮਨ ਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਾਤ ਜਿਨ
 ਜਾਨਾ ਜਿਨੇ ਮਨ ਪੈਏ ਜੇ ਸੁਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪੈਏ ਜੇ ਮਾਨਾ ॥੭॥ ਏਕ ਦੁਖ ਕੀ ਕ੍ਰਿਨ ਤੇ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਜਾਨਾ ਏਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪੁ
 ਰਾਣੀ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਏਕ ਰਾਖਾ ॥੮॥ ਏਕ ਪੁਰੀ ਹੀ ਕੁਮਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਮੇਰੇ ਜਾ ਕੀ ਦੁਨ ਏਕ ਜੀ ਦੁਹਾ ਤਪਨ ਤਪਲ ਮੇਰੇ
 ਜਾ ॥੯॥ ਸਤੁ ਜੀ ਜਾਨੈ ਕੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਜਾਨੈ ਕਾ ਬੁਧਵੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਹੀ ਸਤੁ ਤੇ ਜਾਨੈ ਕੀ ॥੧੦॥ ਬਲ ਬਲਵੇ ਤਨ
 ਕੇ ਜੀ ਕਾ ਮੇਰਾ ਕੁਤਿ ਤਨਾਹਿ ਕਾ ਮਰੁ ਪਾਉ ਜੀ ਕਾ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਜਾਹਿ ॥੧੧॥ ਰਾਜਾ ਜਤਾ ਮਾਸ ਸਤੁ ਕੇ ਰੇ ਰਾਏ ॥੧੨॥
 ਸਤੁ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਇ ਨੀ ਚਾਏ ॥੧੩॥ ਤੀਨ ਕੁਝ ਕੇ ਰਾਏ ਜੇ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਜੀ ਸਾਧਾ ਮੇਰੇ ਕੇ ਉਨਲਖ ਤੇ ਤਿਨ
 ਤੇ ਪਲ ਪਾਹਾ ॥੧੪॥ ਮੇਰੇ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਦੁਤਰੀ ਨਜਾਏ ॥੧੫॥ ਜੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਤੇ ਰੇ ਮੁਖ ਰਾਏ ॥੧੬॥ ਪਾਪੀ
 ਮੁਖ ਜੇ ਜਗਤ ਤੇ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਮੇਰਾ ਰਾਜਾਨਾ ਜਾ ਕੀ ਰਿਯੋ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਨ ਮੇਰੇ ॥੧੭॥ ਪਾਵਤ ਤੇ ਜੇ ਰਾ

११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

ਮੇਰਾ ਹੋ ॥੧੬॥ ਅਪਦ ਹੀ ਵਤ ਮਧੁਰੁ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਤੀ ਮਤ ॥ ਮਨਸਾ ਭੁਲਤ ਨਹੀ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਚਿਤ ॥੧੭॥
 ਹਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਦੀ ਤਾਪੁ ਪਨਿਖਤੁ ਜਗੁ ਮਾਥਿ ਦਿਜਾ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਸਾਥੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਤਾ ਅਜਨਮੀ ਬਾਏ ਹਜਾਨ
 ਜੇਹੁ ਨਾਸ ਪਤ ਮੇਰਿ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਅਜਨਮ ਦਾਚਾ ਮਧੁਰਾਤਾ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਕਰਾ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਅਪਦ ਹੀ ਵਤ
 ਅਸਭੁ ਤੇ ਕਾਨਤ ਧਿਏ ਬੀਸਾ ॥੧੯॥ ਅਪਨ ਗੁਰਾ ਸੇ ਕਰਤਾ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾ ਕੇ ਸੇ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨਹੀ ਪੰਨ ਕੁਤ
 ਜਥੇ ਹੀਨਾ ॥੨੦॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨ ਦਾਚਾ ਮਛਰਾ ਕ੍ਰਮੇ ਕਰਤਾ ਮਧੁਰਾਤਾ ਜੇਹੁ ਰੂਪ ਜੇਹਿ ਪਸਾਦੁ ਤਜਗਤ
 ਜਗੁ ਸੇ ਹੀ ਕ੍ਰਮਾ ਸੁਪਾਓ ॥੨੧॥ ਦੇਹ ਜਰੈ ਮਧੁਰੁ ਤੇ ਹੁ ਮਧੁਰ ਹੀ ਵਤ ਰੇ ਜੀ ਦਾ ਸਭੁ ਦੇਹੇ ਕੀ ਦੇਹੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ
 ਪਨਾਗੁ ਸੁਪੀਟਾ ॥੨੨॥ ਅੰਤਸਾ ਮੇਰੇ ਹਤੁ ਜਤ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਜਰੇ ਹੋ ॥ ਸੇਤ ਬੀਸੇ ਕੇ ਮਿਲੇ ਤਰਾਨ ਸੇ ਕੇ ਹੋ ॥੨੩॥ ਪ੍ਰੰ
 ਨੀ ਜਥੇ ਦੇਹਤ ਜੇ ਸਿਮਰੇ ਸੇ ਹੀ ਕਾ ਯਾਯੋ ਮੇਰੇ ਨਾ ਹੀ ਪਾਵੈ ਸੇ ਹੀ ਸਾਯਾ ॥੨੪॥ ਜੇਹੇ ਸਿਮਰਨ ਤਿਨੁ ਜਪ ਕੇ ਹੋ ਕਿਨ
 ਮਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੁ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਮਾਧਿ ਚਿਤ ॥੨੫॥ ਜੇਹੁ ਮੇਰੇ ਮਧੁਰਾਤਾ ਸੇ ਜਾ ਕੇ ਚਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਹੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਰਾਖੇ
 ਸਹਾ ਪ੍ਰਧਰ ਪਾਵੈ ਸੇ ਹੋ ॥੨੬॥ ਸਭੁ ਕੁਤਾ ਸੁਛਾ ਜੇ ਮਾਤਿ ਕਰਸਾ ਪੁਤਨ ਮਾਨ ਰਹਿ ਸਮਾਨ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰੇ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਕੇ
 ਲਾਨਾ ॥੨੭॥ ਮਨਸਾ ਮਨ ਖਿਕੇ ਰੁਕਤ ਜੇਹੁ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨੁ ਦੀ ਮਧੁਰਾਤਾ ਪਰੇ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਧਮੇ ਜਾਵੈ ॥੨੮॥ ਮਛਰਾ
 ਜੇ ਕਰਤੈ ਕੀਤਰਾ ਗਜਿ ਰਜਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਮ ਕੇ ਸੇ ਕਰੇ ਤਾ ਪਦ ਕੀਤਰਾ ਬਾਤਾ ॥੨੯॥ ਸਭੁ ਕੁਤਾ ਰਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨ

[illegible]

[illegible]

१॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 २॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ४॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ५॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ६॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ७॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ८॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ९॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 १०॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਜਾਮਨਾਦ ਜਗਦੀਸ ਪਾਸੇ ਕੋਲ ਪਤ ਜੋ ਕੋਈ ਸਭੁ ਭੋਗ ਜਾਨੀ ਜਾਓ ਪਾਸ ਨਾ ਰਹਿਤ ਪੈਏ ॥ ੩ ॥ ਭੁਧਰ ਪਾਸ ਜਾਮ ॥ ੧੧੭ ॥
 ਦਮਾਛਿ ਮਾਮਾ ਕਾ ਕਲਤਾਰੇ ॥ ਸਾਖਤੁ ਦੁਪਾਸ ਰਾਵਤੋ ਮਥਿਯਾ ਮਥੇ ਪੈਏ ॥ ੪ ॥ ਰੇਖਾ ਪਾਸਿ ਜਾਵਾਨਤ ਪਾਸ ਮਾਮਾ
 ਮਾਜੀ ਜਾਨਾ ਜੀਵਨ ਕੇ ਸੁਰਤਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਮਾਨ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਰਿਖਾ ਮਾਮਾ ਰਾਮਾ ਮਾਮਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇਤਾ ਸਕੁੰਦੇ ਕੁ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੁੰਝੇ ਇਨ ਗੀ ਕੇ ਤੇਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਥੀ ਜੇਹੁ ਬਿਬੁਤ ਕੇਤ ਜਾਨੀ ਲੇਤਾ ਨਿਸਾਖ ਜੇਹੁ ਲਾਤ ਰਹਤ ਜੇਹਾ ਜੀਰੇ ॥ ੭ ॥
 ਤਾਮਾ ਰਿਖੀ ਭੀ ਜਾਗਤ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ਗਯਾਨ ਦੇ ਯਾਗਾਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਜੀਓ ਵਤ ਜੇਏ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਤਾ
 ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਤਾ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਿਤ ਮਾਨਤ ਪਾਪ ਲੇਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸੇਵਤ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਤੁ
 ਗੁਰੂ ਜੇਹੁ ਕੇਰਾ ॥ ਬੁਲੀ ਬੁਧ ਦੇ ਲਾਤ ਰੇਹਤ ਜਾਮੇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਮਾ ਮਾਮਾ ਜਾਨਾ ਦੁਰਗਾ ਦੁਰਗਾ
 ਵਤ ਦੇਰੇ ਤਾਮਾ ਕੁਤ ਜੇਤਿ ਨ ਕੇਰੀ ਜਾਮੇ ਗਯਾਨ ਦੀ ਪਉਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਜਨੇ ਦਾ ਬਾਪੁ ਮਾਮਾ ਪਾਵੇਤੁ
 ਤਾਮਾ ਮਾਮਾ ਪਾਨਿ ਦੇਵੇ ਪਾਮਾ ਮਾਮਾ ਪਾਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਮਾ ਦੇਵਤ ਮਾਮਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਕੁ ਰਿਖ ਦੇ ਚਿਹੀ ਕਰਤ
 ਨ ਰਹੇ ਦੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਜਾਸ ਚਿਜਤ ਤਾਮਾ ਕੁਤ ਤਾਮੇ ਲੀਨੇ ਮਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇਤਾ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਮਾਮਾ
 ਨਤ ਹੀ ਜਤ ਕਾਏ ॥ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਦੁਨ ਜਾਨੀ ਤਾਮਾ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਵੇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਮਾ ਪਾਨ ਪਾਨ ਮਾਮਾ ਪਾਨ ਲੀਨੇ ਤਾਮਾ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਵਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਾਸ ਵਤ ਰਹਤ ਪਾਸ ਨ ਦੇਵਨ ਦੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਜ ਬਿਤੁ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀ

ਚਿਤ ਕੇ ਰਾਏ ਜੋ ਬਿਬੁਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਰਹੀ ਚਰਤ ਮੇਛਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਧਿਯਾਨ ਤਮ
 ਰੇਖਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਂਨੇ ਵੇ ਮੇਰੇ ਗਿਅੰਕ ਨ ਪਹਾਥ ਮੇਲ ਕੀ ਜਾਮਣਾ ਦੇ ਮੇਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇਗ ਬਿਬੁਤ ਜੇ ਮਾਪੁ ਨੀ
 ਕਰੀਐ ਮੀਏ ਦੁਆ ਮੇਰੇ ਬਿਪਤ ਨਹੇ ਤਹੇ ਸਨਤਾ ਮੀ ਗਜਰੇ ਦੁਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦੁਆ ਆਮ੍ਰਿਤ ਨੇਰੇ
 ਕਾਤ ਭੀ ਨਿਜਾ ਬਿਬੁਤ ਬਿਸਤਾਰਾ ਗਾਮਖਾਜਿ ਤੀਤੇ ਈਕਤ ਹੀ ਯੋਕੇ ਦਿਹ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤੁ ਜੀ
 ਜਨ ਕੇ ਧਿਯਾਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਮਜਾਨਾ ਆਇ ਮੀਤਾ ਮਾਪੁ ਰੇ ਮੇਰੀ ਭੁਮੇ ਮਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਆਇਤਨ ਮੇ
 ਰਿਸਾਨੇ ਜੋ ਤਨ ਮੇਰੇ ਦਿਏ ਪਾਥਾਏ ਨਾਮੁ ਮਾਗੀ ਚੋਰੇ ਨ ਛੁੜਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥੇ ਲਖਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਜਾਮਧੇ ਦੋ
 ਬੇਦ ਮੇਰੇ ਦੁਆ ਮਾਗਨ ਮਾਗਿ ਜੀਵਨੇ ਰੇ ਚੇਤਨੇ ਮਨਾਇ ਦੀਨ ਕੇ ਨਾਭਿ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਉ ਪਰੇਰਤ ਮਾਖੰਡੀ ਜ
 ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਜ ਪਤਾਨਾ ਖਟ ਖਸੀਨਾ ਪਤਨੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੁਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਰੁਦਨ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਜ ਹੋ ਦੁਨ ਮਾਂਤੁ ਪਨੇ ਸਾਖ
 ਦੁਕ ਚੁਰੀ ਬਸਨ ਮੇਰੇ ਲਾਜ ਮੇਰੇ ਗਏ ॥ ੨੪ ॥ ਰੇ ਜਾਮਤਾ ਰਿਖਨ ਮਾਂਤੁ ਭਿਗੁ ਬਾਨੀ ਨ ਮੇਰੇ ਚਾਮੀ ਕਾਗਨ ਮੇ
 ਜ ਮਾਗੁ ਰੇ ਥਾਵਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਧਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਛਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਜੇ ਰਿਖਨ ਮੇਰੇ ਨਾਹ ਦੇਵਾ ਰਿਪੁ ਬਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਰ
 ਪਾਸਿ ਪਦ ਪਲ ਮੇਰੇ ਤੁਹਾ ॥ ੨੬ ॥ ਆਸੁ ਨ ਮੇਰੇ ਚਿਤੀ ਸੁਦਾਗ ਜਾ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿਨਾ ਰੇ ਨਿਰਪਰੇ ਨਨ ਮੇਰੇ ਪੇਖਤ ਜ
 ਤੁਕੇ ਕਾਮ ॥ ੨੭ ॥ ਭੀ ਜਾਗਨ ਮੇਰੇ ਬਸੁ ਰੇ ਕਾਮੇ ਨੇਰੇ ਗਾਏ ਕਾਮ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਮਾਂਤੁ ਰੇ ਬਾਸ ਕਾਮ ਪਨ ਮਾਗਿ ॥

[illegible]

ਸਿਸਾ ਰੋਮੇ ਕਾ ਰੁਨਾ ਮਪਕਾਏ ॥ ਸੇਸਤੁ ਰੋਤੇ ਜੇਹੇ ਦੀ ਨੇਤਰ ਬਤਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਤੇ ਸਿਕਰੇ ਅਜਨ
 ਥਾਤ ਬਤਾਏ ॥ ਸਕੁਜਗੁ ਮਾਪਨੇ ਅੰਸਾ ਮੇਰਾ ਖਜੇ ਠਹਰਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਇਤਿ ਨੀਰੁ ਗਵਤ ਹੀਤਾ ਸੁਪਨਿ
 ਖਤਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਬਿਦੁ ਜੇ ਜੇਹੁ ਸਾਸੰ ਤੇ ਨੀਕ੍ਰਿਸਨਾ ਮੁਜਨ ਸੰਤਾਏ ॥ ਬਿਰੁਤ ਜੇਹਾ ਮਾਦਸ ਮੇ ਪਜਾਇ ॥
 ੨੦ ॥ ਅਜਨੇਵਾ ਚਾਮੇ ਉਪ੍ਰੀ ਨੀਦੁ ਜਾ ਮਪਕਾਤ ਮਪਗਟਾਏ ॥ ਬਚਨ ਤਿਹਾਰੇ ਸੁਨਤੁ ਹੀ ॥ ਜੇਹੇ ਗਇ
 ਓਨ ਸਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਜੀਵਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਨਾਮੋ ਮਲੇ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ਕਹੀ ਜਤ ਮਥਿਸਤਾਰ ਸਿਆਤ ਮਕੀਸਤੁ
 ਨੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਉਂ ਹੀ ਜੇ ਜਿਉ ਕਰਤ ਹੋਰ ਰਿਜਾ ਮਪਨੇ ਕੁਟਾਏ ॥ ਖਜੇ ਚਾਹਿਤੁ ਹੀ ॥ ਬੈਰੁ ਪਤਿਗਰੇ ਦੇਵਾ ॥
 ੨੩ ॥ ਦੇਖਨ ਜੇਹੇ ਮੇਹ ਜੇ ਜਾਨਤ ਹੋ ॥ ਅਬਨਾ ਸੀ ਨਿਜ ਰੁਪਤਾ ਮਈ ਜੇ ਮੇਹ ਦੁਖਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਨੀਰੁ
 ਗਟਾ ਨੇਵਾ ਚਾਮਾ ਮੁਜਨਾ ਮਬਤੁ ॥ ਦੇਖ ਲੈ ਜਤ ਸਹਿ ਸੁਮੇਰ ਪਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਤਿਹਿ ਵੇਨੇ ਨਾਨਾ ਕੁਨਾ ਮਨੁ ਪ
 ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਖ ਰਦਾ ਮਾਇਤ ਬਾਜਾ ਸਨਸੁਤ ਮੇ ਮਾਰਿ ॥ ਮੰਓਰੇ ਮਚਰ ਜਰ ਪਜੇ ਮਹਲੇ ਦੇਖੇ ਨਹਿ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਇਕ ਠਉਰੇ ਮੇਹ ਦੇਹੇ ਮੇ ॥ ਬ੍ਰਿਚਰ ਰਹੇ ਸਾਧਾਏ ॥ ਦੇਖ ਜੇ ਚਾਹਤ ਜੇ ਕਛੁ ਸੇਵੈ ॥ ਦੇਉ ਦਿਖਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਇਨੇ
 ਨਨ ਨਹਿ ਦੇਖੇ ॥ ਦੇਖੇ ਦਿਖਾਏ ਗਤੇ ਹੀ ॥ ਟੀਸ ਰਜ ਜੇਹਾ ਜਿਹੁ ਤੁਝੇ ਸੇ ਦੇਖੇ ਮੇਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਧੈ ਵਾਚਾ ਜੇਹੇ
 ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁ ਕਹਿ ਬਚਨਾ ਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਟੀਸੁ ਜੇ ਤੇ ਦੀਨੇ ਮੁਗਟਾਏ ॥ ੨੯ ॥ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਤੇ ਸਿਕਰੇ ਅਜਨ

੨੩੬ ਖੋਮ ਚਰਜ ਹੋਤਾ ਭੁਖ ਤਨ ਨਾ ਭੁਖ ਨ ਨਾ ਸਤਾ ਮਨੇ ਕਾ ਮੰਦੇ ਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਖਾਹਾ ਠੰਢੇ ਬੰਸ ਨ ਦਿਖਾਹਾ ੧੧ ਚ
 ਧਨ ਗਾਏ ॥ ਅਗਨ ਤਰੁ ਪਾਸ ਖਰੇ ਚਿਤ ਸੇ ਭਤ ਨਾ ਭਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਹੀ ਨ ਗਵਿਅ ਕਾ ਸੋ ਮੇ ਖਰੇ ਸੇ ਜੋ ਤਾ ਦੀਪ
 ਤਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲੇਖੇ ਤਉ ਨ ਸਮਤਾ ਹੋਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁੰਨੇ ਬੁਢੇ ਸੇ ਜਗਤ ਮੇ ਤੇ ਦੇ ਪੇ ਸਭ ਏਕ ਠੰਗਾ ਦੇ ਓਹੇ ਓਹੀ ਦੇ ਗੇ
 ਮਨ ਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਕੇ ਭਯਾ ਮਛਰ ਜੁ ਤੇਰੇ ਚਰਖ ਕੇ ਏਏ ॥ ਤਾ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਮਛਰ ਲੋਚਿ ਤ ਕੇ ਏਏ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਅਨ ਜੇਨੇ ਏਏ ਏਖ ਤੇਰੇ ਤਮ ਦੇਹ ਮੇ ਸਭ ਕੁ ਖਿੰਦਾ ਅਸਿਧਾ ਕਾ ਲਾਸ ਨ ਰਿਖ ਏੀ ਸਪਾਨ ਕੁ ਬਨਾ ਗਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ॥
 ੧੫ ॥ ਚਰੁ ਤੁਥਾ ਹਉ ਏ ਬਰ ਤੇ ਮੇ ਦੇ ਪੇ ਬਰੁ ਜਿਸਾ ਮੀਤਾ ਮਾਇ ਮਾਯਾ ਜਨੀ ਮੇ ਸੇ ਹੋ ਜਗ ਦੀਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਕਟੁ ਮਿਸਰੁ
 ਕੁਝ ਏ ਤੇ ਜਗ ਸਭੁ ਗਵਨਾ ਗਵਿਗਨ ਚਉਦ ਚਿਤ ਲੋਹੇ ਹੋ ਗਵਿਅ ਨ ਲਸਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਛਰ ਹੋਤਾ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜਾਨੁ
 ਗਤ ਨਿਧੰਨਾ ਅਥਨਾ ਸੀਰਛ ਕਾ ਬਨ ਏ ਸਤਤ ਮੇ ਹਉ ਨਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਇ ਮੀਤ ਮਾਯਾ ਹਤੁ ਕਾ ਗਵਿਸਾ ਸਿਰੇ ਤਾ
 ਨੈਨਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖਾ ਮਗਨ ਦੀਪ ਤਸੁ ਹੀ ਕੰਤਾ ਮੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗਗਨ ਕੁ ਮਾਯਾ ਕੁ ਏ ਸਭਿਕਾ ਪਤੁ ਏ ਕਾ ਮੇਰਾ
 ਏ ਭੁਤ ਰੂਪ ਸਉ ਕੁਲ ਪ੍ਰਾਣਿ ਤਲੇ ਕਾ ਬੇੜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੈਠ ਤੇ ਮੇ ਦੇਹ ਸਭ ਚਿਤ ਤਤੁ ਚਿਤੁ ਤਉ ਚਨਾ ਗੰਢ ਪ੍ਰਸਿਧਾ
 ਗਤ ਮਾਨਵ ਤਤੁ ਤੇ ਕੰਜਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਚੁਧਾ ਧਾਯਾ ਏ ਤੁਥਾ ਮਾਸ ਨ ਸਤਾ ਮਨਾ ਏ ॥ ਸਿਧਾ ਛਰੀ ਮਨਾ ਸੁ ਦੇਖਤ
 ਮਛਰ ਜਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਰੂਪ ਚਉ ਬਰੁ ਚਉ ਪੈਨ ਕੰਜ ਪਾਏ ਚਉ ਚਉ ਏ ਪਉਠਾ ਲਕੜਾ ਦੁਸਹੁ ਚਿਤ ਲੇਕਾ ਮੁਢਿਯਾ

੨੩॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਿ ਰਾਇ ਰਾਮ ਖਬਰਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਖਬਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਖਬਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ॥
 ਮਤਾ ਦੁਨ ਮਤਾ ਦੇਖੇ ਤੇਰੀ ਤਾਰਿ ਸਕੁ ਲੀਖ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ॥ ਖਬਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀਤਾ ॥ ੨੪॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿਰਿ ਰਾਇ ਰਾਮ ਖਬਰਾਏ ॥
 ਕੈਸੀ ਹੀ ਖਬਰ ਦੇਣੁ ਭੀ ਪਾਮ ਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਗੈ ਮੇਰੇ ਜਾਗੈ ॥ ੨੫॥ ਖਬਰ ਤੇਰੇ ਰੋਖ ਪਾਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਖਬਰੇ ॥ ਕੋਢੀ ਰਾਇ ਨ ਭੁਲੇ ॥
 ਕੋਢੀ ਤੇਰੇ ਲਪਟਾਏ ॥ ੨੬॥ ਜਿਨੇ ਸੁਤਾ ਬਖਾਵਤ ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮਿਧ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ॥ ਤਿਨੇ ਨਿਰਪਤਿ ਤੇ ਬਦਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਖਬਰੇ ॥
 ੨੭॥ ਜਿਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰੇ ਭੀ ਪਾਮ ਲਹਤਾ ॥ ਪਾਨ ਨਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਨਿਰਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦੇ ਪਾਸ ॥ ੨੮॥ ਲੀਖਤ ਹੋਤਿ ਨਾਮ ॥
 ਲੇਖਨਾ ਮੇਲ ਮਟਾਏ ॥ ਖਬਰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਜਗਤ ਕੇ ਦੇਤ ਤਾ ॥ ਖਬਰ ਭਾਏ ॥ ੨੯॥ ਖਬਰ ਪਤਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਦੇਵ ਨਾਮ ॥
 ਜਿਹਾ ਹੋਤੈ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕੇਢੇ ॥ ੩੦॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ਕਾਲੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਝੈ ਸਰਬੰ ਮਾਗਨ ਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮ ਭੀ ਪਾਨ ਦੇ ਭਖ ਜੇਰੇ ਨਿਰਪਤਿ ॥ ੩੧॥ ਤੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਜੀਤਿ ਮਲੇ ਕੀਰਤਾ ਮਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਨਿਰਪਤਿ ॥
 ਤੇਰੇ ਕਾਜ ॥ ੩੨॥ ਭੀ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਜੇਦ ਬਖਸ਼ਨਾ ਮੇਰੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ॥ ਭੁੱਤ ਜਾਮਨਾ ਜਪਨਾ ਮਾਮਾ ਹਰਾ ਠੇਗਾ ॥ ੩੩॥ ਜਿਨੇ ਹੀ
 ਚਾਖਤ ਨਾਮੇ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਕੇ ਪਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ਲਾਗ ਕੈ ਬੋਲ ਜੇ ਬਚਨ ਸੀਨੇ ॥ ੩੪॥ ਮੇਰੇ
 ਵਾਚਾ ਸਰੁ ਜਗ ਕੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਹਾਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਨਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਜਾਤ ਜੇ ਭਾਗਾ ॥ ੩੫॥ ਕਿਸੇ
 ਚਿਨ ਨਿਦੈ ਮੇਰੇ ਜੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਮਨੁ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਮਾਸਤਨ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ॥ ੩੬॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਮ

ਹੋਤੈ ਤਾ ਜੀ ਜਗਤ ਨਿਸਾਨਾ ਤੁਮ ਜਗ ਸਰੁ ਜਗੁ ਧਿਆਤਾ ਯੋਗਨ ਤਤਮ ਹੀ ਰਯਾਨਾ ॥੩੫॥ ਥਾਏ ਪ੍ਰਜਾਪਤ
ਮਾਨਸਾ ਮਥੁਨ ਬੰਦ ਤਾ ਰੁਪਾ ਬਾਰਿਥਾ ਹਸ ਹੇਮ ਨਿਰੁਪਨੁ ਵਤ ਤੇ ਹਮ ਨ ਪਾ ॥੩੬॥ ਮਾਗੇ ਤੇ ਤੇ ਕੰਨ ਵਤ ਪ
ਛੋਰੇ ਜਾਮਨੀ ਤਾ ਮਥਾਇਆਨ ਤੁਮਾ ਤਿਹਨ ਵਤਾ ਮਮਿਤ ਪ੍ਰਥਲ ਤਗ ਵੇਤਾ ॥੩੭॥ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਯੋਗੇ
ਮੀਏ ਹੋਵੇ ਵਾਜਾਨੇ ਕਹਾਂ ਜੇ ਬਾਪੁ ਤੇ ਮਾਮਾ ਕੇ ਰੇ ਵਾ ॥੩੮॥ ਭੁਯੋਨ ਸੋਨ ਬਿਹਾਰੇ ਮੇਰੀ ਏਮ ਨਾ ਵਰਾ ਏ ਤੇ
ਜੇ ਏ ਮਾਸ ਰੁਕੀ ਜੀ ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਰਾ ਏ ॥੩੯॥ ਪਤਾ ਜੇ ਤੁਮ ਸੀਤ ਕਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਰੇ ਹੀ ਸਾ ਤੁਮ ਪਟੇਤ
ਕੇ ਚਿਨਾ ਹਿਨੇ ਕੇ ਰੇ ਕੇ ਚਿਨ ਤੁਮ ਹੀ ਸਾ ॥੪੦॥ ਤੁਮ ਭੈਰਵ ਤ ਪ੍ਰੀਨੇ ਹੋਵੇ ਛਿਨੇ ਦੇਖੇ ਹੁਮੇ ਹਾ ਤਿਯੋ ਪ੍ਰਤਾਤ ਕੇ
ਜੀ ਜਾਤਿ ਮਿਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਜੋ ਹਾ ॥੪੧॥ ਰੁਪਲ ਮੇਰੇ ਜਾਗ ਵਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਪੁੰਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕ੍ਰਪਾ ਦੇਖਾ ਹੀ ਏ ਹਰੇ
ਜੀ ਵਤ ਜਾ ਜੇ ਏ ॥੪੨॥ ਮੁਕਤ ਬਿਰਾਜਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਦ੍ਮ ਤੁਮ ਹਾ ਥਾ ॥੪੩॥ ਹਿਰਿ ਧਿਯੋ ਹਿਰਿ ਧਿਯੋ ਹਿਰਿ ਧਿਯੋ
ਹੇ ਤੁਮ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥੪੪॥ ਚਾਰੁ ਤੁਜਾ ਪ੍ਰਪਕਾ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਪਾਨ ਦੇਹਾ ਤੀ ਮੁਤ੍ਰੀ ਮਨ ਤੇ ਹੀ ਕੇ ਵੇਸੇ ਨੇਹਾ ॥੪੫॥
ਮੀਰੁ ਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ਰੇ ਹਿਥਾ ਜੇ ਰੁਪ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤ ਰੇ ਹਾਮ ਨਾ ਵਾ ॥੪੬॥ ਨਿਤ ਸਤਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਥਾ ਕੇ ਨੀ
ਕੇ ਏ ॥੪੭॥ ਬੇਦ ਜਗਤ ਪਾਮ ਫਿਰਾ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ ਨਾ ਮੇਰੇ ਰੁਪ ਕੇ ਤੀ ਬਿਨ ਲਏ ਨਾ ਮਾਨਾ ॥੪੮॥ ਰੁਪ ਕੇ
ਨਕੇ ਪਕੇ ਤੇ ਜੇ ਨ ਜੀ ਜਗੁ ਰਾਏ ਮਥੁਨੇ ਕੇ ਤੇ ਰੁਪ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰੁਪ ਦੇਹਾ ॥੪੯॥ ਸਿਧੇ ਦ੍ਰਾਵਾਨ ਜਨੇ ਸੀਮੇ

॥ ५ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १ ॥
 अथ श्रीकृष्ण उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥
 मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 द्रुपदमुनिं शिष्यं त्वैव मे गुरुं ॥ संपश्येन पाण्डुपुत्रेण त्वया ॥
 ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

ਸਿਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀ-ਸਾਖੀ ਧੀਨੁ ਤੇਰੇ ॥ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਹਿਮੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥
ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ਨ ਰਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਥਿ ਸਾਥਿ ॥

... ॥ १ ॥ ... ॥ २ ॥ ... ॥ ३ ॥ ... ॥ ४ ॥ ... ॥ ५ ॥ ... ॥ ६ ॥ ... ॥ ७ ॥ ... ॥ ८ ॥ ... ॥ ९ ॥ ... ॥ १० ॥ ... ॥ ११ ॥ ... ॥ १२ ॥ ... ॥ १३ ॥ ... ॥ १४ ॥ ... ॥ १५ ॥ ... ॥ १६ ॥ ... ॥ १७ ॥ ... ॥ १८ ॥ ... ॥ १९ ॥ ... ॥ २० ॥ ... ॥ २१ ॥ ... ॥ २२ ॥ ... ॥ २३ ॥ ... ॥ २४ ॥ ... ॥ २५ ॥ ... ॥ २६ ॥ ... ॥ २७ ॥ ... ॥ २८ ॥ ... ॥ २९ ॥ ... ॥ ३० ॥ ... ॥ ३१ ॥ ... ॥ ३२ ॥ ... ॥ ३३ ॥ ... ॥ ३४ ॥ ... ॥ ३५ ॥ ... ॥ ३६ ॥ ... ॥ ३७ ॥ ... ॥ ३८ ॥ ... ॥ ३९ ॥ ... ॥ ४० ॥ ... ॥ ४१ ॥ ... ॥ ४२ ॥ ... ॥ ४३ ॥ ... ॥ ४४ ॥ ... ॥ ४५ ॥ ... ॥ ४६ ॥ ... ॥ ४७ ॥ ... ॥ ४८ ॥ ... ॥ ४९ ॥ ... ॥ ५० ॥ ... ॥ ५१ ॥ ... ॥ ५२ ॥ ... ॥ ५३ ॥ ... ॥ ५४ ॥ ... ॥ ५५ ॥ ... ॥ ५६ ॥ ... ॥ ५७ ॥ ... ॥ ५८ ॥ ... ॥ ५९ ॥ ... ॥ ६० ॥ ... ॥ ६१ ॥ ... ॥ ६२ ॥ ... ॥ ६३ ॥ ... ॥ ६४ ॥ ... ॥ ६५ ॥ ... ॥ ६६ ॥ ... ॥ ६७ ॥ ... ॥ ६८ ॥ ... ॥ ६९ ॥ ... ॥ ७० ॥ ... ॥ ७१ ॥ ... ॥ ७२ ॥ ... ॥ ७३ ॥ ... ॥ ७४ ॥ ... ॥ ७५ ॥ ... ॥ ७६ ॥ ... ॥ ७७ ॥ ... ॥ ७८ ॥ ... ॥ ७९ ॥ ... ॥ ८० ॥ ... ॥ ८१ ॥ ... ॥ ८२ ॥ ... ॥ ८३ ॥ ... ॥ ८४ ॥ ... ॥ ८५ ॥ ... ॥ ८६ ॥ ... ॥ ८७ ॥ ... ॥ ८८ ॥ ... ॥ ८९ ॥ ... ॥ ९० ॥ ... ॥ ९१ ॥ ... ॥ ९२ ॥ ... ॥ ९३ ॥ ... ॥ ९४ ॥ ... ॥ ९५ ॥ ... ॥ ९६ ॥ ... ॥ ९७ ॥ ... ॥ ९८ ॥ ... ॥ ९९ ॥ ... ॥ १०० ॥ ... ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

[illegible]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਮਤਾ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਮਤਾ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ੧੫॥

ਅੰਤਿ ਤੁਨਿ ਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਨਥਾ ਛੁਡ ਜਾਏ ਲਯੋ ਲਯੋ ਚਾਹਤਿ ਜਾਹਿ ॥ ਯਹ ਪਨ ਭੇਰੇ ਤੇ ਜੁਛਿਓ ਐਓ ॥
 ਿ ॥ ੧੪ ॥ ਯਹ ਵੇਗੀ ਹੋ ॥ ਮੇਰੀ ਭੀ ਕਰੋ ਐਕੋ ਗੀਤਾ ॥ ਟੀਸੁ ਰਹੈ ਭੇਗੀ ਹੋ ਜੁਸ ਥੀ ॥ ਸਿਧ ਬਲ ਟੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੇ ਪ
 ਨੀ ਭੁਲੀ ਨਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜੇ ਬੇਦ ਮੇਰੇ ਹਿਲੇ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਜੇ ਮਰ ਜਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਉਨਕੇ ਮਨ ਬਹੁ ਮ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਲ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤਾ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਾਮਤ ਨਰ ਕੇ ॥ ਕਾਮ ਲੇਹੁ ਕੇਹਿ ਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਜ ਬੁਝਿ ਜਾਣੀ ਨਿਤ ਕਰਤ ਨਿ
 ਵਤ ਨ ਪਨਾ ਮਭੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਮਾਤ ਜਗ ਨਹ ਚਤ ਏਭੀ ॥ ਬਿਨਾ ਕਿਸਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮਰਿ ਕਾਰ ਬਲ ਦੁਪਾ ਮਨੁ ਮ
 ਪਗ ਹਲੇ ਤਾ ਏਖੀ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਦੇਹ ਮੇਰੇ ਖੇਤੇ ਦੁਖ ਦੇਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਮਨ ਕੂਰ ਤੇ ਪਾਪੀ ॥ ਮਧਮ ਨਿਗਾਹ ਜਗ
 ਤਾ ਮਾਸੁ ਗਿਏ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਜੇ ਤੇਰੇ ਤਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤੇਰੇ ॥ ਮਾਗੀ ਤਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਾਣ ਤਨਹੀ
 ਪ੍ਰਤਾ ਮਧਮ ਗਤਿ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਰ ਕੁਦੁਆਰਾ ਬਿਪਤੀ ਨਹੈ ਦੇਤਾ ॥ ਮਾਪਨਿ ਨਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਲੇਹੁ ਪਨ ਇਨ
 ਕੇ ਛੋਰੇ ਸੁਖ ਭਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤੀਨ ਦੁਆਰੇ ਜੇ ਨਰ ਕੇ ਕਿਨ ਤੇ ਛੋਟੇ ਜੇ ਕੇ ॥ ਜਤਨ ਕਰੇ ਕਲਪਾਂ ਤੇ ਲੇਤ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਤਾ
 ਤੇਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ ਸਾਸਤਰੀ ਪੈਛੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਸ ਕਾਮਾ ॥ ਸਿਧ ਲਏ ਨਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ॥ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਵਿਸ
 ਰਾਮ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਝੇ ਵਾਜਾ ਮਧਮ ਮੇਰੇ ਕੇ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਨ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਜਾਨ ਕੇ ॥ ਤੇਰੇ ਵਿਸਥਾ ਬਿਸਥਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਏਵ ਕਰਤ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦੇਤ ਬਤਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਨ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਮਰਿ ਜਾ ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਵਤਰੀ ਤਾਤੁ ਮਨਿ ਪਤਾ ਧੂਰ ਮਧਿ ਹਿਨਾ ਯੋਗੇ ਰੂਪਾ ਸਭੇ ਸਿ ਧਿ ਮਨਾ ਸੁਤ ਨੀ ਧਾਵੇ ਦੇ ਵਾਗੀ ਸਿ
ਧੁ ਧੋਗੇ ਨਾ ਮਧੇ ਧੁ ਮਧਾ ਹਿ ॥੧੬॥ ਮਨੁ ਨੇ ਵਾਗੁ ਪਾਸ ਤਜਹਾ ਧੂ ਤਤ ਜਥੇ ਵਨ ਧੀਗੇ ਰਿਗਾ ਤਤ
ਤਮੋ ਇਸ ਧਤ ਜੇ ਰੇ ਵਹੀ ਜੋ ਤਨ ਕੀ ਲੀਤਿ ॥੧੭॥ ਸੀਤੁ ਗਵਨੇ ਵਾਗੁ ਪਾਸ ਨ ਕੀਤੀ ਮਿਧੇ ਤਸੁ ਸਾਜੁ ਕੁੰ ਧੋਗਾ
ਤਕਰਾ ਜਸੁ ਤਾ ਮੀਤੁ ਨੀ ਜੋ ਤਾ ਕੀ ਦਾਇ ॥੧੮॥ ਪਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਕੇ ਸੁਧਾ ਰੇ ਤਸਾਨਾ ਪ੍ਰਧਾ ਮਧਾ ਪ੍ਰਧਾ ਪ੍ਰਧਾ ਰੇ
ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੧੯॥ ਦੇ ਵਨ ਸੇ ਵਾਗੁ ਧੀਗਾ ਜਸਾ ਪਾਸ ਤਤੁ ਪ੍ਰੇਤ ਗਨ ਤੇ ਜੋ ਜੋ ਗਤਾਂ ਮਨੀ ਪਛਾ ॥੨੦॥ ਪ੍ਰੇਤਾ ਸਿਧਾ
ਕੇ ਜੋ ਜੇ ਵੇਦ ਮਤ ਰੇ ਵਾਗੁ ਰੇ ਵਾਗੁ ਮਧਿ ਰਸੇ ਕਾ ਰਾਗੁ ਕਲਗੇ ॥੨੧॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਤੇ ਜੇ ਦੇ ਤੇ ਮੇਤਿ ਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਤੁ ਤਾ ਰਿਧੀ
ਮੇ ਮੇਤੁ ਕੇ ਰਾਤ ਤੇ ਮੇ ਮਾਨੁ ਮੇਤੁ ॥੨੨॥ ਤੀਨ ਤੁੰਗਾ ਮਹਾ ਰਜਾ ਸੁਧੇ ਕੇ ਕੇ ਰੇ ਵਾਗੁ ਵਾਗੁ ਨਤ ਪਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਮੇ ਮੇਤੁ ਜੋ
ਧੋ ॥੨੩॥ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਿਅ ਤਿਧੀ ਕੇ ਸਾਂਤੁ ਪ੍ਰੀਤੋ ਮਹਾ ਕਾ ਮਧਿ ਤੁਮੀ ਗੰਗਾ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਛੁ ਵਨ ਗਾਗੁ ॥੨੪॥ ਵਾਗੁ
ਧੇ ਰਿਸ ਪਟੇ ਤੀਨ ਕਾ ਦੇ ਪਾਗਾ ਸੇ ਕੇ ਕੁ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ ਗਾਗਾ ਪ੍ਰੇਤ ਮਹਾ ਕਾ ॥੨੫॥ ਜੀ ਰੇ ਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰੇਤ ਸਭਿ ਕੇ ਸਭ
ਜੁਠੇ ਕੇ ॥੨੬॥ ਤੇ ਜਨ ਤਾ ਮੀਤਾ ॥੨੭॥ ਧਿਨਾ ਧਿਪਾਨ ਸੇ ਕੀ ਜੀਧੇ ਰੁਠ ਲਾਨ ਕੀ ਮਨਾ ਸਭਾ ਪਾਸ ਪ੍ਰੀਤੋ ਮੇ
ਸਾਂਤੁ ਕਾਗਾ ਰਿਧਾ ॥੨੮॥ ਪ੍ਰੇਤ ਕੇ ਰੁਠ ਕੀ ਕਾਨਾ ਕੀ ਜੀਧੇ ਤੁਧੇ ਕੁ ਰਿਧਾ ਮੇ ਮੇਤੁ ਜਗਾ ਕੁ ਕੇ ਮੇ ਰੇ ਰਾਗਾ ਦਾਇ ॥੨੯॥
ਧਿਨਾ ਮੇਨਾ ਧਿਨਾ ਰੁਠਾ ਧਿਨਾ ਰਿਧਿ ਮਹੀਨਾ ਧਿਨਾ ਸਾਨਾ ਰਾਗੁ ਕੇ ਰੇ ਰੇ ਤਾ ਸਾਨੀਨਾ ॥੩੦॥ ਰਾਗਾਨੀ ਰੁਠਾ ਰਿਧੀ

੧੬॥ ਭੋਗੀ ਮਦੁਰੇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਚਰਜ ਹਿਸਾਬ ਜੋਤ ਪਸਰੀ ਰਵੀ ਸੇ ॥ ੧੬॥ ਭੁਨਕਰੇ ਪ੍ਰੇਸ ਚਨ ਹਿਤ ਕਰੀ ਸਤੁ ॥
 ੧੭॥ ਕੋਏ ਏਕ ਮਹਿਤਾਸ ਮਨਵਾ ਚਕਤ ॥ ਜਾਹਾ ॥ ੧੫॥ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜੋ ਮੁਖਾ ਵਿਹੀ ॥ ਸੁਦੀ ॥ ਏਨਿ ਗੁਰੇ ਜਨਾ ਕੁਹਾ ॥
 ੧੮॥ ਪਸਾਰੂ ਤੇ ਮਾਨਸਤ ਪਸੀ ਜੋਨਾ ॥ ੧੬॥ ਸੁਪਾਸੇ ਨਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇ ॥ ਤੀ ਨੇ ਭਾਂਤਿ ॥ ਦੁਲਾ ॥ ਏਛ ਛਤੁ ਕਰੇ ਸੇ ॥
 ੧੯॥ ਮਹਿਤ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ੧੯॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਨ ਕੀ ॥ ਏਥੇ ਕੇ ਕਾਸਾ ॥ ਸੇਤ ਪਾਸਾ ਸਾਕਰ ਤੇ ॥ ਏਛ ਲਛਿ ਨ ਕਸ ਮਾਜਾ ॥
 ੨੦॥ ਏਹ ਹੁਕਮ ॥ ਏਹੇ ਹਠੀ ਜੋਤ ਪਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਕ ਵਰ ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਤਾ ਮੀਤ ਪਰੇ ॥ ੧੬॥ ਏਨੇ ਦੇ ਕੁ ਪਤਰ ਕੀਨ ॥
 ੨੧॥ ਪਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਕ ਦੇਖਾ ॥ ਏਸ ਕਾਲ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਵਾਂ ਨ ਧੁਸੇਖਾ ॥ ੨੦॥ ਕੀ ਜੋ ਸਭਿ ਪਕਾਰ ਕੇ ਛਲ ਕੀ ॥ ਮਾਸ ਮਾਨਾ ॥
 ੨੨॥ ਜੋ ਜੋ ਮਹਿਤ ਕਾ ॥ ਸੇਤ ਕੇ ਗਾਜਾ ਜਾਨਾ ॥ ੨੧॥ ਬਿਨਾ ਏਸ ਮਨ ਕਾ ॥ ਬਿਨਾ ਏਨੀ ॥ ਚਰਦਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਮਾਦਾ ॥ ਮਪ ਕਰ ॥
 ੨੩॥ ਕੁਤ ਮਾਸਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੨॥ ਚਿੰਮੀਤ ਤਸਤੁ ਪ੍ਰਮਾ ॥ ਬੇਨਾ ॥ ਮੁਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਬਿਪ ਕੇ ਦਾ ॥ ਮੁਜਗ ਤਿਨ ਕੀ ਨੇ ਪਰ ॥
 ੨੪॥ ਫੁਲਾ ॥ ਜਗਾ ਮਦਾ ॥ ਨਤ ਪਕਰਿ ਪਰੇ ॥ ਚਿੰਮੀ ਕਾ ॥ ਬੇਦ ॥ ਤੇ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ॥ ਬਿਪ ਬਿਪਾਨ ॥ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨੩॥
 ੨੫॥ ਤਤੁ ਕਾ ਕੇ ਕੁਤ ॥ ਫੁਲਾ ॥ ਮੁਲਾਖਾ ॥ ਛਤਿ ॥ ਜੇ ਬਾਹਤ ॥ ਮੁਕਤ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ੨੪॥ ਸਾਪ ਕੁਹਾ ॥
 ੨੬॥ ਸਤੁ ॥ ਏਸੇ ॥ ਤੇ ਕੇ ਕੁਤ ॥ ਚਿੰਮੀ ਕਾ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਪਨ ॥ ਮੇਸਤ ॥ ਕੇ ॥ ਵਤਾ ॥ ਗਾ ॥ ੨੫॥ ਜਗਾ ॥ ਨਤ ॥ ਪਕੀ ॥ ਬਿਪਤਾ ॥ ਹਿ ਕੁ ॥
 ੨੭॥ ਤਸਤੁ ॥ ਮਾ ॥ ਜਾ ॥ ਕਾ ॥ ਮੇ ॥ ਰੂ ॥ ਮੇ ॥ ਤੇ ॥ ਕੇ ॥ ਸਤ ॥ ਬਿਨਾ ॥ ਚਿੰਮੀ ॥ ੨੬॥ ਸੁਪਾ ॥ ਬਿਨਾ ॥ ॥ ਤਸਤ ॥ ਏਤ ॥ ਜਸ ॥ ਬੇ ॥ ਮਕਾ ॥ ਜਾ ॥ ਮਜ ॥ ਜੋ ॥

ਆਮਤਿਓਹੁ ਲਿਖਨਾਸਾਜਾ ॥੨੫॥ ਸਤਰਜਤਾ ਸਭਾਦੰਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਮੇਰੀਤਾ ਕਾਲਕਿਸਾਜਿਤੀਕਿਸਕ
ਵਿਧਪਏਕਹਰਿਏਤਾ ॥੨੬॥ ਇਤਿਸਿੰਭੁਗਏਤਹੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਖੁਗਾਇਦਿਯਾਜਿਸੇਗਾਸਾਏਸੀਕਿਸਾਨ
ਮਜਨਸਿਧਾਏਤਿਗੁਰੁਬਿਗੁਗਨਾਮਸਪਤਦਸੇਧਜਾਟਿ ॥੨੭॥ ਅਜਨੇਵਾਛਾਤਾਗਤਤੁਗਨਿਭੋਚਰਤ
ਕਹਿਯੋਸੁਗੁਰੁਏਨਾਤਤਾਮਸਿਨਜਾਸਕੋਨਿਜਾਰੇਖਰੇਧਖਨਾ ॥੨੮॥ ਸੀਭੁਗਏਨੇਵਾਛਾਵਾਂਮਜੁਕਤਕਾਨਤੀ
ਤਾਹਿਨਾਮਸਿਨਜਾਸਾ ॥੨੯॥ ਫੁਲਨਕੇਤਿਯਾਗਜਰਤਾਗਕਹਤਿਸਪਰਸਾ ॥੩੦॥ ਕੁਮਛਹੀਯੇਏਖਲੋਕੇਖ
ਰਜੁਗਰੀਤਾਸਗਦੰਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਜਿਨਤਜੋਮੀਜਰਨੀਤਿ ॥੩੧॥ ਜਾਏਰੇਰਪਾਭਜਤੀਮੇਰੀਸਥੇਨਾਤੀਨਕ
ਤਕੇਤਾਗਜਰਮਜਨਛਿਤੀਮੇਰੀਨੀ ॥੩੨॥ ਸਗਦੰਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਏਕੀਜੇਤਜੀਯੋਨਾਹੀਜਾਤੇਮੀਰਤਨੀਏਨੇ
ਗਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਗਿ ॥੩੩॥ ਫੁਲਛਾਏਮੀਗਰਤੀਕੇਕਮਕੋਏਤਰਾਹੀ ॥੩੪॥ ਜਗਦੰਨਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਜਿਨਤਜੋਮੀਜਰਨੀਤਿ
ਏ ॥੩੫॥ ਕੋਮਏਸਕੁਨਕਮਤਕੋਛਾਤਨਏਏ ॥੩੬॥ ਜੇਛਾਏਮਕੁਨਕਮਤਕੋਛਾਤਨਏਏ ॥੩੭॥ ਜਾਏਰੇਰਪਾਭਜਤੀਮੇਰੀਸਥੇਨਾਤੀਨਕ
ਏਹੀਏਮੀਰਏ ॥੩੮॥ ਜਾਏਰੇਰਪਾਭਜਤੀਮੇਰੀਸਥੇਨਾਤੀਨਕ ॥੩੯॥ ਕੁਮਛਹੀਯੇਏਖਲੋਕੇਖ
ਹਫਲਕੇਤੀਸਾਤਕਤਾਗਸਾਮਾ ॥੪੦॥ ਖੁਰੇਕੁਮੀਨੇਏਨਹੀਕੁਲੇਰੇਨਹੀਲਾਗਾ ॥੪੧॥ ਤਮਿਏਹਥਿਨਜਰਏਗਾ
ਤਕਤਾਗਾ ॥੪੨॥ ਏਹਏਤਪੇਕੁਮਸਥਛਾਏਨਹੀਜਾਹੀ ॥੪੩॥ ਫੁਲਨਕੇਤਿਯਾਗਜਰਤਾਗਕਹਤਿਸਪਰਸਾ ॥੪੪॥

ਨਰਕਾਨਕੁਮਹੈਰੂਮਤ੍ਰਿਥਿਪਛਲਜਾਂਨਾਕੁਮਹੈਤਕੋਤੋਰੇਸਿਨਜਾਸੀਨੀਮਾਨਿ॥੧੩॥ਅਜਨੀਪੀਸਨਜੇਤ੍ਰਕਾਰ
 ਹੁਭੈਏਏਪਾਂਚਾਕਰੇਸਾਂਖਸਿਪਾਂਤਮੇਰੂਮਸਿਪਕੇਸਾਚ॥੧੩॥ਅਧਿਏਨਕੁਤਾਜੇਰੇਕੁਨਬਰਤੇਕਾਏਨਾਨਖਿ
 ਰਥਿਯਾਪਾਗਮੁਮੰਚਮਦੇਵਗਨਾਏ॥੧੪॥ਅਨਾਮਬਚਨਸਹੀਰਸਕੁਕੁਤਾਸਾਜਾਭਲੇਬੁਰੇਕੋਓਕਰੇਇਨ
 ਬਿਨਸਰੇਨਕਾਜਾ॥੧੫॥ਜੇਨਰਾਮਾਤਮਦੇਕਵੀਮਾਨਤੋਰੇਕੁਤਾਗਾਏਖਤਦੇਖਤਨਹੀਤੇਨਰਮਛੁਹਵਾਗਾ॥੧੬॥
 ਜਾਕੀਬੁਪਨਾਲਿਪਤੋਰੇਮਹਿਕਾਰਨਹੀਜਾਹੀ॥ਮੇਇਨਲੇਗਨਕੋਰਨਤਹੈਨਬਿਪਨਤਾਹੀ॥੧੭॥ਪ੍ਰੇਰਕਤੀਨੇਕੁ
 ਮੰਕੇਰਜਾਨਗੇਮਗੇਤਾਗਾਕੁਨਕੁਮਕੁਤਾਕੁਮਸਿਗ੍ਰਹਤੀਤਪ੍ਰਕਾਰ॥੧੮॥ਤ੍ਰਿਥਿਪਹੇਤਗੁਰੁਭੇਦਤੋਰਜਾਨਕੁ
 ਕੁਤਾਗਾਰੁਨਸਾਂਖਜੇਮੇਏਕੋਜੇਸੇਸੁਨਜਾਵਾਗਾ॥੧੯॥ਜਾਕੁਦੇਖੇਜੀਵੇਮੇਅਬਨਾਸੀਏਕਰੁਇ॥ਨਿਜਾਰੇਮੇਨਿ
 ਯਾਰੇਨਹੀਸਾਂਤਕਰਜਾਨਬਤਾਇ॥੨੦॥ਨਾਨਾਭਾਇਨੇਮੇਲਖੇਨਿਜਾਰੇਨਿਕਾਰੇਰਜਾਨ॥ਭਿੰਨਲਖੇਸਭਜੀਵਕੇ
 ਰਾਜਾਗਯਾਨਸੁਜਾਨ॥੨੧॥ਪ੍ਰਨਜਾਨੇਏਕੋਮੇਵਿਨਕਾਰਨਰੇਮਿਤਾਤਤਾਮੁਖਬਿਨਾਮਲਪਮਾਤਿਤਾਮਾਸਗ
 ਜਾਨਜੇਨਿਤਾ॥੨੨॥ਸਿਗਰਾਗਾਮੁਦੇਖਬਿਨਨਿਤਕੁਮਜੇਰੇਏ॥ਤਜਛਲਾਇਛਕੀਜੀਯੋਸਾਂਤਕੁਮਾਸੁਜੇਏ॥
 ੨੩॥ਜੇਕੀਜੇਕੁਕਾਮਨਾਕਿਸੇਕੁਮਾਹਿਕਾਗਾਜਾਂਮੇਲਾਏਮਾਤ੍ਰਿਘੋਜੇਸਰਾਜਸਾਨਿਰਧਾਗਾ॥੨੪॥ਪ੍ਰੇਖੀਯੀਗਾਸ
 ਰੂਮਾਸਭਦੁਖਖੁਬਨਵਿਚਾਰਾਜੇਕੀਜੇਮਗਯਾਨਤੇਤਾਮਾਸਕੁਮਨਿਗਾਗਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰਪ੍ਰੀਤਓਤਸਾਹਕੋਤਜੇ

ਸੀਗਾਮਰਿਕਾਗਾਨਿਭਵਿਕਰਸਿਧਾਮਿਧਿਸਮਸਾਂਤਕਕੁਮਕੁਤਾਗਾ॥੨੬॥ਰਾਹੀਛਾਹੈਕੁਮਛਲਲੁਕੁਪਕਰਿਨਕ
 ਰੇਟੋਰਾਹਧੀਗਸਿਜੁਤਾਮਸਭਰਾਨਾਕੁਤਾਗੇਟੋ॥੨੭॥ਸੁਨਰੇਜੇਕੁਕਥਿਨਸਭਿਕਰਕਸਿਨਿਤਾਸਧਕੀਮ
 ਦੁਯਾਕਰੇਅਥਿਧਾਦਜੁਤਛਿਤਾ॥੨੮॥ਖੇਰੇਦਿਨਕੇਕਾਮਕੇਕੁਤਲਗਾਵੇਕਾਗਾਤਾਹੀਸੇਸਥਕੁਤਏਅਤੁਮਸ
 ਕੁਤਾਗਾ॥੨੯॥ਸੁਧਾਮੁਖੀਜਤੀਨਧਿਪਤੋਤਜਗੁਨਕੇਕੁਟੋਰਾਨੇਜਾਕੇਨਿਯੋਗਸਥਕੁਤਤੇਰੇਤੁਮੇਸੁਨਾਇ॥੩੦॥ਕਾਰ
 ਜਾਮਕਾਰਜਭੇਅਭੇਅੰਪੁਦਿਰਤਨਿਰਵਿਰਤਾਜਾਨੇਬੀਧਾਮਕਤਜੇਸਾਂਤਕਕੁਪਕੀਕਿਤਾ॥੩੧॥ਕੁਮਾਮਕੁਮਾਨਕੇਨ
 ਲਖੇਕਾਜਾਮਕਾਜਨਜਾਂਨਾਜੇਸੇਤੋਮੇਲਖੇਬੁਧਰਾਮਾਗਿ॥੩੨॥ਜਾਨੇਪਾਪਰਪੁੰਨਕੁਛੁਅਗਯਾਨੀਰੇਟੋ
 ਲਖੇਅਥਾਧਿਪ੍ਰੀਤਸਥੁਪਤਾਮੀਸੇਟੋ॥੩੩॥ਜਾਸੇਟੋਪ੍ਰੀਤਕੇਜੇਛਿਤਕ੍ਰਿਯਾਮੁਪਨਾਨੀਗੁਨਗਤਨਿਰਭਲ
 ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਸਾਂਤਕਮਾਂਨਾ॥੩੪॥ਪ੍ਰਮਾਮੁਖਸਤੁਕਾਮਕੇਜੇਪਾਰਤੋਮਾਇਆਛਾਹੇਛਲਪੁਸੰਗਤੇਪ੍ਰੀਤਰਾਜਸਭਾਏ
 ॥੩੫॥ਜੇਭੇਜੇਕਾਥੇਥਾਦਮਦਸੁਪਨਾਮਾਂਡਠਾਰਾਤਿ॥ਦੁਇਬੁਧਾਭੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਤਾਮਸਜਾਤਾ॥੩੬॥ਅਥਾਮੁ
 ਜਨਮੇਪ੍ਰੀਤਸੁਖਕੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਜਾਕੇਅਭਿਯਾਸਕੀਜੇਦੁਖਕੇਰੇਹਨਿਰਵਾਰਾ॥੩੭॥ਪਰਲੇਖਿਖੀਲੇਖੇਬੇ
 ਅੰਮੀਪ੍ਰਤਸਾਮੇਜੀਏਸੇਸਥਾਸਾਂਤਕਰੇਕੁਯੋਬੁਧਪ੍ਰਸਾਦਤੋਰੇਟੋ॥੩੮॥ਪ੍ਰੀਤੀਵੇਪ੍ਰੀਤਜਗਤਤੇਪਹਲੇਅੰਮੀਪ੍ਰ
 ਤਸਾਮਾਪਾਛੇਜੇਥਿਖੀਲੇਖੇਸੇਰਾਜਸਸੁਖਜਾਂਨਾ॥੩੯॥ਪਹਲੇਅਮਾਛੇਮੁਖਪਦਮੇਕੁਭਕੇਜੇਏਹਾ॥੪੦॥

ਲਸਕਿੰਦ੍ਰ ਤੇ ਉਠੇ ਤਾਮਸੁ ਪਦੇ ਏਹਾ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਖਾ ਗੀ ਮੇਰ ਕਛੁ ਸੁਮੇ ਮਾਮ ਕਾਸਾ ਸਕੁ ਸਗਾ ਏਨ ਤੀਨੇ ਕੁਨ ਕੀ ਮੇ
 ਨਾਮਾ ਪਾਸਾ ॥ ੪੧ ॥ ਇਸ ਛਤੀ ਮੁਖੇ ਮਕੋ ਮੀ ਸੁਦ ਕੇ ਕਾਮਾ ਨਿਜਾ ਸੁਭਾ ਏਨ ਤੇ ਭੁਏ ਨਿਜਾ ਕੇ ਨਿਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾ ॥ ੪੨ ॥
 ਸਾਮ ਮੁਦਾ ਮਤ ਪਸੇ ਚੁਪਨਾ ਲਤਾ ਮਾ ਰਜਾ ਸਾਂਤਾ ॥ ਮਾਸ ਕਤਰਾ ਜਾਨ ਬਰਾ ਜਾਨ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰਮ ਕੀ ਭਾਂਤਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਰਤੇ ਮਪ੍ਰੀਤ ਚਤੁਰਾ ਮਾਂਤੁ ਨ ਪ੍ਰਾਇ ਦੇ ਠਕਰਾ ਏ ਸਿਰੇ ਛਤੀ ਕਾਮਾ ਸੁਭਾ ਏ ॥ ੪੪ ॥ ਖੇਤੀ ਰੇ ਕੁਛ ਬਨ ਜਥੇ ਸਕੁ
 ਮਾਨ ਜਾਨਾ ਸਬ ਹੀ ਕੀ ਸਿਵਾ ਕੋ ਸੁਦ ਕਾ ਮਏ ਮਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਮਾਮ ਮੇਲੇ ਮਪ੍ਰੇ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਸਿਪਲੇ ਸਬ ਕੇ ਏ ॥ ਮੇਥਿ ਪ
 ਮਥਿ ਪਮੇ ਪੇਸੁ ਨੇ ਕਾਮਾ ਸਿਪ ਜਿਥੇ ਏ ॥ ੪੬ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਉਪ ਜਤ ਜੀਵ ਸਬ ਸਿਨ ਕੀ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰਾ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਰੇ ਤ ਕੇ ਜ
 ਜੇ ਸਿਪਲੇ ਨੇ ਸਾਗਾ ॥ ੪੭ ॥ ਨੀਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾ ਮੇ ਨਿਗੁਨ ਭਲੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਮਾ ਕਛੁ ਪਾਪਾ ਏ ਨਹੀ ਕ੍ਰਮ ਮਪ੍ਰੇ ਕ੍ਰਮਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਏ ਮਾਸ ਤ ਨਿਜ ਕ੍ਰਮ ਲਖੇ ਰੇ ਨ ਕੇ ਉਤਾਰਾ ॥ ਏ ਪਰੁ ਰੇ ਮਾਰੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ ਜਿਉ ਮਾਰੀ ॥ ੪੯ ॥ ਲਗ
 ਨ ਬੁਧ ਕੇ ਨ ਕੋ ਜੀ ਤੇ ਮਨ ਤਾ ਮਾਸਾ ਪ੍ਰਮਾ ਸਿਪ ਨਿਗੁਨ ਕੀ ਪਾਏ ਕ੍ਰਮ ਨਿਜਾ ਸਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿਪ ਪਾਏ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਕੋ
 ਮੇਨੇ ਪਾਏ ਸਾਗਾ ਕੋ ਸੁਰੇ ਮਿਛੇ ਪਸੇ ਨਿਜ ਏ ਗਯਾਨ ਮਪ੍ਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਗਤ ਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਪਰੀਤੀ ਜਾਨ ਮਨ ਪਾਰਾ
 ਸਬ ਏ ਮਾਇਥਿ ਪ੍ਰਮਾ ਤ ਜੇਗਾ ਏ ਪ੍ਰਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਰੇ ਏ ਕੀ ਏ ਕਾਂਤਾ ॥ ਲਖ ਕੇ ਜਨ ਮਨ ਜੀਤਾ ॥ ਮਾਨ ਜੇਗਾਂਤ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਜੇ ਏ ਰੇਗਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਕਾਮਾ ਲਵ ਪ੍ਰਮਾ ਮਾਰੇ ਕਾਮਾ ਮਤਾ ਤ ਜਿਨੇ ਗਮ ਲਹੇ ਜਾਂਤ

ਭੂਮਾਯਾਸਾਰਾ॥੫੦॥ ਭੂਮਾਭੂਮੀਪ੍ਰਸਿਦਾਸਾਸੰਦਨਕਰੇਨਚਾਹਿਸਬਜੀਵਨੇਸਮਲਕੇਖਾਵੇਭੂਗਤਪ੍ਰਾਨੇ॥੧੨੧॥
 ੫੫॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਤਮਾਤਿਓਭੂਭੇਤਮੇਕਦੂਸਰੇਤਾਸਤਿਸਿਗਤੀਪਾਣੀਯੋਧਸੋਖੇਵਿਖੇਤਾ॥੬॥ ਮੇਵੰਜਨੇਭੂਤ
 ਭੂਤਿਤੰਨੇਯੋਭਾਏਮੇਭਜਨਕੇਤਤਸੰਮੇਭਭਗਤਕਰਾਏ॥੫੨॥ ਮੇਭਮਸਕੇਨਿਤਕਰੇਮੇਭਮਾਸਰੇਖਾਏਮੇਪ੍ਰ
 ਦਿਤੀਰੇਮੇਭਪਦਵੀਪਾਇ॥੫੩॥ ਮਨਸੇਮੇਭਮਾਸੇਤਤਪ੍ਰਤਾਲੇਏ। ਭੁਧੰਯੇਭੁਕੇਸੇਦਿਕੇਮੇਭਮੇਭਿਤਦੇਏ।
 ੫੬॥ ਮੇਪ੍ਰਾਸਾਏਭੇਦਗਾਸਬਤਹਿਜੇਯੋਮਨਜਾਸਾਮਰਿਕਾਰਤੇਮਨਜਨੇਲਹਿਓਭੁਭਵਿਨਾਸਾ॥੬॥ ਲੋਕੇਨ
 ਤੇਦਿਓਕਤਾਮਰਿਕਾਰੇਕੀਮਾਨਾਏਓਤਕੀਮਬਫੁਠੇਪ੍ਰਸਿਤਲਰੇਯੋਮਾਨਿ॥੬੨॥ ਮਨਜਨਾਮਪਨੇਕੁਮੀਤੁਗੰਧ
 ਜੇਯੋਏਭੁਭੀਨਚਾਹਿਤਮੇਭਤੇਪ੍ਰਬਸਕੁਏਸੇਏ॥੬੩॥ ਏਭਗਸਬਕੇਹੀਯੋਮੇਮਨਜਨਹਤਸਭੁਭੁਜੀਵਤ
 ਗਾਵਤਯੋਸਦਾਭਮਾਯਾਮਭੁਭੁ॥੬੪॥ ਯੋਗਸਦਾਵਾਂਕੀਨਾਮਨਜਨਤੀਸਬਭਾਏ। ਅਬਨਾਸੀਧਿਸਾਂਤਪਦਤ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਖਾਏ॥੬੫॥ ਗਯਾਨਕਯੋਤੀਜੇਯੋਜੋਜਗਪ੍ਰਗਟਤਨਹਿ। ਜੇਜਨੇਜੇਏਕਯੋਹਿ। ਜੇਜੀਯੋਮਾਹਿ।
 ੬੫॥ ਜੇਕਯੋਸਬਤੇਦਯੋਪ੍ਰਮਦਭਨਮੇਮਾਨਾ। ਤ੍ਰਿਦਿਕੁਸੁਪਜੇਮੇਮੀਤੁਭੇਹਿਤਕਤਬਖਯਾਨ॥੬੬॥ ਮੇਵੰਜਸੁਤ
 ਸਿਮਰੇਏਮ੍ਰਮੇਮਨਗਯਾਮਤਸਮੇਯੋਯੋਮੇਪ੍ਰਕਾਰੇਤਾਮਭੁਲਾਖਾ॥੬੭॥ ਸਬਪ੍ਰਮਾਨਕੇਤਜਾਗਰੇਯੋਸਨਾਤੁ
 ਮਾਇਆਰਕੇਸਬਪਾਪਯੋਸੇਕਤਜੇਭਾਭਾਏ॥੬੮॥ ਜਾਕੇਤਪਨਹਿਭੁਗਤਨਹਿ। ਮੇਭਸੁਖਾਨਾਹਿ। ਤਸੇਭੁਜਿਨ

[illegible]

ਭਿਤਲਾਇਆ ਪਾਵਤੁਰਗਤਾਅਪੰਡਿਤੀਸੋਰਹਿਸਦਾਸਾਗਇ॥੩॥ਗੀਤਾਇਤਪ੍ਰਚਰਿਚਰੇਸਾ॥੪॥ਛਾਨਗਾ॥
ਗਿਆਨਸਾਹਾਯਮਾਨੁਤਿਗਸਮਕੇਉਨਾਹਿ॥੮॥ਜੇਪੈਉਚਾਹਤਿਕੁਵਪਦੜ੍ਹੇਕ੍ਰਿਸਨਕਣਕਾਇਗਵਾਸਾ॥
ਮੇਸਕਲਦੁਛਾਤੋਕੇਕੁਗੀਤਾਅਕੁਯਾਸਾ॥੯॥ਤੁਬਲਗਸਿਮਿਤਗੰਗੀਤਾਪਤਪਤਸਥਾਏਸਾ॥ਇਸਪ੍ਰਯੋਮ
ਬਲਗਾਨੀਹਰਿਗੀਰੇਕੇਕੇਸਾ॥੧੦॥ਇਤਿਸਿਰਗਵਤਗੀਤਾਸਪਨਿਖਤਸਤ੍ਰਯਮਾਥਿਦਿਯਾਯੀਜੇਗੁਸ
ਸਤ੍ਰੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਾਨਅਸਤਸੀਥਾਏਸੀਨਿਰਾਸਜੇਯੋਨਾਮਾਅਦਾਯੋਯਜਗਇ॥੧੧॥ਅਥਸ੍ਰੀਗੀਤਾਸਮਾਪਤੀ॥
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੀਕ੍ਰਿਸਨੀਵਾਸਏਵੇਹਰੇਪ੍ਰਮਹਿਸਥਿਥਰਿਤੇ॥ਮਤਾਰਲਖਾਮ੍ਰਮਠਾਸੀਸਹਿਸਤ੍ਰਖਸਾਤਿਜਗੁਏ
੧੧੦੬੦੦੦॥੧॥ਥਾਰਲਖਾਛਿਨਵੇਸਹਿਸਤ੍ਰਖਪਤ੍ਰੇਤਾਜਗੁਏ॥੨੨੬੦੦੦੧੨੬੬੦੦੦੭॥ਅਤਲਖਾਮ੍ਰਚਉ
ਠਿਹਜਾਰਦਾਮਾਮ੍ਰਜਗੁਏ॥੬੪੦੦੦॥੩॥ਥਾਰਲਖਬਤੀਹਜਾਰਖੂਖਕਲਜਗੁਏ॥੭੩੩੦੦੦੪੪੦੦॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਏ ਨਮਃ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗੀਤਾ ਏ ਨਮਃ ॥ ਅਥ ਰਿਸ਼ਾ ਮਿਤ੍ਰ ਧਾਰਾਲਿਖ
ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਏ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਸ੍ਰਗ ॥ ਮਾਨਿਜਾਨਿਦਾਪਦਜਾਸਾ ॥ ਲਯੋ ਮੰਗਲਾ ਚਰਣ ਜਗੀ ॥ ਹੀ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧ ॥

ਬਧਿਤਾ ਜੀਵਸੀਵੇ ਕਰਕੇ ॥ ਜੀਅ ਜੀਵਾਵੇ ਪਰੇ ਮਰਿਯਾਸ ਫਾਗੁ ਰੰਗੇ ॥ ਮਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀਯੋ ॥ ਮਨੁ ਕੇ ਭੋਜ ਸਾਧਿਯੋ ॥
 ਤੇਜ ਪਾਪਾਯੋ ਬੇਦੇ ਦੇ ਜੇ ਲਖਾਯੋ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਨ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ਮਾਨਤ ਜਮਾਨ ਲੇਰੇ ਤੇਰੇ ਭੀ ਸਹਾਯੋ ਰੇ ਸੇਧੋ ਮੇਧੋ ॥
 ਨਹੇ ਹਰੇ ਅਮੀਖ ਜੀਯੋ ॥ ਗੁਰੁ ਵਾਂਗੁ ਜਾਗੁ ਨ ਮੀਧਿਨਾ ਨ ਲਯੋ ॥ ਅੰਨ ਬਿਖਿਯੋ ਵਿਖੋ ॥ ਅੰਨ ਬਿਦਵਤ ਬਖਸੀਯੋ ॥
 ॥ ਭੀਰੁ ਲੀਜਾਂ ਛੁਟਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਧਿਤਾ ਸੁਤਾ ॥ ਪਤੈ ਜਾਂ ਕੰਢਿ ਦਤੁ ਕੁਵ ਜਾਨਾ ॥ ਮਿਤ ਪਾਹਰੇ ਸੁਖੁ ਤੈ ਕੰਢਿ ॥
 ॥ ਭਾਨਾ ਤੈ ਕੰਢਿ ਕਥਾ ਨਾਮ ਨਾਜਤਾ ॥ ਅੰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਜਿਯੋ ਜਲ ਛੇਨ ਤਰਿਗਾ ॥ ਮੰਗਾ ਗੁਰੁ ਮਾਧਿਤਾ ॥ ਬਿਗਾਜ ॥
 ॥ ਰੋਜੀ ਵੀਹੋ ਨਿਰਮਲ ॥ ਪਟਕਾਂ ਨਾਮ ॥ ਮਿਤ ਪਾਹਰੇ ਸੁਖੁ ਤੈ ਕੰਢਿ ਕਥਾ ॥ ੩ ॥ ਏਹਾ ਛੇਵਾ ॥ ਅਮਾਮਾ ਸੁਤਾ ॥
 ॥ ਜਨ ਜੀਅ ਮਾਮਾ ਪਤਿਨਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੁ ਮਿਸੈ ਨ ਸੋ ਲਯੋ ॥ ਮਾਪਦਤਾ ਹਿਯੋ ॥ ਜਗਾ ਮਿਤਾ ਮਿਤਾ ॥ ਮਿਤਾ ॥
 ॥ ਜੀਨ ਮਿਤਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅੰਨ ਨਤਾ ॥ ਮਿਤ ਨ ਜੀਮੀ ॥ ਮਿਤ ਨਿਤੈ ਜਨਤਾ ॥ ੪ ॥ ਪੀਯੋ ਪਉਖ ਜੀਵੁ ਗੁਰੁ ਤੀਤ ਜ ॥
 ॥ ਮਛੁਕੁਤਾ ਮਹਾਜਾਨਾ ॥ ਮਮੈ ਰੁਪਾਹਿ ਜੇ ਤੇਲ ਦੀਸੇ ॥ ਮਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਾ ਸੀਰੁ ਗੀਤ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨੇ ਬਪਕ ॥
 ॥ ਲਾਜ ਕਛਾ ॥ ਤੇਜੀ ਅੰਨ ਕੰਢਿ ਪਜਹੁ ॥ ਏਹੀ ਜੇ ਏਹੀ ਸਹੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਛੇਵਾ ॥ ਜਾਤੈ ਮਿਤਾ ॥ ਤੇਜੈ ਸੇਜਾਤ ਬਤਾ ॥ ਜੀ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਥੋ ॥ ਛਾਹਾ ਅਨਬੰਧਤਾ ॥ ਅਨਲਾਈਯੋ ॥ ਅਪਕਾਰੀ ॥ ਮੁਦਿਯੋ ਲੇਖੋ ॥ ਅਨਬੰਧੋ ॥ ਪ੍ਰਯਾਪ੍ਰਿਯੋ ਜਨ ਜਾਨ ॥ ਅੰਨ ॥
 ॥ ਪਿਥੋ ॥ ੧ ॥ ਏਹਾ ਕੰਢਿ ਪ੍ਰਨ ਪ੍ਰਨ ਜਾਮਾ ॥ ਮਪਕਾਰੀ ਕੰਢਿ ॥ ਸਾਖਨ ਤੇ ਛਲਾਇ ਸਯੋ ॥ ਜਿਯੋ ਜੀ ॥ ਬਿਖੋਤਾ ॥ ੬ ॥ ਅਪਕ

ਹੀ ਕੁਨੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਚਾਹਿਦਾ ਤਦ ਹੀ ਜੋਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਬੇਰਾਗਾ ਦੇ ਪਟਾ ਮੰਗ ਪਾਸ ਜੋ ਜਬ ਬੇਕਰੇ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧੧
 ਮੈਗਾਗ ਕੋ ਭੇਦ ਪਾਸ ਪਟ ਸੀ ਪਤੁ ਬਖਸਾ ਜਾਵੇ ਸਾਧਨ ਤਾਸ ਪੈਤ ਕਾ ਮੇਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਾਲਾ ਨਿਬੇਰਾ ਕੁਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਦ ਪਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਨਤੁ ਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਚਾਰ ਕੁਦੇ ਹੋਗਾ ਕੋ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੰ
 ਰਾਹਿ ਤਸਰ ਪਟ ਲਾਮ ਵਧ ਪਾਸ ਪਤੁ ਸਪਸਤੁ ਪਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਵਿਤਾ ਕੇ ਰਾਗ ਨਿਰੁਪਜਾਨ ਵਿਖਯਾ ਵਿਪ੍ਰੇਸਾ ਮਾਨ
 ਕੋ ਸੀ ਪਹਿ ਜੋ ਮਾਂਗ ਮੈਨਾ ਹੀ ਕੇ ਹਿਰੇ ਵਿਖਸ੍ਰਜਾਨੀ ਜੋ ਸਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਜੋ ਰੋਗ ਬਧਾਨੀ ਜੋ ਸੀ ਸੁਰ ਪਹਿ ਭੇਰੇ
 ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੇ ਜਤਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ ਚਾਹਿਨਾ ਜੀ ਮਪੀ ਨਈਨ ਤਜਾ ਰਜਾ ਰੁਲ ਜੇ ਭੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਸੇਖਾ ਦਿ ਰੋਗਾ ਸਖ ਰੇ
 ਸੋ ਪੁਬਾਦ ਰੁਗ ਵੇਨ ਗਾ ਸੁਦਾ ਵਧਾਸ ਮੇ ਭੇਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਭਿਲਾ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਵਿਖੇ ਸੇ ਦੇ ਸਹੇ ਤ ਬਿਚਾਰੀ ਜੋ ਮਾਨ ਵਿਖ
 ਜਨ ਕੇ ਤਜਾਗ ਸਰੂਪ ਨਿਗਰੀ ਜੋ ਨਾ ਸੇਈ ਨਾ ਮਾਨੀ ਨ ਜੇ ਰੁਲ ਜੇ ਭੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਲੋਕ ਲਖ ਸੇਕਾ ਵਧ ਪਾਸ ਜੇ ਭੇਰੇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਏਕੇ ਹੋਗਾ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਕਹੀ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮਾ ਜਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਕੇ ਰੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਦੇ ਕਵਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚੌਥੇ ਬੀਜ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਅਭਿਜਿਤ ਮਾਨ ਕੇ ਰੂਪਾ ਅਭਿਲਾਸਾਰ ਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਹੋਨ ਦਿਨ ਕੁਤ ਹੋ ਤਜਾ ਮਾਗੀ ਸਾਗਰ ਰੁਪ ਪਾ
 ਤ ਹੋ ਹੀ ਸਰਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਰੁਕਾ ਕਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਗਾ ਮਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜਿਤ ਲਹਤ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਵਿਭੇ ਕੇ ਕੇ ਕੀ
 ਤਾ ਕਾ ਮੁਖੀ ਰੂਪਾ ਵੇਤੇ ਸੇ ਜੀ ਜੋ ਸਰੂਪ ਤੇ ਤੇ ਪਕਰੇ ਮਖ ਕੋ ਤੇ ਚਿਤੁ ਰੂਪਾਈ ਜੋ ਜੇ ਭੇਰੁ ਪਾਕਰੇ ਹਰਖੀ ਜੇ

[illegible]

ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵੀ ਦੇ ਰਾਗੀ ਦੁਆਰੇ ਜੋਤਿ ॥ ੨੪ ॥ ਛਾਹਨ ਤੇ ਸਨ ਜਗੀ, ਲੋਕ ਹੀ ॥ ੧੩੨ ॥
 ਤੁਸੀਂ ਨਾਮੀ ਦਾ ਇਖਾਨਾ ਤਿਉ ਤੀਰੁ ਪਦ ਨਿਰਧਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕ ਹੋ ਸਿਤੀ ਗੀ ਨੇਤਾ ਦੇ ਸਪਾਹਰੁ ॥
 ਸੁਰਾਸੁ ਤਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੀ ਟੀਕੁ ਗੀ ਨਿਰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਥੁ ਤੀਰੁ ਦੇਸੁ ਰੁਪ ਬ੍ਰਨ ਨੀ ॥ ਅਥਿ ਲਾਗਿ ਸਾਇਸ ਪ
 ਰੀ ਜਿਨ ਰਾਜੀ ਬੁਝਤ ਹੋਇ ਹੋਰੁ ॥ ਅਪਾਮ ਬਾਮਾ ਤਤਤ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮਹਾਦੁਆਰਾ ॥
 ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਜਾ ਨਿਰਧਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤੀਰੁ ਦੇਸੁ ਰੁਪ ਬ੍ਰਨ ਨੀ ॥ ਸਿਧੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਰਾਜਾ ਮਾਮਾ ਹੋ ਬ੍ਰਨ ਨ ਕਰੇ ॥ ਸੁਕੀ ਮਾਥੇ ਰੁਪ ਰੁਪ ਤਾਪੀ ਪਾਹੁ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਸਿ ਤਾ ਰੁਪ ਲੋਕ
 ਤੇ ਕਾਸਿ ਲੋਕ ਨ ਲੋਕ ॥ ਰੁਪ ਲੋਕ ਤਪਤ ਪਦ ਸਤ ਲੋਕ ॥ ਅਥਿ ਹੋਰੁ ਮਤਲ ਵਿਤਲਾ ਤੇ ਤਲ ਰਾਜ ॥
 ਅਤਲ ਤਲ ਮਹਾਤਲ ਪਤਲ ਹੋਰੁ ਸਾਮਾਇ ਹੋਰੁ ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਕ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥ ਤੇ ਹੋਰੁ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥
 ਸਤ ਨੇਰੁ ਗਾਮ ਪਦਾਇ ਹੋਰੁ ॥ ਰੁਪ ਦੇਸੁ ਰਾਜਾ ਸੀਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪ ਰਾਜਾ ਸੀਤੀ ॥ ਦੇਸੁ ਰੁਪ ਰਾਜਾ ਸੀਤੀ ॥
 ਪਦਾਇ ਹੋਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਹੋਰੁ ਸਾਤ ਲੋਕ ਪਨਾਤ ਤਲ ਹੋਰੁ ॥ ਲੋਕ ਵਿਚਾਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੁਪ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥
 ਪਾਗ ॥ ੩੦ ॥ ਜਤ ਦੇਰਾ ਗਾਮਿ ਤਾਨੇ ਕਰੀ ਮਾਲ ਪਾਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥ ਤੇ ਹੋਰੁ ॥
 ਰਾਗ ॥ ੩੧ ॥ ਅਥੁ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪ ਨੀ ॥ ਅਥਿ ਲਾਗਿ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਾ ਹੋਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ॥ ਜੀਵੀ ॥ ਜਤ ਦੇਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿਰੀਸਾ ਕਰਕੇ ਭਾਗਤਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਵਿਚਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਕੇ ॥ ਸਿਰਧਰ
ਵੇਤਨੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਕੇ ॥ ਤਤਪਰੀ ॥ ਸਿਰਧਰ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਿਰਧਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਏਕੁਤਪਾਤਰੀਸੁਖਭਾਖੁਤਰੇ॥੩੦॥ਸਮਾਪਾਤਰੀਜਾਨਾਮਾਤਮਾਨਿਤਰੇ॥ਜਿਸੇਮਦਿਖੀਨਾਜਿਨੀਸੇ॥੩੧॥
ਤਰੇਜੀਸੇਭੇਦਾਏਤੇਰੇਨੀਚਾਇਤੀ॥ਪ੍ਰਗਏਹੁਗੁਣਨਜਾਏਸਦਾਏਕਾਲੀ॥੩੨॥ਸਮਾਪਾਤਰੀ॥
ਪ੍ਰਾਨਨੀ॥ਹੋ॥ਜਾਏਨੀਪਾਨਯਾਨਤੇਮਕਤਰੇਨੀਮਾਸਾਮਾਸਬਾਸਾਏਹਾਤਜੀਮਮਖੇਪ੍ਰਕਾਸ॥
੩੩॥ਸਮਾਪ੍ਰਸਾਦਮਕਾ॥ਪਾਨਤਰਾਗਾਏਸਤੀਨੀਸਿਮਾਪਕਾਰੀਮੇਸੇਮਹਾਰਾਜਾਪ੍ਰੀਤ॥੩੪॥ਸਮਾ
ਪਾਕਾਰੀਮੇ॥ਕੇਸਿਖਯਾਕੇ॥ਪਕਾਰਾ॥ਬਿਖੇਕੇਸਾਨਬਿਪਪਨਪ੍ਰਾਮੇਜੇਨਾਗਾ॥੩੫॥ਸਿਮਕਾਰੀਮਾਪ੍ਰ
ਗੀਭਾਵਸਿਉਹਰਜਾਨਪ੍ਰਤਾਪਕੇ॥ਪ੍ਰਨਾਮਨਿਦਗੁਣਗਾਵਰੁਗੁਣਨਤਾਪ੍ਰੀਤੀਹਰਾਜੀ॥੩੬॥ਇਤਿਸਿਮੇ
ਮਿਤਗਾਰਾ॥ਰੂਪਾਮਪਕਾਰੀਭੇਦਬ੍ਰਨਨੀਨਮੁਗੁਣਾਨਦਾਸਨਿਰੰਜਨੀਕਥਤੇਪ੍ਰਥਮੇਪ੍ਰਗਾਵਾ॥੩੭॥ਹੋ॥
ਦੁਤੀਜਾ॥ਪ੍ਰਗਾਵਪ੍ਰਗਾਵਕੇ॥ਮਾਗਿਭੁਜੇਹਲਾਸਾਕਰਤਮਤਸਪ੍ਰਪਾਈਯੋਨਿਰਮਲਬ੍ਰਹਮਬਲਾਸਾ॥੩੮॥
ਮਾਥਾਵਿਖੇਦਰਨੀ॥ਹੋ॥ਮਾਤਮਏਤਨਰੂਪਏਬ੍ਰਾਹਮਿਗਜੀਵਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮਿਲਗਯਾਨਾਮਪਦੋਏਏਖੇਪ੍ਰ
ਮਾਨ॥੩੯॥ਜੀ॥ਮਾਤਮਕੀ॥ਜੇਰਜਲਥਲਸਭੁਏਭਾਸਾ॥ਦੁਛਾਮਛਾਤਛਾਜੇਗਾ॥ਸਦੁਖਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੪੦॥ਅਭਿਲ
ਮਿਤਕਾਲਜਾਏਏਤੇਏਏਏਪ੍ਰੀਤੀ॥ਪਾਲੇਲਾਯਾਨਭੇਦਬਰਏਪ੍ਰੀਤੀ॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਏਕਏਏਤਨਗੀਰੇ
ਏਰੇ॥ਪ੍ਰਗਾਮਿਲੇਰਜਾਨਤਪ੍ਰਯੋਗਾਥਿਪ੍ਰਯੋਗਏਏ॥੪੧॥ਜਲਤੇਭਿਭਿਰੰਗਜਲਹਿਸਤੁਲੀਨੀ॥ਜੀਵਬ੍ਰ

ਅੰਤਿ ਜਾਨਹੁ ਜਾਨ ਪ੍ਰਭੀ ਨਾ ਨਿਜੀ ਕਮੈ ਕਾਨ ਵਾਹੁ ਹੋ ਏਕੁ ਹੋ ਪ੍ਰਭਾ ਜੀ ਵਧੂ ਹਮੇ ਲਖੋ ਬਿਖੈ ਸੇਧ ਕੇ ਰਹੇ ॥
 ਜਾਗੁ ਤਥਾ ਜੀ ਤ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੁ ਮਹਾਤਰੇ ਸੁਖ ਪਤ ਸੁਖ ਕੇ ਮੁਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦ ਲਹਤਰੇ ॥ ਜਗਤਾ ਕਾ ਗਵਿਕਾ ਹਿੰਦੂ
 ਤਦਿ ਲਹਾਈਐ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਭ ਤਿਸਾ ਪਸੁ ਰੁਪਾ ਬਿਖੈ ਜਗਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਚੀ ॥ ਜਾਗੁ ਤਪਾ ਪਾਤ੍ਰਿਤੁ ਮਹਾਤਰੇ ॥ ਚਿਲ
 ਟੀ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸੁਖ ਪਤ ਲਹੀਐ ॥ ਬਿਖੈ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਾਬਿਖੈ ਸਮਾਈ ॥ ਧੁਨੀ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸੁਖਿਖੈ ਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਚੀ ॥ ਜੀ ਵਧੂ ਹਮੇ
 ਲਪਸ ਪ੍ਰਭ ਸੇਧੇ ਕੇ ਰਹੇ ॥ ਤਤ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੋ ਜਹਿ ਵਰੁ ਵਰੁ ਜਹੇ ॥ ੮ ॥ ਅਥ ਸਨ ਬਿਪਦ ਹਨ ਨਿਕਾ ਬਿਤਾਸ
 ਨ ਬਿਪਦੇ ਹੋ ਨਿਰੁਪਾ ਬਿਸਕ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਾਪੁ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਪ੍ਰਵਾਸ ਰੁਪਾ ਸਤੁ ਸੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਜਾਗੁ ਹਮੇ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰ
 ਰੁਪਾ ਦਕਰਿ ਥਮਾ ਨੇ ਜੀ ਵਸਿ ਵਧੈ ਕਾਨੇ ਬੇਦ ਮਤ ਮਾਨੀਐ ॥ ਰੁਪਾ ਤੁਲੇ ਮਾਮਾ ਗੀ ਮਾਮਾ ਮਾਮਲ ਹੋ ਨਹੀ ਬਿਪ
 ਮੇਖ ਰੁਪਾ ਤਾਹੀ ਸੇਸੇ ਸਤੁ ਹਾਨੀਐ ॥ ਰੁਪਾ ਵਾਨ ਜਾਗੁ ਜਾਨ ਬੇਦ ਕੇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਿਲ ਨਾਨ ਬਿਪ ਜਾਨ ਮਹਾਂ ਸੁਖ
 ਨੀਐ ॥ ੯ ॥ ਚੀ ॥ ਜੀ ਵਧੀ ਸਕੀ ਏਕੁ ਤਾਸਨ ਬਿਪ ਜਾਨ ਤੇਰੇ ॥ ਮਲਾ ਰੁਪਾ ਸਤੁ ਸੇਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ॥ ਨਿਸਿਏ ॥ ੧੦ ॥
 ਚੀ ॥ ਬੇਦਾਂ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰੀਐ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਕਲਖ ਲਹੀਐ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਸਰੁਪਾ ਬੇਦਾਂ ਤੇ ਬੇਦ ਕੇ
 ਨਿਰੁਪਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਐ ਅਪਨੇ ਮਾਖਿ ਬਿਖੈ ਕਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਖੈ ਰੁਪਾ ਸੇਧਿ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮਖੀ ਸਤੁ ਹਿੰਦੂ ਤਾ ਰੁਪਾ ਸੇਧ
 ਤੀ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਐ ਰਹਿ ਤਾਸ ਪ੍ਰਵਾਸੇ ਦਛਾ ਮਦਛਾ ਨਾਮਾ ਰਿਚਛਾ ਨਿਰਮਲਾ ਸੀਲ ਹੋ ਮਾਨ

ਲਏਨੀਤੀਤੀ॥੧੩॥ਜੇਹੀਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਹੋਸਾਸਤੀਮੀਨਤਪ੍ਰਮਾਨਾਸਨਵੀਰਿਯਾਨਬੇਦਾਂਤੰਮੀਅੰਨਕੁ
 ਜਾਨਾ॥੧੪॥ਬੇਸਕਰੁਪੀਬੇਦਹੋਬੇਸੀਦੁਸਰਪਾਨੀਦੁਜੀਦੁਤਮੇਟੇਵੇਈਸਦਈਅਨਿਰੁਪਾ॥੧੫॥ਹੋਦੁਸਰਪਾ
 ਤੁਹਿਸਾਸਕਾਸੋਦੁਸਰਪਾਨਦੁਸਾਸਤੀਮੀਦੁਸਉਪੇਛੁਦੁਸਾਸਾਗਯੋਸਨਵੀਰਿਯਾਨਬੇਦਾਂਤੰਮੀਅੰਨਕੁ॥੧੬॥ਹੋ
 ਯਾਤਵੀਸਾਸਨਵੀਰਿਯਾਨਬੇਦਾਂਤੰਮੀਅੰਨਕੁ॥੧੭॥ਸਾਖੀਯਾਜਾਕਾਜਤਨਕੁਤਨਿਸਖਾਸੁਸੇਤੰਪਾਯਾਤਾਦੁਸਤਨੀਜਤਨਏਕ
 ਹੋਮੀਲਯਾਜਹੋਪ੍ਰੀਤਨਨਾਦੁ॥੧੮॥ਹੋਜਲਤਰੰਗਏਕੋਰੁਈਪਾਲਗਲਜਲਅਗਿਯਾਨੀਦੁਬ੍ਰਹਮੀਹੀ
 ਮੀਲਯਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰੀਤਨਕਾਹਿ॥੧੯॥ਹੋਜਿਏਵੇਈਪਾਕੀਪਾਕਯਾਦੋਪਾਕੀਪਾਕਤ੍ਰਿਪਤਪਦਪਾਦੋਦ੍ਰਿਯਾਕੇਲੇ
 ਸਕੁਨਤਬਨਾਸੋਜੇਹੀਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੀਤਨਤੁਸੋਮਾਗਾਂਵਨਾਂਵਾਛੁਤੰਜੋਜਾਦੋਨਾਅਨਿਰੁਪਗਾਂਵਸੀਪਾਦੋਗਾ
 ਵੀਰਿਯਾਨਵੀਰਿਯਾਨਾਕੁਜਾਪ੍ਰੀਤਨਕਾਰਜਾਗਾ॥੨੦॥ਜੇਹੁਗਾਸਤੀਦੁਨਵੀਨਾਅਤਮਤਤਪ੍ਰਮਾ
 ਵੀਰਿਯਾਨਾਕੁਜਾਪ੍ਰੀਤਨਕਾਰਜਾਗਾ॥੨੧॥ਜੇਹੁਗਾਸਤੀਦੁਨਵੀਨਾਅਤਮਤਤਪ੍ਰਮਾ
 ਵੀਰਿਯਾਨਾਕੁਜਾਪ੍ਰੀਤਨਕਾਰਜਾਗਾ॥੨੨॥ਜੇਹੁਗਾਸਤੀਦੁਨਵੀਨਾਅਤਮਤਤਪ੍ਰਮਾ
 ਵੀਰਿਯਾਨਾਕੁਜਾਪ੍ਰੀਤਨਕਾਰਜਾਗਾ॥੨੩॥ਜੇਹੁਗਾਸਤੀਦੁਨਵੀਨਾਅਤਮਤਤਪ੍ਰਮਾ
 ਵੀਰਿਯਾਨਾਕੁਜਾਪ੍ਰੀਤਨਕਾਰਜਾਗਾ॥੨੪॥ਜੇਹੁਗਾਸਤੀਦੁਨਵੀਨਾਅਤਮਤਤਪ੍ਰਮਾ

ਸੰਤੀਲ ਯੇਜਰ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਾਮ ॥ ੨੫ ॥ ਏਤੋ ਜਾਪਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸੇਜਾਨਾ ਯਹਾ ਮਧਵਾ ਗੀਸ਼ਵਰ ਕੇ ਪੁਰ
 ਥਿਯਾਸੁ ਹੁਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਚਾਗ ਅਨ ਬੀਪ ਸਾਜਤ ਕੀ ਗੀਤ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ॥ ਜਿਥੇ ਮੰਦ ਨਿਗੀਧਾ ਨਿਗਤੁ ਨੀ
 ਵਜ ਬੀਜੀਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਏਚ ਗੀਤਿ ਗੁਬੀਪ ਗਯਾਨ ਵਗਯਾਨਾ ਫਿਰ ਕਰਨ ਕੇ ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਤੇ ਤਜ ਸਿਧ ਮਹਾਂ ਮੋਖਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਵਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਤੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਾ ਮਨ ਸਾਗਰ ਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੀ ॥ ਕੁਗਵਾਂ ਨਗਯਾਨ ਉਪ ਚਾਗ ਮਤਾ ਮਾਨਾ ਮਭੁਮਾਨ
 ਤਜਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੰਏ ਤਿਸੀ ਅੰ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਗਰੀ ॥ ਭੁਚਾਗ ਮਨ ਬੀਪ ਬ੍ਰਹਮਨ ਨਾਮ ਭੁਗਵਾਂ ਨਦਾਸ ਨਿਰੰਜਨੀ ਕਬਤੇ ਵਤੀਯੋ
 ਪੁਤਾਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਤੋ ਜਾਪੁ ਹੁਤ ਬਖਾਨਾ ਗਿਰੁ ਹੁਤੁ ਸੁਣਨ ਕੀ ਗੀਤ ॥ ਸੋ ਬਿਵਧ ਬਿਧ ਬ੍ਰਹਮਨ ਨੇ ਹੋਏ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰ
 ਤੀਤਾ ॥ ਮਧਵਾ ਹੁਤ ਬ੍ਰਹਮਨ ਨੇ ਚਿਉ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਉਪਸਿਧਾਗਾ ॥ ਮਭੁਜਾ ਸਾਗਰ ਸਾਮ ਪ੍ਰਥਮਾਗਾ ਫੁਲ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਸੁਨੇ ਨਿਵਾਨਾ ॥ ਮਧਵਾ ਹੁਤ ਉਪਮਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਖਟ ਬਿਧ ਸੁਣੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਖਟ ਗੁਣ ਪਦ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਸੇਈ ॥ ਉਪ
 ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮਾਗੇ ਮਾਂਚੇ ਹੁਏ ਜਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਏਤੋ ਜਾਹੀ ਤੇ ਉਪਕ੍ਰਮ ਕੇ ਛੇਤਰੁ ਹਾਂਸ ਮਾਹਿ ॥ ਮਾਹਿ
 ਮੀਤਿ ਉਪਕ੍ਰਮ ਕਰ ਸਿਹਾਰਨਾ ਮਠਹਿ ਗਾਇ ॥ ਗਾ ਕਬਿਤਾ ॥ ਮਾਹਿ ਮੀਤਿ ਕੇ ਜਾਨੇ ਜਲ ਜਿਥੇ ਤਹਿ ਗਾਮ ਨੇ ਕੁਦੁ
 ਵਾਜਿਯੋ ਹੋਵ ਬਲਾਨੀ ॥ ਮੀਤਿ ਬਿਚਾਰੀਯੋ ॥ ਘਟ ਮਟ ਜਾਤ ਜੇ ਤੇ ਮਿਤ ਕਾਗਰੁ ਪਤਿ ਤੇ ਉਤਪਤਨਾ ਸੇ ਤੇ ਹੋਤ ਹੀਯੋ
 ਪਾਹੀਯੋ ॥ ਜਲ ਕੀ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਲੋਨੇ ਗੀਤੁ ਹੀਰੋ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸਖਨ ਕਰਨ ਨਿਹਾਰੀਯੋ ॥ ਭੁਗਵਾਂ ਨਾਮ ਨਾਮ ॥

ਹਿਮੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਮ ਪਾਪ ਕੁੰਤੀ ਗੰਨ ਦਵੈ ਤ ਕੀਸੀ ਹੀ ਜੋ ਮਾਇਆ ਆਇਆ ਮੰਤਾ ਮਦੈ ਤ ਹੋ ਮਾਪ
 ਦੈ ਤ ਸੋ ਹੋਇ ਥੇ ਦਰੇ ਹੋ ਸੋ ਕੁੰਤੀ ਹੋ ਸਾਮੇ ਨੂੰ ਵਿਰਲਾ ਕੇਇ ॥੬॥ ਸਦੇ ਵਸੀ ਮੇਦ ਮਗੁ ਮਾਸੀ ਤੀ ॥ ਤੁ
 ਰਤੋ ॥ ਅਤਿਲਾ ਸਿਖ ਸਿਮ ਕੇ ਜਾਨ ਗੁੰਨ ਕਰ ਤੋ ॥ ਆਇਆ ਮੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨ ਮਥਾ ਨ ਲਹ ਤੋ
 ਕੁੰਤ ਕੁਟਿ ਪਤ ਦੈ ਹੋ ਹੋ ਬ੍ਰਤ ਮਾਨਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਾ ਮਗੁ ਸਤ ਰੁਪ ਬੇਦ ਤੋ ਜਾਨਗੇ ॥੭॥ ਆਇਤੀ ਪ੍ਰਮੰਗ ਮ
 ਕੁੰਤਾ ਸਹੇ ਕੁੰਤੀ ਤੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੋ ਜਗਤ ਮੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਪਾ ॥੮॥ ਆਇਤ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕੇ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ਸਾਧਨ ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਮਥਾ ਗੰਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸਗੁ ਮੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨ ਪਤ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੋਈ ॥੯॥ ਮੁਖ ਪਲ ਮਿਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮੇਈ ਦ੍ਰੁਤੁ ਤਿਤਿ ਤਿਤਿ ਤੁਤੋ ॥ ਕਾ
 ਪਖਾਨ ਸਕਲ ਮੇ ਕੇ ਸੋ ਮੇ ਸੋ ਹੋ ਗੰ ਮਗਾਇ ਇਤਿ ਸਿਤ ਗੰ ਚੋ ॥ ਮੇ ਰੇ ਰੇ ਮਗਤਾ ਨਾਮਿ ॥ ਰੁਗਾ ਜੋ
 ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾਸੀ ॥ ਮਥਾ ਮਗਤਾ ਨਾਮਿ ॥ ਦ੍ਰੁਤੁ ਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਗੁ ਬ੍ਰਹਮ ਰਹਾ ॥੧੦॥
 ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮਗੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ਕੰਚਨ ਤਾ ਕੁ ਲੇ ਕੁ ਮਦੈਈ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲ ਗੁਣ ਨ ਕੁ ਪ੍ਰਵਾਸਾ ਸਭੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਓਪ ਜੋ ਮਥਾ ॥੧੧॥ ਆਇਤ ਮੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਭੈ ਨਿਰਮਲ ਵਿਦ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਜ
 ਹਮ ਕੁੰਤਾ ਸ ਪ੍ਰਵਾਸ ਜਬ ਤਬ ਦ੍ਰੁਜਾਨੀ ॥ ਮਾਨਿ ॥੧੨॥ ਗੁਣਾਨਾ ਮਗੁ ਸਾਧੇ ਕੇ ਹੋ ਗੁਣਾਨੀ ਕੇ

ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਤਦ੍ਰਸੀ ਵਾਨਾ ਕਰੇ ਵਾਨਾ ਕਾਨਾ ਮਾਨਾ ॥ 23 ॥ ਚਿੰਤੀਤੀ ਜੀ ਮੰਗਾ ਮੁਖ ਵੀ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਕਹਤ ਮਕਤ
 ਪਦ ਲੀ ॥ ਖੂਹ ਮਾ ਬਿਨਾ ਕੇਈ ਮਾਂ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਜੇਹੇ ਮੁਖ ਬਨਾ ਮਕਹਾਵੈ ॥ 24 ॥ ਕੰਠ ਬਿਨਾ ਮਰੁ ਪਨ
 ਠਾਨੇ ॥ ਨਤ ਕਾ ਬਿਨਾ ਕਲਸ ਪ੍ਰਮਾਨੇ ॥ ਖੂਹ ਮਾ ਬਿਨਾ ਕੇਈ ਜਗਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਗ ਮੁਖ ਬਤਾ ਮੈ ਨਾ ਮਾ
 ਨੇ ॥ 25 ॥ ਜਲ ਬਿਨਾ ਫੇਨ ਤੇਗ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਪੁਟਾ ਰੁਪ ਬਿਨ ਸੁਤ ਗਾਵੈ ॥ ਖੂਹ ਮਾ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਕਲਪੇ ਕੇਈ
 ਜਗ ਮੁਖ ਬਾ ਮੈ ਨਹੇਈ ॥ 26 ॥ ਸੋ ਜਜੇ ਮਸ਼ੀ ਮੇ ॥ ਤਸਾ ਚਾ ਝੂਠ ਭੇਦੇ ਦੇਈ ॥ ਜੇਹੀ ਖੂਹ ਮਾ ਅਤੁਤ
 ਏਕ ਏਕ ਮਰੁ ਏਕ ਹੋ ॥ 27 ॥ ਮਾ ਝਿਲਾ ਜੇਹੇ ਮੁਖ ਜਾਨ ਨਾ ਮੰਜੀ ਜੇ ਏਕ ਹੀ ॥ ਮੈ ਖੂਹ ਮਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ
 ਹਿਸੇ ਕਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਫਲ ਜੇਹੇ ਇਕ ਹੁਤ ਹੋ ਸੇ ਏਹੇ ॥ ਪ੍ਰਗਤਿ ਜੇ ਮਜਾਹਿ ਸਿਲਵੈ ਤਨ ਕੇ ਏਹੇ ॥ 28 ॥
 ਜਾਂ ਫਲ ਤੇ ਫਲ ਜਾ ਏਲਾ ਏ ਮਨ ਤਾ ਸਾਜੇ ॥ ਸੁਨ ਰਹੁ ਵਧਿਲਾ ਇਉ ਤਨਿ ਰਖਾ ਸਾਜੇ ॥ ਮਥਾ ਪ੍ਰਮ
 ਮਕਾ ਮੇਖ ਫਲ ਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਏ ਚਾਰੇ ਫਲ ਤਾ ਗਾਸ ਫਲ ਹਿਨਿ ਹਾਰੇ ॥ 29 ॥ ਤੇ ਜੇ ਬੀਜ
 ਮੈ ਕੁਰਗ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਮਗਨ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਪਤਿ ਮਾ ਪਿਸਰੁ ਪਬ ਪਕੀਲ ਗਨ ਤੇ ॥ ਮਥਾ ਕੁਰਾ ਮੈ ਨ ਠੇਕ ਕਹ
 ਨ ਕੇ ਏਹੇ ॥ ਪ੍ਰਗਾ ਮਨ ਕੁਟੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜਾਹੇ ਫਲ ਹੋ ਏਹੇ ॥ 30 ॥ ਚਿੰਤਾ ॥ ਮਥਾ ਮਾਹੈ ਖੂਨ ਨ ਕਰੇ ਮਥਾ
 ਬਾਇ ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ਬਿਦ ਭੇਦ ਮਨ ਲਾਇ ਕੋ ਨ ਜਾ ਮੈ ਤ੍ਰਿਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ 31 ॥ ਕਵਿਤਾ ਬਿਦ ਭੇਦ ਲੀਜੇ

ਬੇਲੇ ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰ ਤੇਲੇ ਅੰਕੁਸ ਧਰੇਲੇ ਤੀਨ ਗੁਰੂ ਏਕੈ ਕੁਮਾਰੁ ਮਾਸੁ ਪਵੀਰੈ ਤਾਮੇ ਪੁਰੁਗਤਿ ਬੀਜੈ
 ਤਮਿਲ ਸੁਖ ਲੀਜੈ ਚਿਤ ਚਰਾਏ ਕੈ ਏਤਿਨ ਸਰਪ ਜੇਹੇ ਗਜਾਨ ਕੁਮਾਰ ਜਾਨੈ ਜੇਹੇ ਬਜਾਪ ਕਾ ਕਵਰੇ ਜੇਹੇ
 ਕੁਮਾਰ ਨਾਮਾ ਏਕੈ ਜੇਹੇ ਬਾਦ ਬਾਦ ਠਾਨੈ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਸਰੁਗ ਨੈ ਕੁਮਾਰ ਨਾਮਾ ਨੈ ਏਤ ਕੇਨ ਜਾਇ ਕੈ
 ੧੨॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਆਂ ਛੰਦਾ ਸੁਪਾਮੇ ਖੀਰੇ ਏ ਜੋ ਮਥ ਬਾਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਖ਼ਤ ਮਾਘ ਛੰਦਾ ਜਾਂ ਤਚਿਤ ਗਤ
 ਰਾਗ ਗੁਣ ਧਾਂਤਾ ਮਥ ਬਾਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਾਂ ਨਸ ਬਾਮਾਂ ਨ ਧਿਸਾ ਗੇ ਕੁਮਾਰੁ ਗਤ ਮਰਗ ਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤਖ਼ਤ
 ਨਿਗੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੁਮਾਰ ਤਖ਼ਤ ਏਤ ਕੀ ਜਪੇ ਏ ਕੁਮਾਰ ਨਾ ਸੁਪਾਮੇ ਖੀਰੇ ਏ ਜੋ ਮਥ ਬਾਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ੧੩॥
 ਮਥ ਬਾਦ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੁਮਾਰ ਮਥ ਬਾਦ ਏ ਪਪਾਤਿ ਏ ਕਵੇਰ ਨਿਰਪਾਰ ਕੁਮਾਰ ਤੀਰੀ ਤਕੀ ਜਗਤਾ ੧੪॥
 ਜਿਥੇ ਬੰਚਨਾ ਮਥੁਪਨ ਏ ਕੈ ਜਲ ਜੇਠੇ ਨ ਕੁਮਾਰ ਜੇ ਕੈ ਮਟ ਸਰੁਪ ਏ ਕਵਿਚਾਰਾ ਮਥੇ ਤਖ਼ਤ ਮਾਸੁ
 ਜਗ ਨਿਰਪਾਰਾ ੧੫॥ ਜਿਥੇ ਮਿਸ਼ੀ ਕੀ ਸੇਨਾ ਕੀ ਨੀ ਸਰੁਪ ਏ ਕੈ ਤਕਾ ਚੀਨੀ ਏਲੇ ਗਸਰੁਪ ਧਰੁ
 ਕੀ ਪਾਰਾ ਜੇਹੀ ਸਰੁਪ ਏ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ੧੬॥ ਮਿਲਤੀ ਜੁਗਤ ਧਿਚਾਰੈ ਮਨੋ ਮੇਰੇ ਮਹਿ ਕੁਮਾਰੁ
 ਮਾਨੈ ਤਨੇ ਮੇਰੇ ਸਰੁਗੀ ਮੰਗ ਸਰੀਰ ਕਰਾਏ ਜੇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੁਮਾਰ ਏ ੧੭॥ ਏਹਾ ਧਰੁ ਧਿਪਾਸੁ ਏ
 ਧਿਚਾਰੈ ਜੋ ਮਥੇ ਤਖ਼ਤ ਮਨਿਰਪਾਰਾ ਸੁਨ ਸੁਨ ਕੈ ਮਨ ਮਨ ਕੁਮਾਰ ਮਤ ਮੇਰੇ ਛੰਦਾ ਮਾਰਾ ੧੮॥ ਕਵਿਤ

ਸਤੁ

ਨਵ ਨਵ ਵੀਨੇ ਮਨ ਨੇ ਮੇ ਮਨ ਦੀ ਨੀ ਨੀ ਗਾ ਗਾ ਪਾਤਲ ਦੀ ਨੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਮਨ ਕੇ ਭੋਗ ਸਿ
 ਮਾਪੁ ਜੀ ਮੇ ਮਾਪੁ ਮਾਪੁ ਮਨੀ ਦਮ ਭੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੇ ਸੇ ਦੇਵੇ ਜਾਪ ਤੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਣ ਜੇ ਤੇ ਦੇਹੀ ਬ
 ਪਸੇ ਤੇ ਸੇ ਨੇ ਗੁਨੇ ਨਾ ਤੇ ਤੇ ਬਚੇ ਮਨ ਪਾਪ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਗੁਰ ਜਾਗੇ ਸਦਾ ਮਨ ਪਾਰ ਜੇ ਮਾ
 ਮਦਿ ਤੁਹਾ ਤੁਹਾ ਗੇ ਬਚੇ ਤੇ ਤੁਹਾ ਪ੍ਰਭੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਘਟ ਬਿਪਾਸੁ ਦੁਬਖਾਨ ਮੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਰਪਾਰਕੇ
 ਭੀ ਗਾਵੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਾਟੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵ ਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੰਥ ਜਾਵੇ ਕੀਲ ਪੀਤ ਪਲ ਬਕਲੀ ਨਾ ਮਭੇ
 ਦੇ ਨਹਿ ਸੇ ਕੁਝ ਜੇ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਭੇ ਦੇ ॥ ੨੮ ॥ ਘਟ ਬਿਪਾਸੁ ਦੁਬਖਾਨ ਕੇ ਕੁਝ ਦੇ ਮਨ ਸਾ
 ਗਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਗੁਰ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਮਖਰਿ ਪਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਉਂ ਸਿਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰਾ ਰੂਪ ਪਟ
 ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦੁਬਖਾਨ ਨੀਨਾ ਮਭੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾ ਸਾ ਨਿਰੰਜਨੀ ਕਥ ਤੇ ਤਿਤੀ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਥੇ
 ਥੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮੇ ਪੰਥੀ ਕ੍ਰਿਨ ਨਿਰੁਪਾਸਿ ਪਾਛੈ ਗੁਰੂ ਸੇ ਕਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰੂ ਨਾਮਨੁ ਪਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਸਨੁ
 ਸੋ ਸਿਖ ਕੇ ਥੇ ਪੰਥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਬਏ ਕਹੈ ਕਹੈ ॥ ਸਿਸਾ ਕੁਝਾ ਨਿਦ ਸੇ ਪਨ ਪਿੰਤੂ ਬ੍ਰਹਮੰ ਗੁਰੂ ॥ ੩੨ ॥
 ਸਿਖ ਪਾਛੈ ਤੇ ਸਿ ਗੁਰੂ ਪੰਥੀ ਕ੍ਰਿਨ ਕੇ ਸੇ ਕੁਝਾ ਸਭੀ ਬਝਾਵੇ ਦੇਵੇ ਜੇ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਚੋ ਸਿ
 ਥ ਸਿਸਾ ਕੁਰੂ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਪਾਛ ਪੰਥੀ ਸਮੇ ਗਯੋ ਗਾ ਸੁਣੈ ॥ ਕੇ ਸੇ ਥੇ ਤਪਤਿ ਨ ਕੀਤੁ ਥੀ ॥ ਕੇ ਸੇ

ਫੇਰ ਇਨਲੀਨ ਤਾਲੀ ॥ ੧॥ ਕਰਨ ਕਾਰ ਤੇ ਏਥ ਤਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੇਤਿ ਮਨ ਸਾਏ ॥ ਯੁਨ ਵਿਭਾਗ ਏ
 ਫੀ ਸਰੁ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਓਤ ਪਤ ਏ ਏ ਤਿਨ ਕਿੰਨੇ ਲਗੀ ਜੋ ॥ ੫॥ ਏ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਨ ਨਿਗਮ ਲਕੀ ਜਾਗੁ ਰਾਮ
 ਨੇ ਦਮਨ ਕੁਇ ॥ ਰਖ ਮਾਨ ਹੋ ਏ ਕਰ ਤੇ ਸਿਖ ਸੋ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੬॥ ਓਤ ॥ ਮਫਿਲਾ ॥ ਪੰਡੂ ॥ ਮੁ
 ਬਿਧਾਂ ਨ ਜਾਨ ਤੇ ॥ ੧॥ ਪਰੇ ॥ ਓਤ ਪਤ ਏ ਗੁ ਬਿਲੀਨ ਇਸ ਕੂ ਦੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਂਚ ਕੁਤਾ ਮਨ ਸਤੁ ਮਫਿਲਾ
 ਰਖੇ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਸੋ ਮਸਤ ਸਤ ਜਾਂਨ ਸਧੂ ਰਾਮ ਮਨ ਪਰੇ ॥ ੧॥ ਏ ॥ ਮਧ ਜਾਂ ਰੇ ਪ੍ਰਕੇ ਵੇ ਤੇ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕੇ ਰੇ ॥ ਮਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਤੇ ਪਾਪ ਤੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਫੇਦਾ ॥ ੮॥ ਏ ਸਕਾਲ ਮਫਿਲਾ ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਅਲਾ
 ਨਾ ਜੀਵ ਜੀਵ ਤਾ ਜੇ ਲਗੀ ਜਿਯੋ ਜਾਨ ਪਾਨਿ ਦਾਨ ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਸਨਾ ਏ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰਫੇਦੁ ਗੋ ਸਮਝਾਏ
 ਏ ਸਕਾਲ ਪ੍ਰਨਵਾਸ ਤਲਖਾਏ ॥ ਤੀਨ ਕੁਏ ਜੀਵ ਕੂ ਵੇ ਸੋ ॥ ਤੀਨ ਕੁਏ ਹੀ ਸੁ ਰਹੇ ਜੋ ਸੋ ॥ ੧੦॥ ਓਤ ॥ ਏ
 ਕਾਲ ਬਸਤੁ ਸਨ ਸਿਖਾ ਲਖ ਮਥ ਤੇ ਹੋ ਮਫਿਲਾ ॥ ਬਾਚ ਨਿਰੁਪਥਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ॥ ਬਾਚ ਨਿਵਾਰ
 ਲਖ ਤਾਲੀ ਜੋ ॥ ੧੧॥ ਤੀਨ ਏ ਸਤੀਨ ਪ੍ਰਨਵਾਲਾ ॥ ਤੀਨ ਵਸਤੁ ਸੋ ਜੀਵ ਜੀਵ ਜਾਲਾ ॥ ਏ ਕੁਏ ਸੋ ਮ
 ਗ੍ਰਥ ਪਾਨੇ ॥ ਜੀਵ ਜੀਵ ਤਾ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ॥ ੧੨॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠ ਨੇ ਨਦੇ ਸਥੇ ਤੇ ਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰਫੇ
 ਸਤਾ ਗੁਤ ਸੋ ਪਨ ਜੇ ਸੁਖ ਪਖਿਤ ਕਾਲ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਫੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਨੇ ਮਨ ਮਾਫਿਲਾ ਬਸਤੁ ਮਾਨੇ ਬਾਚ

ਲਖ ਏਕਾਸਿ ਥੀਐ ਕੁਮਾਰ ਲਏ। ਏਸ ਏਸ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਰੀ ਬਸ ਤੁਰੇ ਦੁਜਾਰੀ ਏਸੇ
 ਚਕਰ ਲਏ। ਲਖ ਲਖ ਧੁਮੈ ਤ੍ਰਿਬਿਸ ਪ੍ਰਛੇ ਦੁਜਾ ਮੈ ਭੁਗਵਾਂ ਨ ਧੁਮ ਨ ਮੈ ਜੀਵਈ ਸਤ ਲਏ। 23।
 ਏਸ ਕਾਲ ਮਨੁ ਸਤ ਲਏ ਬਿਸ ਪ੍ਰੀਤ ਵੇਜਾਨਾ। ਬਾਚ ਬਾਚ ਕਰ ਲਖ ਲਖ ਸਿਸੁ ਮੇਖ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
 24। ਏਸ ਕਾਲ ਮਨੁ ਸਤ ਤੇ ਜੀਵਾ ਮਵਰਨ ਜਾਨਾ। ਤੀਨ ਪ੍ਰਛੇ ਦੁਪ੍ਰਛੇ ਦੁਤ ਜੀਵ ਸੀਵ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
 25। ਤੀਨ ਕੁਦ ਪਨਈ ਸਮੇਤ ਤੇ ਕੁਯਾ ਬਿਛੇ ਪਾ। ਬਾਚ ਕੁਦ ਮਹਿ ਕੁਦ ਸੇ ਲਖ ਲਖ ਨਿਰਕੁਦਾ। 26।
 ਚੰ ਪ੍ਰਥਮੇ ਏਸ ਮਬਜ਼ਾ ਤਿਤ ਕਹੀਐ। ਹਿਰਨ ਗੁਰੂ ਦੁਜਾ ਮੇਲ ਹੀਐ। ਤੀਜੇ ਏਸ ਬਿਰਾਟ ਬਖਸ਼ੇ ਕ
 ਲਵ ਸਤ ਪਨਾ ਮਾਗੇ ਜਾਨੇ। 27। ਚਿਤ ਪਤ ਟਿਸਾ ਬਤ ਕਾਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਲੇਬ ਪਾਨਾ। ਤੀਨ ਗੁਨ ਸੇ ਬ
 ਸਤ ਏਸ ਤਰਜਤ ਮ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। 28। ਮਾਯਾ ਕੁਦ ਪ੍ਰਛੇ ਦੁਸਿ ਚੇਤਨ ਤਾ ਮਨੁ ਸਤਾ। ਬਾਚ ਤਾਗ ਕੁਲਖ
 ਮੁਬਜ਼ਾ ਪਕ ਏਕਾ ਮਭੁਤਾ। 29। ਜੀਵਈ ਸਦੇ ਬਾਚ ਹੋਵੇ ਵਿਖੇ ਪਾ ਮਵਰਨ ਜਾਨਾ। ਲਖ ਦੁਹਨ ਕੀ ਏ
 ਕੇਤ ਤੀ ਮਸੀਆ ਮਾਨਾ। 30। ਮਰਯਾਨ ਏਕ ਦੇ ਕੁਤ ਕੇਵੇ ਵਿਖੇ ਪਾ ਮਵਰਨ ਜਾਨਾ। ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਗੇ ਕਹੇ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਵਰਨ ਜਾਨਾ। 31। ਮਸਾ ਮਵਰਨ ਸਕਤਾ। ਕਬਿਤਾ ਮਕੁ ਕੇ ਮਹਲ ਗਹਲ ਕੁਯਾ ਸਜਾਨੇ।
 ਸੇਫਟ ਕੇ ਪ੍ਰਵਤੀ ਗਜ ਬਲ ਹਯੇ। ਕੇਹਰ ਕੁਯਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕੁਮਾਰ ਲਕੁ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿਬਰੁਪ

ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਾਸ ਕਰੇ ॥ ਕਪਿਜਿ ਕਬਿਸਾਸੇ ਬੀਪੁ ਬੀਪੁ ਜਾਨੈ ਨ ਲਨੀ ਸਿਲਰ ਜਿਥੀ ਰਾਮਾ ਪੁਜਿ ਫਿਰਾ ਤੁਹਿ ॥
 ਜੇਹੀ ਚਿਤ ਗੁਣ ਤੁਸਮਾ ਜਾ ਬਿਧਿ ਦੁਸਾਰੁ ਗੁਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿ ਲਾਗੇ ਹੀ ਹੋ ਨਿਰਬੰਧੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹ
 ਆਪਾ ਆਪਿ ਜੇ ਕੁਲ ਕੇ ਛਾਯਾ ਆਪਾ ਆਪਾ ਰੂਪ ਕੇ ਸਿਖਾ ਜਨ ਲਹੈ ਜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅ
 ਤਿਲਾ ਜਿਥੇ ਕੇ ਹਰ ਬਨ ਮਾਰਿ ਛਾਹ ਬਾਂ ਨਗਰੁ ਯੋ ਬਾਂ ਨਗਰਿ ਨ ਬਥੇ ਕਮ ਨ ਕੇ ਦਖਲ ਯੋ ਯੋ ਆਪਾ
 ਅਖੁ ਗਮਨ ਹੀ ਸਨ ਬੀਧੇ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਦੁਖਾ ਪਤਾ ਕੁਲ ਹੋ ਗਏ ਸਰੂਪਿ ਮਧੇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਹ ਜੇ ਸੇ ਰਜ ਕੇ ਪੁਰੇ ॥
 ਪੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਨਾ ॥ ਅਨਿਧਿ ਰਨੁ ਠਾਕੀ ਜਿਯਾ ਮਪ ਬਾਹਨਿ ਦਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੇ ਤੇ ਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤੇ ਪ੍ਰਪੰਚ
 ਤਜਤੈ ਬੇਦਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤਖਨ ਕਹਤੈ ਲਹੈ ਜਬ ਰਾਹੁ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਜੀ ਰੂਪਾ ਜੀ ਕਰੈ ਜਗ ਮੇ ਰਨ ਦੀਆ
 ਸਾ ਭਿਏ ਜਬ ਰਾਲਹ ਤੇ ਯੋ ਹੀ ਬੇਦ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਥੇ ਪਟ ਚਿਤ ਬਨਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਹਾਰਲਗਾ
 ਏਹੇ ਯੋ ਆਪਾ ਮਰੇ ਪ੍ਰਤਖ ਕਛੁ ਬਚਨ ਕਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਸਨ ਬੇਸ ਕ੍ਰੇ ਕੇ ਕਹੈ ਲਹੈ ਸਦੈ ਬਿਸਤ੍ਰਪਾ ॥ ਬਿਸ
 ਨ ਬੇਸ ਬਿਸੇਖ ਤਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੰਗਾ ਮਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨ ਬੇਸਤ੍ਰਪਾ ਛੇ ਕਹੈ ਬਿਸਤ੍ਰਪਾ ਛੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਏਹੇ ਪਖ
 ਲਖ ਕੇ ਦੁਤੈ ਨ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪਾ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹੇ ਤੇ ਮਨੁ ਗਮ ਕਾਸ ॥ ਸਤੁਤ ॥ ਮਿਤੁ ਸਤੁਤਾ ॥ ਏਹੇ ਤੇ
 ਨ ਦੇਵਾ ਮਧੰ ਰੂਪ ਕਾਸਾ ॥ ਤਾ ਮੇਨ ਹੀ ਦੇ ਤੇ ਕੇ ਰੂਪਾ ॥ ਆਪਾ ਸਕਤ ਮਾਨੀ ਜੇ ਤਾ ਮੇ ॥ ਰੂਪਾ ਕਾ ਦੁਭੇਦ ਦੁ

ਜੇਮੇ॥ ੩੦॥ ਤਿਸਾਰੁ ਮਾਯਾ ਪਾਗਾ ਸਤੁ ਸੁਗੁਣਿ ਚੈ ਤੇ ਨਾਮਨ ਸਾਗਾ ਸਤੁ ਜਤਮ ਤੇਤੁ ਸੇਵਹੀਐ
 ਤੇਤੁ ਤੇਤੁ ਧਰੁ ਤੇਤੁ ਲਹੀਐ॥ ੩੧॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁ ਧ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁ ਨਾਰੁ ਪਾਸਿ ਤਕਾਤੀ ਨੇਕਲ ਸਬਨਾਇ ਜਲਉ
 ਪਾਪ ਪਟੁ ਤੇਤੁ ਮੇਇ ਨਕੁ ਵਿਬਿਸਰਾਇ॥ ੩੨॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤੁ ਸੋ ਸਤੁ ਜਤਮ ਪਟ ਜਾਂ ਨਜਲਾ ਰੁਪ
 ਮਾਏ ਜਾਤੁਗਾ ਚੇਤਨ ਪੁਨਰੁ ਨਉ ਪਾਸਿ ਤੇਤੁ ਤੇਤੁ ਸੋ ਚੈ ਤੇਤੁ ਕਹੀ ਨਿਦਨੁ ਗਾਸੇ ਬਿਬਪ ਪ੍ਰਕ
 ਰਜਗਾ ਜਾਵਤ ਜੀਵਾ ਮਗਜਾਂ ਨਕੁ ਤਾਨੁ ਮਦਿ ਭਾਗ ਸੋ॥ ੩੩॥ ਚੋ ਸੁਪਸਤੁ ਗੁਣੁ ਮਾਯਾ ਰੁਪਾ
 ਤਾਂ ਮੇਢੇਤਨ ਬਿਬਾ ਮਨੁ ਪਾਸਿ ਬਿਬਨਾ ਮੇਈ ਸੁਰਕਹੀਐ ਨਿਤ ਮਕਤਤਾ ਹੀ ਕੇਲਹੀਐ॥ ੩੪॥
 ਮਾਯਾ ਰੁਪ ਸਰੇ ਗੁਣੁ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬ ਜੀਵਤਾ ਹਿ ਪਰਚਾਨਾ ਤਮ ਗੁਣੁ ਮਾਨੁ ਗੁਣੁ ਸਰੇ ਸੇਈ
 ਤਾ ਤੇਗੀਤ ਜਗਤ ਕੀ ਹੋਈ॥ ੩੫॥ ਚੋ ਤਮ ਕੇਈ ਖਨਤਾ ਕਹੀਈ ਸੁਰਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਸਾਰਾ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰ
 ਰਵਾਸਾ ਮਕਾਸ ਭੁਤਾ ਸਤੁ ਪਨਾਮ ਸਤਿ ਬਿਬਾਰਾ॥ ੩੬॥ ਬਾਏ ਪ੍ਰਗੁਣ ਮਕਾਸ ਤੇਤੁ ਜਵਾਇ ਤੇਜ
 ਨਾ ਤੇਜ ਤੇ ਮਾਪਾ ਮਪਤੁ ਸਰਾਸੁ ਮਭੁਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੩੭॥ ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਵਰਨ ਕਰੇ ਪੰਚ ਭੁਤਾ ਮਨ
 ਸਤੁ ਮਾਸਤੁ ਰੁਪ ਮਾਯਾ ਤੁਗਾ ਸਤੁ ਚੋ ਕ੍ਰਮਾ ਮਭੁਤਾ॥ ੩੮॥ ਚੋ ਮਕਾਸਾ ਮੀਸ ਕੀਇ ਹੀਇ ਚੈ
 ਮਿਤੁ ਬਾਕਨਾ ਮਤਿ ਹੋਏ ਮੇਰੁ ਗੁਣਾ ਸੁਵਣ ਕੇ ਕਰੇ ਸਨ ਪਨ ਬਾਕ ਬਚਨ ਉਚਰੇ॥ ੩੯॥ ਵ

ਭਲੀਯੋਇੰਦ੍ਰੀਯੁਗਾਸਾਤੁਚਾਇਕਦੁਸੈਕੁਜਾਸਾਸਪ੍ਰਾਗਯਾਨਤੁਚਾਜੁਜਾਨਾਪੰਨਕਿਜਾਸਿਯ
 ਰਨਮਾਨਾ॥੪੨॥ਤੇਜਪ੍ਰਗ੍ਰੁਦ੍ਰਿੰਦ੍ਰੀਯੁਗੋਚੁਪਾਦਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸੋਚੁਪਰਿਗਾਸਚੁਪਲਾ
 ਖਾਟੋਪਾਟੇਤੁਗਾਦੇਖਨਚਲਾਮਾਟੋ॥੪੩॥ਇੰਦ੍ਰੀਯੁਅਪਵੀਰੀਨੀਗਾਨਾਉਪਸਥਨਾਦੇਖੀ
 ਨੀਗਾਨਾਗਾਉਗਨਕੇਕਰੋਉਪਸਥਾਮਾਨੀਦਕੁਮਨਿਰਪਰੋ॥੪੩॥ਇੰਦ੍ਰੀਯੁਪ੍ਰੀਤਤਤਪ੍ਰਗ੍ਰ
 ਹੀਦ੍ਰਿੰਦ੍ਰੀਯੁਮਾਨਾਭੀਪ੍ਰਗਯਾਨਨਾਸਾਕੇਹੋਕੁਦਾਤੁਸੈਮਲਜਾਨਾ॥੪੪॥ਸਤਗੁਨਕੇਪ੍ਰਗ੍ਰ
 ਦੁਤੇਗਯਾਨਾਇੰਦ੍ਰੀਯੁਪ੍ਰੀਤਪੰਚਾਚਨਗੁਨਾਮੀਪ੍ਰਸਿਸਤਪੰਚਕ੍ਰਿਜਾਪਨਸਿਚਾ॥੪੫॥ਪੰਚਦਾ
 ਦੇਵੀਕ੍ਰਿਤਤੋਤਿਨਕਾਸਨੇਬਖਾਨਾਪ੍ਰਨਾਮਪ੍ਰਨਾਮਾਨੇਉਦਾਨਕਯਾਨਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੪੬॥ਉਤਪਤ
 ਤੇਰਜਾਮੀਸਤੋਪੰਚਭੁਤਾਮਨਾਜਾਗਾਜੇਜੋਤਿਨਕੇਪ੍ਰਾਗੇਨਿਸਫੇਸਨੇਬਿਚਾਰਾ॥੪੭॥ਕੁਬਿਤਾਪ੍ਰਾ
 ਹੁਕੀਕ੍ਰਿਜਾਪ੍ਰਕਾਸਤਿਰਦੇਹਰਖਥਾਸਉਪਜੇਛੁਪਾਪਿਪਾਸਤਿਗੁਰੁਕੇਕੁਟਾਏਕੈਚੁਦਾਵਾਸ
 ਮਲਤ੍ਰਾਸੈਮਪਾਨੇਨਾਮਜਾਸੈਨਾਕੁਮੇਧਸੈਸਾਮਾਨਾਮਨਕੇਪਚਾਏਕੈਕੀਠਾਵਾਸਵਾਸਜ
 ਕੈਉਦਾਨੇਨਾਮਤਾਕੇਬਯਾਨਥਸੈਸੁਬਾਮੀਗਰਸਕੈਮਿਲਾਇਕੈਪੰਚਭੁਤਾਮਨਸਤਪਾਇ
 ਪ੍ਰਗ੍ਰੁਹੋਪੰਚਦਾਏਭਗਵਾਨਮਾਨਕੀਪਮਕਤਮਕਤਪਾਏਕੈ॥੪੮॥ਸੋਮਪ੍ਰਧਾਮੀਸਾਮਪ

ਨਾਮਨੁ ਏਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨਹੈ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕੁਨੁ ਕੁਜਾਨੁ ਇਨਸੇ ਪ੍ਰਗੁ ਪ੍ਰਵਾਸਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਏਕਾਨਾਮਕਾ
 ਸੁਰਿ ਜਾਨੁ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥
 ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥
 ੪੯ ॥ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੫੦ ॥
 ਸਾਗਾਨਿ ਕਲਪਾਧਿ ਤਮਨੁ ਕੁਤਹੈ ਸਕੁ ਪੁਨਾ ਆਸੁ ਧਿਓਗਾਨਿ ਸਚੈ ਧਿਓਪ ਪ੍ਰਵਾਤਕੀ ॥
 ਪ੍ਰਧਿ ਤਨਿ ਰਧਾਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ਧਿ ਤਏ ਏਤੈ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥
 ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਮੋ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਤਨਿ ਗੁਆਤੁ ਮੋ ॥ ੫੪ ॥ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥
 ਕੁੰਗੁਰੁ ਲਖਾਯੇ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ਕੁੰਗੁਰੁ ਲਖਾਯੇ ਗੁਜਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ॥
 ਪੰਚ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਮਨੁ ॥ ੫੭ ॥ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੫੮ ॥
 ਮਨੀ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ਪੰਚ ਮੋ ਤੇ ਕੇ ਕਾਨੀ ॥ ੫੯ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਪਨੀ ਜੇ ਕਾ ਏਕਾਨਾ ਏਕਾਨਾ ॥ ੬੦ ॥

ਕਲਸਮਸ਼ਾਊਕੁਰਮਵਾਉਨਗਪਨਜਾਨਾਕਿਜਾਕੁਮਪਨਕਰਬਖਾਨਾ ੫੮ ਛਪੇਛੰਦਾ
 ਨਾਗਕਰੇਉਦਗਰਕੁਰਮਪਲਪਲਨਲਗਾਏਕਿਕਲਕਿਜਾਜਗਜਾਨਛੰਕਿਨਛੰਨਕਿ
 ਪਜਾਏਏਵਦਤਥਿਜੇਗਰਪ੍ਰਗੁਜੀਰਾਈਆਏਵਾਉਪਨਿਜੇਜਾਨਮਿਤਕਵੀਏਹਫੁਲਾਏ
 ਸਭੇਅਨਤਮਪ੍ਰਮਾਏਫਿਗੁਨਮੇਥਿਸਤਾਰਾਕੁਰਵਾਨਮਾਂਨਸਬੰਧੇਮਕਤਮਕਤਮਿਰਧਾ
 ਰਾ ੬੬ ਏਏਸਾਪਾਰਨਕਾਰਜਜਗੇਸਧਮਸਧਮਕੁਸਾਇਨਕੇਨਿਰਨੇਮੇਕਯੋਮਿਨਹਿਗਜ
 ਨਪ੍ਰਕਾਸਾ ੬੭ ਛਪੇਏਅਕਾਸਕੁਸਾਜੇਤੋਪ੍ਰਗੁਏਬਾਉਪਨਿਜੇਰਪਾਏਵਦਤਮਕੁਤਤਮੇਬਾ
 ਜਾਮਨਪ੍ਰਾਕਿਕਲਤੇਜਤਪਤਾਪਾਮਪ੍ਰਕਾਗਏਪ੍ਰਥੀਤਵਤੋਪ੍ਰਗੁਬਾਉਮੇਈਨਾਗਕਰ
 ਏਪ੍ਰੰਭਕੁਤਮਨਸਤਯੋਮੰਕੁਵਤੋਪ੍ਰਮਾਨਾਕੁਰਵਾਨਗਜਾਨਮੇਗਜਾਨਯੋਮੇਸਭੇਅਗਜਾਨਾ ੬੮
 ਏ੭ ਏਏਪ੍ਰੰਭਬਾਉਮੇਪ੍ਰੰਭੀਯੋਮੰਭਾਮੰਭਜਾਨਾਕਾਰਜਕਾਰਨਰੁਪਯੋਜਿਯੋਸਤਨਿਦਾਨਾ ੬੯
 ਤਤੈਗਨਤੀਪੰਛਯੋਥਿਛਾਰਗਜਾਨਦਸਧਾਰਾਮੁਖਗਵਨਦੇਤੇਏਏਏਏਏਨਿਰਧਾਰਾ ੭੦
 ਏਪ੍ਰੰਭਤਤਦਸਬਾਯਯੋਕਯੋਤਕੇਰੇਦਾਗਿਭੰਨਕਰੀਪਨਏਕਕੁਕੁਨਨਕਯੋਜਿਯੋਬੇਦਾ ੭੧
 ਛਪੇਛੰਦਾਏਵਦਤਉਦਾਨਬਾਯਕੀਬਾਏਕਏਏਕਿਕਲਪ੍ਰਾਨਜਾਨਨਿਜਤੇਜ

ਨ
 ੫੮

ਰਹਾਇ ॥ ਕੁਰਮ ਬਾਇਸਾਮਾਂ ਨਜਾਨ ਲੁਲੁਗਤਾ ਬਿਚਾਰਾਨਾਗ ਬਾਇਸਾਮ ਪਾਨਜਾ ਨਨਿਜਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਪਾਗਾ ਪੰਚੁਤਾ ਮਨਸੁਤਾ ਸੁਲੁਲੁਗਤਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਇਸਾਮ ਕਾਸਕੀ ਬਾਜਾਨ ਪਨਿਐ
 ਜਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇ ਸਿਸੈਦੀ ਜੇਨ ਸਾਹਿ ॥ ਜਹੈ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸੁਨਲਈ ਕ
 ਛੁੜ ਛੁੜ ਕੇਰੁਗਾਇ ॥ ੬੭ ॥ ਪ੍ਰਸਨਾ ਚੈ ॥ ਸਿਖ ਕੇ ਸਿਸੈ ਚਿਪ ਜੋ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰਿਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਨਸਾ
 ਏ ॥ ਮਨਾ ਮਨੁ ਬਾਇਸਾਮ ਕੇ ਕਿਜ ਕਹੈ ॥ ਕੇਹਿ ਦੁਇ ਤਚਾਰ ਕੁਲ ਜੋ ॥ ੬੮ ॥ ਚਾਰ ਕਹੈ ਸੇ ਕੇਨ ਬਿਚਾਰ
 ਕੇ ਸੇ ਤਾ ਮੇਟੇ ਕੇ ਸੇ ਨਿਰਪਾਗਾ ॥ ਇਨ ਕੇਰੁ ਦੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਕਹੈ ਜੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਜਾਨ ਮੇਖ ਪਦਲੁ
 ਜੋ ॥ ੬੯ ॥ ਚਿਤਾ ਚੈ ॥ ਸਿਖ ਕੇ ਸਿਸੈ ਗੁਰਗੁਨ ਲਜੋ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਫੇਰੁ ਚਿਤਾ ਦੁਜੋ ॥ ਏ ॥ ਮਚਾਰੁ
 ਦੁਸਮ ਮਚਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਥਿ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਧਾਰਨੁ ਕਾਰਜ ਜਹ ਕਹੈ ਜੋ ॥ ਪੰਚੁਤਾ ਤਿਹੁ
 ਕੁ ਤੇਲੁ ਜੋ ॥ ਮੰਤਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਨਿਰਪਾਗਾ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਕੇਰੁ ਦੁਤਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਮਕਾਸ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਮਦਕਾਸ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਚਾਰਤਤ ਪਨ ਪ੍ਰਗ੍ਰਿਪਾਸਾ ॥ ਮਨ ਬਾਇਸਾਮ ਚਿਤ ਹਿ ਕਾਰ ਕਹੈ ॥ ਚਾਰਤਤ
 ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੁ ਲਖਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਸੋ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਬਾਇਸਾਮ ਪ੍ਰਿਤਾ ਬਿਬਾ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ॥ ਮਹਿ ਹੈ ਮਗ
 ਜਾਨ ਮਨੁ ਪਾਮਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਜਹਾ ਲੇ ਫੇਰੇ ॥ ੭੩ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਪਤ ਜਲ ਜਾਨ ਸੇ ਕਲਪ ਧ੍ਰਿਤ ਜਿਤ ਵਿ

ਤਟਰੇ। ਪ੍ਰਿਥੀ। ਮੇਸ਼ੁ ਪਸਾਨ ਪਗਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪੀਰ ਜਥੇ। ੨੪। ਮਾਖਨਾ ਮਤੇ ਮਖਗ ਹਿਗ ਵਨਗ ਵਨ
ਨਿਰਧਾਗਾ ਮਨ ਬੁਧੈ ਦੇ ਮਖੈ ਗਵਨ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਗ। ੨੫। ਚਿੰਨਾ ਮਹਿ ਕਾਗ ਮਨ ਮੇ ਨਿਰਧਾਗਾ ਮ
ਹਿ ਸਿਕਲ ਪਟੇ ਕਬੀ ਚਾਗਾ ਬੁਧਾ ਮਚਿਤੁ ਏ ਕਰੂ ਜਾਨਾ। ਚਿਤ ਤੇ ਨਿਹੈ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੨੬। ਮੀਤੁ ਕਰੂ
ਪੰਚ ਬਿਤਗੇ। ਪੰਚ ਤਤ ਜੇ ਪ੍ਰਗੁਲੇ। ਸਬਦ ਸਪ੍ਰਸਤ ਪਰਸਗਿ ਪਾਇਨ ਹਿ। ਮਾਇ ਬੁਧੇ ਬੁਗ
ਨਬਿਧਾ। ੨੭। ਕੁਤ ਕੁਮਾ ਰਿਜਾ ਮਾਗੁ ਸੈ। ਮਨ ਬੁਧਾ ਮਿਲ ਸਭੁ ਬੁਗ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਪੰਚ ਬੁਧ ਪਨਾ ਮਚਿ
ਰਲਖਾ ਬਿ। ਪੰਚ ਤਤ ਕੁਮਾ ਬਤਾਉ। ੨੮। ਕਥਿਤਾ ਮਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਸ ਲੇ ਕੁਕੇ ਸਰੂਪ ਜਾ
ਸਾਮੀ ਕਾ ਏ ਦੀ ਨਿਬਾਸਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਜੋ। ਬਾਏ ਕੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਮਚਿਤੁ ਬਿਤੁ ਜੋ ਮਰਾ ਮਕੇ ਪਗਤ
ਤੇਜਾ ਮਾਨਾ ਮਹਿ ਤੇ ਬਖਾਨੀ ਜੋ। ਮੇਰੁ ਪੀਜਲ ਜਾਨੇ ਮਨ ਸੇ। ਸਰੂਪ ਮਨੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਪ੍ਰਗੁਰੂ ਏ।
ਪਬਿਤੁ ਠਾਨੀ ਜੋ। ਕੁਗਵਨ ਕੁਜਾ ਗਜਾਨ ਪੰਚ ਤਤ ਸੇ। ਸਮਾਨ ਕੁਮਾ ਕੁਮਾ ਜਾਨਾ ਸਭੁ ਮੇਸਾ
ਨੀ ਜੋ। ੨੯। ਏ। ਲਿੰਗ ਲਿੰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਨੀ ਜੋ ਬਿਬੁ ਪਤਾ ਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਜਾ ਮਪਕਾਰੀ ਮੇਖ ਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰ
ਮਾਸਖਤੁ ਜਾ। ੩੦। ਸੋ। ਸਖਾ ਮਦੇ ਹਸੇ ਦੇ ਕੁਰੂ ਸਿਮੇ ਕੁਟਿ ਜੇਗ ਵਰਾ। ਦੇ। ਮਸਖਲ ਜਬਦੇ ਹ
ਦੈ। ਮਿਲ ਕੁਗ ਪ੍ਰਸਿਧਤਾ। ੩੧। ਲਿੰਗ ਦੇ ਹਜਾਨਾ ਮਸਖਲ ਦੇ ਹਮਾ ਕੇ ਕੇ। ਕੇ ਹੇ ਕੁਪਤ

ਗਵਾਂਤਸੁਪਗਯਨਗੁਰਗੰਗਾਮੁਤੈ॥੮੩॥ਇਤਿਨਿਸ਼ਾਮੀਮੁਤਧਾਰਗੰਗਾਥਲਿੰਗਦੇਹਬ੍ਰਹਮਨੀਨਾਮਗੁਰਵਾਂ
 ਨਦਾਸਾਨਿਰੰਜਨੀਕਥਤੇਚੜ੍ਹੇਪੁਰਾਵਾ॥੮੪॥ਏਥੰਚਮਪੰਚਬਿਰਾਗਸੇਕਰੇਪਾਚਪਚੀਸਾਮਿਪੰਤੁ
 ਬ੍ਰਹਮੰਤੁਬਖਾਨਕੈਜੀਵਗਯਾਨਪੁਨਈਸਾ॥੮੫॥ਸਸੁਲਦੇਹਬ੍ਰਹਮਨੀਨਾਥੈ॥੮੬॥ਲਿੰਗਦੇਹਮਿਲਿ
 ਕ੍ਰਮਕਮਾਵੈ॥ਤਿਨਕਮਨਕੀਸੇਦੇਹਪਾਵੈ॥ਪੰਨਕ੍ਰਮਸੁਰੁਪਗਾਵੈ॥ਪਾਪਨਰਕਮਿਸੁਤਨਰਪ
 ਵੈ॥ਚਾਰਖਾਨਏਗੰਗੀਜਾਤਾਸੁਖਮਰੁਪਗੁਰੇਸੇਬਰੁਗੁੰਤਾ॥ਪੰਤੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁਬਿਚਾਰਬਖਾਨੇ॥
 ਏਦਹਗੁਰੁਨਜਗਤਪ੍ਰਮਾਨੇ॥੮੭॥ਪੰਚਕੁਤੋਕਾਰਹਰੁਪਾਤਿਨਕੇਕਾਰੰਬਿਥਪਸਰੁਪਾਵਸਾਮ ੩
 ਗਸਤਲਿੰਮਰੁਸੇ॥ਪੁਨਾਮਾਸੁਲਪਚੋਸਪ੍ਰਕਾਸੇ॥੮੮॥ਏਥੰਚਕੁਤਜੋਮਲੁਰੇਈਸਕੀਏਏ
 ਥੰਡਾਪ੍ਰਗ੍ਯਾਵੈਕੇਰੇਗੁਰਚੁਜੀਪੰਤੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁ॥੮੯॥ਸੋਅਖਿਅਪਾਥਿਗੰਦਿਪੰਚਦੁਨਦਸੇਰੁ
 ਦੇ॥ਪੰਚਧਰੇਚਿਤਾਇਪੰਚਏਕਪੁਨਕੀਸਕੁ॥੯੦॥ਪੁਨਫਿਰਪੰਚਮਿਲਾਇਪੰਚਬੀਸਪੰਚੀਸਕੁਏ॥
 ਸਿਖਪੁਛੈਸਾਤਿਕਾਇਪਾਚਪਚੀਸਬਿਰਾਗਪੁਨ॥੯੧॥ਪ੍ਰਸਨਾਸਿਥੰਚਪੰਚਕੋਮੰਸਮਾਖਰਾ
 ਵਨਸਮਸ਼੍ਰਾਵੈਜੈ॥ਸ਼ਿਰਗੁਰਕਰੇਪ੍ਰਸੰਸਜਿਚਿਸਿਸੈਨਾਸੇਸਰੈ॥੯੨॥ਜੇਪ੍ਰੀਤਮਪਾਮੁਤਿਜ
 ਥਾਇਬਿਲਾਸਾਮਕਾਸਮਿਲਾਕਠਨਦੁਵਤਤਪਤੇਜਸਿਚਰਸੁਖਰਪ੍ਰਮਾਨੁਏ॥੯੩॥ਏਥਾਮ